Анотация

Откакто съществува, човечеството си е задавало въпросите: Кой е човекът, откъде идва и накъде отива? Разполага ли той с възможност за избор или животът му се определя от сили и обстоятелства, стоящи извън обсега на свободната му воля? Има ли живот след смъртта и какво представлява отвъдният свят? Носи ли всеки отделен индивид някаква отговорност за делата си и кой определя мярката за оценка на постъпките му? Кой е Съзидателят, Разрушителят и Крепителят на цялото Мироздание и какво е неговото Битие? Векове и хилядолетия отговорите на тези въпроси са били съкровена тайна и са се предавали само от Учител на ученик, след дълъг период на изпитания. Сега пред нас са Посланията на един Световен Учител, които дават отговор както на всички тези, така и на множество други въпроси, които всеки събуден за търсенето на Истината си е задавал или все някога ще си зададе, по време на някое от поредните си пребивавания на Земята. Да се възползваме и да възблагодарим!

ПО ПЪТЯ НА ШАМБАЛА

(Учението на Шамбала)

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДИСЛОВИЕ

Тази книга представлява един тематичен подбор от посланията към човечеството на Учителя Мория, известни под наименованието Агни йога, Жива етика или Учение за живота. Тези Послания са дадени на Света с благоволението на Главата на Духовната иерархия на планетата и са изложени в 13(14) тематично не напълно обособени книги, издадени през 20-те и 30-те години в различни страни на Европа. В изданието на Руския духовен център от 1992г. тези книги обхващат над 2000 страници. Една толкова значителна по обем и така богата по тематика информация из исква не малко усилия и време дори за съвсем повърхностно запознаване, във връзка с което сам почитаемият Махатма препоръчва:

"Правилно е да се възлага на сътрудниците да събират от книгите на Учението отделни задания. При това те ще прочетат книгите по-внимателно и ще помислят кое принадлежи кьм даденото задание. По-късно ще могат да се съставят не големи издания. Учението за Живата етика е необходимо за всички слоеве от населението. За това от начало могат да се подберат по-простите положения, а след това да се премине към изискващите предварителни познания. По този начин хората ще придобиват все по-голяма устременост в разбирането на духовния живот."(10-530) Следователно Учителят Мория позволява на последователите и сътрудниците си с познавателна цел да подбират отделни по-лесно разбираеми теми от Учението и да ги разпространяват като отделни брошури или по-големи книги. Това ще бъде особено полезно за онези хора, които за първи път се срещат с това Учение и желаят да придобият една по-обща представа за неговите основи. Самият подбор на темите, както и подреждането на цитатите вътре в тях, подлежи на по-нататъшно усъвършенстване и доизглаждане, върху което съставителят на този сборник продължава да работи, Същевременно ние предлагаме същата тази задача и на останалите последователи на Агни йога, разбира се, съобразно техния интерес и компететност. Няма съмнение, че тази работа щё е само едно начало на нови, по-прецизни и по-обширни подборки от всеобхватното учение на Живата етика. Остава открит въпросът и за неговото сравнително изучаване и съпоставяне с другите духовни Учения на човечеството, предадени му от неговите по-старши Братя през вековете. Единствено по този начин обществото ще се избави от неверието, фанатизма, алчностга, егоизма и другите язви на ума, които му пречат

да тръгне по единствено правилния и отреден му от еволюцията път нагоре, към безпределното съществуване.

ВЪВЕДЕНИЕ

Всички духовни Учения на човечеството разглеждат човешкия индивид като изграден най-общо от една основна, неразрушима и вечна субстанция, известна на повечето от хората като душа и една или повече по-нетрайни и временни обвивки или придатъци, обозначавани като тяло, евентуално разделяно на физическо, астрално, ментално и пр.. Еволюцията на човека, като се започне от Сътворението, което все още остава за окултизма една съкровена тайна, би могла да се придвижва по два основни пътя: Първият е, ако се вземе за начало физическото тяло, чрез постепенното му обогатяване и одухотворяване с нови, все по-съвършени и фини обвивки или качества, в центъра на който е енергетичната същност на индивида или душата. Вторият възможен път има за основа душата или духа, към който постепенно са се наслагвали все по-грубите и примитивни обвивки или тела, достигайки до физическото тяло или плътта, като най-нетрайната и обременяваща част на Божието подобие, станала причина за всичките му беди и нещастия от момента на сътворението и до сега. Тези два пътя са възможни, както за еволюцията на човешката раса като цяло, така и за развитието на всяка отделна личност, в която са заложени предпоставки както за развиване на Божествените й качества, така и за изпадане във властта на илюзията, т.е. на плътта. Старозаветният разказ за сътворението и грехопадението е отражение на тази двойственост в същността на човешкото същество, даваща му свободата на избор по кой от двата възможнм пътя да поеме-по пътя на духовното извисяване, водещ до пълно разгръщане на всичките му запожби и приравняващ го по величие с неговия създател или създатели, или по пътя на духовната деградация и разложение, водещ до приковаването му към материята и в крайна сметка към окончателното му разлъчване с отредената му от еволюцията съдба. По този повод е казано: "Влезте през тесните врата, защото широки са вратата и просторен е пътят, който води към погибел и мнозина ги преминават, но тесни са вратата и стръмен е пътят, който води към живота и малцина ги намират." (Ев.от Матей: 7:13,14) Този план на устройство и развитие на човешката индивидуалност предполага закономерно и съответни условия за съществуване, което се удовлетворява от наличието на съпътстваща, сродна на даденото телесно ниво или равнище на духовност организираност на пространството, обозначавана съответно като материален или земен и трансцедентален или Надземен свят.

Трансцеденталният свят е достъпен за болшинството от хората (и то за кратко време) само по време на сън или за различен срок от време след окончателното прекратяване функциите на физическото тяло, т.е. след смъртта, от където и това състояние се възприема като задгробно и много съмнително. В Книгите на Агни Йога се употребяват понятията астрален, ефирен и, най-често, тънък, в смисъл на изтънчен, фин свят, отнасящи се до това ниво на организация на пространството и материята, в което задължително пребивават след напускането на физическото си тяло всички човешки индивидуалности. Но има личности в историята на Земята, които поради лични заслуги или по призвание са придбили възможност или способност още приживе, във физическото си тяло да влезат в допир било спонтанно, било по желание с невидимия, по-сложно организиран и по-висш свят на извън телесното съществувание. Някои са осъществили контакт и с конкретни обитатели от Надземния свят и са получили определена информация за устройството му и за еволюцията на човешката индивидуалност. Обемът на тази информация винаги е ограничен, а понякога и прекалено оскъден, за да позволява създаването на някаква по-пълна представа за цялостното устройство на невидимия свят. По тази причина и описанията му в повечето случаи са доста неясни и противоречиви, което всява съмнение и неверие в тяхната достоверност. Съществуват огромен брой книги с описания и практически напътствия за връзка с отвъдния свят, обединявани под названията окултни, херметични, мистични и други такива, без да се смятат Свещените писания и Завети на човечеството, стоящи в основата на всички световни религии в днешно време. Особено задълбочено са разработени отделните методики на окултизма от различните течения и школи на източния окултизъм, известен на западния свят като Йога (Йогизъм). Но болшинството от практиките на Йога и другите окултни школи в действителност не водят по пътя на истинското духовно развитие и усъвършенстване, имащо като крайна цел или, по-точно, като резултат най-общо преодоляване на кармата. Дори напротив: по-голямата част от тези практики и системи по същество задълбо-чават и усложняват кармичната обвързаност на човека, защото са насочени преди всичко към придобиването на някакво собствено предимство, което не е нищо друго освен егоизъм и самолюбие. Докато именно освобождаването от егоизма е първото и решаващо условие за въздействие върху кармата. Що се отнася до истинския последовател на окултизма или на йога, за него дори и желанието за освобождение от веригите на кармата трябва да не съществува. Той трябва просто да няма никакво желание за себе си.

Много пъти са се явявали на Земята големите духовни Учители и много пъти са били предавани на човечеството истинските духовни знания, но хората много трудно са успявали да съхранят в промеждутъците мужду тяхното появяване волята и желанието си за

праведен живот. Мнозинството не устоява на изкушенията на суетата и плътските желания и попада във властта на илюзията, забравяйки истинската си същност и загубвайки от погледа истинската си цел. За това се налага по-напредналите в духовната стълбица Същества периодично да изпращат отново своите Послания към човечеството, разбира се, съобразени с преобладаващото ниво на съзнанието в момента. Появяването на всяко ново Послание или Учение не изключва изцяло значението на предишните, но се издига върху тяхната основа и, следователно, притежава по-широк обхват. Затова всяко фанатизирано и сляпо робуване на отживели времето си догми, както и отричане възможността за тяхното обновление и развитие, означава да се противодейства на процеса на еволюцията, което е равностойно на опит да се спре движението на един ледник и в двата случая противодействуващият ще бъде прегазен. Същевременно устремeният към Истината трябва да съумее да се разграничи от многобройните лъжеучители и техните "учения", подвластни на егоизма и алчността и водещи своите последователи със сигурност на долу. Не е възможно слепец да води слепеца, защото и двамата ще паднат в ямата. В това отношение може да се приеме, че единственият достоверен критерий за истинността на едно учение е отношението му към Йерархията на Светлината, т.е. връзката му с духовната стълбица на човечеството. Неизброими са звената във веригата на ученическата последователност, в която всеки Учител е същевременно и ученик, а всеки ученик, на свой ред, разполага с всички възможности, когато му дойде времето, да стане и той Учител. Много философски теории са съществували и са били забравени през вековете, но трактатите на Хермес, беседите на Кришна, Изреченията на Буда и поученията на Христос никога няма да бъдат забравени, нито ще загубят значението си, защото произтичат от Източникау а не са плод на осакатеното мислене и словесните спекулации на някой книжен учен или религиозен фанатик. Дори и народното духотворчество в своите прозрения стой по-високо от много, често налагани със сила, идейни конструкции, претендиращи, че са се добрали до сърцевината на Битието, а в действителност само блуждаещи пипнешком по повърхността на материалната очевидност, без дори и да се докосват до истините на окултизма и науката за духа.

Източната философия е въвела понятието майя, което мнозина възприемат неправилно като отнасящо се изобщо до съществуването на материалния свят, който едва ли не се представя като продукт изцяло на сетивния ум, т.е. като въображаем. Това разбиране е отражение на многовековната и непримирима борба между идеализма и материализма във философията, основаваща се, както и самата им философия, единствено на умозрителни спекулации и представляваща “преливане на пусто в празно”. Така се е стигнало до абсурдното противопоставяне на материята и съзнанието и до

различния им приоритет в зависимост от личните предпочитания или възпитание на съответния "мислител", като в много от случаите приобщаването към едната или другата крайност се е диктувало единствено от егоистични съображения, но не и от някакви твърди материапни доказателства или интуитивни прозрения. По този начин грубото материалистично възприемане на света е способствало, рамо до рамо с фанатизираното религиозно схващане, за задушаването на всяко научно обосновано и логично разбиране на еволюционните закони, стоящи в основата на съществуването на цялото мироздание. Така материализмът и идеализмът се представят като двете страни на една и съща монета, наречена глупост, невежество и суета. В действителност и материята, и съзнанието, и духът представляват различии нива на организация на всеначалната енергия, която в процеса на своето разгръщане при сътворението се е разслоила според относителната си значимост, давайки начало съответно на материалния, тънкия или астралния, ментапния, духовния и пр. светове. Те съществуват без определена пространствена локализация, едновременно и относително независимо, тясно преплетени, припокриващи се и проникващи един в друг, но и при напичието на отделни тунели или мостове, предоставящи възможност за осъществяване на връзка между тях. Както в процеса на ембрионалното си развитие всеки организъм преминава последователно през всички по-нисши стадии и форми на съществуване, така и в цялостната си еволюция човешката индивидуалност преминава последователно през различните нива на организация на материята или енергията, за да стигне накрая до обединяването си със своя първоначален Източник. Тук именно в ролята на спирачка или препятствие за индивидуалното развитие на духа се проявява илюзията (майя), пречеща на човека да съзре и разбере истинската си същност, цел и отреденост и лишаваща го от желанието за освобождение, което единствено може да му даде сили и енергия да се пребори през всеки нов живот с изкушенията на плътта и да постигне озарение, тоест да отвори очите си за Истината. Същевременно напичието на майя не означава, че материалният или който и да бил друг свят е илюзорен и не съществува, а че човекът не вижда своето място и роля в този свят, както и своята истинска същност на вечна, неунищожима, по божии образ и подобие създадена душа, чието предназначение е, след множество митарства, подобно на блудния син, да се завърне отново в бащиния си дом и там да изпита истинското блаженство. Но за това е необходимо безброй пъти да се изживее съдбата на Сизиф, раждайки се и започвайки отново и отново от началната точка и всеки път недостигайки повече или по-малко до върха, след което всичко се повтаря. Легендата за Сизиф е точно изображение на непрекьснатия стремеж на човешкия дух нагоре, с всяко ново прераждане започвайки привидно отначало, но в действителност имайки като заложба опита и знанията на предшестващите съществувания

и, следователно, придвижвайки се с всеки нов опит все по-нагоре и по-нагоре. Тази е крайната цел на всяка окултна и на всяка религиозна практика, както и на много от практиките на Йога, което е показател за общия им произход от един и същ източник, от който с течение на времето много от школите доста са се отдалечили. Такива са многобройните окултни, психологични, спиритични, йогични и др. школи, чиято цел е установяването на връзка с астрала с егоистична цел - магия, гадателст-во, медиумизъм и други форми на овладяване на всеначалната енергия. Последиците от тези практики са пагубни за еволюцията на душата, тъй като запращат камъка на Сизиф в най-дълбоката пропаст, от която няма излизане до новото сътворение на душите и световете.

Учението на Агни Йога може да се разглежда като разширено и задълбочено представяне на Учението на Спасителя, изложено в Новия завет и в някои "апокрифни" произведения. То има за цел да запознае събудените последователи с най-важните етапи от еволюцията на човешката индивидуалност и да насочи вниманието му към доказаната, но оспорвана от материалистичната "наука" непрекъснатост на живота, от чието осъзнаване зависи изцяло бъдещата съдба на човечеството и планетата Земя - да бъде разсеяна и погълната от ентропията или да се влее като равноправен участник в космическата еволюция на духа. Такава е алтернативата пред свободната воля на човешката личност и сега, в дните на Армагедон, когато бушува с пълна сила всемирната битка между доброто и злото, между хармонията и хаоса, между светлината и тъмнината, настава време всеки да определи себе си към една от страните. Учението на Агни Йога излага с най-големи подробности и пътищата и способите за въз-ходящото развитие на духовната същност на човека, осигуряващо му все по-издигнато положение в духовната стълбица на Светов-ната Иерархия.

Подготовката на духовната Иерархия за обявяване на най-новия Завет или Послание към човечеството започва с работите на Блаватска и продължава с Посланията на Учителя Иларион, записани от Франчия ла Дю и Книгите на Агни Йога, дадени на света чрез Елена Николаевна Рьорих, обявена от главния си Наставник - Учителят Мория за Майка на Агни Йога. Мисията на тази забележителна жена може да бъде сравнена с мисиите на най-великите пророци, а жизненият и път дава достатъчно основание нейният образ да бъде приравнен с образите на светците. Книгите на Агни Йога се основават на описанията, обясненията и препоръките на един непосредствен наблюдател и изследовател на Надземния свят, достигнал до това си състояние след дълъг и напрегнат труд през 'множество съществувания на Земята. В тях се съдържат коментари и отговори на всички възможни въпроси, свързани с човешкото съществование както на Земята, така и в Надземния свят. Може дори да се каже, че основната цел на Учението на Агни Йога, както и

на всички останали автентични духовни Учения, е да насочи вниманието на човечеството към непрекъснатостта на неговото индивидуално съществуване и на тази основа да му даде най-общи правила и рецепти за освобождаване от зависимостта на материята, за да може то безпрепятствено да се приобщи като пълноправен член към живота на Вселената. Вече са издадени някои от книгите на Агни Йога на български, но поради възприетия маниер на изложение в оригиналния си вид те са трудни за възприемане от неподготвения читател. Това налага, а и Учителят Мория препоръчва, един тематичен подбор и подреждане на материала в по-достъпен за възприемане вид, какъвто опит представлява и представената тук книга.

Учението на Агни Йога хвърля нова светлина .върху забулените в мистика основи на християнското Учение и прави по-близък до нас образа на Христос, като издига на още по-високо идейно-психологическо ниво саможертвата на Спасителя. Същевременно общата оценка за християнската църква, нейните деятели и религиозни организации, не е добра. Прекалено затънали са в лицемерието, фанатизма и служенето на плътта, и в същото време прекалено са се отдалечили от любовта, смирението и служенето на духа. Нека истинските последователи на Учението на Христос не се страхуват, че новото Учение ще ги отклони от техният път, защото самият Той, обръщайки се към своя сътрудник вече в по-ново време казва: "Расул Мория, за какво ни е нужен път, когато цялата земя ни очаква!"(2-2.V.5) С други думи -“жетвата е богата и има нужда от жетвари”. Тези и други подобни факти, изложени в Посланията на Живата Етика, ще доведат непредубедения читател до убеждението, че обявяването на тези Послания е станало с одобрението и по препоръката на най-високото духовно ниво. По-добра гаранция за достоверност от това едва ли би могла да се намери.

Село Равна гора, Великден,1998 г.

Тема 1. БЯЛОТО БРАТСТВО НА ШАМБАЛА

Шамбала е необходимо място, където духовният свят се съчетава с материалния. Както в магнита съществува точка на най-голямо притегляне, така и в планинската обител се отваря вратата на Духовния свят. Самата височина Харизанкара подпомага магнитния ток. Стълбата на Яков е символ на нашата Обител. Но за света все още е трудно да приеме, че група, получила знание чрез упорит труд, може да се обедини в името на общото благо. (2-2.1.5)

Опитното знание ни е помогнало да намерим удобно място, където токовете

позволяват по-леко да се подържа връзка в различни направления. (2-3.5.118)

Шамбала се появява в най-различни образи във връзка с понятието на века. Изучавайки целия цикъл от легенди на Азия, може да се достигне до най-древните Учения, свързани със Сибир, като най-неизвестната първоначална част на Материка. (8.41)

Невъзможно е да се приеме всичко написано за Братството като истинско. Много е смесено с представите за Ефирния(Тънкия) свят, много лични блянове се преплитат с действителността. Съществуват много предания за различни несъществуващи раси и материци. Хората отнасят към занимаващите ги понятия различии подробности, без да се съобразяват с тяхната разнородност и разновременност. (12.69)

Често могат да се чуят разкази за възникването или унищожението на Братството... Много спорове и много недоумение предизвикват подробностите за устройството на Надземния свят и Братството. Най-често, обаче, то въобще не се признава за съществуващо. (12.116)

Първоосновата на Братството е заложена не като убежище, а като средоточие на мисълта. Ако обединението на мислите дава увеличение на енергията в непрекъсната прогресия, то, естествено, трябва да се съберат заедно силните мисли. (12.586)

Смисълът на Братството се заключава в обединението на пър-вичната енергия.(12.290)

Братството не е убежище, а маяк на Светлината, подобно на стражева кула. Хората нерядко смятат, че Братята са се спасявали от някакви гонители, но това не е вярно. Уединението на Братството е предизвикано от съвсем други причини. Като маяк на ви-сока скала то предлага своите знания за спасение на човечеството. (12.461)

Огнища на Братството е имало в няколко страни, но при настъпването на сроковете тези огнища са се събрали в една твърдина. Така те са концентрирали силите си в място устойчиво геологически и духовно. (12.195)

Народите на Азия са съхранили паметта за Братството. Те пазят в дълбините на сърцето си мечтата за истинското Прибежище. Сърцето няма да разкрие своите мисли за спасителната Община, но сред грижите ще си спомни, че някъде зад върховете живеят застъпници за народите. Самата мисъл за тях вече прочиства съзнанието и изпълва с бодрост. Затова нека уважаваме тези, които не излагат на показ своето най-ценно съкровище. (12.593)

Даже и в старото Мексико са знаели за Свещената планина, където живеят Избрани хора. Нищо чудно, че всички народи на Азия пазят спомена за тази планина. Всеки описва Шамбала по своему. Някои говорят и за местопребиваването на Великите Риши. Мястото е обрисувано сравнително правилно, но непоканеният няма да го достигне. Ние трябва да бъдем открити не геог-рафски, а в духа. Нека не се забравя къде са истинските врата.(12.16

)

В Индия и Тибет свято пазят идеята за Братството. За него дори и не се разговаря. Имена не се споменават и по-скоро ще отричат неговото съществуване, отколкото да предателстват. Самите предания за Братството се съхраняват със свещените книги.(12.19)

Може да се забележи как народите постепенно изместват предполагаемото място на Шамбала на север. Някои искат да скрият мястото на нашата Обител. Някои искат да избягнат отговорността да влязат в допир с нещо трудно достъпно. Излиза, че всички народи знаят за съществуването на защитената Страна, но считат себе си за недостойни тя да се намира в тяхната територия. Но в Тънкия свят знаят за нас повече, отколкото на Земята. (13.51)

Във всяка легенда има зрънце истина. Разказват за подземния народ Агарта, какъвто в действителност няма, но зараждането на сказанието е тясно свързано с нашата Обител. При нас подземните ходове са доста разпространени. В други предания се говори за легендарната страна Беловодие или за Небесния Йерусалим. И двете сказания имат отношение към нашата Обител... Нерядко ние сами ограничаваме съдържанието на легендите, защото в противен случай познаването на месността би разкрило много. Също понякога се налага със заплаха да се забранява пристъпването на определени граници. (13-63)

В преданията са се запазили легенди за Свещения камък, наричан Граал, но истинският му произход не е споменат. Той произлиза от забележителния терафим на Братството, представляващ послание на Дапечните светове, съхранил в себе си техните вибраци. Част от този метеор пътешества по света, появявайки се в ръцете на избрани от Братството хора. Именно неговото местонахождение е определило и основаването на Шамбала, задълбочавайки химического значение на Обителта.(13-134)

Братството има във всички векове особени Ашрами. Много от тях са били преместени, но Средоточието е останало постоянно в скалистите кули.(12-594)

Много Ашрами са били принудени да се преместят в Хималаите, тъй като атмосферата на другите места е станала невъзможна. Последният Египетски Ашрам е трябвало да се премести в Хималаите, поради очевидните за всекиго събития в самия Египет и принадлежащите му владения... Ние сега не напускаме Обителта и само в ефирно(тънко) тяло пребиваваме на по-далечни разстояния.(13-19)

Няма да говорим за точного време на възникване на нашего място. Катаклизмите са създапи подходящи условия и при нашите знания можем да запазим Центъра от неканени гости. Появата на яростни врагове ни е позволило да затворим входовете още по-плътно и да обучим съседите си упорито да мълчат. (3-72)

Ние не сме военолюбиви завоеватели, но все пак имаме представа за нашите врагове и не се заблуждаваме относно тяхната многочисленост. Лъченията, газовете и въздушната охрана са много ефективни външни средства, но най-ефективни са въздействията на психическата енергия. Така че, ние изобщо нямаме намерение да играем ролята на беззащитни овчици. Реалното знание е готово за отпор. Не е в наш стил да плашим, но сме длъжни да предупредим: "Пази се, невежа !"(3-186)

Крепостта Чунг прилича на естествена скала. Не е трудно да се прекъсне достъпа до Твърдината. Малко срутване може да прикрие постройката отдолу. Един не голям бент може да превърне потока в езеро и да промени за кратко време цялата местност, когато настане времето за това. Някои хора могат и да се усмихват лекомислено предполагайки, че някоя от изпратените експедиции все някога ще успее да премине през дефилето. Но да не забравяме, че още преди преобразуването на месността силата на мисълта ще отклони всеки керван. Химическите въздействия също няма да допуснат любопитните.

И най-усъвършенстваните самолети не могат да определят нашето място. Отшелниците, живеещи по околните пещери, съставляват незаспиваща стража. Пътници могат да разказват как понякога срещнатият садху(пътуващ монах) настоятелно ги е убеждавал да тръгнат по определено направление, предупреждавайки ги за опасностите по другите пътища. Садху знаят за охранявната местност и могат да пазят тайна. Самите те могат да наподобяват и разбойници, но пред свещената тайна са надеждни стражи. (13-1)

Твърдината Чунг представлява средоточие на трите свята. Такова единение е възможно благодарение на това, че някои Учители се намират в земното си тяло, но могат да отделят и ефирната си същност, а други пребивават в тънкото си тяло, но могат лесно да се приближат и до Плътния свят.

Хората се надяват да намерят Твърдината, но не разбират, че такова нахлуване може да бъде пагубно за тях. Нека по-добре те да се радват на факта, че някъде съществува един вид стълба между световете. Само по себе си едно такова осъзнаване вече е мост към Надземното съществуване. (13-448)

Ние можем да бъдем видяни и в плътно, и в ефирно(тънко) тяло, но поради съпътстващото такова възприятие напрежение ние позволяваме да се види само лицето или ръката, за да не причиним сътресение. Има разлика във вибрациите на обикновенното тънко тяло и нашето такова. Нерядко хората виждат материализация(на ефирни същности) без особено сътресение, но нашите вибрации са с друго напрежение. В тях има и радост, но и такова напрежение, че не всяко сърце може да издържи. (13-5)

Всяко от нашите три състояние(на пребиваване) има съществени отличия от обикновените такива. Така плътното състояние е дотолкова изтънчено, че едва ли би могло

да се нарече земно. От своя страна тънкото състояние дотолкова се е асимилирало със земната атмосфера, че съществено се отличава от елементите на Тънкия свят. И накрая третото състояние, намиращо се между тънкото и плътното, представлява небивал феномен. (13-16)

Ние познаваме определено вещество, съхраняващо равновеси-ето и дълговременността на организма. Няма да назова пълния му състав, защото за плътното състояние то може да бъде разру-шително. В земните условия даже валериантът може да бъде твърде силен за някои съзнания.(13-32)

Ние рядко посещаваме градовете и то само при особени обстоятелства. В самия град оставаме твърде кратко, макар че все още могат да се намерят в природата места, където токовете на разложението не са толкова силни. Не един наш брат е заболявал от съприкосновението си със земните дисхармонии и човешкото разединение. (13-31)

Ние рядко се появяваме и на спиритически сеанси. Такива сборища са вредни поради нехармоничните аури на присъстващите. Можете да си представите какви астрални същности могат да се проявят и да се материализират при една такава объркaност на настроенията.

Нашите прояви и помощ са съвършено различии. Ние спасяваме достойните хора в мигове на опасност. С леки докосвания обръщаме внимание на изследователите. Ние предупреждаваме за неполезните решения. Ние помагаме да се твори и съдействаме на доброто. Трябва да се разборе, че нашата работа е посветена на знанието. Ние помагаме на всеки полезен труженик. Ние усилено следим къде ще заблести лъчът на самоотвержения подвиг.(13-18)

Не всички могат да разпознаят целебните вибрации, изпращани от нас. Някой ще предположи, че има земетресение, някой ще се усъмни, че го тресе настинка, някой ще припише това на своето вълнение. Но повечето ще предположат, че просто така им се е сторило. Хората усещат неочаквано оздравяване, но не разбират откъде е.дошла помощта. Не става дума за благодарност, тя не ни е необходима. Но съзнателното приемане на помощта усилва полезното следствие. Всяко отричане или насмешка парализират и най-силните вибрации.

Невежите твърдят, че подбуждаме към революции и смутове. В действителност ние много пъти сме се опитвали да предотвратим убийствата и разрушенията. Самият Брат Ракоци(Сен Жермен) прояви висша стелен на човеколюбие, но бе отхвърлен от тези, за които бе загрижен. Останаха записките му, вече общоизвестни, но някой лъжци го наричат баща на френската революция. Хората не разбраха и нашето обръщение към кралица Виктория. Нашето предупреждение беше отхвърлено, но наш дълг бе да предупредим

народите. Също не бе разбрано и нашето предупреждение към Москва. Можем да напомним и за Наполеон, и за появата на съветник при изготвянето на Американската конституция, и явяването в Швеция. Нека хората знаят, че още преди десет години беше предсказано разрушението на Испания. Беше даден знак за спасение, но според обичая той не беше приет. (13-6)

Наричат ни Световно правителство. Където е знанието, там е и мощта. Не без причина едни мечтаят за нас, но други ни ненавиждат и биха искали да ни унищожат. “Зеленеещият лавър”(Кутузов) умееше да съедини водачеството с усета към съветите на Братството. Той прие с доверие наставленията на Сен-Жермен, което доведе и до неговия успех. Възможно е идването на Сен-Жермен да е било свързано с подготовката на бъдещия водач.

Вехите на нашето ръководство са разставени по целия свят. Някой възвишени лица са го приемали, но жалките пародии на монарси са отхвърляли съветите и с това са подлагали на бедствия своите страни. Можем да напомним как преди Великата (Първата световна) война един надменен монарх получи предупреждение, но той пренебрегна съветите и предпочете да се лиши от трона. Също и друг държавен глава не изслуша нашият посланик и предпочете да подложи на смут страната. Не може да се каже, че в далечните времена по-често са се давали указания. И сега не са малко, но както и преди, човешкото ухо е глухо. (13-25)

За мнозина е трудно да си представят как се осъществява сътрудничеството между същества от трите състояния(земно, астрално и ментално, респективно огнено), но на дело това не е толкова сложно. Астралните сътрудници често са видими, защото за това не е необходима ектоплазма, но се употребяват някой химически съставки, действащи за уплътняване на веществото. По време на последната война са били забелязвани много видения, но никой не е помислил, че причината стой в някой химически пособия. Често нещо разлагащо за плътния свят може да служи уплътняващо за Ефирния свят, дотолкова са различии ус-ловията.(13-28)

Когато ние се появяваме, външно не се отличаваме от останалите, обикновени хора. Но от всеки поглед и усмивка струи сърдечност. В книгите могат да се намерят наши тържествени наименования. Можете да прочетете за Ману и Бодхисатви, но да не забравяме, че някой народи се нуждаят и от такива наименования. Ние сме служители на Светлината и почитаме Йерархията. (13-40)

За нас понятието Учител е свещено. Всеки от нас има Учител и в тази стълбица стъпалата са безброй. Да стоиш начело на планетата все още не означава завършеност(на развитието и растежа). Не може и да има завършеност, и в това, именно, е радостта. Но ако се назоват непроизносимите имена на Висшите Господари ще се получи голяма вреда,

поради големите последствия на такова предателство. (13-29)

Преди да се произнесат имена на членове на Братството трябва да се прецени съизмеримостга на такова оповестяване. Вече седем от имената са известии на света, но каква е ползата от това? Нужни са дела, а не имена. Но хората спорят не за делата, а за имената. (13-13)

На Запад никога не биха разбрали същността на нашата Йерархия. Понятието "началство" не се доближава до Йерархията. Ние сме постановили завета "Власт - жертва". (13-19)

Естествената Иерархия в Братството произтича от приоритета на знанието и първенството на духа. Там, където е осъзнато, че първенството е велика жертва, там няма да спорят за земните наименования. Да не помрачаваме светлото понятие и с това, че понякога то е било произнасяно с неясните понятия свобода и равенство. Всеки разбира относителността на тези две понятия, но Братството, основаващо се на сърдечното чувствознание, ще бъде безусловно.(12-599)

Защо Западът се стреми да узнае за Братството? Нима, за да му подражава в живота? Нима, за да опази заветите му? Нима, за да задълбочи познанието си? Той просто любопитства и търси повод за осъждане. (13-19)

Всяко признание и хула към Братството достигат до нас. Съжаляваме хулителите на Братството, защото те не предполагат с каква мощ влизат в допир. Вярно е казано, че ще се пита не само за злите слова, но и за непроизнесените добри слова. Трябва да бъдем внимателни с понятието Братство. (13-39)

Ние сме се появявали и в западни страни. Даже сме имали, наред с източните Ашрами и свои убежища в някои западни градове - Лондон, Нюрнберг, Лион, Петербург и Италия. (13-49)

Можете да чуете, че брат Р. живее в Карпатите, но това е толкова вярно, колкото че аз живея в Лондон. Може също да се чуе, че брат Х. живее в Германия, а на някои им се иска да ограничат неговото местожителство в Нюрнберг. Несъмнено, че брат Р. е пребивавал в Карпатите, както и аз съм бил в Лондон, но не е необходимо да се заблуждават хората, приписвайки ни такова постоянно местожителство. (13-70)

Хората се делят на съзнаващи Шамбала като висша мярка и на Отричащи бъдещето. (8-41)

Изпълнените със самолюбие, тъмните разрушители и слабоволните не приемат възможността за съществуването на Братство на Земята. Ако хората не могат да видят нещо с очите си, за тях това означава, че то не съществува. С нищо не може да бъде заставен да вижда човекът, който не иска да вижда. (12-130)

Хората с труд възприемат разбирането за сътрудничество, но още по-трудно достъпно за тях е понятието братство. Само излизайки от пределите на телесното разбиране може да бъде признато братското сътрудничество. (12-1)

Обикновено братството се е спрягало със свободата и раавенството, но за такава троичност се е мислило според земните представи, с други думи в това състояние, в което нито свободата, нито равенството съществуват. (12-3)

Трябва да се прави разлика между сътрудничество и братство. Сътрудничеството непременно се изразява във външни действия, но братството се заражда в дълбочината на съзнанието. Сътрудниците могат да се отличават по степента на съзнанието си, но братята ще се почувстват един друг именно по съзнанието. Братята могат да нямат обща външна работа, но мисленето им ще бъде здраво споено.(2-166)

Сътрудничеството може да започне и да завърши, но братство-то, веднъж установено, е нерушимо. (12-267)

Между дружбата или сътрудничеството и Тънкия свят трябва да има още нещо, което еднакво би могло да принадлежи и на двата свята. Това нещо се нарича Братство. (12-18)

Които е изпълнен със съмнение, не може да разбере изцяло прекрасната дисциплина в Братството. Именно дисциплината, защото по друг начин е невъзможно да се определи доброволната хармония, лежаща в основата на цялостната дйност на Братството. (12-13)

Братството за някои народности е нещо толкова далечно и непознато, че те даже се надсмиват над тези народи на Азия, където понятието “братство” все още се смята за нещо ненарушимо. Можем само да се радваме, че над човешките закони живеят понятия, прекрасни по своята възвишеност. Нека върховете на Кавказ, Алтай и Хималаите съхранят Обителите на Прекрасното Братство.(12-361)

Възможно ли е сред хилядолетията да се открие основополож-никът на Братството? Народите ще назоват и Рама, и Озирис, и Орфей, и много други чиито имена е съхранила народната памет. На кого от тях да отдадем първенството? Всички те са били измъчвани и умъртвени. Съплеменниците не прощават грижата за общото благо. (12-575)

Не е лесно да се събере Братство в пълно съзвучие. Нека бъде малочислена група, но да няма противоречия вътре. Всяка насилствен връзка е противна на понятието братство. Колебанието и смутът ще бъдат вредни не само за хората, но и космически. (12-315)

Много Общини и Братства са се разпадали, но те не са били тези, за които говорим ние. Не един път Общините са се премествали, за да се освобоят от нежелателни хора. Затова всеки знаещ за Братството ще бъде внимателен в издаването на своята осведоменост. (12-463)

Хората могат да преумножат своите сили в сътрудничество с Братството. Но те не само

че не се приближават с мислите си към него, но дори смятат разговорите за Братството за смешни. (13-8)

Всеки в своя живот може да прояви основите на братството. Само тъмните отрицатели твърдят за пълната неприложимост на братството на Земята. Нека всички се радват, че в днешно време, тук, на Земята съществуват Учители, пътят към които не е забранен. (13-47)

Много събеседници вероятно биха поискали по-скоро да чуят за самото Братство, но нека преди това да се освободят от любопитството и лошите привички. Не трябва да се предават за съхранение ценни вещи, ако може да се предполага, че ще ги препродадат, вместо да ги съхраняват грижливо. (12-59)

Братството е преди всичко здрав съюз на доверието. Не говорим за някаква сляпа вяра, но за качеството доверие. (12-5)

Как да се намери пътя към нашите лаборатории? Без повикване никой на може да дойде. Без водач никой няма да достигне. В същото време е нужен неукротим личен устрем и едновременно готовност за трудностите по пътя.

Според обичая пристигащият трябва да измине известна част от пътя сам. Даже вече билите в непосредствено сношение с нас не усещат преди пристигането нашите вести.

Пристигащите поединично се разделят на два вида: лично стремящи се и извикани за поръчение. Главен признак на нашето повикване е когато вас ви носи неотклонно нещо като крила. (2-3-У-18)

Никой не може да се съмнява, че на Земята съществуват лица, които изпълняват нашите поръчения. Може да се проследи през вековете как са се появявали в различии страни хора, имащи много сходства в своите задания и методите на изпълнение. Обикновено обществото се е отнасяло към тях враждебно и по-дозрително, тъй като е усещало в тях нещо неизразймо с думи. (13-17)

В нашите съществувания ние сме съхранили спомени за велики събития и сме ги запечатали в хранилищата на Братството. (13-40)

В нашите хранилища са събрани и паметници на изкуството от различните епохи. Но тези сбирки не са музеи. Всички тези предмети служат като резервоар за натрупване на аура. Творческите излъчвания на предишния притежател остават много по-дълго върху предметите, отколкото се предполага. Ако могат да се съберат редица предмети, изработени в едно време и чрез еднакъв устрем, биха могли да се разкрият излъчванията на епохата. (13-3)

Ние сме останали доброволно на Земята и съзнателно сме приели земния живот. Ние бихме могли да бъдем далече, но предпочетохме да останем със страдащите. (13-44)

Всеки Учител в своите минали животи е имал възможност да избира: иска ли да се

оттегли в далечни светове или ще остане на многострадалната Земя? Не малко съизмеримост се е изисквала за такова решение, но всеки е потвърдил своя избор да сподели страданията на нещастните. (13-47)

Тема 2.ТЪНКИЯТ СВЯТ

Ще говорим за Тънкия и Огнения свят като пребивавали там. (8-334)

Половината от човешкият живот преминава в общуване с Тънкия свят, но хората не го разбират. (2-1.I.22)

Земното съществуване не представлява дори и една стотна част от живота в Тънкия свят, затова е полезно да се знаят условията на по-продължителното съществуване. (7-329)

С малки изключения пребиваването в Тънкия свят е много по-продължително от земния живот. Значи ние трябва да се готвим не за къси спирки и да ценим особено това, което ще ни потрябва за дългото пребиваване. (11-534)

Хората трябва да възприемат реалността на Надземния свят не като нещо свръхестествено, но като основание на земния живот. (13-765)

Не трябва да има деление на физическо и метафизическо, тъй като всичко съществува и следователно всичко е осезаемо и познаваемо. Суеверието и предразсъдъците в края на краищата ще бъдат преодолени. (3-114)

Нека не възприемаме опитите за изучаване на Астрала като нещо свръхестествено, защото, ако едно изследване е основано на законите на химията, то не е свръхестествено. (4-352)

Хората често сами си навреждат, забранявайки си даже да мислят за Тънкия свят или представяйки си го като нещо невъобразимо (враждебно). Трябва да си представяме Тънкия свят като най-доброто състояние на нашите най-добри усещания. Само по този начин можем да се подготвим за по-добро място в този свят. (8-391)

Някои не разбират различията между Тънкия свят и Надземния свят. Тънкият свят е ограничено и определено понятие, докато в Надземния свят се съвместяват не само различните сфери, но и мислената енергия, употребявана даже и от земните жители. Надземният свят е преди всичко свят на мисълта, която царства както в Огнения, така и в Плътния свят. (13-642)

Не трябва да се смята, че познанието за Надземного е свойствено само на изключителните организми. Всеки, който започне да размишлява за Надземното, неминуемо ще се просветли съзнанието си за по-прекрасната страна на живота. (13-620)

Съществуват много описания на Тънкия свят, но във всяко от тях се засяга само един отделен слой, до който наблюдателят се е докоснал. Така един го описва като нисше състояние, изпълнено едва ли не единствоно с чудовищни призраци. Друг разказва за спящи сенки; трети твърди за пълното му подобие на земния свят; четвърти ще каже за наличието на светещи тела. Така всеки описва това, което е запомнил. Прави се грешка в това, че обикновенно един от слоевете на Тънкия свят се възприема като целия този свят. От такова заблуждение се получават непримирими съждения и взаимни обвинения. Но ако хората разберат цялото многообразие на Тънкия свят, те ще се убедят доколко полезно е за тях да се стремят към висшите му сфери. (13-220)

Попитайте хора от различии вярвания доколко е утвърдена в тях представата за Висшия свят? Ще получите множество най-уклончиви отговори. Мнозина изобщо ще откажат да отговорят, прикривайки се зад лицемерното нежелание да разговарят за този предмет, други ще повторят заучени формули, който не живеят в техните сърца. Трети ще твърдят, че светът е създаден примерно 2000 години преди Христа. Така вместо одухотворени отговори, пълни с любов и тържественост, ще получите купчина сухи листа.

(11-135)

Има много завети и сказания, потвърждаващи реалността на по-висшия свят. Представете си, че влизате в полутъмна стая, в ъглите на която се спотайват смътни образи, постоянно изменящи очертанията си и обкръжени от някакви неясни петна. Даже и там, където не би могло да има особени чудовища, слепият, злобният ще види ужасни образи. Така и вместо огнено същество той ще различи с труд няколко искри, които нищо не му говорят. (8-390)

Затлаченото съзнание не може веднага да опознае действителността. Но освобождавайки се от страха, предразсъдъците и лицемерието можете да се приобщите към невидимия живот. Може да се види как ясновидството и яснослушането се развиват при отсъствието на тези трима противника. (84-354)

Притежаващите неограничени от невежеството очи и уши могат да наблюдават много не само от Тънкия, но и от (по-нисшите сфери на) Огнения свят. Не трябва, поради самоподценяване, да се смята, че Огненият свят е недостъпен земните обитатели. Заветите разказват как дори неуки (духовно издигнати) хора са се приближавалй неочаквано и непосредствено към самите огнени върхове. Всяка религия притежава такива потвърждения. (8-420)

Главното изискване при осъзнаването на Надземния свят е признаването на неговото съществуване, без каквото и да било съмнение. Съмнителната мисъл не може да приближи човека към този свят. Може да се види как хора, дори и много образовани, остават далече

от разбирането за Надземния живот, докато в същото време някои само чрез чувствознание проникват високо и получават благата помощ.(13-768)

Хората обикновено оспорват съществуването на висшите явления или се опитват да докажат, че такива явления са много редки и е невъзможно да бъдат срещнати в земния живот. Но мъдрите знаят, че срещите с висшите явления имат място и сред земното съществуване. Те разбират, че всеки човек в мигове на вдъхновение се намира в свръхземно състояние. То прави човека ясновиждащ и ясночуващ, но той трябва да разпознае тези свои природни свойства. Никой не може да поръчителства за себе си, докато не застане пред огнените сили. (13-516)

Първоначално границата между физическия и Тънкия свят не е била много рязка. В по-древните летописи могат да се намерят откъслечни указания за много близко сътрудничество между тези светове. Тогава именно фокусът на сърцето е изпълнявал ролята на уравновесител на телесното уплътняване и допира с тънките енергии. А самият телесен свят е бил необходим като форма на преработка на веществото за увеличаване на първоначалната енергия. Но разумът се е устремил към обособяване и по такъв начин е затруднил еволюцията. Новата Сатйа Юга(Златен век) трябва отново да сближи световете, разединени насилствено (със загубата на духовност). (7-78)

Даже кучетата знаят за (и усещат) Тънкия свят, но хората не желаят да насочат вниманието си към действителността. Тънкият свят е една изтънчена сублимация на земната сфера. (7-159)

Срещат се хора учени и привидно просветени, които не възприемат съществуването на други светове. Те не допускат и Тънкия свят, но който отблъсква представата за Тънкия свят, той си подготвя за там мизерно съществуване. Трябва да възпитаваме в себе си широки представи, без които е невъзможно да се лети в Тънкото тяло. Нерешителното Тънко тяло, дори и да излезе от обвивката на плътта, ще се луга наоколо и ще се озърта с ужас. Не е лесно да се влезе свободно в Тънкия свят, да се наблюдава без страх и да се придобива опитност, (13-113)

Можем да сравним (разликата в) напрежението на Физическия, Тънкия и Огнения свят с (разликата в) съпротивлението на хартия, дърво и метал. (7-162)

Видимостта на Тънкия свят е относителна, според развитието на съзнанието. Може да съзерцаваш в светлина, но може да пребиваваш и в мъгла. Може да изградиш много прекрасни творения, но може да се озовеш и върху купчина отпадъци. Може веднага да усвоиш езика на духа, но може да пребиваваш ням и глух. Понякога простото, но огряно от любовта съзнание преуспява, защото в Тънкия свят любовта е ключ за всички врати. Но за хората на Земята любовта е малко приложима към техните пазарни преживявания. (8-322)

С какво чувство трябва да се приближаваме към Тънкия свят? - Страхът е лош водач. Разсъдъкът също няма да доведе до върха. Трябва единствено да се обикне Надземни свят. Както и при всяка друга дейност най-добрият успех се постига, ако извършителят обича своя предмет. Даже и най-несъвършната любов вече съдържа в себе си частица благо. Така, преодолявайки разсъдъчните натрупвания, човек достига до най-естественото чувство, чрез което съществуват всички царства в природата. (13-769)

Някои хора не могат да превъзмогнат ужаса от проявите на Надземния свят. Такова въздействие не може да се обясни с нищо друго, освен с нехармоничните вибрации. Естествено е, че при явления от висш порядък трепетът е неизбежен, но това не трябва да бъде ужас. Може да се приеме, че хората, изпитващи ужас от проявите на Надземния свят, не го обичат. Те могат да признават неговата реалност, но разумът няма да им помогне, когато застанат пред лика на Надземния свят. Само любовта може да им помогне да се доближат по вибрации и да приветстват всяка проява на Надземния свят. (13-770)

Към какво да се устремим, към крайното или към безпределното? - Земното пребиваване е краткосрочно. Срочно е пребиваването и в Тънкия и Ментапния свят. Безсрочно е единствено съществуването в Огнения свят - следователно към него трябва и да се стремим.(8-157)

Подготовката за (пребиваването във) висшите слоеве се състои преди всичко в очистване на съзнанието и развиване живота на сърцето. (7-328)

Човек трябва постоянно да се чувства в два свята. Не говоря за очакване на смъртта, тъй като тя не съществува, но говоря за труда, както на Земята, така и в Тънкия свят. И на сън, и в будно състояние хората могат мислено да участват в най-възвишени дела. Така постепенно човек се вживява дотолкова в този прекрасен начин на мислене, че започва изцяло да се отдава на живота в Тънкия свят. Земният живот е несъизмерим по продължителност с живота във Висшия свят и затова е разумно в краткото(земно) пребиваване да се извлече най-много полза за продължителното(надземно) такова. (12-319)

Даже премествайки се в по-добра квартира хората вземат със себе си най-доброто имущество и никой не влачи със себе си мръсни вехтории. Така внимателно и достойно трябва да си подготви човек и жилището в Тънкия свят. (11-535)

Планът на измерението определя загубите на енергия. Там, където плътният свят изисква усилия, там Тънкият свят не само че не го изисква, но и предоставя леко придвижване. В Тънкия свят главен лост е натрупаният духовен устрем. Да се пре-възмогне съпротивлението на Тънкия свят е възможно само чрез духовност. (10-319)

Тънкият свят наподобява в много отношения на Земния. Например праобразът на

годишните времена може напълно да бъде осъзнат и в Тънкия свят. Също и образите на растения, планини и реки не са чужди на Тънкия свят, само че във видоизменено състояние. Сърцето, запазило спомена за Тънкия свят (от предишните съществувания), познава и цветята, и планините, и снега, и морето на този свят. (7-332)

Тънкият свят нерядко се описва като мрачно, студено царство на блуждаещите сенки. Но не произтичат ли от суеверието тези описания? Или от неумението да се възползват от качествата на това превъзходно състояние? Даже в земното състояние човек вижда това, което иска, още повече това важи за света, където всичко се формира от мисълта. Там обитателите могат да създават и да виждат според равнището на своето мислене. (12-14)

Хората или въобще отричат съществуването на Тънкия свят, като по този начин по същество кощунстват, или се отнасят към него с предубеждение, но и такова осакатено отношение понякога малко се отличава от кощунството. Такива заблуждения отравят атмосферата и отблъскват това, което би трябвало да сътрудничи на земното битие. Невъзможно е да се очаква приближаване на Тънкия свят, ако от Земята постоянно го проклинат и заплашват с него. Истинското отношение е да се приеме Тънкият свят спокойно, честно и доброжелателно. Магнитът на доброжеталеството действа във всички светове. Как може да се отрича това, кое-то съществува? Тънкият свят може да се приближи много отчетливо, ако не го прогонват. Има много отчаяни храбреци в земен смисъл, които треперят дори при разговори за призраци. Но истинският храбрец не трябва да се бои от никакви призраци. Те могат да му се представят в най-ужасен вид, но опитният наблюдател знае, че те не могат да навредят там, където е налице мъжество. Всяко земно място е изпълнено с Ефирни същества. В различните учения те са отбелязани било със заплашителни, било с тържествени наименования. Въпросът е доколко те се намесват във земния живот. (13-62)

Около земните хора постоянно се тълпят жители на Тънкия свят. Хората най-често не ги забелязват, но понякога усещат слаб полъх или леки докосвания. Много рядко хората виждат тъй наречените призраци. Трябва обаче и да се отбележи, че освен външните възприятия, всеки изтънчен човек усеща и своеобразен вътрешен трепет, а също и нервен подем или подтиснатост, причината, за които може да бъде доближаването на Ефирни същности. Животните също и особено кучетата понякога усещат проявлението на по-силните надземни същности. Ето защо проявите на Тънкия свят не трябва да се възприемат като нещо изключително. Всеки човек, притежаващ изострена възприемчивост и при съответствие на космическите условия, може да усеща присъствието на жителите на Тънкия свят. Могат да са налице и тягостни проявления, но тогава волевите послания ще помогнат да се отрази покушението, но трябва волята да бъде незабавно напрегната. Не

трябва да се допуска и мигновен страх, защото след това волята не може да бъде мобилизирана. (13-221)

Хората обикновенно не могат да си представят, че над тях могат да блуждаят цели тълпи ефирни същности, които свободно проникват през плътните тела и могат да имат цели свои градове. (13-292)

Неяснотата на виденията на ефирните образи си има своите причини. Образите от средните сфери могат да бъдат отегчителни и човек сам се огражда с един вид защитна мрежа против такива уморителни и безполезни гости. И в самия Ефирен свят се забе-лязва такова разграничаване между сферите, защото в противен случай полученият безпорядък би имал огромни последици. (12-332)

Много спомени, много природни отвращения и наклонности могат да бъдат продукти на Тънкото съществуване. Също и впечатления за някакви невиждани лица или местности могат да произлизат не от плътния свят. (8-159)

Понякога възниква въпросът защо знаците от Тънкия свят са така странни и се нуждаят от размишление и тълкуване? Причината за това е законът за кармата. Размишлението и тълкуването възбуждат самодейността и по този начин се избягва намесата върху кармата. Високите същества често се опитват да намекнат за някои неща, но разсеяността на хората им пречи да достигнат до ценните съвети. Имало е цели епохи, когато възприемането и разбирането на Ефирните послания се е изостряло и укрепвало, но след това отново се е сгъстявала пурпурната мъгла и ефирните усещания са загрубявали. Сега много прекрасни послания от най-добрите слоеве на Тънкия свят биват разбити от тъмните. (9-178)

Често хората изпитват необяснимо възторжено или подтиснато състояние. Те по-скоро ще отнесат това към своя стомах, откол-кото да съобразят, че това е доближаване на добри или тъмни сили. Нерядко хората усещат някакви докосвания или боцкания. Те приписват тези явления на попаднали паяжини или прашинки, но даже и на ум не им идва, че това могат да бъдат докосвания на същества от Тънкия свят. Хората не по-малко често чуват някакво движение или шумолене, но ще си мислят за стоножки или мишки, само за да отпъдят всяко предположение за явления от невидимия свят. И същите тези хора ще се оплакват, че Тънкият свят не се проявява. Но да не би ефирните явления да наподобяват удари с чук? Ако на хората се падне щастието да видят огнено същество, те най-напред ще си помислят за демон. Такава е деформацията на съвременното съзнание. Ще наричат такава простотия скептицизъм, критичност и ученост, когато най-точно би било да наречем това тъпота. (8-418)

Децата в младша възраст по-лесно виждат астралните образи, а наред с това по-чувствителните виждат и пространствените огньове. Подобни огранизми трябва грижливо

да се наблюдават още от ранна възраст. Бъдете уверени, че в тях са заложени възможности за Агни йога и ако бъдат поставени в чиста обстановка, бързо ще изявят своите възможности. (4-457)

Бързите движения до известна стелен способстват за сношението с Тънкия свят. Вихърът на движението сякаш помита прашната обвивка на нисшите слоеве. Но такива насилствени нагнетявания на енергия са недопустими. Правилният път е чрез естествени духовни достижения. (12-312)

Границите между световете обикновенно са неразличими. Отделните светове се разделят на много състояния и даже навлизат един в друг. От една страна говорим за уплътнен астрал, от друга страна и телесният свят постига енергията на мисълта и с това значително видоизменя същността на плътта. Това означава, че между Тънкия свят и телесния свят, почти пред очите на човечеството, се образуват нови състояния. По същия начин и между Тънкия и Огнения светове започватда се зараждат нови форми. Ако си представим най-великия подвижник на Земята, то, естествено, той ще притежава несравнима мощ и в Тънкия свят. А допирът с очистителния огън на пространството ще го повлече и към Огнения свят. Няма такъв предел, който да възпрепятства възхода на несъмняващия се дух. (13-102)

Хората смята, че в Тънкия свят може да се пребивава само в една сфера по духовно сродство. Но и това положение е условно. Наистина всеки се привлича към определена сфера, но това не му пречи да изпраща мисли и в други сфери. По тези мислени мостове могат да се осъществят нови общувания, стига законът за отблъскване да не се прояви. Но и това препятствие може да бъде преодоляно, само изпратената мисъл да бъде отчетлива и добра. (13-389)

Ниските слоеве на Тънкия свят са по-тежки и от най-ниското земно състояние. Освен това тези слоеве въздействат и на цялото земно пространство, но земните жители трябва да умеят да противостоят на такова отровно състояние. Какво трябва да предприемат хората, за да се оградят от невидимите разложители? Преди всичко те трябва добре да осъзнаят съществуването на такива съседи. Хората дори и не си представят постоянната близост на такива недоброжелатели, защото в нисшите сфери рядко се срещат добри чувства. Там е много развита завистта към всичко живо. Невъзможно е да се убедят ефирните неудовлетворени духове, че те не трябва да поглеждат към Земята, но да мислят как да излязат от тъмницата. Но за тях всяко земно изпарение е приятно и притегателно. Хората могат да противодействат на нисшите жители само, когато те самите са се укрепили в разбирането на своя бъдещ път. Тогава те много по-лесно ще се пренесат във висшите слоеве и няма да почувстват стрел ите на нисшите жители. Но бедата е в това, че хората не

мислят по този начин и така остават незащитени.(13-261)

Висшите сфери на Тънкия свят са парещи като Слънцето, нисшите слоеве са тягостни за високото съзнание, но е невъзможно да се прелетят всички слоеве до изгарянето на Тънкото тяло. Разграничаването на слоевете на Тънкия свят е предопределено от самото съзнание. Преходът към по-висш слой трябва да се извършва постепенно. За съхраняване на равновесието са дадени Ръководители, които подобно на лекари наставляват, за да може преходът да се извърши разумно. Не е лесно на хората да разберат доколко ще им потрябва в Тънкия свят знанието, при-добито на Земята. И не единствено самото знание, но и възприемчивостта. Когато хората започнат да изискват от себе си тези две качества, тогава ще станат открити за възприемане и тази от-критост ще ги доведе до огнените врата. (12-128)

Някои местности в Тънкия свят се отличават със своята сумрачност. Светлината е в нас и ние откриваме нейния път. Тези жители на Тънкия свят, които искат светлина, не изпитват недостатък от нея. Ограничените хора, на които е чужда потребността от светлина, пребивават в мрачината. Желанието за светлина я извиква, но затъналият в сумрака на миелите си получава това, до което сам се е ограничил.(8-153)

Предизвикват изумление изпълнеността на някои слоеве на Тънкия свят и тълпите, бродещи без работа. Обикновенните граждани се блъскат по същия начин по улиците на съвременния град. Особено жалко е, че тази тълпа най-малко от всичко подлежи на еволюция. Тяхното мислене е до такава степен егоцентрично, че те даже и не се стремят да излязат от пределите на своя кръг. Получава се тъпчене, но не движение. Те си влияят един от друг и не умеят да погледнат нагоре, точно тъй както и на Земята.(13-82)

Не е възможно да се разграничат условията на Земята от заобикалящото, защото менталния свят не притежава тесни граници. Ние се изказваме против астралния свят, защото в бъдеще е желателно да се съкрати значително този стадий. Сега той е неизбежен, но с развитието на духа проявите на ментала ще се приближат.

Дева чан е място на приятни изживявания, но заедно с това и опасно, защото слабият дух не иска да се раздели с такава приятна станция, тъй като тази станция му придава най голямо нежелание за връщане към трудностите. И когато настане времето да се напусне тази Валхала, менталът тласка към подвиг, но астралът намира мястото удобно за себе си. Именно духът не позволява спирането(на това ниво), тъй като някъде дълбоко той пази спомена за прекрасните(висши) светове. Зад тези спомени живее неизразимото и твърдо осъзнаване на възможността за завръщане към Източника на светлина, от където е излетяла искрата. (2-2.V.12)

В Тънкия свят общуването е мислено и не се нуждае от знани-ето на различии езици.

Чудесна възможност е да мислиш на своя език и да бъдеш разбирай от жителите на различии страни. Не е необходимо и да се внушават мислите, напротив, колкото по-естествено е течението на мислите, толкова по-лесно ще бъдат те възприемани.(13-304)

Мислената заповед трябва да бъде остра и кратка. Представете си жител на Тънкия свят, привикнап да мисли заплетено и продължително - той ще изпита голямо затруднение при общуването си с околните. Но наред с това той няма да успее и да възприеме мълнията на краткого послание. Жалко е да се гледа на такива пелтеци, лутащи се в лабиринта на тъмните и неясни по-мисли. Техните излъчвания са нищожни и няма да осветят пътят пред тях. (13-240)

В Надземния свят мисълта е средство за общуване, творчество и предвижване. Но не може толкова скоро да се усвой мисленото предаване. Едва постепенно пътникът ще разборе как да изра-зява миелите си без думи, по същия начин ще се научи той и да възприема мислените послания на новите си съседи. Наставни-кът също ще се обърне към него мислено. Затова всеки при всякакви условия трябва да се опитва да води мислени беседи, а възможно е и отговорът да дойде. (13-804)

Разсъждавайки за Тънкия свят хората се радват, че там мисълта ще бъде единственият двигател. Но ще им бъде ли лесно да действат единствено чрез мисълта? Трябва още сред земния живот посред всяка дейност да се намира време за израстване на мисълта. При това трябва да се разграничава мисълта, породена от самолюбието, от мисълта, насочена към общото благо. (12-511)

Творчеството на мисълта в Тънкия свят е развито във всички области. Трябва да ее съветват хората поне по-малко да се приучват да мислят за прекрасното, за да се избегне появата на безобразия. Не са малко прекрасните творения и забележителнните явления на природата, но те трябва да се забележат. (8-139)

Съхраняват ли животните своя облик в Тънкия свят? Рядко, тъй като отсъствието на съзнание ги прави безформени, понякога мъгливи очертания, като импулси енергия, но често даже неуловими. Наличието на животни, естствено, се отнася за нисшите слоеве на Тънкия свят. Такива сенки могат да плашат с неясни-те си очертания. Смятам, че Тънкото тяло на човека не трябва да остава в тези слоеве, но нерядко хората приличат по съзнание на животните. (11-257)

Тънкият свят е изпълнен с праобрази на животни, но само здравото съзнание може да ги види. Не всички обитатели на Тънкия свят притежават еднакво зрение, Доброто отчетливо зрение е свързано с яснотата на съзнанието. Отдавна е казано, че доброто не живее в мътен кладенец. (11-278,9)

Ние наричаме Тънкия свят "струпване", защото в процеса на еволюцията това

състояние трябва да се промени. Но, посочвайки несъвършенството на Тънкия свят, ние не можем да го пренебрежем, тъй като нищо съществуващо не може да бъде отхвър-лено. (4-351)

Никой не би могъл да разборе защо един път ние насочваме към Тънкия свят, а след това предпазваме от него, но противоречие няма. Висшите сфери на Тънкия свят заслужават внимание и уважение, но нисшите могат да бъдат вредни. Най-високите части на Тънкия свят се докосват до Огнения свят, както и някои черти на плътния свят са близки до Тънкия. Най-високите части на Тънкия свят почти се докосват до Огнения свят, както и някои подробности на плътния свят са близки до Тънкия. (10-551)

Присъединяването на съзнанието на Тънкия свят към съзнани-вто на въплътените ще бъде поредното завоевание на еволцията, защото по същество всички те са само посланници в претворява-мето на енергията и преобразуването на материята. (7-80)

Ние се изказваме против Тънкия свят, защото в бъдеще е желателно този стадий да бъде съкратен. Сега той е неизбежен, но с развитието на духа проявлението на ментала ще се приближи. (2-2. V. 12)

Особено погрешно и вредно е съждението за пълното разделение на трите основни свята. Има много стълби и мостове между всички сфери. Човекът и в плътното си състояние носи в себе си зърно от Огнения свят и Тънко тяло, което може често да усеща. Нима е възможно да си представим единното и неделимото, ако допуснем непреодолимите прегради? Всяко изтънчване на чувствата и разширение на съзнанието открива нови възможности за общуване. Не е виновно Мирозданието, ако хората не желаят да забележат как се отваря вратата към следващото помещение. Не само в моменти на висш екстаз, но и в ежедневния живот човек получава ефирни докосвания. Но вместо да ги обикне, човек ги отпъжда като нахални мухи. От своя страна елементите на Тънкия свят също влизат в допир с някои от слоевете с Огнения свят. И в земното състояние хората понякога получават огнена стрела. Не напразно на всеки човек е отредено огнено зърно. Благодарение на неговото присъствие огнените стрели не убиват, но предизвикват напрегната вибрация.

Трябва да се усвояват тези истини, тъй като болшинството от човечеството дори не допуска за тяхното съществуване. В същото време във всички признати вярвания настойчиво се дават указания за разделението на основните светове и се намеква за възможното общуване с тях. По този начин религиите и науката говорят за едно и също нещо, но хората възприемат това като нещо отвлечено и не допускат, че и науката може да говори за същото, но на свой език. (13-649)

В Надземния свят време в земното му значение не съществува. Има срокове, основани

на неизбежните следствия. Тези срокове се характеризират с някакво съседно странично събитие. Такова положение показва, че надземните светове предвиждат течение-то на събитията, без да се спират на т.нар. време. Чувствителното съзнание ще суемее да запомни данните на страничното събитие и по него ще разпознае останалото.

Човек може да разборе относителността на времето даже и въ-зоснова на земния си опит. Той не усеща времето, когато се устремява към нещо много важно. Но в Надземния свят именно такова напрежение преобладава. Също така той може толкова да се задълбочи в труд, че да забрави за времето. Не без основание е казано, че устременият съсредоточен труд способства за дълголетието. (13-575)

Даже и най-просветените хора трудно могат да приведат дейностите на Тънкия свят към физическото време. Почти немислимо е да си представим, че за отлъчките в Тънкия свят почти не се изисква физическо време. Могат да се извършат най-далечни полети в Тънкия свят, но земните часовници ще отбележат това само със секунди. При това трябва да се отбележи, че, когато става насилствено отделяне на Тънкото тяло, миелите на спящия не отговарят на скоростта на Ефирните действия, а са подложени на действието на физическите закони. Следователно физическият ум действа по законите на физическия свят и само психическата енергия се подпага на закона на светлината. (7-141)

Хората не могат да разберат, че някакво събитие може да стане в Тънкия свят, изпреварвайки земното си претворяване. При това такова разминаване във времето между Тънкия и Плътния свят може да бъде доста значително. Така събитията в Тънкия свят представляват прототип на събитията в Плътния свят. Десет-ки години могат да лежат между събитията в Тънкия свят и неговото продължение в Плътния свят, но въпреки това събитието вече е в ход и е станало неотвратимо. (13-703)

От Тънкия свят обикновенно смътно се виждат земните очертания. Причината е не само в плътността на земната атмосфера, но и в нежеланието да се гледа. Вижда този, който иска да види. Даже в земната мрачина трябва да се напрегне зрението, за да се вижда, с други думи да се вложи мисъл в гледането. (8-341)

Хората недоумяват защо не може да се види Тънкия свят с физическо око? Естествено, защото окото не може да преодолее трансмутацията на етера. Представете си, че фотографирате срещу светлината на прозореца. Никога няма да получите ясно изображение на вътрешните предмета или далечните очертания. По същия начин, излизайки от тъмнина на слънце, ние биваме засле-пени и поразени от силата на светлината. Увеличавайки тези светлинни явления многократно, ще получим представа за сила-та на светлината в Тънкия свят, която за неподготвеното око ще изглежда като тъмнина.

Също понякога недоумяват защо някои видимо ограничени хора имат видения от Тънкия свят? Преди всичко затова, че те, ако и сега да са се принизили, в миналото са имали някакво пречистващо изживяване. С други думи тяхното сърце някога вече се е пробуждало. Особено забележително е, че качеството на сърцето не изчезва. То би могло много едностранчиво да се проявява, но все пак потенциално е налице.

А защо жените по-често се пробуждат за Тънкия свят? Защото при тях работата на сърцето е далеч по-тънка и по тази причина трансцеденталността по-лесно се изявява. (7-106)

Не е ли странно, че за повечето от хората даже Тънкият свят вече е невидим, макар че в градацията на световете той все още е достатъчно плътен? Значи физическото тяло е дотолкова грубо, че не успява да различи даже следващия стадий на телесното преображение. (7-76)

И най-обикновенното око може да види някои признаци на Тънкия свят. Нерядко могат да се видят някакви цветни образувания. Учудващо е, че, когато около някои хора се увива нещо мъгливо, други в същото време виждат напълно ясно. Всеки може да си припомни случаи, когато е разтърквал очи поради някоя неочакваност, но, разбира се, това усещане е отнасяно към заболяване на очите. На никого не идва на ум, че видимото проявление може да се намира извън очите и че е могло да бъде видяно и от мнозина. (12-348)

Трябва да се разборе доколко навлизането в плътното тяло прекъсва всички впечатления от Тънкия свят. И все пак могат да се съберат много показания за живота в Тънкия свят. Най-добре е те да се събират от свидетелствата на хора, които са получавали такива проблясъци неочаквано, защото неочакващият сам бива поразен и изразява своите впечатления непосредствено и искрено. Много поучително е да се разпитват селяни, които, намирайки се сред природата, забелязват много неща, но не разказват, опасявайки се от насмешки. Може да се каже, че вески човек се е сблъсквал с нещо феноменално, но разликата е в това, че едни обръщат внимание, а други не желаят или не умеят да се отнесат съречно към всичко, което е зад пределите на техния разсъдък. (13-328)

Хората смятат, че Надземният свят не влиза в допир със земните жители. Те предчувстват и предвиждат далеч повече, отколкото предполагат, но за съжаление вниманието им е отвлечено от житейските проблеми и наблюденията им се изплъзват. Когато хората постъпват правилно по някаква непонятна повеля, те мислят, че разумът им е намерил най-доброто решение. С,такова наивно отношение те по-скоро ще отнесат предчувствието към стомашното си разстройство, отколкото към проявите на Тънкия свят. Такива слепци е невъзможно да бъдат убедени и да прозрат. Те искат такава сила на лъчите, че даже и слепците да разберат ставащото. Защо трябва да, се очакват чудеса,

когато целият живот е изпълнен с ефирни явления. (13-930)

Невидимият свят участва в Земния живот далеч повече, отколкото е прието да се мисли. Трябва да се обръща внимание на множеството малки проявления, които обикновено даже не се и забелязват. Не поразяващите и ослепяваши явления, но тези, които ограниченият ум нарича съвпадения или случайност, създават незабравимите последствия. (7-40)

Трябва да се приучаваме съзнателно да разбираме присъствието на невидимия свят във всичко, което е около нас. Пространстранството може да се разглежда като проводник към невидимите, но наблюдаващи за нас светове. (7-60)

Яснотата на Тънкото зрение се постига след много животи. Отделни проблясъци могат да се наблюдават и по-често, но твърдата зоркост се придобива с голям труд. В началото ефирните образи често трептят, изкривяват се и губят някои свои части. Образът променя изражението си и даже най-доброто лице придобива злобно изражение. В резултат хората си въобразяват, че към тях се приближава злобен дух, докато причината е в неумението да се развие Тънкото зрение. (13-359)

Трудно е от Земятд да се обърнеш към Надземния свят, но също така е трудно да се приближиш към земната сфера от Тънкия свят. Такова спускане може да се сравни с гмуркането на водолаз. Както водолазът навлича тежки доспехи, за да притовостои на налягането, така слизащият на Земята трябва да се облече в плът. Мъдро е състоянието на новороденото, което може постепенно да приеме земните тежести. (8-338)

Тънките същества могат да се проявят реално чрез ектоплаз-мата на медиумите, но могат да бъдат видими и чрез ясновидство, в което се проявява непосредственото зрение в четвъртото измерение. Някои видения се привързват към определени места, при което въздейства енергията, наслоена по предметите, предимно в старинните огради. (13-357)

Тънките същества могат да приемат всякакви форми и да сътворяват различии облици. Това е достатъчно удостоверено със снимки. Каква енергия ги подпомага в това творчество? Разбира се, това е психическата енергия, ако тя е образувана във въплътеното състояние. Но не толкова страшните привидения, колкото реакцията на нашия организъм е важна. (4-604)

Приближаването на различии ефирни(тънки) същества може да причини сътресение на организма, даже и ако те съвсем не са лоши. Още по-силно е въздействието на тънките същства, когато те се насочват към някого определено.

Мислителят е усещал присъствието на невидимите същества. Той се е обръщал към неканените гости с молба да не го безпокоят, но да му помагат според способостите си. (13-384)

Астралните гости, независимо от вниманието към тях, се тълпят в най-оживените места. При това на тях не винаги им е лесно да проникнат до различните хора и тогава нашите земни гости им служат за мост. Преминаването от един слой в друг е трудно, но аурата, оставена от прибивавалите в помещението гости или слуги, представлява мост за невидимите гости. Тяхното докосване е много различно - от докосването на мушица, до тигрови зъби. Затова е по-практично да се допускат по-малко хора в спалнята и работната стая, ако вашата собствена аура е достатъчно устойчива.(2-3.VI.18)

Хората трябва да допуснат съществуването на Тънкия свят, като същевременно се освободят от суеверието и лицемерието. Тези ехидни разрушават религиите и лишават хората от съзнателно приближаване към Тънкия свят. Животът на болшинството от хората се основава на тези предразсъдъци и така те сами се лишават от свобода на мисленето. За да се види, трябва да се допусне, но при отрицание се замъглява и най-острото зрение. От друга страна не трябва да си внушваме и мними видения. (13-357)

Припомняме някои от т.нар. феномени, удостоверени чрез фотографии, хикс-лъчи и подписи на свидетели: някой откликва на космически явления, чува далечни гласове; някой е видял надземни същества, излъчвал светлина; някой се издигал във въздуха, ходил по вода, ходил върху огън; някой е поглъщал отрови без вреда, не се нуждаел от сън, можел да вижда през твърди тела; някой не се нуждаел от храна, пишел с две ръце, можел да укротява животни; някой можел да разбира различии езици, да чете мисли, да чете затворена книга със затворени очи; някой не усеща болка, може да лекува, да предсказва бъдещето; някой разта-пял снега с вътрешен огън; някой не усещал умора. Така биха могли да се изброят всички известии феномени и множество поучителни примери от живота. Но съберете в един момент всички тези качества в едно тяло и ще получите новото човешко преображение, указано в много Учения. Главного в това преображение е, че всички негови качества вече са проявени и то сред несъвършеното съществуване. (7-99)

Колкото и да се прикриват проявите на Тънкия свят, твърде много и различии хора са ги виждали. Не чрез сеанси и не чрез повиквания, но чрез естественото си зрение мнозина знаят за съществуването на Тънкия свят. Разбира се, твърде рядко би мо-гъл да се види Огненият свят, но Тънкото съществуване не е далеч от нашето състояние. Мнозина даже не биха говорили за тези явления, тъй като те са нещо обикновенно за тях. Страхът най-много от всичко отделя хората от Тънкия свят. (7-416)

Ако някой започне да се оплаква, че не усеща Тънкия свят, на-помнете му, че крилата на Тънкия свят докосват хората далеч по-често, отколкото е прието да се мисли. Но самите хора отпъждат невидимите мухи и незримите паяжини. Нерядко хората се сепват от натрапчивата мисъл и се обръщат с въпроса: Кой ме вика? (7-480)

Само на сън и в тънко тяло може безвредно да се наблюдава Тънкия свят. Но ние гледаме Тънкия свят директно с отворени очи. Този вид съзерцаване е най-трудният. (13-82)

Страхът от ефирните явления се основава не на призраците, а на други причини. Усещането за студ, лъхащо от Астрала, се дължи на химическа реакция. (4-352)

Извън Астрала има известни сфери на познанието за улеснено общуване с плановете на еволюцията. Легендата за вземане на небето има научно основание.(1-22.III.1923)

Тема 3. ОГНЕНИЯТ СВЯТ

Мисленият свят представлява живата връзка между Тънкия и Огнения свят, той е най-близкият двигател на Огнения свят. Мисълта не може да съществува освен чрез огъня и огънят се превръща в творческа мисъл. (8-84)

Стихията на огъня е най-вездесъща, най-творческа, най-животворна, но най-малко се забелязва и цени. От обикновените светлинни образувания, достъпни за зрящото око, до сложните сърдечни огньове, всичко се включва в обхвата на Огнения свят. (8-1)

Всеки от нас носи в себе си единния огън, неизменен за цялата вселена. Този сърдечен огън със своя магнит обединява цялото мироздание. (8-7)

Огнеността на сърцето оголва светоносната материя, лежаща в основата на всичко съществуващо, което може да. бъде много опасно при груби обкръжаващи условия. Опасността при пълното самадхи е свързана с това същото състояние на огъня. (8-11)

Казват, че огънят като стихия е неуловим за наблюдение. Отговорете, че той се показва даже повече от другите стихии. Нима земята и водата са по-явни за човека при наблюдение на организма? Огънят лесно се изявява и в температурата, и в пулса, и главно в оня трепет, който съпровожда всички огнени явления. Това не е трепетът на ужаса, но обединение с пулса на стихията. (8-24)

За плътното състояние Огненият свят е невидим с редки изключения, но в Тънкия свят огненият облак може да бъде почувстван. Разбира се, приближавайки се към него, низшите създания изпитват особено страдание, като пред нещо недостъпно. Синовете на огнения облак са за тези низши същества като въоръжени с огнени лъчи, което не е нищо друго освен излъчвания на крайниците.(8-134)

Ние трябва да свикнем с мисълта, че рано или късно на нас ни е съдено да пристанем към огнените брегове. Така ще се научим да хвърляме най-дългата мрежа, за да достигнем най-добрия улов. Ние трябва не само на сън, но и през трудовите си делници да насочваме мисълта си към далечните огнени явления. Към светлината трябва да се приучват не само

очите, а, повече от тях, съзнанието. Хората особено страдат от неумението си да се устремят напред. Царството Небесно се превзема с пристъп. Тази истина е изказана отдавна, но хората са забравили за нея. (8-332)

Препоръчвам да се свидетелства за Огнения свят като за нещо съществуващо с всички признаци на битие. Мъдрият няма да търси точно подобие на Бога в земното тяло, защото само огненото тяло ще съдържа тези същите искри, както и висшите същества. Но той няма да възприеме и унижението на земното битие, тъй като неговата основа, според енергията си, е подобна на всичко съществуващо. (9-179)

В Писанията ясно е казано за Огненото кръщение. Описани са и огнените езици над главите, но хората се преструват, че почитат Писанията, без да ги приемат като ръководство в живота. Тези пламъци са напълно действителни, с всички свойства на огъня, освен горещината. Но трябва да се притежава открито сърце,за да се застане пред този пламък без вреда. Хората са открили едно от проявленията му във вид на електричество, но без усвояване огнените свойства на човешкия организъм не може да се стигне до по-тънките му прояви. Утрото на човечеството ще настъпи тогава, когато разбирането за същината на огъня навлезе в живота. (8-4)

Когато говорим за необгарящия огън, ще трябва да напомним и за парещия. Когато монахинята стене: "Горя, горя!", никой лекар не знае с какво да и помогне. Дори я обливат със студена вода, забравяйки, че масло с вода не се гаси. Огънят може да се потуши само с огън, с други думи с енергията на сърцето, която се отделя при т. нар. магнетизъм. Главната опасност при такива случаи е около сърцето, слънчевото сплетение и гръкляна. Тези центровее, като най-синтетични, са подложени на най-голям натиск. Сърдечното изтощение, разбира се, отваря вратата на врага. Така творящият огън може да се превърне в разрушителен пламък. Пламенната жертва се споменава във всички Завети. (8-5)

За да се получи и приеме огънят като път на Йерархията, като път на любовта и състраданието, трябва да отдадем безвъзвратно цялото си сърце. Едва тогава дребните светлинки ще се превърнат в пламтящи грамади. (8-9)

Огненият свят е преди всичко в самите нас, но само да се разпознае неговата обител. Трябва да се помни за неговото присъствие във всичко. Само че проводникът трябва да се приложи към сърцето, а не към мозъка. С Тънкия свят може да се поддържа връзка постоянно, но Огненият свят изисква особено добро настроение. Словесната черупка по-скоро ще отдалечи, отколкото да приближи до Огнения свят. Тогава, когато има съмнение, не може да се общува с Огнения свят. (8-354)

Не трябва да се мисли, че в Огнения свят всички същества са непременно обгърнати от огнени езици. Огънят може да изкристализира, но обичайното му състояние може да

бъде охарактеризирано като светлина. (8-164)

Огнената аура може да се смята за същински показател на Огнения свят.(8-165)

Вие сте слушали за някои деца, които могат да виждат през твърди предмети. Търсете отговора в кармическата огнена природа. Това е съвършено частен физически феномен, обикновено не водещ към висши огнени познания. (8-13)

Огненото слънце е невидимо, както са незрими и Великите небесни тела. Трябва да се пояснява още в училищата доколко е нищожно нашето полезрение. Само така ще може да се убеди човечеството, че то е божествено по своята същност, но по отношение на тялото се подлага на всички ограничения. (9-238)

Човешкото същество възприема по-нисшите огнени градации и затова дребните огнени проявления се усещат и допускат, но по-високите и изтънчени явления остават неуловими за съвременния апарат на съзнанието, което кармически не се е.доближило до стихията на огъня. (8-21)

Всеки може да установи доколко около едни хора вещите се износват бързо, докато други буквално сякаш с нещо ги запазват. Именно огненото начало съхранява продължителността на съществуването на вещите. (8-86)

Алкохолизмът и опиумът представляват уродливи опити за приближаване към Огнения свят. Ако самадхи е естествено проявление на висшия огън, то пламъкът на алкохола ще бъде разрушител. Наркотиците предизвикват илюзията за огнено приближаване, но те същевременно ще застанат задълго като препятствие към овладяването на истинската енергия Агни. Нищо не доставя такова нещастие в Тънкия свят, както тези противоестествени опити да се предизвика огъня без съответстващо очистване. (8-20)

Известно е значението на тридесетгодишната възраст за огнените проявления, но особено е нужно да се предпазва организмът до седем годишна възраст. У децата, даже и най-развитите, не трябва никога да се насилва природата. Огънят не търпи насилие.(8-19)

Физическите огнени упражнения (хатха йога) сами по себе си са вредни, задълбочавайки отделните центрове и нарушавайки обкръжаващото равновесие. Огънят е висша стихия и доближаването до нея трябва да става чрез висшето съзнание. (8-13)

Обкръжи се с огъня и остани невредим! Това е много древен завет, но, загрубявайки,хората са забравили за какъв огън са говорили мъдрите. Огънят станал физически и са се появили магически огнени кръгове. Разбира се, всеки жив огън е целителен, но никаква запалена смола не може да се сравни с огъня на сърцето. (8-15)

Същността на огнения имунитет е била описана от Зороастър. Той е указвал, че хората от всяка пора на кожата могат да предизвикат огнени лъчи, които поразяват всички вредители. (8-17)

Отсъствието на психическа енергия способства за развитието на ракови клетки, но сърдечният огън, като висше изражение на съзнанието, ги убива. Корените на много растения съдържат в себе си значителни растителни огньове и затова могат да бъдат полезни там, където сърдечните огньове още не действат. (8-18)

Най-добрият огън пламва от радостта. (8-Ю)

Нисшите факири натриват тялото си с пепел. С това му придават известна устойчивост при преминаване през огън. Но йогите преминават през огъня, призовавайки като противодействие сърдечната енергия. При това вътрешният огън пробива през порите на кожата и, бидейки по-мощен от земния огън, образува защитна броня върху тялото. (8-23)

Подвизите и всички героични деяния са действия огнени. Висшата енергия пренася хората над пропастта. Но същата тази енергия участва и в устрема на злодеите, за това съветваме да не превръщате огъня на Благодатта в разрушителен пламък. Отдавна е казано, че грешниците сами подклаждат ада. Сами хората са отговорни за количеството зло. (8-28)

Може да се забележи как едни хора вечно се стремят и не могат да съществуват без тези възвишаващи движения. Бъдете уверени, че те принадлежат към стихията на огъня. Ние не искаме да превъзнасяме тези огнени хора, но сме длъжни в интерес на истината да кажем, че те движат света. Нека не забравяме, че на тези хора съвсем не им е лесно сред останапите съчетания. Да си спомним сказанието за Огнения ангел с опърлени криле. Когато той се устремява за спасяване на света, неговите криле дращят по скалите и се обгарят, обезсилвайки го. (8-2)

Мнозина биха искали да знаят, не е ли опасно за тяхното здраве приближаването към Огнения свят? Можем да им отговорим как един благотворител престанал да дава милостиня, защото се страхувал, че бедните могат да го заразят. Ясно е, че този човек не е бил истински благотворител. Така също и този, които се опасява от Огнения свят, не е огненосец. (8-357)

Даже и невидими, огнените явления изпълват земните същества с трепет. Токовете и лъчите на огнеността разтърсват даже изтънчените същества. Но ако незримото явление е така непоносимо за сърцето, колко по-силно ще бъде въздействието при пренасянето му в зрителното поле, където са в сила законите на въплътеното битие? Даже най-силните духом са изпадали в безсъзнание и са ослепявали, онемявали, побелявали и загубвали способност за движение. Появата на огнени същества не трябва да унищожава нашето съзнание. В близко бъдеще чрез съзнанието хората ще приучат своето тяло към възприемане на висшите енергии. (9-312)

Земното тяло изгаря при съприкосновение с огнено същество. Дори не само прякото

съприкосновение, но и близостта с такова същество може да спре сърцето на въплътения. Огнените пришълци обикновено много рядко се показват на хората, защото те биха могли да се опитат да докоснат огненото същество или да изпаднат в ужас и да изгорят. Да не забравяме, че страхът може да изгори сърцето. Разбира се, сърцето, запознато с огъня, може постепенно да се приобщи към него. (8-337)

Приближаването на огнените или тънки същества се ознаменува със сърдечен трепет и усещане на хлад или горещина. Но след като сме постоянно заобиколени със същества от Невидимия свят, защо ги усещаме само понякога? Причината е в закона за качеството на мисъпта. Ако тези същества се насочат към нас, с други думи мислят за нас, то ние ги усещаме не само чрез огнените центрове, но и физичиски. Прието е да се говори за коси изправени от страх, но не страхът е причината, а само особеното въздействие на енергията, отчасти подобно на електричеството. Даже обикновеният поглед кара човека да се обърне, а доколко по-силно трябва да е въздействието на огнената енергия на ви-шите светове! (8-451)

Прочетете за разнообазните видения на огнени същества в страните от целия свят и ще намерите в тях едни и същи признаци и следствия. Хората еднакво усещат полъха на Висшия свят, обхваща ги еднакъв трепет на сърцето и тялото. Те разбират гласа на светлия посланник. Те с труд се възвръщат към обичайното земно състояние. Те никога не могат да забравят това явление и възторга на духа от допира с висшето същество. Важно е да се помни, че най-различни народи са виждали висшите същества в еднакъв облик. (8-604)

Поучително е да се наблюдава от научна гледна точка съдържанието на атмосферата, обкръжаваща същността от Тънкия или Огнения свят, когато тя е кондензирана за проявяване в плътния свят. Можем да обърнем внимание на подухването, което предшества появата, като в едни случаи се усеща сякаш планинска прохлада, възможно съпроводена и с благоухание. Но в друг случай може да се почувства пронизителен студ и неприятен мирис. Така различни са слоевете на световете. (8-610)

Ако високите същества засвидетелстват, че не са заставали пред Висшето Начало на началата, то не трябва да се приеме това като някакво отрицание. Напротив, това е свидетелство за съкровената безпределност на Висшия свят и за неговата необятност. Ще бъде невежество да си въобразим, че нашият мозък може да съди за най-висшето. (8-612)

Така, както земното око, колкото и съвършено да е, не възприема ефирните явления, така и Тънкият свят, на свой ред, не забелязва огнените жители. Но никой не преминава земния си път без да влезе в допир с Огъня. Затова е добре да се познава предварително неговата същност. (8-2)

Напрежението на огъня влияе на всички отправления на тялото. Така

пространственият огън може от една страна да заздравява рани, а от друга - да предизвика вредоносно напрежение в тъка- ните. Трябва да бъдем внимателни. (8-3)

ТЕМА 4. Преходът

Част от човечеството предполага, чё след напускане на Земята няма нищо. Те не могат да бъдат убедени с думи в непрекъснатостта на живота, но трябва чрез личния си опит, постепенно, да достигнат до същността на нещата и да започнат да задълбочават съзнанието си. Също така внимателно трябва да се подхожда и към хората, които по своему тълкуват Надземното съществуване, в зависимост от своите вярвания. Но Ефирният свят е толкова разнообразен, че всяка представа за него ще има някакво основание. Необходимо е хората да разберат непрекъснатостта на живота и да приемат тази истина като нещо несъмнено, за да обикнат пътя на възхода.(13-563)

Смъртта не е нищо повече от остригване на косата. Все същото отдаване на материя. (2-2.II.4)

Като тежка съдба виси над човешкото съзнание мисълта за смъртта. Като неминуема чаша стой призракът на смъртта и пре-минавайки жизнения си път.духът идва до заключението, че тук трябва да приключват проявите на живота. Такова е движението на духа, разединен с Космоса. Не познавайки началото и виждайки края, разединеният дух преминава през живота безцелно. Но всеки може да заслужи безсмъртие, приемайки в съзнанието си Безпределността. Неустрашимостта пред края и устремяването към безпределността ще придаде на духа неговата насоченост към сферите на космическата неограниченост.(5-70)

Смъртта на човека може да бъде представена като проява на остро притегляне на Космическия магнит. Трудно е да не се нарекат смъртта и животът с едно наименование - все същото притегляне в непрекьсната смяна. Променят се само съчетанията и тяхното предназначение. Наистина, началото и краят се срещат в пространството! (5-122)

Правилно е да се нарече смъртта животворен обмен. Как може да се опрости най-трудният час? Чрез осъзнаване обмена на енергията. Велик е зконът за обмена и от човека зависи накъде ще насочи своя дял. Космическият разпоредител определя всекиму стелен на прогрес. Духът сам определя да приеме ли или да отхвърли, но няма край във вечния обмен на веществата и енергията. (5-143)

Духът изтръпва при мисълта за кончината. Но когато съзнанието проникне в същностга на Битието, тогава се утвърждава понятието за единство. Когато духът разбере, че проявите на живота текат непрекъснато, тогава може да се посочи и непрекъснатостта на всички вериги: веригата на мисълта, веригата на действията, веригата на следствията,

веригата на стремежите, веригата на животите - едната верига предопределя другата. И духът не трябва да изтръпва при мисълта за края и промяната, а при мисълта за прекъсване на веригата. Ако се проследи как се носят в пространството отзвуците на скъсаните вериги, то духът наистина би изтръпнал. (5-451)

"Мислещият за смъртта я призовава" - гласи древната мьдрост. Лекарите също са забелязапи, че мисълта за кончината я прибли-жава. Но може ли да се занимава мисълта с нещо, което не съ-ществува? Когато хората приемат, че животът не се прекратява, тогава ще се измени съвършенно и отношението към земното съ-ществуване. Не за гробището трябва да мисли човек, а за крилата и красотата, която му е отредена. Колкото по-ярко внедри човек в съзнанието си мисълта за красотата на световете, толкова по-лесно ще възприеме новите условия. (12-265)

Неразумно е едва в надвечерето да започнеш да се готвиш, ако искаш да преминеш в Тънкия свят. Ужасно е, когато човек цял живот е отбягвал да мисли за Тънкия свят и едва в надвечерието на прехода, като небрежен ученик, започне да повтаря смутено някакви неосъзнати думи. Съществуването на неминуем преход е възвестено от всички учения. Казано е, че: "Няма да умрем,но ще се изменим". По-кратко и убедително не би могло да се каже. Но трябва да се знае езика на Тънкия свят. Трябва да се придобие правото на вход в пълно съзнание, но в надвечерието това е невъзможно да се постигне. Но ето, че вместо радост някой започва да внушава ужас и с това нарушава закона на живота.(7-170)

Възможно ли е чувствителният дух да избегне пристъпа на свет-ската мъка? Няма случай човек да отдели духа си от земния план без спазъм на центровете. По същия начин самоотверженият летец, отделяйки се от Земята, изпитва един трепет в сърдечната област.(2-2.V.12)

Хората стават набожни с приближаването на прехода в Тънкия свят. Те не забелязват, че такова поспешно подобряване граничи с кощунство. Получава се не осъзнаване на Висшия свят, а предварително заплащане за по-добро място. В действителност приближаването към Висшия свят трябва да започва от първите дни на земния живот. (1-102)

Да не забравяме, че "Както на Земята, така и на Небето". Облас-тите на Ефирния свят са несравнимо по-обширни от тези на малката планета. Затова и всички мерки там граничат с безпределното. Като мигане на окото ще се мерне преходът в Ефирния свят. Даже спящият събуждайки се се оказва в нова обстановка. Затова мисълта след прехода може да се окаже дотолкова разстроена, че неподготвеният жител да забрави да призове на помощ Ръководителя. Дори заминалите по-рано близки могат малко да помогнат, ако не ги призоват. Голямо щастие за човека е да влезе в Ефирния свят, след като вече се е

запознал с него. Енергията няма да се изразходва за приспособяване, но ще се насочи в стремежа нагоре. Отдавна е казано, че високите сфери се превземат със сила. "Съберете всичките си сили, за да можете да се устремите нагоре без забавяне" - съветвал Мислителят. (13-391)

Хората не искат да разберат, че Тънкият свят е като плътния, но в друго измерение. Тези, които в земния си живот вече са постигнали дисциплина и имат понятие за хармония, могат да приложат тези достижения незабавно след прехода си в Тънкия. Такава способност се нарича "благи крила", защото способства за по-бързото придвижване. Но рядко хората се запасяват с такива крила в земния живот, а преминават в Тънкия свят с необуздана воля и ненаситни желания. Хората не успяват по време на земния си живот да помислят за по-нататъшния си път. Те се задоволяват с чужди формули, които с течение на времето се вкаменяват, но нито в семейството, нито в миелите си не споменават за бъдещия живот. Нещо повече, такива разговори им се струват недопустими. Семейните не смятат за необходимо да говорят за прехода в Тънкия свят, а в училището такъв предмет би довел до уволнението на учителя. Така поради лицемерие и невежество хората предпочитат да живеят в тъмнина. Малцина са тези, които биха могли да разговарят за високото назначение на човечеството. Още от първите си дни човек е задължаван под натиска на бита да забрави за своите тънки проблясъци. Можете да си представите как ще се промени животът, ако бъде правилно разбрана задачата на битието. Колко нерешими проблеми ще бъдат лесно разрешени, когато хората разберат към какво трябва да се стремят. (13-467)

При прехода в Надземния свят трябва да се предизвикат в па-метта възможно най-радостни спомени. Някои ще кажат: "Нашият живот беше тъмен и нерадостен" - но те забравят, че всеки човек е имал мигновения на радост и точно тях трябва да призове от хранилището на "чашата". Не трябва да се смята, че ще са не-обходими някакви победни тръби или всенародно признание, но чистата радост, каквато може да се открие и в най-ограничения трудов живот. Всеки е вършил самоотвержени постъпки, само трябва да съумеете да съберете всичко най-добро. Всеки човек знае сам бил ли е достоен за човечеството? Трябва да се подготвят такива моменти, те ще бъдат ценен товар. Не трябва да се привързва мисълта към мрачни и тежки спомени, иначе те като пиявици ще изсмукват живота. Трябва да се забрави за неудачите, тьй като те се случват в живота на всеки деятел. Защо да се влачат като опашка отзад ненужните удари? Нека те бъдат разплата за кармата. Но радостта ще бъде залог за бъдещото преуспяване.(13-639)

Хората се готвят за смърт, вместо да възпитават себе си за живот. Всички достатъчно са слушали, че самото понятие "смърт" е поправено и... за необходимостта от смяна на

седем обвивки. Трябва да се подготви съзнанието за огнеприемането на нашите сконцентрирани тела. Защо да се губят векове и хилядолетия за това, което може да бъде извършено несравнимо по-бързо. (8-597)

Бъдете убедени в безсмъртието и влагайте във всяко свое действие искра от космическия огън. И тогава тази безпощадна съдба ще се превърне в зов за космически живот. (5-70)

При прехода в Тънкия свят земното съзнание съхранява всички свои чувства, макар и видоизменени. В самия момент на прехода се получава усещане на главозамайване, подобно на припадък или като началото на епилепсия. По-нататък усещанията зависят от подготвеността на съзнанието. Ако съзнанието е било помрачено или мъждиво, чувствата не могат да се претворят в новото състояние. Тогава настъпва своеобразна забрава или дремещо блуждаене, състояние не от приятните. Тук не говоря за мрачното състояние на престъпниците и порочните хора, защото същността на техните терзания е неописуема. Но ако Агни е пробуден приживе - или чрез знание, или чрез подвиг на чувствата - той веднага извършва великата трансмутация. Като истински светилник той ще укаже направлението и ще възнесе в отредената сфера. Незабележим в земния живот, този Агни става ръководно начало в Тънкия свят. И не само осветява, но и служи като проводник за връзка с Огнените същества. (8-335)

При прехода в Тънкия свят пламват всички видове чувства за собственост, затрудняващи даже и най-добрите хора. Трябва да се усвой твърдо в съзнанието, че земна собственост не съществува. Едва когато съзнанието остане единствената ни собственост, тогава чак усещаме свобода при въздигането. В средните слоеве на Тънкия свят хората не мислят да се разделят с чувството за собственост, защото те съществуват единствено с тези влечения. Но ако някоя висша проява повдигне тяхното съзнание, тогава започва неимоверна борба. Затова още в земното състояние трябва да се уясни къде е вредния товар. (9-177)

Духът, напускащ земната сфера, се напряга в осъзнаването на тези достижения, които са господствали в неговия живот. Духовните достижения го отвеждат нагоре и разделянето със земната сфера е винаги радост за духа, който е познал светлината на подвига на служенето. При откъсването от Земята се утвърждава връзката с Висшите светове, към които се е стремил духът. Стълбицата на възхода се състои от предаността към Йерархията. Но за духът, пребиваващ в границите на самолюбието, няма друг път, освен скръбта. Тогава откъсването е страшно и духът задълго остава привързан към земната сфера. (10-68)

За по-добра асимилация на висшите енергии в надземните сфери трябва да се

одухотворят центровете. Оставяйки земната сфера, духът трябва да се освободи от нисшите еманации. Всяка ненужна обвивка, която духът донася в Тънкия свят, му причинява непоносими болки. При достатьчно развито съзнание с извършва очистване, което освобождава духа от черупките. Но духьт, който ревностно пази своите земни привички, изпитва в Ефирния свят всички недъзи, които е свикнал да преживява на земен план. За вървящия нагоре всеки излишен товар ще предизвика задъхване в Ефирния свят. Особено тежко се носи неизживяното, което в Ефирния свят представлява голям баласт. Най-трудно от всичко е усещането на тежестта на собствената грубост, чиято тягост се проявява още в нисшите надземни слоеве- Воплите, дочувани по-някога от надземните слоеве, се дължат на тази именно тягост, изпитвана от неочистените духове, пребиваващи в най-ниските от тези слоеве.(10-84)

За последните часове от пребиваването на Земята трябва осо-бено да се погрижим. Често последният устрем може да предопредели следващия живот и слоевете, в които ще пребивава духьт впоследствие. Не е допустимо да се призовава заминаващия, ко-гато духът вече се е отделил от земната сфера. Тъканите, които вече са се освободили от земното притегляне, се напрягат в страшно усилие, за да се асимилират отново със земната атмосфера. Трябва да се научим да мислим при заминаването така, какго и при раждането и трябва да могат да се съгласуват прийо-мите. Както е вредно задържането при раждането, така е вредно задържането и при смъртта. Трябва да бъде взето под внимание и тьнкото образувание на новото тяло. Раните, причинени на заминаващия ще трябва да се лекуват в Тънкия свят. Какво ли не жестоко отношение си позволяват заминаващите. Може да се каже, че не смъртта мъчи, а живите хора.(10-97)

Трансмутацията на центровете нагнетява творческите енергии, които са необходими за прехода в Тънкия свят. Всяко духовно устремяване дава своите наслоения, които приемат вид на тънки енергии при прехода в Тънкия свят. Възторгът на духа и радостта на сърцето дават тези енергии, които хранят Тънкото тяло. Същевременно империлът и грубите земни въжделения дават своите тежки язви, които духът трябва да лекува в Тънкото тяло. Язвите на духа се пренасят в Тънкия свят, ако не са изживяни на земята. Освобождаването от физическата обвивка не значи освобождаване от духовните язви. Когато преди откъсването от Земята духът осъзнава как е проявявал своите енергии, много може да бъде изкупено, но съзнанието трябва да насочи мислите към Висшите светове. (10-103)

Не можете да си представите доколко се преобразява човек в момента, когато напуска земната сфера. Наричат това смърт, но то е раждане. Затова е жалко, когато Тънкото тяло пребивава дълго време в сън. Особено забележителен е преходът в пълно съзнание, когато ясно може да се види как се свлича земната вехтория и остава нетленната придобивка,

която би могла да се окаже и истинско съкровище. Но това най-фино съкровище не може да бъде проявено при грубите условия. (11-153)

През време на сън действа психическата енергия, подхранвана от земните токове, но при прехода в Тънкия свят може да се получи прекъсване на съзнанието, което налага да се затвърдят някои понятия. Някои преминават в Тънкия свят в пълно съзнание, но мнозина изпадат в сън и по време на това състояние те загубват паметта си за много неща. Придобитото се оказва като запечатано в "чашата" и нерядко се налага странично влияние, за да се свалят тези печати. Главното, което трябва да се запомни е, че за да не се загубва съзнание, трябва приживе да се помни и твърди, че няма да забравим при прехода да съхраним съзнанието си. Точно това е съкровището, което отнасяме със себе си.

Обикновено не виждаме спящите в Тънкия свят, тъй като те биват покрити с непроницаем флуид. Можем да ги видим в момента на тяхното събуждане, но сънят им не трябва преждевременно да се нарушава.

В Надземния свят особено ни е нужно съзнанието. Вярно е, че земното съзнание ни напуска, но то се преобразява в знание на духа. И все пак, колкото по-явно е земното съзнание, толкова по-скоро се пробужда знанието на духа. (12-304)

Как чудесно и мигновено се преобразява съзнанието на мислещия човек при прехода в Надземния свят. Извършва се ясно увеличаване стойността на едни събития от живота и обезценяване на други. Най-важните житейски достижения се оказват нищожни, но всичко, в което се е заключавала самоотверженост и служене на човечеството, достига невъобразими размери. (13-609)

Преходът в Тънкия свят може да се съпровожда с най-различни усещания, както извънредно болезнени, така и блажено прек-расни. Няма да разглеждаме крайностите, но ще обърнем внимание на средното състояние, което може да бъде достьпно за болшинството. Да вземем за пример човек, който знае ползата от доброто и разбира мощта на мисленото творчество. Освен това той трябва да признава същёствуването на отвъдния живот и да не съжалява за Земята, след като знае за връщането си в плътно състояние. Такъв човек може да заспи спокойно и без да губи съзнание да се озове в отвъдния свят. Той няма да чувства болка, тъй като неговото Тънка тяло няма да бъде обременено от извършените престъпления в мислите. Той няма да бъде подтиснат и скоро ще разбере смисъла на всичко заобикапящо го. Той ще превъзмогне страха, защото ще разборе, че мисълта е здрав щит. Особено ценно е, че в средното състояние човек може да мине без дълъг сън и незабавно да пристъпи към познание и труд. Той може да избере своето облекло и да побърза към общуване и полезни сътрудничества. Той може да получи всички преимущества на Тънкия свят и да започне да се готви за по-висшите сфери.(13-329)

Мнозинството от хората преминават в Тънкия свят с непра-вилно мислене. Едни преминават в страх и ужас, други в злоба и раздразнение, трети в земна привързаност, четвърти с убеждението, че зад телесната обвивка няма нищо. Много от тези мисли нанасят вреда на тяхното съществуване. Има хора, които обещават да се явят в Тънко тяло и с това обещание обвързват себе си и разочароват тези, на които са обещали. Човек трябва да пристъпи Прага свободен, устремен към усъвършенстване. Може 6и посред своите задачи той ще съумее да се яви в тьнко тяло, но нека това допускане да се извърши естествено, между другите опити и запознавания. Освен това човек не може да предвиди на кого и кога ще може да се яви. Може би вибрациите на предложеното лице да не са се изменили, но у другиго да са се повишили. Не е изключено някой да се появи в Тънкото си тяло и с това да помогне нещо на хората, но това няма да бъде страховит призрак, а посланик на Светлината. (13-636)

Хората, напускащи Земята със запас империл, си създават мъчително битие. Пространственият огън се устремява към тях, тъй като хармонията е нарушена, а всяко нарушаване на хармонията предизвиква ответно действие на пространствения огън. Така раздразнението е вреден израстък за заминаващите. (6-335)

Духът, привързан към Земята, остава в Тънкото си тяло, съз-даващо му илюзията на земните привързаности и страсти. Но ду-хът, излетял с устрем нагоре, може да премине тънкия план, при което тънкото тяло се превръща в ненужна смет. Последната мисъл при оставянето на материята е подобна на стрела. Този момент решава направлението на полета! Останалото се прилага според силата на желанието. Затова трябва да умеем да желаем. (2-2.II.3)

В днешно време физическото тяло на човека е вече оформено, ефирното тяло е почти оформено, а най-изтънченото-менталното тяло е оформено само у избрани. Когато менталното тяло не е оформено, духът не може да се издигне над пределите на нисшите слоеве. Огненият свят е недостъпен за духа, докато висшите Центрове не започнат да се трансмутират.(10-369)

Може ли най-добрият обитател на Тънкия свят да с издигне от тук в Огнения свят? Може и неговото преображение ще бъде прекрасно. Пречиствайки се, тънкото тяло започва да свети, огьнят се разгаря и накрая обвивката пада като тънък слой пепел. Огнената същност не може да остане в предишния слой и се възнася в Огнения свят. Това, което е било в Тънкия свят нетърпимо сияние, в Огнения свят става най-бледото. Такава е стьлбата. Но за тьмата на нисшите бездни това сияние ще бъде като далечна заря. Изгарянето на мъртвите на Земята е символ на превъзходното преображение.(10-564)

Укрепването на тънкото тяло изцяло съответства на всеки възвишен порив. Тънкото

тяло съдържа в себе си всички духовни центрове и съзнателното му подхранване може да даде големи възможности. Същността на тънкото тяло зависи от тези духовни насищания. Ползата от тези подхранвания може да бъде голяма и за физическото тяло. Всеки порив на духа укрепва центровете на тънкото тяло, но всеки център на физическото тяло, който се насища с нисши енергии, разрушава огнените центрове. (10-359)

Състоянието на физическото тяло въздейства на тънкото тяло, както и състоянието на тънкото тяло въздейства на физическото тяло. Болезненото състояние на организма се отразява на астрала и духовната немощ на тънкото тяло се отразява на физическото тяло. Всички духовни преживявания имат своето влияние както над тънкото, така и над физическото тяло. (10-292)

Както плътното тяло може да понася удари и да усеща волеви въздействия, така също и тънкото тяло може да се подлага на различии въздействия и после да ги предава на своето плътно тяло. Значителна част от нервните усещания могат да принадлежат на рефлекси от тънкия свят. Също и при преминаване през различии слоеве на Тънкия свят се получават усещания, напо-добаващи убождания, които предизвикват болки в нервните центрове.(13-114)

Не трябва да се забравя, че тънкото тяло, даже при високи състояния, все пак е материапно тяло, което се подчинява на закони, макар и висши, но все пак материални.(13-129)

Тънкото тяло се подхранва от добрите деяния. То укрепва от всичко възвишено, затова добрите мисли и деяния са така полез-ни. Някои предполагат, че тънкото тяло е неразрушимо и никакви земни въздействия не могат да му навредят, но такова тълкуване е неоснователно. Тънкото тяло е все пак тяло веществено. То може да боледува, може да укрепва и даже да се разлага. То има свой живот, който не винаги се съгласува с този на плътното тяло. Тънкото тяло може да отговори по-рано от плътното на различните влияния. Срещат се така наречените "живи мъртъвци". Те са успели да умрат в тънкото си тяло, макар че плътното все още живее. Психическата енергия се намира в такива случаи в нормално състояния. Тя почти е излязла от тънкото тяло, но ако физическата работа на сърцето продължава, то и енергията продължва да бъде привързана към разложената обвивка. Ние наричаме такива организми празни обвивки. Това състояние не трябва да се смесва с обсебването, което може да стане при отслабване на тънкото тяло. (13-557)

Тънките тела имат и обем, и тегло, и отнасят със себе си много особености на земния живот, но освобождавайки се от земната обвивка получават и способност за творчество на духа. В резултат на това творчество могат да се получат и хармонични построения, но обикновено преобладават фантастичните отражения на човешките преживелици. (2-2.V.10

Особено трудно се възприема мигновенността на действие на тънкото тяло. (12-291)

Могат да бъдат осъществени полети в тънко тяло до далечни светове. Тези полети изискват голяма подвижност на тънкото тяло, което в своето напрежение достига до огненост. С помощта на малък апарат могат да се привлекат от пространството определени лъчи, спомагащи за придаване на невидимост на тънкото тяло.(13-12)

Тънкото тяло може да се появява едновременно на далечни разстояния. Даже обикновени хора могат да бъдат видяни едновременно в различии части на света. (13-14)

Могат да бъдат отбелязани и през деня моменти на "отсъствие". Тези състояния показват, че тънкото тяло временно излиза по далечни задачи. Не трябва да се затруднявате в това положение. Полезно е да се поседи спокойно със затворени очи. Може и мислено да се изпратят към тънкото тяло токове, които да му под-помогнат в работата.(9-65)

Полетите на тънкото тяло биват двояки: то или изтича през краката и блуждае безцелно или, преминавайки през горните центрове, лети по духовни задачи. Пренася се мигновено през океаните и учи хората или самого то се учи, подхранвайки с това аурата. Не само астралът, но и менталът действа. Ние не ценим действията на астрала, за нас съзнанието на ментапа е по-важно. (2-2.IV20)

Освободеното тънко тяло на йогина посещава различните планове на битието. Пространствените полети и потъването в недрата на планетата са еднакво достъпни за него. (4-224)

В близко бъдеще ще могат да се установят отделянията на тънкото тяло, както и обикновените отделяния на тялото. Могат лесно да се систематизират безпорядъчните отделяния на астрала, които стават много по-често, отколкото е прието да се мисли. Указанието за (съществуването на) тънкото тяло е много древно. Но обикновено неговата дейност напълно се изключва от физическия живот, макар че отделянето му все пак се извършва. Много хиляди години хората са разединявали тези две естества, затова и хармонизирането им трябва да бъде целесъобразно. Например, когато физическото тяло остава неподвижно, то не трябва да бъде докосвано и да се нарушава тишината. Когато погледът е насочен навътре не трябва да се осветява или да се променя температурата. (4-439)

На тънкото тяло са свойствени седем чувства, които много рядко могат да звучат в земната обвивка като резонатор. (4-219)

Преходът от Астралното състояние в менталното напомня смяната на земното тяло с астралното. Но смяна на астралното тяло с менталното не може често да се наблюдава. Особено характерно е, че освободилият се се удивлява какво да прави с астралното си

тяло. То не се разсейва много бързо и затова е понятно учудването как и какво го очаква. Такива блуждаещи обвивки са ненужни. Колебанията на съзнанието и привързаността към плътното състояние ги принуждава да блуждаят в пространството и само ако някой силен дух напътства освободилият се и успокой оставащата обвивка, преходът може да бъде естествен. (12-60)

Могат ли да бъдат видими обвивките, оставени от менталното тяло? Не само че могат, но биват особено привлекаеми към земната сфера. Астралното тяло се привлича към земната сфера, ако менталното тяло не го привлече към по-висшата сфера. Напълно разбираемо е, че тялото, напуснато от ментапа, ще бъде привличано към Земята. Такива призраци могат особено да плашат някои хора, тьй като в тях отъства разумно начало. И за самите обивки такива блуждаения не са полезни, защото приближаването към плътния слой ги укрепва и препятства естественото им разложение. Но всички тези явления отговарят само на нисшите и средни слоеве на Ефирния свят. Високото състояние помага за по-бързото разложение на обвивките, изоставени от телата. Случва се високо съзнание да помогне на даден преходящ и тогава обвивката незабавно изгаря. Съвършено аналогичен е смисълът на кремация на физическото тяло на Земята и това не бива да ни учудва никак (12-372)

Черупката на тънкото тяло донася много недоразумения в битието. Тази черупка въобще не трябва да съществува и само човешкото несвършенство допуска тези междугранични образувания. Физическото тяло има своето преображение в тънкото тяло, но ако духът не се освободи от земните влечения и похоти. тънкото тяло не може да се отдели в чисто състояние. То отнася върху себе си своеобразно наслоение от земните страсти. Даже ако тънкото тяло се освободи от своите отживелици, то все пак черупката остава задълго и ще се носи насам-натам като чучело. С такива отпадъци награждава човешкото невежество прекрасния Тънък свят. (7-273)

Черупката на тънкото тяло спрямо земното притегляне е особено близка до плътното битие. Във вид на призраци тя.блуждае по целия свят и разни злобни духове много обичат да завладяват такива изоставени жилища. Следователно, голяма е отговорност'га на преминаващите в Тънкия свят със своте земни страсти, от които е много лесно да се освободят само като мислят за Йерархията на Светлината. (7-274)

Въздействието на Огьня е разрушително за физическото тяло, но огнената стихия е съвършено естествена за огненото тяло. Значи тази промяна на отношението се извършва в пространст-вото на Тънкия свят. Действително, високите слоеве, очистени от грубите физически въжделния, вече изпитват отгнената благо-дат, но нисшите подземия на Тънкия свят са подложени все още на физическокo въздействие на огъня. При това колкото повече

са физическите отпадъци, толкова огънят може да действа по-болезнено. Ето откъде е сведението за пламъка адов. (7-304)

За духа с развито съзнание времето на пребиваване в астралния план би могло да се ограничи до 40 дни, но различните земни условия са продължили това време до безкрайност. И причината . за това е нещастното съжаление, което привързва заминаващите към Земята. Религията казва: “Вървящият към отците с тях ще пребъде; вървящият към ангелите с тях ще пребъде; вървящият към Бога - с Него ще пребъде”. Значи поставилият си най-висока цел получава и най-доброто достижение. Затова най-доброто напътствие към напускащия Земята ще бъде: “Бързай, не се оглеждай! (12-2.VII.16/

Непотърсилият усъвършенстване дух се потопява при смяната на тялото в безлично състояние, а после блуждае, измъчван от неосъзнати възпоминания. Трябва да се избягва безразличието при смяната на тялото. Стремежът към усъвършенстване ще даде спокойствието, което е нужно за да се премине от едно тяло в друго. При това се достига качеството на Архата, който никога не прекъсва течението на съзнанието си и постоянно е устремен в бъдещето. (4-130)

Оказал се зад предела на трите измерения и най-хладнокръвният ще се ужаси, ако сърцето му не е подготвено за предстоящото ниво на познание. Не е възможно без предварителна огнена закалка да се прескочи от едното състояние в другото. Сьщо е невъзможно да се възприеме красотата и тържествеността на Тънкия свят без своевременна изтънченост на сърцето. Ако си в тъмнина можеш да стоиш бездушно и пред най-прекрасните произведения на изкуството, но тук тъмнината е в самите нас. Така че, ако някой остане в тъмнината, нека да вини само себе си. Но страшно е да останеш в тъмнината на четвъртото измерение, а и всички последващи измерения се превръщат в ужасни гротески без осветлението на сърдечния огьн. (8-30)'

Хората не искат да разберат, че всички свои предубеждения те пренасят със себе си в Тънкия свят. Ако на Земята не е лесно да се освободиш от всякакви пагубни придатъци., то в Надземния свят е още по-трудно. Там изкристализират всички земни придобивки. Хората не трябва да пренасят своите страхове в Тънкия свят, защото там мисълта за ужаса твори. По този начин своеобразна епидемия от ужаси разтърсва Тънкия свят. (13-350)

Даже осведомените за надземния живот не могат да допуснат, че в Тънкия свят може да има и войни. Хората, отнесени от Земята преждевременно, пълни с почти еднакви мисли, се събират в една сфера и неминуемо продължават своите земни действия. Разпалената злоба увлича сражаващите се в ниските слоеве, къ-дето е лесно да се спуснеш, но да се излезе от там никак не е леко. Даже много високи същества понасят болезнени последици, ако се спуснат в нисшите слоеве, заради милосърдни цели. Нисшите

слоеве задушават тези, които са се спуснали от високите вибрации. (13-782)

Не говорете лошо за преминалите в Тънкия свят. Не трябва да се споменава (с укор) даже и най-лошият човек. Той вече е приел своя облик. Но ако някой започне да го споменава с лоши думи, той може да си създаде враг. Много често злото расте и можеш да си докараш гигантско зло с всичките му сътрудници. По-добре е и на лошия да се пожелае по-скорошно освобождение от страшния облик. (8-579)

Тамянът има свойството да усилва жизнеността на Тънкия свят. Когато го употребяват при погребения, това има за цел да сьхрани у преминаващия в отвъдното чертите на съзнанието и да го освободи от сънното състояние, така характерно за неподгот-вените. (7-153)

Тема 5. Превъплъщенията

Много трудно се възприема най-простият закон за въплъщението. Писанията от най-древни времена често говорят за такава смяна на живота. Нерядко обитатели на Тънкия свят са предавали на хората от Земята различии вести. Има немалко хора, помнещи свои предишни животи. Цели векове Превъплъщенията са били признати, но след това са били отново забравяни и се е забранявало даже и да се мисли за тях. Не трябва да се отхвърля, когато деца разказват за своя минал живот. Те знаят естествено какво е ставало около тях. Сега такива бързи въплъщения ще бъдат особено чести. Много обитатели на Тънкия свят бързат да се върнат, което е отражение на развитието и спешността на еволюцията. (11 - 97)

Ако хората осъзнаят, че натрупването на психическа енергия е необходимо не само за текущия живот, а като постоянна и неотменна придобивка и преимущество, такова осъзнаване значително би изменило границите на живота. Редуването на въплъщенията е засвидетелствано както от древните, така и от най-новите учения. Но въпреки това тази действителност трудно навлиза в съзнанието, иначе тя би преобразила целия живот. (4-553)

Поредицата от въплъщения може да се разглежда като поредица от отделни животи, но по-добре е да се гледа на смяната на въплъщенията като на един живот. Промеждутъците между въплъщенията могат да бъдат наречени сън или ден, в зависимост от гледната точка. В минапото това може да е било сън, но за бъдещето това може би ще бъде ден. Ще зависи от успеха на еволюцията. Ако хората биха могли по-скоро да възприемат неделимостта на живота, те биха придобили целесъобразност и ответственост. В най-древните Завети са описани денят и нощта на Брама и това, вероятно, е давало обяснение на състоянията на живота. Но след Атлантида се е наложило неразумно

разбиране за смъртта и земният живот е бил заключен в раковината на предразсъдъка. Появило се отрицание, вместо опознаване. Между другото денят и нощта на Брама започват между всеки удар на пулса. Най-напред промеждутъците на пулса, след това промеждутьците на телесния сън, после на телесното и астралното състояние и така до пулса на Манвантарата(Периодите на създаване и разрушаване на Вселената-бел.на прев.). (4-450)

Подвижността на съзнанието е качество на Висшия свят. Трябва да се разбере защо царските въплъщения могат да се редуват с обущарските, без това да е унижение. На Земята трудно възприемат подвижността на външните форми, тьй като не си представят възхода на духа. (4-373)

Необходим ли е продължителният живот в едно тяло? По-полезно е да се раздели времето на няколко опита. Икономията на енергията е основа на Мирозданието. Да се пренесеш в нов дом, изпълнен с озон, значи да получиш достъп до нови придобивки. Може да се достигне до такава ограниченост, че преминаването в съседния град да започне да ти се струва голямо събитие. След това ще се наложи да не променяш жилището и да се затрудняваш при промяна на облеклото. Неподвижните хора повече от всичко се боят от смъртта. Те не се решават да мислят за нея и издигат преходящият момент в крайно състояние. Но даже и кожата върху тялото се подменяя, но ние не викаме гробаря да погребва отпадналите люспи. (4-240)

Само хора с особено разширено съзнание могат да се потопяват в минапото без вреда за по-нататъшното си развитие. За мапкото съзнание погледът назад може да бъде губителен. Хората трябва постоянно да се готвят за бъдещето и по-малко да обръщат внимание на минапото. Даже премествайки се в по-добро жилище хората вземат със себе си най-доброто имущество и никой не влачи след себе си износените вехтории. По същия начин трябва да си подготви човек и жилището за другия свят. (11-535)

Защо хората в плътния свят не трябва да помнят за своите пре- бивавания в Тънкия свят? Една от причините е вероятната невъзможност да се вместят впоследствие в плътното си тяло. Духът не би могъл да приеме плътната еволюция, ако би залазил спомена за мащабите в Тънкия свят. Освен това от Тънкия свят е възможно в някои.случаи да се съзре и величието на Огнения свят, което в плътния свят може да се постигне само в много редки случаи. Даже и най-добрите духове могат само понякога да си спомнят за своите земни съществувания, но съвсем рядко те осъзнават себе си в условията на Надземния свят. Понякога отделенията на тънкото тяло донасят някои знания за живота в Тънкия свят. Но да се запомнят тънките съществувания е много трудно и несъвместимо със земните условия. (11-240)

Ако биха могли да се видят лицата от предишните въплъщения, ще може да се забележи как се променя днешният облик в образи от отминали векове. Често преобразуванията започват не от чертите на лицето, а от някои подробности на шапката или дрехите. Самият характер на лицето се променя съвършено незабелязано и в най-неочаквани черти. За отбелязване е, че рядко лицата запазват днешния си облик.. Този процес на ясновидство не е ментален, а чрез въздействие на психическата енергия върху очните центрове. Може да има ясновидство и под въздействие на внушение, но тогава психическата енергия ще действа чрез мозъка и винаги може да е налице внушение от страна на самия хипнотизатор. Много по-убедително е, когато психическата енергия действа непосредствено. Тези опити са от дълбока древност и са били използвани в държавните и съдебните дела. (11-250)

Даже в земния живот хората преобразяват своята външност съ-образно страстите. Доколко това справедливо свойство ще бъде усилено в Тънкия свят? Някои от жителите на Тънкия свят просветляват, други потъмняват и дори се обезобразяват до най-ужасна степен. Трябва да се подготвим благоговейно поне за своя облик. (8-578)

Трябва да се знае, че във високите сфери на Тънкия свят хората променят много от своите наклонности, Сякаш отпада земната патина и се изявяват истинските разбирания. Може да се види как отпадат земните наслоения, несъвместими с новото състояние. Психическата енергия започва да действа освободена от наносните влияния и нейната същност се насочва към истината. По същия начин психическата енергия би могла да бъде освободена и в земния живот в значителна степен. Това ще ни доближи към запознаването с Тънкия свят. (10-460)

Хората смятат, че в Тънкия свят може да се пребивава само в една сфера, по духовно сродство, но и това положение е условно. Действително, всеки се привлича в определена сфера, но това не му пречи да изпраща мисли и в други сфери. По тези мислени мостове могат да се осъществяват нови запознанства, стига законът за отблъскването да се прояви. Но и това препятствие може да бъде преодоляно, само изпратената мисъл да бъде отчетлива и добра. Може да се види как отпадат чувствата на злоба, мъст и вредителство. Отпадат поради ненужност, защото съществото започва да разбира, че не с такива ключове се отварят вратите. Особено във високите сфери не могат да съществуват мисли за зло, тъй като злото произтича от хаоса, а сред хармонията не могат да съществуват условия за дисонанс. Нека и в плътния свят вече да се увеличават ясните мисли, които ще доведат до висините. Не трябва да се разбиват тези мисли чрез дребните несгоди. (13-389)

Ако някои започне да твърди, че въплъщенията са през 3000 години, той ще бъде толкова прав, както и твърдящият, че са през три месеца. Ако във втората раса се е

изисквал дълъг срок за. въплъщение, то в шестата раса с приближаването на телесното и астралното състояние намалява необходимостта от продължителни срокове. (4-333)

Обитателите на Тънкия свят се делят на няколко вида - едни се стараят да продължат пребиваването си с желанието да допринесат най-голяма полза. Това са големите труженици. Други се опитват да останат по-дълго, за да не приемат земното изпитание. Трети - поради любов към Тънкия свят. Четвърти полагат усилия по-скоро да се завърнат към земните си способности. Вярно е, че децата се превъплъщават често по-бързо, но и между тях могат да се срещнат различии задания. Особено трогателно е да се видят деца, които без страх от неблагоприятните условия желаят да извършат нещо добро. На тях следва да им се помага. Такива стремежи нямат нищо общо с беднякът, който иска да стане богаташ, макар че и като такъв той все някога ще се прости със земните си съкровища. (10-566)

Сроковете за пребиваване в Тънкия свят са крайно различни: от няколко месеца до хилядолетия. Трудно е да се изброят всички причини, но главната лежи в свободната воля. Кое пребиваване в Тънкия свят е най-благотворно: най-краткото или най-продължителното? И в двете може да се открие еднаква ценност. А възможно ли е изобщо да не се връщаш на Земята, ако свободната воля пожелае това? Наистина, всичко е възможно. Само е необходимо да се направи пребиваването в Тънкия свят по-полезно, отколкото връщането на Земята. (13-206)

Сроковете съществуват за всички, но едни ги приветстват, а други ги проклинат. Мнозина желаят да се върнат преди срока, но други се стараят да го избегнат, макар и за кратко време. Могат да се изброят много различии случаи, но сега трябва да отбележим онези поръчения, които произлизат от Братството! При такива задължения може да се преуспее и без въплъщение. (13-330)

Обикновенно смятат, че кармичните условия за превъплъщенията не се променят, но в действителност всичко е в движение, като е възможно да съществуват и други различни обстоятелства. Може да е налице участие в такива изследвания, които да не могат да бъдат прекъснати и в такъв случай законът трябва да се приложи съобразно ползата. От друга страна може да съществува такова силно желание да се помогне на земните жители, че този стремеж да съкрати срока на пребиваване. Законът живее и справедливо оценява истинските подбуждения. Възможно е някои деятели да са особено нужни за Тънкия свят. Освен това някои от тях могат да притежават такива познания, които не би трябвало да се предадат все още на земните жители, но биха могли напълно да се приложат в Надземния свят. На Земята само понякога оценяват справедливо способностите на човека, но в Тънкия свят такова обсъждане винаги е целесъобразно. (13-473)

Някои жители на Тънкия свят съзнателно избират трудни въплъщения. Говоря за тези, на които кармата позволява да имат и по-деко съществуване, но изостреното съзнание им подсказва, че един труден земен живот струва колкото много леки. Немалко силни духове са приемали задачата да освободят хората от остарелите предразсъдъци. Тежък е бил животът на тези пречистители. (13-621)

И в Тънкия свят се проявява свободната воля. Но само във висшите сфери тази воля е хармонизирана с психическата енергия, в резултат на което се получава истинско сътрудничество. В средните и нисши сфери често е налице противопоставяне. Съществата не желаят да признаят целесъобразността на закона на Битието. Особено плачевно е да се наблюдава как някои жители се опитват да избягнат въплъщението, макар прекрасно да знаят, че при техния кармичен товар повече не могат да напредват в Тънкия свят. Но те предпочитат да останат в това състояние, само и само да не предприемат ново пътешествие на Земята. Такова противодействие на свободната воля показва, че по време на земния живот съзнанието не е било разширено и не е имало желание за осъзнаване на света. Разбира се, не е имало и любов към Йерархията. (13-446)

Кажете на приятелите си да не заявяват в земния си живот какви биха искали да бъдат в бъдещите си въплъщения. Работата е в това, че Тънкият свят предоставя такива възможности, че земните ограничения и измерения могат само да ги омаловажат. Нека земният живот бъде изразяване на най-добрите придобивки. Нерядко хората започват да мислят за своите бъдещи въплъщения, но по-полезно ще бъде да се отложи това решение до Тънкия свят. Може да се случи да не се наложи връщане на Земята или да се наложи да се поработи по-дълъг срок в Тънкия свят, изпълнявайки някакво особено поръчение. Такова поръчение сближава с работата на Братството.(13-330)

В Тънкия свят се обосновават заданията за земния живот. Хората най-малко от всичко допускат, но обитателите на Тънкия свят отлично знаят, че всеки техен земен живот произтича с тяхно знание или по-точно с тяхно съгласие. Всеки пристъпящ към нов земен живот получава искра просветление, когато разбира какъв именно кармичен товар го задължава да приеме едно или друг изпитание.(13-256)

Всички въплъщаващи се идват на Земята с добри намерения. Това е велик закон. Даже и в низшите слоеве преди въплъщението се получава просветление за доброто като основа на битието. Но както и най-дълготрайният аромат не може да насища дълго пространството, така и доброто намерение се разсейва под влияние на различии въздействия. Детето не е зло, но много бързо може да усвой наследството на атавизма. От най-дребните подробности на живота могат да се наслагат лоши привички, които могат да бъдат наречени врати на злото. Така изчезва просветлението, докоснало се до личността в Тънкия свят. (13-

328)

За старите духове, изпитали много въплъщения, ще бъде достатъчно тягостно състоянието след седемгодишна възраст и особено след четиринадесетата година. След четиринадесетата година психическата енергия е включена в действие. Духът вече се е откъснал от предишните съществувания, тежестта на новия неизвестен път подтиска. Смутно вълнение предизвикват натрупаните ценности, а същността се стреми обратно, където възможностите на съзнанието са били големи. Не всички центрове се развиват едновременно, което препятства отлагането на психическа енергия и духът не намира вещество, за да се прояви. Може да се срещнат деца с един много развит център и тогава те могат да извършват някое краткотрайно действе, наподобяващо на възрастен. (4-539)

Сред тайнствата на космоса трябва да се отбележи редуването на съществуванията. Редът на тези съществувания е толкова различен, колкото са и монадите. (10-118)

Законът за въплъщенията е справедлив. Зърното на духа е нерушимо и вечно. Сега особено ще има бързи въплъщения. Много обитатели на Тънкия свят бързат да се върнат и в това се отразява развитието и спешността на еволюцията.(11-97)

Животът задължава човека да се издига, докато смъртта е слизане надолу. Хората възприемат смъртта като разрушение, но битието утвърждава вечното обновление. Всеки умира за вчерашния ден и се обновява за утре. С всеки час човек или се приближава, или отдалечава от Висшия свят. (11 -119)

Едни предполагат, че човек постоянно умира, а други знаят, че човек непрекъснато се ражда. Едните изхождат от ужаса, другите от радостта. Така човек до голяма стелен предопределя своето бъдеще. Можете да бъдете уверени, че определящият за себе си смърт не знае за Висшия свят. Може би той спазва някакви вьншни ритуали или обряди, но сърцето му е далеч от истината. (11-118)

Вечният живот е едно от най-замъглените понятия в човешкото мислене. Отделни хора даже свеждат това понятие до продължаване на живота тук на Земята. Но защо човешкото сьрце се моли за вечен живот? Сърцето се моли за вечен живот на съзнанието. (12-576)

Правилното отношение към предишните животи е много рядко. Обикновено те не вдъхновяват за бъдещето, но приковават към отживелиците. Затова само понякога може да се даде на хората знание за техния минал живот. Много не може да се вмести в съвременното съзнание. Хората не могат да разберат защо знатните въплъщения се редуват с трудови? Миражът на царя или владетелката пречи да се разгледа доколко трудовото въплъщение може да издигне съзнанието по-високо от всички господари на този свят.(13-35)

Високият дух не се противи на естествната смяна на битието. Той само се радва на

възможността да усъвършенства нова страна от своя живот. Всеки висок дух се стреми към трудния път, но слабият съхранява своята страхлива ленност.(13-83)

Могат да се проследят и да се съпоставят редицата въплъщения, твърде разнообразии по тяхната външност - ту господар, ту духовен учител, ту герой, ту отшелник, ту народен водител, ту мъдър управник, ту монах, ту философ, накрая лекар в Тънкия свят и це-лител на земните народи. И навсякъде все същото служене и все същите преследвания. (Става дума за някои от въплъщенията на самия Махатма, дал тези Послания-Бел.на прев.) (13-93)

Жителите на Ефирния свят не желаят да се въплъщават в някои страни, ако не са налице усилени карммчески обстоятелства, които да ги задължават да се появят в определен народ. Сравнени със земните обитатели, техните знания не са много повече, но в някои отношения те могат да узнават бъдещето и по този начин да се подготвят за по-добри условия на Земята. Едва ли някой ще пожелае да дойде на изгоряло пепелище. Той може да се приобщи към силен народ и да участва във велики решения. Жителите на Ефирния свят не искат да идват на изживени места и никой няма да ги застави да изберат по-лошия жребий, ако кармата не ги принуждава. (13-484)

Психическите съотношения много по-лесно се установяват между хора, срещали се в минали животи. Цели групи въплътени могат да се окажат отново в една местност. Туземците казват: "Ще отида да си отдъхна и ще се върна отново". Те желаят да се върнат на позната земя. Но и сред развитите съзнания съществува тяга да продължат незавършената работа, затова често се срещат предишни сътрудници и врагове. Магнитът на враждата е много силен, а чувството за мъст е мъртвата точка на всяко убеждение от Ръководителя. (13-616)

В Надземния свят земните врагове могат да се приближават един към друг съвършено мирно и даже да се усъвършенстват съвместно. Причината е проста: на Земята те не са могли да се разберат един друг вследствие обкръжавщите ги вибрации, но в Ефирния свят вибрациите се променят и яростните врагове могат да влязат в съприкосновение. (13-938)

Може да се наблюдава как се появяват цели групи хора, някога свързани помежду си. Но се събират не само приятели, но и врагове. Това сложно преплитане ясно говори за силните връзки, които се изживяват през много животи. (10-550)

Има много случаи на деца, помнещи своето минало. Те помнят и за пребиваванията между земните животи, но трябва умело да се разпитат. Не става дума за това, че те помнят къде има заровени съкровища, но те биха могли да разкажат за много интересни преживявания. (10-542)

Въплъщението в цветя не е често. Някои се стремят към по-едрите дървесни форми, но прелестта на цветята не винаги е достъпна, за да се обърнеш два пъти към нея. Не може

да има забрана да се съкрати едно от животинските въплъщения посредством растения. Не може да се твърди, че съзнанието на някои насекоми ще превъзхожда съзнанието на прекрасните цветя. Мъдро е да се изчакат някои въплъщения посредством въплъщаването в цветя. Така пътят на красотата съкращава пътуването. (2-22.III.15)

Понякога някои мощни Същества изпращат част от своя лъч на Земята и с това сякаш осеняват един или няколко дейци. Такава помощ за еволюцията може да превишава ползата от личното въплъщение на тези дейци. Също така е известно за някои Същества, заминали на други планети. Можем да се възхищаваме на такъв подвиг, тъй като той укрепва връзките на мисълта и разширява новите предели на мисленето. Не един път Мислителят (Индивидуалността, въплъщавала се като Платон-бел.на прев.) е заявявал, че някога той ще премине в друг свят и ще установи връзка оттам. Не малко векове са били необходими, за да изпълни тази задача. Но няма нищо неизпълнимо - само нашата воля трябва да бъде насочена към него. (13-206)

Тема 6.АУРАТА

Приятели, личните интереси не трябва да оцветяват вашата аура…Когато духовната батерия действа хармоничнр, моите токове пристигат непрекъснато. Но при промяна на настроението колебанията на аурата предизвикват променливост на вълната. Така постоянството на аурата довежда до хармония(на връзката с Учителя). (1-6.II.1921)

Всеки вижда астралното клише през цвета на своята аура. Колкото по-пълен е акордът на цветовете на аурата, толкова по-достоверно е изображението. У когото е развито чувството за дълг, той вижда преди всичко него. А, който има склонност към любовта, ще бъде притеглен към пределите на любовта и изпълнен с радост ще вижда преди всичко красотата. (1-6.II.22)

Нараняващите аурата на Учителя и свързаните с него хора сами причиняват пробойни на собствените си аури, но не поради отмъщение или наказание, а от възратната искра. Даже и най-простата стопанка ще ви каже: “ Не внасяйте кал вкъщи, защото ще се наложи сами да изметете боклука.” (2-1.III.1)

И незначителните, и важните събития удрят по аурата, като по струни на арфа. Нарастващата аура има своите преимущества – звучи многообразно, подобно Еолови крила. Тегобите на света звучат върху нея със своите симфонии. Не трябва да се смята, че човекът с озарена аура ще бъде непоклатим. Външната обвивка на на всяка аура се вълнува като море.

Символът на носещия бремето на света е човек, носещ на гърба си кълбо. Всички сложни усещания се усилват до болка. Получава се впечатление като между чука и наковалнята. Затова достигането на аура с цветовете на дъгата е толкова практично, тъй като тя съдържа в себе си възможност за асимилация на всичко съществуващо. Даже и най-добрите едноцветни аури трябва да гасят пожарите от самите себе си, черпейки от своя океан. В същото време аурата с цветовете на дъгата много лесно отразява и приема лъчите. Затова най-практичното действие е подвигът. (2-2.V.6)

Всяка едноцветна аура съдържа в себе си три вълни, отговарящи на трите главни естества - телесно, астрално и ментално. Виолетовият цвят на аурата поглъща всички чужди излъчвания без вреда, но семейството на всички алени цветове поразява като с нож външната обвивка на аурите. Но обогатяването на собствената аура не може да бъде постигнато отвън, а само отвътре, по пътя на самоусъвършенстването. (2-2.V.16)

От голямо значение за защитата е аурата да завършва с мрежа от жизнеспособни искри, която да обгражда цялото тяло. За тази цел дори виолетовите и сините аури трябва да имат рубинени искри наоколо си. Наличието само на необичайни за Земята тонове прави притежателя им твърде чувствителен към земните проявления. Тогава ширината на аурата може да нарастне, но ако психическата енергия не съответства на обема, може да се

получи пробив в защитната мрежа, която се регулира чрез обикновеното съзнание и е подчинена на волята. (2.-2.V.20)

Ако аурата е физическо явление, то тя би трябвало да може да бъде повлияна и с физически средства. Както е възможно да бъде увредена аурата с външни средства, така биха могли да бъдат създадени подходящи условия и за нейното възстановяване, но такива изкуствени условия и стимули са непригодни за еволюцията. Както организмът трябва да расте от само себе си, така и аурата трябва да расте и се обогатява само отвътре. (2-3.V1.2)

Не само едноцветното излъчване на аурата е хармонично, но е възможно виолетовата аура да се комбинира и със зелено и розовата може да притежава син отенък. В тези допълнения се съдържат токове с особено напрежение. Затова е желателно да се комбинират цветовете като залог за бъдещи цветове на дъгата. В това отношение възможните комбинации са дотолкова разнообразии, че е невъзможно да бъдат предадени с бедната цветова гама на Земята. По същия начин е невъзможно да се вмести в земната звукова гама симфонията на сферите. Например вашият лилав и виолетов цвят нямат нищо общо с небесния пурпур. (4-89)

Почти винаги срещата със стара аура от предишните въплъщения уморява. Най-вече когато кармата довежда не особено приятни спътници. Но когато такава среща привърши, настъпва облегчение, сякаш е върнато чуждо имущество. Не по-малко от половината от всички земни срещи произтичат от предишни въплъщения. Представете си как коркови фигурки се привличат под въздействието на силно електричество. (4-238)

Не всеки може да види аурата си по желание, защото законът на психическата енергия, освен от желанието, се нуждае и от множество други условия. Тези условия не възникват мигновенно, а тпябва да се натрупат при наличието на висши въздействия. Но и за висшите въздействия пътят не е лесен, защото те получават достъп само при открити врата. Всяко избягване на общуването с огнищата на най-фините енергии затваря вратата. По тази причина трябва да стане ясно в какво се състои плодотворного общуване. То зависи не само от напора на устрема, но и от грижливото отношение към обкръжаващите условия. Понякога временного мълчание представлява най-доброто средство за натрупване. Когато съзнанието е на степента на чувствознанието, лесно е да се разбере кое действие отговаря на необходимостта.

От съставките на аурата особено трудно могат да се видят наситеният зелен и благородният рубинов цвят. Изумрудът и рубинът са две противоположности. Първият представлява израз на синтез, вторият - на самоотвержеността на подвига. Както синтезът и подвигът рядко могат да се съчетаят в една личност, така изумрудът и рубинът рядко могат

да се срещнат на едно място в чист вид. Единствено в размазани цветове те могат да се съчетаят едновременно. Изумрудът е по-близко до чашата, а рубинът - до окото на Брама. (4-535)

Аурата на лишения от духовен устоем човек е обкръжена с крива линия, а не с правилния кръг на духовноста и създава, както и болната аура, съответното пространствено насищане. Тези аури упражняват двояко въздействие върху обкръжаващите. В тъждествени аури те предизвикват засилване на отрицателния потенциал, докато в противоположните аури предизвикват удвоен стремеж да се поразява тъмнината и да се служи на Благого. Но тези болни аури се подхранват от еманациииите на своите противоположности. Затова за болната аура е толкова важно да усети своята защитна броня. (4-706)

Възторжената, самоотвержена мисъл изменя физически аурата. Даже предизвиква раменно лъчение. Това е една от големите тайни на света. (6-422)

Когато бъде постигнато заснемане на аурата, ще може да се види едно забележително явление - аурата при пълен покой ще съответства на аурата при най-големия стрес. Но затова пък влните на срединните въздействия ще напомнят на облак прах, получен при тръскане на прашен чувал. Затова толкова ви предпазвам от дребнавите конфликти и раздори. Можете да си представите сивите петна на раздорите, които като завеса закриват светлите възможности. (8-149)

Аурата на страха не само се колебае, но тя се свива, сякаш се смалява и лишена от вибрации увисва като табелка на врата на осъден.(8-152)

Всяко увреждане на аурата се отразява в голяма стелен на защитната и функция. И най-малкият пробив предизвиква значителна деформация на целия й строеж. Сънливостта, забелязвана при поражения на аурата, се дължи на едностранно усилено отдаване на енергия, насочена срещу външните излъчвания. През времето на такова възстановяване организмът и особено сърдечната дейност са силно угнетени. Опитно е доказано, че нарушаването на излъчването се отразява именно на сърцето. Хората трудно възприемат съвета да наблюдават своите излъчвания, макар че и преди да бъдат фотографирани науката е знаела за съществуването на такива излъчвания от всеки предмет. Трябва да сме наясно с човешката конституция и да знаем, че всяко стъпкновение донася вреда преди всичко на астралното тяло. При това може да се установи, че организмите, сработили се след продължително общуване, ще се нараняват в много по-силна степен, като това навреждане засяга и намиращите се около тях други близки. Това налага още по-сериозно да се предпазваме от всякакви стълкновения. Можете да си подставите как тъмната рат се насочва към всеки пролом в аурата. Много страшно е да се подхранват такива насекоми от вътрешните слоеве на аурата. Само здравата заградителна мрежа препятства нападенията

на тъмните сили. Овен това всеки пролом в аурата грози и от обсебване. (8-520)

Има вещества, които дават възможност да се видят отделните елементи от аурата, но такова механично въздействие е нежелателно. Осъзнаването на излъчванията трябва да се придобие по естествен път. При това много по-правилно е да се усещат качествата на аурата, вместо да се основаваме на зрителните възприятия. На практика много от отенъците не са чисти и това смесване пречи на правилните зрителни възприятия. Например понякога синята аура може да бъде подложена на нежелателно жълто излъчване, което създава усещането за зелена светлина, но такова съчетание няма нищо общо с чисто зеления синтез. Същото може да се случи и с виолетовия, при наличието едновременно и на ален цвят. Така сама по себе си видимостта има малко значение. Трябва сърдечно да се усети същността на ставащото. Случва се понякога поради заболяване излъчването да потъмнее, но . огненото съзнание ще разборе, че природата на излъчването не е лоша, а се е променила временно от случайното въздействие на болестта. Възможно е излъчването да бъде променено от странично влияние, както става при обсебване, но и тогава огненото съзнание ще разграничи истинската причина, (9-277)

Едно от зрително най-прекрасните огнени действия е сближаването и раздалечаването на аурите. То наподобява по красота северното сияние и в него се отразяват множество психологически въздействия. Може да се наблюдава колко предпазливо се доближават излъчванията: заградителната мрежа трепти и искри, преди да зазвучи съгласувано или да се помрачи. По този начин в пространството около човека е скрит един пълнокръвен и цялостен свят на магнетизъм и химизъм. Когато хората започнат да фотографират аурите на филмова лента, ще може да се наблюдава играта на светлините и движенията, но за това ще бъде необходимо голямо търпение и множество предварителни условия, по-голямата част от които са вътрешни и незрими. (9-437)

Съставът на аурата е много сложен. В нея влизат психически и физически еманации. Всеки порив или мисъл се отразява в нея. Всеки стремеж дава своята явна проява. Но при изучаването трябва много тънко да се разграничат излъчванията, съответстващи на двата надземни свята. Едни от лъчите произлизат от центровете на тънкото тяло, докато други се дължат на творчеството на духа. Особено важно е да се разграничават тези излъчвания при заболявания, тъй като при определени комбинации може да се съедини личният магнетизъм с магнетизма на стихиите на земята (1.0-145)

Аурата притежава магнетичо притегляне, което се изменя в зависимост от характера на възникващите напрежения. Сънанието възпламенява мощта на аурата. Когато съзнането е наситено с висши стремежи, когато е насочено към висше творчество, магнетизмът на аурата нараства хилядократно. Когато духът е устремен към Висшия Източник, магнетизмът

на аурата се разгръща в пълната си мощ. Всеки огнен порив дава особено мощно притегляне на аурата и тогава посланията на духа се разпространяват на големи разстояния, притегляйки се от сродните аури. Така по пътя към Огнения свят трябва да се усилва собственото магнитно притегляне.(10-222)

Когато настане времето да се заснемат аурите, мнозина ще се опитат да подменят обичайните си мисли с нещо привидно прекрасно. Дребните хитреци ще се опитат да прикрият своята същност, но филмът ще се окаже по-прозорлив. Ще бъде отбелязано забележително явление, когато притворната мисъл само ще влоши качеството на снимката, сякаш ще я опръска с тъмни точки. Но искрената и присъща на човека добра мисъл ще даде ясно изображение. Така новата хитрост на лицемерите няма да се удаде. (10-498)

Възможно е при развити в духовно отношение хора да се види особена светлинна диадема над главата. Такова явление е много рядко и означава изкристализиране на духовността. Самата аура сякаш се завива като пръстен. Така древната идея за короната като особено отличие е имала дълбоко значение. (10-607)

Хората знаят, че всеки вижда предметите в своето осветление. Вече има обяснение на различията в строежа на очите, но никой не придава значение на обстоятелството, че хората гледат през своята аура. Всеки има около себе си своя цвят и гледа през него. Кажете на лекарите тази истина и те ще ви се смеят, защото цветът на аурата е невидим и в очните болести не се споменава. Самото излъчване зависи от състоянието на сърцето, което като показател е много съществено. Възможно е да се подправи звученето на гласа, но излъчването от сърцето ще бъде непресторено.(11-55)

Качествата на аурата се определят не само по нейната величина, но и според вътрешното напрежение. Така напрегнатата аура е същевременно най-добрият щит против външни въздействия, и притежава мощно въздействие върху намиращите се в съседство. Понякога излъчванията могат да бъдат добри по цвят, но недостатъчни по напрежение. Всяко общуване с Висшия свят, когато отпада егоизмът и се разгаря самоотвержеността, ще предизвика усилване на излъчванията. (11-121)

Малцина осъзнават съществуването на мислени нападения и възможността да бъдат отразени тези нападения от аурата. Обикновено хората приписват тези явления на случайни физически фактори, но развитото съзнание дори и по време на сън ще разграничи истинската причина. Съзнанието е сигурен щит. Аурата и съзнанието образуват защитна броня. (11-275)

Тема 8. МИСЪЛТА

Трябва да се осъзнае отговорността за мисълта. Най-напред са отговаряли за действията, после разбрали значението на думите, сега е време да се знае за пожара на мислите. Не само чрез действията, но и чрез мисленето си човечеството натрупва тежка карма. Заради мисълта страдания придобива духът, тъй като няма разлика между дума и мисъл. (2-2.VII.1)

Ако мисълта в Черния век е била около човека или магнетизмът се е разпространявал на малки разстояния, то в Новия век мисълта е безгранична. (7-54)

Не мозъчното вещество мисли, а мисълта се ражда в огнените центрове. (9-234)

Мисълта е не само неразрушима, но тя и нараства в пространството. (11 -245)

Има само две наслаждения за хората - мисленето и екстазът на красотата. Само при тях може да се придвижи човек към високите сфери. Затова е нелепо да се говори за мъките на мислителя или твореца. Те не се измъчват, а се радват. Но за някои радостта е в безумието и безделието. (12-85)

Мисълта е рефлекс на духа и затова движёнието на мисълта е неимоверно бързо. Само след много степени по скалата за бързина започва изчисляването на скоростта на светлината. (2.3.V.14)

Мисълта може да бъде видяна и измерена. Като духовна същност тя не може да бъде унищожена, но може да и бъде противопоставена подобна на нея с по-голям потенциал. (6-211)

Мисълта не умира в пространството. Няма предел за нейното разпространение. Там тя се превръща в енергия, чист огън, от който възниква нова съзидателна мисъл, която отново се приобщава към огъня. Такъв е кръговратът на енергията. Нека в сърцето си човек прецени каква мисъл ще му бъде пристойна. (12-378)

Мислената енергия живее в пространството и никой не знае предела на нейното разпространение. Но болшинството земни мисли са слаби и вяли, и затова те се разтварят в пространството по-лесно, отколкото съсредоточените мисли. Човек може да няма нищо против някои негови мисли да станат общо достояние, но много свои помисли желае да съхрани в тайна. Затова той трябва да се грижи за чистотата на мисленето сди, което ще бъде действие за благото на човечеството и може да приближи сроковете на еволюцията. Ако всички мисли на човечеството в сегашното му състояние оставаха да живеят в пространството, каква опасна бъркотия на енергиите би се получила. (12-587)

Мисълта не изчезва в пространството, но има разлика между мислите, излетели без предназначение и мисълта, изпратена с определена цел. Мисълта звучи в пространството и това не трябва да се разбира символично, а в буквален смисъл. Има много предания, в

които се казва, че определени събития са били педизвестявани със звучащи явления. Не събитията звучат, а съпровождащото ги напрежение на мислите. (1 3-224)

Има мисъл, водеща навътре, при която повърхността на духа не се люшка и друга мисъл, летяща в пространството като ядро, носещо заряд със взрив. Откритите центрове обвиват мисълта с цвета на човека и така физически се образува лъч. Така се сформира истинската индивидуалност. (2.2.IV.2)

Може да се мисли с мозъка или със сърцето. Сега е времето на сърцето и ние трябва да съсредоточим нашите стремежи в това направление. Без да освобождаваме мозъка от труда, ние сме готови да признаем сърцето за двигател. (7-277)

Има два рода мислене. При единия мисълта се ражда от чувство, с други думи от сърцето, а при другия от ума, по съседство с разсъдъка. Саможертвата се ражда от сърцето. (13-13)

Човек може да мисли едновременно в три слоя. Не трябва да се смята, че земната мисъл ще бъде винаги по-лоша от тънката. Нерядко земната мисъл влече хората към достойни действия, а тънката лъкатуши по отдавна изживян път. Огнената искра ще бъде винаги безупречна, но трябва да може да се разпали. Тя може понякога и изобщо да не пламне. Особено силно въздействие се получава когато трите слоя съвпаднат. Но може да се наблюдава и случай, когато човек попада едновременно под три различни подбуждения. Спомнете си старата приказка, когато в един човек се вместяват и ангел, и дявол. Тези три деления са само основни. Всъщност такива деления са много повече. Трябва да се стремим към единение в мисленето, (13-303)

Далеч не всички мисли могат да се облекат във форма. Има мислена пушилка, която не само че е лишена от форма, но и се смесва с други такива кълба прах. (12-83)

Трабва да се разбере какво представлява малката мисъл. Тя като насекомо подсича всички най-силни подбуждения. И най-устойчивият характер се разклаща от пробожданията на малките мисли. Най-благородните решения се обезличават под слоя от срамни мисли. На подвига пречат преди всичко не толкова съмнението, колкото безформените мисли, породени от стари привички. Твърдя, че не е трудно да се освободим от привичките, ако пренасяме достатъчно време съзнанието в бъдещето. (7-523)

Даже великанът може да бъде спрян от малката мисъл, ако тя действа в дисонанс. Колко хора се оглеждат, стряскат, менят направлението и всячески оказват внимание на мимолетните мисли, даже не забелязвайки техния източник. (7-316)

Безпорядъчните мисли са като въшки и бълхи. Те поразяват финото вещество и донасят често смъртна отрова. Именно малките мисли са безумни и те са главното препятствие за сближение на Тънкия и плътния свят. (7-495)

Най-вредни от всички са тъй наречените неволни мисли. Всяка съзнателна мисъл вече съдържа някаква организираност, но най-лоши от всички са малките скитници, които без смисъл задръстват пътя. (4-234)

Ако съсредоточването на мисълта е трудно, то понякога не е лесно да се избавиш пък от мисли. Лекарите са отбелязали така наречените натрапливи мисли. Такова състояние може да бъде не само от обсебване, но и от неподвижност на мозъчните центрове. Трябва да се постигне умението да се отстрани ненужната мисъл. За тази цел е необходимо да се правят малки упражнения, заставяйки се да се пренася мисълта чрез въображаемо масиране на мозъка и заместваики я с друго задание, но така, че предидущата изобщо да не оцветява следващата. (9-99)

Трябва да се изчиства мозъка постоянно от такива неканени гости, натрапливите мисли. Независимо от успеха, тези малки червей понякога успяват да прегризат и най-твърдото дърво. Те особено обичат да прегризват стълба на доверието. (9-100)

Огънят обгаря несъвършените мисли. Трябва да се унищожат бацилите на нисшите мисли, които са по-заразителни от всички болести. Трябва да се грижим не за произнесените думи, а за мислите. В течение на една дума се раждат десет мисли. (2-2.У.9)

Окраската на аурата се променя не само отосъзнатите мисли, цо в същата стелен действат и летящите мушици на нашия резервоар на духа, не достигащи до разсъдъка и паметта. Една мимолетна мисъл физически оцветява цялата аура. Няма тайни мисли. (2-3.У.14) .

Поучително е да се състави книга за вредата от лошите мисли, както за самия себе си, така и за другите. Тези мисли се явяват източник на много заболявания. Не само сърдечните заболявания, но и болшинството стомашни и кожни болести са следствие на разрушителните мисли. (7-302)

Мислите не могат да бъдат вредни за здравето. Страшно е безмислието. Мисълта е естествено начало на живота. (12-476)

Наличието на мислене е най-добрият очистител на организма. Ако видите нездрави учени, може безпогрешно да се каже, че при тях е налице неуравновесеност на мисленето с другите страни от живота. Ако те биха могли да водят уравновесен мислителен живот, те не само биха се ползвали с отлично здраве, но и не биха забелязвали времето. (13-226)

Сгъстяването на мислите може да бъде пагубно за сърцето. Като тежък газ, изгарящ съдовете, мисълта притиска сърцето. Както се казва: "Змия под сърцето". Някога са знаели за необходимостта от предпазливост при мисленето. (7-161)

Чистото мислене е най-добрата дезинфекция. Трябва да се приеме мисленето като химическа реакция. (7-283)

Чистите мисли са като озон за пространството. Но да подхвърлиш чиста мисъл и да я покриеш с множество въжделения е равно на ужасен дисонанс. Не случайното благо възклицание, а съзнателният процес с продължителността си дава преимущество. Само съзнателността и неизменността дават последствия. Гледайте на чистите мисли не като на рядък небесен жител, слизащ по празниците, а като трапеза за вашите трудови делници. (2-3.VI.20)

Дръжте мислите си чисти, това е най-добрата дезинфекция и най-знаменитото тоническо средство. (3-23)

Важно е навреме да се изпращат благи стрели, защото духът тогава чувства облегчение. Такава стрела на духа е подобна на мълния. Тя не само достига до определеното лице, но и очиства пространството от задръстването му с рояците чужди мисловни откъслеци. По-чистата стрела или по-силният магнит привлича към себе си сивите отломъци и ги носи обратно. По такъв начин сивите мисли се връщат в първоизточника си със свойта тежест, но без вреда за другите. Тези сиви мисли като нагар се отлагат върху аурата и посеялият жъне. Практично е да се изпраща или добър призив, или заградителната формула: “Не ме докосвай!” Именно тази формула съдържа в себе си най-малък обратен удар. Всяко злобно послание е непрактично. Може да се допусне мечът на възмущението на духа, но само в редки случаи, защото възмущението на духа износва обвивката. (3-45)

Егоистичното мислене привлича нисшите слоеве на материята, тъй като този начин на мислене обособява организма. Но когато мисленето се извършва в световен мащаб, получава се един вид група магнити и може да се получи достъп до висшите слоеве. (3-101)

Не само предлагаме на човечеството да мисли, но и да осъзнае астрохимическия момент на планетата, когато мисълта може да въздейства на атмосферата като химически ингредиент. (4-45)

Мисълта като висша енергия е неразтворима и може да бъде отлагана. (6-95)

Мислите се наслояват здраво на различии предмети. Рядко някой може да си представи, че заобикаляйки се с отровени предмети той препятства сношението си с Висшите светове. (13-294)

Поразяващо е лекомислието на хората, които смятат, че с думи могат да унищожат следите на преминалите мисли. Припомнете си старата гатанка. "Какво не може да изгори? - Мисълта!" Трябва да знаете колко сложно звучи пространството, пронизано от мили, толкова често нищожни и неприлични. Но ако кажете за химическата реакция на мисълта, ще ви помислят за побъркан. Заплаха, предупреждение, съвет няма да помогнат, докато пътникът в Тънкия свят не се сблъска със собствената си мислена преграда. Както е било

написано на старата плоча: "Пътнико, не преграждай пътя си!" (7-160)

Често мисъл несвойствена или случайна задълго мъти повърхността на океана на достиженията. Човек отдавна е забравил за своята мисъл, но тя продължава да лети пред него, осветявайки или затъмнявайки пътя. Към сияйния лъч се присъединяват малки светлинки, които го обогатяват, а към боклука се прилепват тъмни, прашни части, пречещи на движението. (4-473)

Драгоценно е да се съзнава, че всяко наше правилно съждение обогатява пространството, но за това пък е огромна отговорността за всяка мръсотия. (7-461)

Всяка мисъл, насочена към благо вече представлява несъмнена ценност. (12-139)

Често по неведение или самооправдание хората мислят, че тяхната мисъл е малка и никъде не може да достигне. В действителност потенциалът на мисълта е огромен и за нея не съществуват нито пространство, нито време. Но мислещите безпорядъчно са подобни на махащи с ръце в тъмнината, без да знаят какъв предмет ще закачат. Освен това мислите се акумулират в пространството. Можете да си представите мощния хор на съзвучните мисли, но също така можете да си представите и ято черни грачещи гарги. Подобни конгрегации изпълват по същия начин пространството и тревожат Висшите светове. Но мили мислители - гарги, вие също сте отговорни за вашите мисли. Така вие сътворявате вашето бъдеще.(6-172)

Всяка мисъл ражда действие. За съвременното човечество мисълта се е превърнала в незначително мозъчно съкращение - окото не вижда следствието на мисълта, значи то не съществува. Но умисълът е равен на действието. (7-87)

Действието, даже и най-възвишеното, засяга сравнително нисшите слоеве. Само мисълта по своята природа може да въздейства на първичната субстанция. Множество действия без мисъл остават на повърхността на битието, без да се отличават се от действията на животинския свят. (7-47)

Сред многото причини за еволюцията мислетворчеството има основно значение. (8-613)

Мислетворчеството не може да бъде различимо в земен план, докато висшите същества незабавно виждат следствието на своите мисли. Тук ние можем да знаем само тяхното направление, докато крайното следствие се забелязва след известен промеждутък от време. Но премахвайки постепенно преградата между световете, човек може да се доближи до огненото съзнание, когато преходът на битието ще стане обикновенно явление. Невъзможно е да се постигне разбирането как се е стигнало до такова разделение на световете, което не е нужно за еволюцията. Хората са си съставили самомнителна представа за Земята, считайки, че съдбата на планетата е алфа и омега на цялото

мироздание. Дори най-умереното съждение за древността на планетата или за обитаемостта на световете, макар и на основа на опита, ще бъде наречено мошеничество. (8-61 б)

Мислетворчеството в Тънкия свят е трудно да се осъзнае в земното състояние, но известна степен на съзнанието може да усети и даже да пренесе във физическия мозък тънкото съзнание. Ако съзнанието е разширено, в Тънкия свят дотолкова се изпълняват мислите, че мисълта за прибавяне на ръста незабавно предизвиква растеж на тънкото тяло. Такова обстоятелство не е полезно за тънкото тяло и трябва да се приложи силно въздействие, за да се постигне неговото вместване. (9-37)

Едва в текущото столетие разбират, че мисълта е енергия. Вече може да се каже дори че мисълта е механичен двигател. (13-99)

Мисленето се явява ускорител на психическата енергия. То я нагнетява и устремява в пространството. Ние съветваме да се мисли кратко, тъй като колкото по-кратка е пратката, толкова по-мощен ще е разрядът на енергията. Ако мислим на дълги периоди, ще се получи застояла вода, вместо бурен поток. При запознаване с Надземния свят краткостта и яснотата на мислите ще бъдат добри водачи. (13-869)

Колкото повече еднородни мисли има в пространството, толкова по-силни смерчове енергия се образуват. (12-370)

Мисълта спирално се преобразява във вещество, изпълваики цялото мироздание. Трябва да се приеме и разбере превръщането на мисълта във вещество. Мисълта е неизтощима. Хората се боят от мозъчна преумора, но това е нелепо, тъй като мисълта не може да се преумори. Мозъчните заболявания произлизат от много други излишества: пушене, пиянство, полово безумие, лишение от сън, преяждане, раздразнение, униние, завист, предателство.

Много ужаси на тъмнината дават преумората, която се приписва на мисления труд. Мисълта не уморява. Тя способства обмяната на висшите вещества. Ако в процеса на мисленето забележите преумора, търсете други причини. Може би в прозореца е проникнал отровен въздух или топливото не е чисто. Мисълта е здраве, обновление, обмен на вещество. (8-646)

Когато казвам: "Натоварвайте по-силно!", трябва да знаете, че натоварването засилва съпротивлението на духовното зърно. Както товарът е необходим за кораба и неговата стабилност, така полезно е натоварването и сред земните бури. Не се бойте от натоварването, то само ще изяви сърдечния огън. (8-647)

Как да се приведе мисълта в действие? Трябва да се започне с дисциплината на най-малките мисли, което ще бъде начало на оздравяването на сърцето. Не разчитайте на

разни външни пранаями. Пътят на Агни йога е през сърцето, но трябва да му се помогне чрез привеждане в порядък на мислите. Безпорядъчните мисли поразяват финото вещество. (7-495)

Не е толкова лесно да се научим да мислим. Трудно е да се развие напрежението на мисълта, но още по-трудно е да се постигне високо качество на помислите. Често с разума си човек твърди на себе си: “Ще мисля чисто”, но същността му го е привикнала към егоистично мислене. Тогава се получава най-нежелателната форма на мислене. Две птици летят от различии гнезда и не могат да се слеят в едно. Трябва да се управлява мисленето не. с разума, а с огъня на духа, докато всяка двойнственост изчезне. Мисълта може да има мощ само когато е съвършено монолитна, докато всяка пукнатина не само я лишава от сила, но е и космически вредна, внасяйки в пространството дисонанс. Трябва да се даде известно време за овладяване на мисълта, но е полезно да се утвърждава единството на същността на мислите. Ние се радваме на разнообразието на мисленето, но всяка мисъл трябва да бъде чиста като елмаз. (4-345)

Настилката на пътя се получава от малки камъни. Не трябва да се натрупват скали за гладък път. Когато изучавате пътя на мисленето, вие виждате множество малки мисли, които застилат повърхността на движението. Който може да проследи малките мисли, той управлява големите решения. Качеството и последователността на малките мисли наслояват основата на големите действия. Говорейки за психическата енергия, ние помним причините и следствията на нашите малки всекидневни мисли. Защото тези червей отслабват висшата енергия. Но те могат да бъдат и предтечи на гиганти.(4-547)

Само висшата и напрегната мисъл дава достатъчно силна енергия, а малката, непроявена, безпокойна, колебаеща се мисъл не само че не дава творящ импулс, но ще причини и вреда. Поради липса на правилно съответствие между притегляне и отблъсквне, нищожните мисли сякаш образуват уродливи конгломерати и замърсяват пространството. Ние ги наричаме пространствена слуз. Много енергия се губи за претворяването на тези мъртвородени уроди.

Дисциплината на мисленето неминуемо ще ни повлече към висшите огнени сфери. Вместо заразител, човек може да стане очистител на пространството. (8-549)

Невежите смятат, че възвишената мисъл е символ на печал и скука, но човекът, приобщил се към познанието, ще бъде радостен. Даже и ако той си спомни за грешките в миналото, той ще се зарадва разбирайки, че осъзнаването на грешките вече е верен път към изживяване на заблужденията. (13-578)

Овладяването на мисълта не се заключава само в нейното задълбочаване и съсредоточаване, но също и в освобождаването от несвоевременните и унижаващи мисли.

Не винаги е лесно да се освободиш от прилетелите отвън и много трудно е да се избяга от горестните и тягостни размишления. Необходимо е еднакво умение както да се изпрати мисъл напред, така и да се остави ненужната. У хората обикновено е развито робуването на своите мисли. Нищо така не препятства движението, както тежките неподвижни мисли. Най-често такива размишления се Под влияние на мисленето може да не се чува даже близката музика. Така се доказва превъзходството на мисълта над физи-ческия организъм. Но музиката, макар к не слушана, помага за възвишеността на мисълта. Точно тъй сред вълните на живота може да не се забележи докосването на ръката на брата, но тя може, въпреки това, да донесе равновесие.)12-309)

изпращат отвън и много очи следят, злобеейки и очаквайки как ще бъде подтисната енергията. Съумейте да прогонвате незабавно такава проява на тягост, тьй като тя е най-лошият вид майя. (9-227)

Трябва да се свиква с разбирането, че всяка мисъл е общуване с огъня. Затова невежествената и нищожна мисъл е срамна. (8-33)

Безсловесната мисъл е много по-мощна, защото в нея се проявява по-чист стадий на огъня. Словесният отпадък по-скоро ще ни отдалечи, отколкото да ни приближи към Огнения свят. (8-354)

Когато казвам: "Помогнете мислено", с това оказвам особено доверие. Не всекиго можем да молим за мислена помощ. Трябва да има увереност в свойствата на мислите и съсредоточеността на сърдечната енергия. Нужно е умение да се събере цялата преданост и да не се претрупват мислите със странични чувства. (8-94)

Чистата мисъл очиства аурата и е най-добрата защита от тъмните същности. Те се прилепват към всяка тъмна мисъл. Всяка мисъл е своего рода магнит и привлича себеподобните. Всяка чиста мисъл е зараждане на добро и всяка тъмна е люлка на зло. (13-350)

За човека най-трудно е да се управлява своята собствена мисъл. С усилие на волята той може да отхвърли външната мисъл, но това не значи, че на него му се е отдало да освободи съзнанието си от корена й. Той смята, че мисленето му се е изменило, но най-малкото външно напомняне ще му покаже, че змеят живее дълбоко и е готов да се събуди. Човек знае, че не е полезно да се завръща към миналите заблуждения, но въпреки всичко продължава да блуждае около ненужната пепел. Нерядко на някого се струва, че той повече не мисли за нещо, но в същност той е потопен именно в него. (13-579)

Всяка мисъл влияе на своя породител. Не само в земния живот, но и в Надземния свят ударите на вредоносните мисли тежко се стоварват върху Тънкото тяло. Те се притеглят към своя притежател и го намират в надземните пространства, като препятстват

придвижването. Така долитат и добрите вестители и му придават криле за сияйния полет. Трябва да се запасяваме с добри мисли, тъй като само те ще ни осигурят леко изкачване на върховете. (13-808)

Необходимо е с пълно внимание да се отстранява от мисленето всичко, което може да привърже към обичайното ежедневие. Гледайте на необичайността като на средство за преуспяване. (9-340)

Съветвам мислено да се съсредоточвате върху определени лица, но не трябва да се смята, че въздействието може да достигне само тях. Благата мисъл е разсадник на добро. (9-462)

Някои се учудват защо понякога животът на много проклинани хора сякаш не се засяга от опасности. Причините са много. Можа би такъв човек е необходим за кармата на цяла страна. Може би мисълта не е силна и ритмична. Може би натрупването на мисли ще подейства не днес, а утре. (9-159)

Много убийства се извършват на далечни разстояния от мисли или от кръстосани мисли. Човек или твори, или разрушава. (11-141)

Могат да се приведат много примери, когато изпадналият в безумие в Азия е бил причина за гибелта на човек в Европа и когато изправилият се духом в Америка е излекувал някого в Египет. (4-168)

Препоръчайте на приятелите си да мислят за всички светове. Нека при тях не дойде вредната мисъл на лицемера: “Какво значи моята мисъл за света?” Който мисли така, той не се е отрекъл от себе си. Естествено, всеки войн ще пусне по една стрела, но ако всеки съжали за своята стрела, то войската ще остане без защита. (7-301)

Когато човечеството се сговори да изпрати добра мисъл едновременно, заразената атмосфера на нисшите слоеве веднага ще се проясни. Нужно е да се погрижим по няколко пъти на ден да изпращаме мисъл не за себе си, а за целия свят. Така мисленето ще привиква към безкористните стремежи. Не е необходимо да се гледа на изпращането на мисли като на някакво свръхестествено действие. Нека това да бъде като храна на духа, като гориво за огнището през нощта! Не са необходими уморителни медитации. Мисълта за света трябва да е кратка а отречението от себе си се изразява съвсем просто: “ Нека бъде на света добре!” (7-300)

Добре е да има поне половин час дневно, за да се помисли. Не говоря за някакво съсредоточване. Полезно е да се помисли за доброто във всичко ставащо. Даже малките признаци на доброто сред живота предизвикват разведряване. Те ще породят признаци на признателност и дружелюбие. Такива огньове се равняват на приема на мускус. Мисълта за доброто ражда нервна устременост. Следва и на нервите да се даде работа, но само

доброто ще укрепи нервите. (8-405)

Пространственото мислене съвсем не е лесно за болшинството.За него е необходимо преди всичко да се запази личността, но да се премахне егоизмът. За мнозина такова противопоставяне ще изглежда напълно нелепо, защото за тях егоизмът е, именно, личността. Обликът на могъщата личност, предана на общото благо, за мнозина е невъобразим, но извън личността мисленето няма да е плодотворно. При наличието на егоизъм, обаче, мисленето само ще прибави още една порция отрова към заразената аура на планетата. За мнозина е трудно също и да осъзнаят, че веществото на мисълта е неразрушимо и не е свързано със слоевете на пространството – значи не малка е и отговорността за всяка мисъл. Хищната птица може да бъде застигната от стрела, но по какъв начин ще бъде неутрализирана зловредната мисъл! (7-55)

В случай на затруднение мълчаливо поседете заедно и размишлявайте за едно и също нещо. Законът е, че две съгласувани мисли седем пъти увеличават силата си. Това не е магия, а практическо съображение. Сами ще се убедите доколко е полезен такъв съвет. (2-2.V.7)

За да се устреми духът, трябва да се изгонят ненужните мисли и да има готовност за възприемане на вълните от вибрации, изпращани от нас.(1-10.V.21)

Хората нерядко чуват зовящи ги гласове, което ги заставя да се стреснат и огледат, но, разбира се, никой от присъстващите не ги е чул. Такива пространствени послания съществуват. Но хората вместо да ги приемат, ги отблъскват, защото не умеят да се потопят в определено настроение. (12-186)

Учителят насочва токовете, но сърцето му понякога се нуждае от съединително вещество и тогава енергията на ученика има особено значение. Учителят винаги е готов да сподели запаса от енергията си, но и ученикът трябва да бъде готов да има чисто сърце. (7-383)

Мисълта може да бъде възприета незабавно, ако е очаквана. Трябва да съумеем да съхраним тази очакваност даже и при усилен труд.(12-376)

Прелитащите през пространството послания отново се връщат в хранилището на невъзприетото. Затова трябва да има постоянна готовност за всякакви нагнетявания, за да се влезе в съзвучие с Висшия свят. Единствено напрегнатото състояние може да помогне на трансцеденталното възприятие. Дори и посветените не са избавни от грижата да не изпуснат Висшите послания. (8-654)

В какво се състои главната полза отизпращането на мисли? Освен за добрите дела, за

които се изпраща, главната полза е в укрепването на самото пространство с добро. Такова насищане на пространството е огромна защита на здравето на планетата. Проявата на добро е голяма ценност, не изчезваща в пространството. (9-308)

Всяка добра мисъл е мощен лост и за получаващия, и за изпращащия. Учението обръща особено внимание на мислените послания, които могат да влияят благоприятно на земните обстоятелства. Като огнени действия те имат голямо значение и за равновесието на пространствения огън. Но трябва да се знае, че безпорядъчното мислене не допринася полза за обкръжаващите. Енергията трябва да бъде полезна не само в едно направление, но и за цялото пространство. (9-339)

Изпратената мисъл може да бъде на един език, но се възприема и от говорещите други езици. Това свидетелства, че психическата енергия действа не чрез словесно-мозъчни средства, а чрез огнената енергия на сърцето. Мисълта се възприема на всички езици и изразите на съзнанието са привични за получателя. Значи преводът на мислите става не чрез думи, а по смисъл. (9-385)

Всеки изпраща мисли на езика, на който той мисли. Би било грешка да се предават мисли на чуждо наречие, предполагайки удобство за лицето, към което е отправена мисълта. Такова чуждо изложение отслабва силата на посланието. (13-10)

Мисълта не се нуждае от думи. Понякога съсредоточеният мълчалив поглед предотвратява големи опасности. Внушението също не се нуждае от думи и само неизкусните хипнотизатори се стараят да въздействат с крясъци и да си помагат с ръце, но нито едното, нито другото са нужни за предаването на мисли. По-скоро може да бъде полезно ритмичного дишане, но и то отстъпва по значимост на сърдечния ритъм. Мисълта се изпраща и получава чрез сърцето.(12-67)

Трябва да се приеме, че всяка вест от нас е нещо необходимо. Нека това бъде една дума или една буква, но чрез нея може да се предизвика асоциация с нещо определено. (9-31)

За приемането на мисли преди всичко трябва да няма раздразнение. Възбуда или спокойствие са допустими, но не и гняв или раздразнение. Успокоението на раздразнението привидно изглежда трудно, но е достатъчно да се потърси мястото на раздразнението в развитието на света и то няма да може да се намери. Същото важи и за мястото на егоизма в безпределността. (12-263)

Настроенията се наричат мълчаливи мисли. Те не се претворяват в думи, но влияят на мислената енергия. Ако изпращачът и получателят са в противоположно настроение, предаването на мисли няма да бъде точно. (12-302)

И най-високата мисъл няма да долети през преградата на един озъбен егоизъм,

нащърбена завист или озверена злоба. При такова посрещане не може да се очаква пракрасна мисъл. Само сърцето умее да се преизпълни с очакване, което разтваря(вратите), а не с преграждащото очакване на егоизма. Сърдечното очакване е вече предчувствие. Твърдя, че предчувствието е вече отваряне на вратата. Трябва да се мобилизират най-добрите чувства в очакване на среща с мисълта. (2-306)

Казват, че мисълта трябва да се среща в мълчание. Такова условие е полезно, но още по-добре би било да се каже – с тържественост. (2-307)

Мисленият въпрос може да получи незабавно отговор, защото предаването на мисли не изисква време. (11-360)

Наричаме мисълта поглъщателка на времето, защото, когато човек е потопен в мисли, престава да усеща времето.)13-226)

Под влияние на мисленето може да не се чува даже близката музика. Така се доказва превъзходството на мисълта над физическия организъм. Но музиката, макар не слушана, помага за възвишеността на мисълта. По същия начин сред вълните на живота може да не се забележи докосването от ръката на брата, но то може, въпреки това, да донесе равновесие. (12-309)

Трябва да се научите да разпознавате коя мисъл идва отвън и коя се е зародила отвътре. Такова състояние е познато на всекиго, който се е прислушвал към мисловния процес. Такива упражнения върху самия себе си заострят внимателността. (12-381)

При изпращане на мисли трябва да се подбират звучни и обичайни думи. Не ги повтаряйте и не усложнявайте посланията. Но ако се наложи повтаряне, не употребявайте тази дума в различен смисъл. (12-393)

Ако мисълта е особено ясно насочена към определено лице, тя непременно ще засегне неговата аура. (12-463)

Силата на мисълта зависи от спокойствието и сърдечната устременост. Всяко сърце е обкръжено от безпокойства, вълнения и трепети. Обикновено облаци от малки, зли насекоми се опитват да нарушат чистотата на мисълта. Тези трепети могат да се превъзмогнат с пълно обръщане към Йерархията - не половинчато, а пълно, но такова обръщане не е често. Обособяването на ясна мисъл, без случайни залитания, ще бъде вече признак на висока дисциплина. (12-546)

Много условия влияят на предаването на мисли на разстояние. Необходимо е не само да владееш себе си, но и да се отчитат химическите въздействия, които в своето столкновение могат да пресекат и силната воля. Трябва да се усетят пространствените напрежения и да се предпазят приятелите, намиращи се в земни условия. (13-4)

Всяко окисление на метали оказва влияние на характера и качеството на мислите.

Димът от прегорелите стари материали или месо са винаги вредни. Също и прахът, като част от разложения, се всмуква в порите на тялото. (6-67)

Обстановката трябва да бъде възможно най-обикновена и привична. Излъчванията на такива вещи няма да внесат раздразнение. Ние провеждаме предаването на мисли в празна стая. Стените са оцветени в син или зелен цвят, последният от които е твърде удобен за много индивидуалности. Също така предпочитаме удобно кресло, за да бъде гръбначният стълб в изправено положение. Източникът на светлина трябва да е отзад, за да не дразни очите. Не трябва да има насилствено напрежение, а само пълно съсредоточване. Пред погледа може да се постави изображението на лицето, към което е насочено посланието. Но още по-добре е да се има това изображение мислено. Спокойствието и хармонията на(подходящата)

музика способстват за изпращането на мисли. (13-10)

Мисълта, изпратена към определено място и лице, не изисква напрежение като пространственото послание, което среща много определени противодействия. Около такива послания кипи истинска битка и затова е необходима бронята на електрическия вихър. Такива вихри привличат в своята орбита достатъчно изтънчените души и те могат да чувстват силно изнемогване, тъй като тяхната енергия се приобщава магнитно към общия поток. Когато чувствате необяснимо напрежение и изчерпване на силите, помислете не участвате ли в пространствено послание?

Даже по време на най-голямо световно объркване ние изпращаме мисли противоположни на желанията на болшинството от хората, които не могат да разберат, че безумието не може да бъде излекувано с безумие. Те се стремят да повторят разрушението, което не един път е посещавало Земята. Ние подържаме доколкото е възможно равновесието, но сумата на свободната воля може да превъзмогне благите наставления. (13-15)

Ние съпровождаме изпращането на мисли с вдигане на дясната ръка, с което се използва по-нисшия магнетизъм, намиращ се в краищата на пръстите. В други случаи държим ръцете скръстени на гърдите или отпуснати на колената, за да се затвори изтичането на магнетизъм. (13-115)

Особено трудно се преодоляват междусферните слоеве. Дори и да е много отчетлива, мисълта не може да проникне в следващата сфера, а се плъзга по повърхността. Пример е единичната аура на човека, където се наблюдава как мисълта може да не проникне зад границата на излъчването. Мнозина предполагат, че посланието зависи само от силата на отправителя, забравяйки важността на качеството на излъчване на получателя. Освен това всяко мислено послание привлича към себе си множество същности, които се опитват да

погълнат тези частици жизнена енергия, макар и да не разбират смисъла на изпращаното. (13-184)

За възприемане на нашите вълни е необходимо да се обостри чувствителносга на организма преди всичко чрез усъвършенстване на мисленето. Само истинското разширение на съзнанието подобрява възприемчивостта и разпознаването. Неумеещият да мисли попада в гора от противоречия, вместо да намери обобщаващия смисъл.

Мнозинството от хората не могат да мислят за Надземното. У такива едностранчиви индивиди някои мозъчни центрове не действат.(13-521)

Мислетворчество и внушение са съвършено различни процеси. Внушението е насилване на Огъня. То е преходящо, поразява аурата и създава карма. Едно от най-деликатните условия за всяка помощ е ненарушимостта на кармата. Мислетворчеството напоява аурата и не нарушава самодейността. Да дадеш, да помогнеш и да не нарушиш личността е много трудна задача. (8-135)

Тема 9. ПСИХИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ

Психическата енергия, с други думи огнената енергия или Агни, съществува във всяко живо същество. Всеки човек би могъл да различи в себе си не само плътни елементи, но и тънки, и огнени. Където усещаме присъствието на психическата енергия, там вече е огнената област. От такива парченца може да се състави едно почти цялостно виждане за Огнения свят, за да престанем да гледаме на този свят като на нещо отвлечено. (8-158)

Защо наричаме огнената енергия психическа? Само заради по-лесното й възприемане от болшинството хора. Хората се боят от това, което в детството им е изглеждало страшно. Със съществуването на психическа енергия те все някак ще се примирят, но понятието за Огън ще бъде съвършено неприемливо за тях. Наслояването на названия не пречи на същността на познанието. Но и не може да има само един признак на великата енергия. (10-508)

Прочетете и пресметнете колко пъти Христос се е отдалечавал в пустинята. Даже и неговият дух се е нуждаел от храна. (1-24.XI.22)

Ще ви посоча Благословения(Буда). Когато Той е отивал в планината, Той също е отделял (достатъчно)време, за да облегчи пътуването. С това се постига и икономия на енергия. Наистина, това е единствената икономия, която е допустима и оправдана, иначе

между световете могат да се образуват каверни и кой знае с какви газове биха могли да бъдат запълнени. Съветвам да се пести енергията, тъй като всяка напразна разточителност, като по поводник, поразява на далечно разстояние пространството. Трябва във всяка тревичка да се опазва Космосът, ако сме готови да станем Вселенски граждани. (3-92)

Изучаването на психическата енергия се облекчава от еднаквостта на основните закони. Да вземем най-простия пример: човек върви по течението или по вятъра и спестява много енергия. По същия начин, когато човек се приобщава към правилното течение на еволюцията, той много леко преодолява препятствията. Трябва само правилно да се определи насоката на евоюцията. Историята на човечеството показва, че тази насока е била налучквана от малцина. И тези немного отнякъде са черпили сили, за да преодоляват препятствията. (3-225)

Въпросът за изучаването на психическата енергията вече повелително чука на вратата на човечеството. Вече се забелязва появата на странни заболявания, когато жизнената енергия изтича без видими причини. Вълна от психическа енергия би върнала жизнеността и би дала нова радост от битието. Но за това е необходимо най-напред да се осъзнае психическата енергия или, с други думи, да се влезе в ритъма на еволюцията. Вместо това тъпчат болните с микстури. Където е лесно да се помогне, там започват покорно да се готвят за смърт. Когато приканваме към осъзнаване на психическата енергия, ние не смятаме да превръщаме хората в магове, а само показваме най-близкия етап на еволюцията, за да не се изпусне срокът. Побързайте да се запасите с енергия и с това да помогнете на приближаващата еволюция. Разбира се, еволюцията ще се извърши и без това, но защо да бъдете прегазени, когато е отсъдена радостна песен! (3-253)

Всяко столетие психическата енергия повелително се пробужда в човечеството, но обикновено този благ закон не бива приет от двуногите. Например в началото на миналото столетие се е надигнала вълната на романтизма, но без разбиране на неговата същност, без героизма. В средата на столетието земята била обгърната от отрицателния материализъм, но било изпуснато изучаването на истинските свойства на материята. Краят на столетието бил изпълнен с упадъчност, макар че е била отсъдёна преоценка на ценностите. Началото на сегашното столетие(XX) беше ознаменувано със знаците на войната, но психическата енергия направляваше към завоюването на други светове. Така са се извращавали отсъдените ценности на свободната воля. В средата на сегашното столетие ще пламнат знаците на различии неусвоени енергии, но хората ще се мятат отново в лъжливи направления. Затова трябва своевременно да се дадат знаците на истинския път. Дано да достигне времето да се усвоят, не забрявайки краткостта на

срока.(4-216)

Стремежите на хората малко съответстват на свойствата на психическата енергия. Някои от свойствата на тази енергия са загубили признаците на съзнателност. Най-трудно за човечеството е да осъзнае безпределността на енергията и нейните възможности за самостоятелно действие. Ние лесно усещаме енергията във връзка с телесните действия, но най-чудесното малко осъзнаваме. Най-прекрасното качество на психическата енергия е това, че тя може да действа на голямо разстояние съвършенно самостоятелно и продължително. Разбира се, продължителността зависи от запаса на енергията. Изпращането на енергията може да става съзнателно, но също така може да осъществи и безсъзнателното и отделяне, ако тя се насочва в привично направление. Вие сте чували легендата за въртящ се облак над място с особено значение. В основата на тази легенда стой все същото изпращане на енергия. Потокът от енергия може да бъде толкова силен, че да предизвика различии физически явления, поради взаимодействието на енергията със стихиите.

Над нетърпящи отлагане обстоятелства работи отделилата се енергия. Всяко такова обстоятелство привлича най-близките съзнания. Като на помощ се стичат пратките, донасяйки смелост, бодрост, находчивост. И често нито получаващият, нито изпращащият подозират за ставащото. Делимостта на духа е отделяне на енергия. Енергията въздейства като пратка, докато в същото време изпращачът може да си отдъхва поради умора. Колко пратки се носят всеки миг в пространството! И дали някои от тях няма да послужат за основа на някоя нова планета? (4-254)

На Ориген принадлежи разсъждението: "Произтича ли или се изпраща Благодатта?" Знаейки, че Благодатта е напълно реално вещество на висшата психическа енергия, може да се разборе, че това разсъждение има пълно основание. И топлината произтича от светлината, но е необходимо увеличително стъкло, за да се получи ефектът на огъня. Така и психическата енергия произтича от всеки организъм, който я притежава, но за да се получи пряк ефекг, е необходимо тя да се събере и фокусира съзнателно. Тук съзнанието ще бъде запалителното стъкло. Има съществена разлика между безсъзнателното изтичане на психическа енергия и заострената стрела на ясното съзнание. Щом като дори висшата енергия не попада в целта при несъзнателно изпращане, то доколко ще се нуждае от фокус човешката енергия! Разбийте фокуса и огънят няма да се появи. Без огън нас ни очаква мрак и студ. Затова нека не забравяме как достигат до нас живителната топлина и Светлината. (6-229)

Човечеството представлява акумулатор и трансмутатор на висока енергия, която ние сме възприели условно да наричаме психическа. Ролята на човечеството е да трансмутира

в съзнание тази енергия и по пътя на Йерархията да я насочва към висшите сфери. Но загубата на разбирането за своето предназначение е отдапечила хората и от познаването на стоящата пред тях отговорност. Затова ние отново напомняме за основата на Битието. Трябва отново да се прикачим към великия проводник и да осъзнаем началата за обновяване на живота. (6-296)

Много легенди описват изпълняването на желания, но не споменават за едно решаващо условие при това: за безизходността, която изостря желанието до непоколебимост; всеки малък обходен път вече притъпява стрелата на непоколебимостта. Както плува страхуващият се от водата, когато опасността го тегли към дъното, така се осъществява изпълнението на желанията, когато всички пътища са отрязани. Хората казват, че е станапо чудо, но в повечето случаи само е била изострена психическата енергия. Средоточие на психическата енергия е сърцето, което е слънцето на организма. Следователно, когато говорим за сърцето, ние трябва да имаме пред вид основата на психическата енергия. (7-2)

"Русло на Благодатта и приемници на земните отрови". Така се наричат избраните, готови да принесат себе си в полза на света. Приемането на отровата е непосилно без силата на Благодатта, но без земната отрова силата на Благодатта би била фатална. Така устремяването нагоре има своята основа на Земята. Разбира си, приемането на отрова е непосилно за мнозинството, но и за установяването на Благодатта също е нужна проверена чрез изпитания сърдечна сила. При нас се приема като безценна придобивка, когато сърцето, без всякакво напрежение, винаги е готово да откликне на обкръжаващото. (7-32)

Процесът на нагнетяване на енергията наподобява действието на помпа. При това устремяването на енергията нагоре непременно се обуславя от натиск надолу. Този натиск хората възприемат обикновенно като нещастие, като неудача, макар че това е по същество физическото предверие на подема. Подтискането се проявява, разбира се, съвършенно различно, но всеки достигнал до подема може да установи моменти на вътрешно или външно угнетяване. Печално е да се види как хората се подават на угнетяването, без да разбират закона за помпата. Много малко е нужно на тези маси, за да разберат неблагополучията като врата към подема. (7-45)

Всяко чувство поражда енергия. Взаимното чувство удесеторява енергията. Колективното чувство може да създаде голяма енергетична мощ, но отделните чувства трябва да бъдат напрегнати, а взаимното събирателно чувство трябва да бъде съгласувано. В това е цялата причина за слабото въздействие на съвременните чувства, тъй като нито едно условие за напрегнатост на чувствата не се съблюдава сега. А каква велика реалност би се отразила в подема на множество съгласувани чувства! Древните са

наричали чувството ковачница на мощ. (7-278)

Чудото е проява на най-тънките енергии, не изучавани все още в различните училища. Употребата на тези енергии е много по-честа, отколкото се смята в ежедневния живот и тези непонятни за болшинството явления трябва да бъдат изучени. Това не е некромантия, не е спиритизъм, а просто наука за най-фините енергии.(7-319)

Милосърдие, състрадание, съжаление, любов и всички благи напътствия, така често споменавани от нас, не са ли най-добрите пътища за свързване с висшите енергии? Трябва да се възприемат тези светли качества като действително средство за свързване с висшите светове. Без тях цялата астрохимия ще бъде астро-отрова. Алхимиците разбирали значението на светоносното съединително вещество, произхождащо от сърцето, което би могло да се нарече смисъл на психическата енергия. Разбира се, и обратната страна се опитва по своему да реши тази задача. Магъосниците от първите три степени използват семенното вещество за свързване с пространствените енергии, но тези способи са несравними по сила и продължителност със сърдечния огън. (7-374)

Изтичането на сърдечна енергия може да бъде произволно и непроизволно. Последното може да бъде предизвикано от странично възвание или от неудържима щедрост на самия център. Можете да си представите щедростта на тези подаяния и колко сили поглъщат те, но неизмерима е щедростта на сърцето и скъперничеството е непознато на пламенното сърце. Това важи и при сърдечните пратки, предизвикани от далечни места. Към изпратения зов се прикрепват по пътя много подобии пратки, тъй като сходното се събира елементарно. По такъв начин изтичането на енергия особено се усилва. Който познава делимостта на духа, ще разборе тези щедри отговори на сърцето. (7-430)

Пречи ли волевото противодействие на опитите с психическата енергия? Препятства извънредно и то не само противната воля, но и сърдечната безчувственост. Дори и най-удачно заложените феномени могат да се компроментират чрез противодействието на противните. И левитацията, и ходенето по вода са невъзможни, ако препятстват противодействащи сили. Също и преминаването през огън и смъртоносният поглед са неудачни при волево противодействие. Трябва да се има това пред вид не само като теоретична постановка, но и като практическо указание. (7-435)

Един риши изпращал на болните и нуждаещите се парченца плат, или палмови листа, или брезова кора. Някои от получилите се надсмивали и ги захвърляли, но по-мъдрите полагали пратките върху болното място и получавали облегчение. Те знаели, че Риши полагал ръката си върху предмета и го напоявал с психическа енергия. Разбира се, всеки лекар ще се довери повече на пластирите или мазилата, но няма да допусне съществуването на магнетизъм на предметите. Така неимоверно трудно е проникването в

човешкия мозък на всичко, което издига неговото достоинство. (7-450)

Изтичането на сърдечна енергия по-често се усеща от дясната страна на организма. Слепоочието, шията, рамото, коляното, крайниците показват усещане, много близко до физическото изтичане. Неимоверни са количествата на отделяната по този път енергия на пламенното сърце. Затова Ръководителят често съветва: ”Бъдете предпазливи”. (7-457)

Не трябва да има никакво съмнение, че загубата на вътрешна енергия е много по-голяма при умствен труд, отколкото при физически. Също така е необходимо да се разборе, че витамините и много други вещества получават сила при съприкосновение с огнената енергия на човека. Трябва внимателно да се наблюдава доколко самият човек е способен да преобразува най-силните вещества. Да сравним колко различно е въздействието на лекарствата, приети с упование или с отвращение. Ние много пъти сме виждали как под влияние на внушението лекарството е произвеждало обратно въздействие или как водата е придобивала свойства на най-силно лекарство. Когато е казано, че човек е създаден по Висше подобие, то с това се е указвало присъствието на Висшите енергии в него. Но никъде не е казано, че човек може да се ползва от тези енергии посредством изкуствени упражнения. Енергиите са присъщи на природата на човека и, следователно, те трябва да действат при естествени условия. Ако магията означава изкуственост на условията, то тя не би трябвало да бъде уместна при обновяването на живота. Природното възпитание на духа и опознаването на Огнения свят чрез него ще бъде най-простото решение на човешките стремежи. (8-490)

Умората и въздействието на глада дават нагледен пример за силата на огнената енергия. Сравнете човека, умиращ от глад и убеден в своята неминуема гибел, с човека, използващ глада като лекарство. Вижте колко дълго запазва силите си единият и колко бързо отпада другият. Единствено приведената в действие огнена енергия подържа този, който желае да се излекува. По същата причина не забелязва умора този, който е привел Агни в действие и изнемощява този, който е забелязал своята умора. Хората ще нарекат такива действия внушение, но на какво действа това внушение? То предизвиква огнената енергия и заставя да работят замрелите механизми на Огъня. Земната храна може да бъде сведена до малки порции и тялото няма да поиска повече, когато се разгори Агни. Не трябва да се смята, че такива огнени подеми са свойствени само на някакви си особени Риши. Всеки осъзнал силата на вътрешния Огън може съвършено естествено да прибегне до тази неизчерпаема енергия. Но трябва да се започне с малкото, следейки за своите вътрешни импулси. Не са необходими специални лаборатории, за да провериш себе си в различни ситуации от живота. (8-494)

Използването на психическата енергия в различните школи се е преподавало

различно. Едни са предлагали напрежението на тази енергия да се подържа непрекъснато, но други са предпочитали да се редува нейното използване с периоди на бездействие. Ако съзнанието е развито, двата метода по същество не се различават. При възвишеното съзнание енергията получава постоянни импулси и дори когато се представя като бездействаща, тя само се е пренесла в дълбините на съзнанието. При такова възвишаване на духа трябва да се съблюдава равномерност в затоплянето на сърцето. Сътресенията трябва да се избягват като ненужни и вредни. (9-47)

Подемът и упадъкът на психическата енергия се обуславят от различии причини, основната на кото е качеството на духа. У огнения дух, дори и при най-голям упадък на психическата енергия, нейният запас не се изчерпва. Но земният дух съществува само чрез най-нисшите енергии, който много лесно поглъщат и без това малкия запас от психическата енергия, тъй като този висш Огън произлиза от нагнетяването на висшите центрове, висшите стремежи и висшите чувства. Възторгът на духа дори може да увеличи запаса от психическа енергия. (10-399)

Запасът от психическа енергия е неизчерпаем и при духовно устремяване неговата сила се умножава. Ако бъде съзнателно насочена, тази енергия може да преодолее всяко съпротивление в своята дейност, защото тя притежава способност да трансмутира всички други енергии. Нейният извор пресъхва само когато не бъде подържан чрез съзнателна устременост. (10-400)

Способите за нагнетяване на психическата енергия са многообразни. Възвишената мисъл и устремената радост, както и поривите на духа, попълват отвътре този съкровен извор. При големи сътресения или тежки заболявания кристалът на психическата енергия може да се изпълни с нова сила чрез тези енергии, които подхранват висшите центрове и висшите чувства. Затова вярата, устремена към Източника на Светлината, действително твори чудеса.)10-402)

Психическата енергия се съдържа във всички форми на живот и при хармонизиране на токовете и аурите може да се предава посредством магнитния ток. Но има и обратно действие, когато психическата енергия се поглъща отвън, като се започне от вампиризъм до съзнателно разрушение. По същия начин и мислите, насищащи атмосферата, могат или да нагнетяват, или да унищожават психическата енергия. Така аурите на местата, където е съществувало раздразнение или творчески действия, се насищат със съответните кристали от империл или благодатно вещество. (10-404)

Течението на психическата енергия се отразява на сърцето и на целия организъм, но не винаги може да се определи посоката на това движение, тъй като различните направления на движение могат да предизвикат еднакви психически въздействия.

Например сърдечната мъка може да се дължи на различии въздействия, но не винаги това усещане трябва да се приписва само на разходите по преодоляване тежестите на живота, тъй като причината може да бъде и обратна. Всяко насочване на психическа енергия в пространството неминуемо предизвиква усещането на сърдечна мъка. (10-407)

Напрежението на волята умножава запаса ,и силата на психическата енергия. Може да се покаже на практика как присъствието на напрегната психическа енергия позволява да се устои и противодейства на различните прегради. Токовете на психическата енергия могат дотолкова да намагнетизират обкръжаващата атмосфера, че да се образува буквално своеобразен огнен поток наоколо, във който се разбиват всички напиращи злобни енергии. Съзнателното напрягане на психическата енергия на безстрашието представлява могъща броня. (10-408)

Съзнанието може да задвижи тези лостове, които са необходими за укрепването на психическата енергия. Но за това е необходимо много тънко разпознаване, тъй като изтънченото съзнание ще употреби силите за творческо напрежение, но грубото съзнание и духът на разрушителя ще напрегне лостовете за тъмни комбинации. Психическата енергия в човешките ръце е най-страшно оръжие. (10-409)

Поривът на духа или внезапното нещастие могат еднакво да напрегнат притока на психическа нергия. При объркаsucc, естествено, психическата енергия не може да се концентрира и да започне да действа. Но при дерзание на духа психическата енергия може да пламне като силен огън, образувайки защита против надигащото се зло. Страхливостта, разбира се, може само да потуши запаса от психическа енергия.(10-413)

Сърцето особено напряга психическата енергия и всяко сърдечно преживяване се отразява на нейния запас. Може да се говори за химическа смърт на човека, когато запасът от психическа енергия се изтощава. Може да се говори за възкресение, когато психическата енергия започне да се попълва. (10-414)

Духът, познал приживе мощта на психическата енергия, може да разчита на тази мощ и при прехода в Тънкия свят. Флуидите ка психическата енергия оформят тънкото тяло и то се подхранва от тяхната наситеност. При трансмутацията на центровете, естествено, психическата енергия действа особено усилено и центровете събират тези мощни флуиди за усилване на тънкото тяло. Когато психическата енергия се натрупва чрез възвишени чувства, то трансмутацията на тънкото тяло се насища съответно.с огнени енергии, под чието въздействие се напрягат всички последващи прояви на живота. (10-415)

При заболявания психическата енергия се отдръпва от съответните центрове, отслабвайки работата на жлезите и се насочва към тези центрове, които могат да подържат равновесието. Жлезите много зависят от психическата енергия. Набъбването на жлезите

може да се обясни с отлива на психическа енергия. Колкото по-слаб е притокът на психическа енергия, толкова поголямо е набъбването на жлезите, тъй като физическото разрастване се осъществява без контрол. Затова всички израстъци, включително и ракът, могат да се причислят към отлива на психическа енергия. Духовното равновесие може да помогне да се изкоренят много заболявания. Колкото по-продължителен е отливът на психическа енергия, толкова по-злокачествено ще бъде заболяването. Така психическата енергия прониква във всички тъкани и установява равновесието на целия организъм. (10-416)

Пространствените токове представляват тънките проводници на нашата психическа енергия и се намират под нейното влияние. Възможно е да се сгъстяват или разреждат токовете, съобразно устрема на волята. Както напрегнатата психическа енергия създава устойчиви течения в пространството, така отслабената психическа енергия може да прекъсне нишките на разпространението си в пространството. Духът и сърцето са мощни източници за кондензация на психическата енергия. (10-418)

Хармоничните токове образуват в пространството канали, които позволяват на пратките да достигат до местоназначението. Когато психическата енергия бъде насочена по тези канали, токовете съответно се напрягат. Пространствените огньове могат да се съединяват с насочените пратки на духа и да увеличават тяхната сила.(10-422)

Невежите ще попитат: “Защо не на всички и не винаги е подвластна огнената енергия на мисълта?” До каква нелепост може да достигне невежеството! В Тънкия свят всичко се движи чрез мисълта, но плътният свят много рядко допуска тънките явления. Законите на тези допускания са сложни и не винаги разрешават такова нахлуване в Тънкия свят. Замисълът за използването на огнената енергия лежи не в областта на волята, а в областта на сърцето. Сърцето не допуска зло, но волята може да натвори беди. Когато светът осъзнае ценността на сърдечния живот, тогава ще се преобрази плътта и ще се приближи към законите на Тънкия свят.(10-501)

Всеки ръкопис е наситен с психическата енергия на своя автор. По същия начин човек насища със своята енергия всеки предмет, до който се докосва. Така човек оставя на всичко своята характеристика. По писмата могат да се разкрият качествата на пишещият и това може да бъде развито и на други предмети. Човешкият облик не е тайна.(11-194)

Ако искате да подарите книга, съветвам ви да я прочетете самите вие предварително. И в минали времена много повече се е ценяла книгата, прочетена предварително от дарителя. Вероятно са разбирали, че в процеса на четенето се е наслагвала особена енергия. Трябва да се имат впредвид всички възможности за обмен на енергия.(11-411)

Психическата енергия, наслоена на предметите, е неизтриваема нито във времето,

нито от каквито и да било други условия. Толкова по-голяма е отговорността, лежаща върху човека, като носител на такава мощ. Човек няма никакво право да петни обкръжаващото го пространство с нечисти мисли. (11-261)

Когато човек си въобрази, че всичко възможно е изчерпано, тогава, именно, губи ключа към спасителния вход. Често поради невежество или от мързел хората се отказват от най-добрите решения. Колко пъти ние сме напомняли за неизчерпаемостта на сърдечната енергия, но самият човек може да я затвори и да лиши себе си от най-добрите възможности. По същество заявлението, че всички сили са изчерпани, освен всичко друго, е и самомнително. Не е ли съжаляване за самия себе си отстъплението и измиването на ръцете? Често човек съжалява себе си и затваря достъпа на Висшите сили. Когато хората осъзнаят съотношението на енергията, те ще намерят опората за своята непобедимост. (11-274)

Ако се наблюдава груповата психическа енергия, може да се установи нарастване на силата в усилена прогресия, а именно - където са двама, обединени от една мисъл, там силите вече са три. Но не трябва да се забравя, че всяка противодействаща мисъл изяжда много от енергията и затова толкова рядко може да се наблюдава успешно единение. Така един кон може да задържи целия керван и успешното следствие ще бъде разрушено.(11-281)

Трябва да се напомни на човека да не обезсилва сам себе си. Недоволството, съмнението, самосъжалението изяждат психическата енергия. Картината на помрачения труд е ужасно зрелище. Може да се съпоставят следствията от светоносната работа и помрачената работа, когато човек сам себи си е обрал. (11-303)

Всяко отделяне на секреции, всяко издишване излъчва еманации на психическа енергия. Всеки човек щедро насища пространството, затова още повече е задължен да се грижи за доброто качество на психическата си енергия. Всяко дишане има значение за обкръжаващото пространство, затова хората трябва да се погрижат за очистването на дишането си. Еманациите на психическа енергия могат да бъдат доказани с най-прост апарат. По колебанията на махалото на живота може да се види как непрекъснато вибрира енергията и да се докажат излъчванията, наречени аура. Така в пространството непрекъснато се отделят частици от аурата и енергията тъче ново заграждение. Но чистото дишане не се придобива с лекарства. Основата за очистване на дишането е психическата енергия. (11 -339)

Психическата енергия в древността понякога се е наричала “въздух за сърцето”. С това са искали да кажат, че сърцето живее чрез психическата енергия. Действително, както човек не може да живее без въздух, така животът напуска и сърцето без психическата енергия.

(11-378)

Намагнитизирането на водата, оставена близо до спящия човек, ще бъде показател за отделяните излъчвания и отлагането на сила върху предметите. Такива наслоения трябва да напомнят на човека за неговото задължение да изпълва обкръжението си с прекрасни наслоявания. (11-379)

Нищо не може да предскаже къде свършва мощта на човека. При това не свръхчовекът, но именно най-обикновенният човек може да се окрили с щастливо постижение. Психическата енергия може да се изучава във всяко ежедневие. За да се възпитава съзнанието не са необходими някакви скъпи лаборатории. Всеки век носи своята вест за човечеството. Психическата енергия е предназначена да помогне на човечеството за преодоляването на нерешимите за него проблеми. (11-381)

Империлът е главен враг(антипод) на психическата енергия. Във връзка с това трябва да се избягват наситените с последствия кавги и всякакво раздразнение. Не е полезна също и атмосферата, наситена с хранителни изпарения. Не е полезно и пребиваването на животни в стаята.(11-387)

Защо при опитите с психическа енергия участието на жени е особено необходимо? Защо женските грижи за цветята са така благотворни? Защо при заболявания женските докосвания са така целителни? Могат да се посочат множество явления, когато именно жената може да придаде особено напрежение на психическата енергия. Но досега не е обръщано дължимото внимание на тази особеност на жената. Много малко от лекарите разбират, че участието на жени при операциите може да бъде особено полезно. Все още женственото начало не е намерило справедливо тълкуване.(11-428)

Много исторически примери доказват, че даже много силни хора са били парализирани от присъствието на такива с по-малка енергия. При това може да се забележи, че препятстващите се разделят на два вида. Едни са пречели само на определени лица, а други въобще са прекратявали токовете на психическата енергия. Първият вид е понятен, тъй като всяка дисхармония вече нарушава свободного устремяване на енергията, но вторият вид представляват един вид космическо явление. Необходима е голяма противостояща сила, за да се пресекат най-силните въздействия. Такива хора се наричат космически вампири. Външно те не се отличават от другите и даже изглеждат като незначителни същества. Не трябва да се насилва енергията, ако усетите (наблизо)такова същество. (11 -434)

Взаимообменът на енергията е естествено явление, но изсмукването на чужда енергия, без предаване на своя, вече е недопустимо. Това явление е също толкова често срещано, както и заразните болести. Но съществува и възможност до известна стелен да се

противодейства на такъв ярък егоизъм. Ако от млада възраст на хората се внушават понятията за обмен и сътрудничество, то те ще се отнасят по-разумно с енергията. Много видове вампиризъм се дължат не на нещо друго, а на невежество и разпуснатост. (11-436)

Говорят за увеличаване на сърдечните заболявания, но би било плиткоумие да се отдава всичко на нервната напрегнатост на века. Къде е причината за сътресенията? Сгъстяването на токовете изисква от психическата енергия нови форми на изява. Но хората не му придават необходимото значение, а от това произтичат множество сътресения и всякакви стълкновения. Някой е казал: "Не довеждайте енергията до побесняване". Такова предупреждение не е далеч от истината. Можете да си представите побесняването на неправилно нагнетените, осакатени и поругани енергии. Възможно ли е в такъв хаос да не се разтърси сърцето?(11-453)

Няма да отнемаме инициативата на някои млади учени за много важното изследване относно историческите наименования на психическата енергия. Несъмнено наличността на такава енергия е била отбелязана от много народи отдавна. Всеки век е отбелязвал нови нейни качества и по своему ги е символизирал. Някои са свързвали психическата енергия със светлината, присъединявайки към нея понятията озарение и светене, други са отбелязвали магнетизма или динамичността. Свойството мълниеносност също е било забелязано. Така през различни времена хората са събрали много данни, различни по характер, но много показателни. При това по-старите народи са проявявали много по-голяма наблюдателност от сегашните. (11-455)

Психическата енергия не може да бъде унищожена, но може да бъде натикана в такова недостойно положение, че да ознаменува със взрив краят на земното съществуване. Пълна аналогия с цели светове. Затова когато говоря да зачитате сърцето и психическата енергия, давам най-насъщния съвет. Необходимо е също и лекарите да се научат да осведомяват болните за същността на психическата енергия. Не е достатъчно, ако лекарят сам отдава от .своята енергия, но той трябва да предизвика към действие и енергията на болния. Така ще се съкрати разхода на ценната енергия. (11-460)

Преди да бъде насочена към действие, психическата енергия трябва да бъде оставена за един миг на свобода. Необходимо е сякаш да се отпуснат земните поводи, за да й се даде да се приобщи към Първоизточника. Погрешно е да се насилва енергията веднага със земните послания, а трябва да й се даде път чрез заздравяване на връзката с Висшия свят. Не е възможно да се заповядва тази връзка. Не е възможно на пощенския гълъб да се разпореди да лети, трябва само да се пусне на воля. Той знаё накъде да полети. По същия начин е необходимо да се освободи от клетката на плътта и психическата енергия и магнитната връзка незабавно ще се установи. Мнозина ще ви говорят за съсредоточеност,

но такова състояние вече предполага напрежение. В действителност се изисква само освобождаване на енергията и тя сама ще започне да действа. Не е необходимо много време за такова освобождаване - достатъчна е и една секунда. (11-462)

Ектоплазмата е хранилище на психическата енергия. По същество веществото на ектоплазмата е междинно състояние между земното и тънкото същество. Психическата енергия, която е присъща на всички светове, преди всичко се съчетава с веществото близко до Тънкия свят. От това следва, че ектоплазмата, както и психическата енергия, трябва да се съхранява в чистота. Особено неразумно постъпват медиумите, които, давайки от ектоплазмата си на случайни посетители, се подлагат на голяма опасност. Не трябва да се предоставя такова ценно вещество на неканени посетители. Толкова по-ценно е събеседването с Висшия свят, което не само че не изтощава нашите сили, но и дава нов приток на енергия. (11-465)

Както сърцето, така и психическата енергия не знае отдих. Както не е възможно продължително прекъсване в дейността на сърцето, така неотменно е и изразходването на психическата енергия. Сърцето не е необходимо в земната си употреба в Тънкия свят, но психическата енергия никога не може да прекъсне своя ток. (11-470)

Психическата енергия не може да бъде употребявана за зло. Всяка злоупотреба ще доведе до разрушение. Възможни са различии срокове и степени на това разрушение, но крайното разложение е неминуемо. (11-471)

Напрежението на психическата енергия увеличава жизнеспособността. Може да се удостовери, че в периоди на психическо напрежение хората живеят по-дълго. Това не може да бъде обяснено нито с храната, нито със санитарните условия, тъй като в периоди на смут условията на живот са много трудни и единствената причина трябва да се заключава в повишената активност на |психическата енергия. Но трябва да се разбере правилно в какво сё заключава напрежението на психическата енергия. Ако омаломощеният човек се претовари с физическа работа, то такова напрежение няма да доведе до добър резулат. Напрежението на енергията се разбира преди всичко от психическата страна. Не трябва да се забравя от къде произлиза импулсът за всяка работа.(11-481)

Ако един лекар забранява на човека, загубил равновесие, умствена работа, той не постъпва мъдро. Известни са примери на опитни лекари, които, напротив, са поощрявали напрежението на психическата енергия. Но те трябва да притежават значителен собствен запас от психическа енергия, за да знаят към коя област на знанието ще е най-полезно да насочат усилията на болния. Преумората е вредна, а напрежението е животворно. Но границата между тези състояние е много сложна. Опитният лекар, заостряйки своята психическа енергия, ще може да укаже къде е границата на полезното напрежение. (11-482)

И козите скачат из двора, но такава мярка на напрежение не е за човека. Трябва много внимателно да се изследват особеностите на всеки спорт. Много от тези видове напрежение не способстват за жизнеността. (11 -483)

Престъпността нараства; жестокостта и свирепостта се увеличават. Необходимо е да се погледне към корена на тези явления. Човечеството не би могло без причина да стане по-лошо. Но освен космическите причини и в самото човечество могат да се открият причини за възникващите сътресения. Не е възможно безкрайно да се отрича психическата енергия. По силата на космического напрежение и психическата енергия на човечеството увеличава налягането си. Но тя не само че не се признава, но даже и се възпира, предизвиквайки по този начин различии физически и психически болести. Отдавна е установено, че престъпността е психическо заболяване. Така и садизмът, и жестокостта, и свирепостта представляват следствие на същата тази психическа епидемия. Не е възможно да се избави човечеството от този бич, ако не се обърне внимание на състоянието на психическата енергия. Нейното напрежение нараства и, по подобие на гърмящия(рудничния) газ, създава опасност от взрив. Трябва час по-скоро да бъде насочена в отсъденото й русло, иначе тя ще прекъсне еволюцията. Необходимо е по цялата планета да се създадат научни и културни огнища, които в сътрудничество помежду си да се занимават с изучаването и внедряването на психическата енергия. Такава мрежа може да породи основите на научно обоснована енергетична дисциплина. (11-513)

Не трябва да се отлагат действията по образованието на човека като носител на психическа енергия. Има много отделни опити, но сега е нужен един вид кооператив по изследването на тези енергии. Но такава полезна работа не трябва да бъде ограничавана от условности. Възможно е различни най-неочаквани сътрудници да принесат своя жизнен опит. (11-514)

Нищо не може по-добре от любовта да хармонизира психическата енергия. Всички високи събесёдвания се основават на същото чувство, поради което са толкова благотворни за психическата енергия. Много показателно е, че психическата енергия се възобновява преди всичко от чувствата, но не и от физическия отдих. Затова е казано: "Натоварвайте ме по-силно, когато вървя към прекрасната градина". Именно натоварването и нагнетяването са родината на сипните чувства. И ако човек е способен да оцени своите чувства, той ще избере измежду тях най-достойното и то ще бъде любовта. (11-515)

Какво количество от психическата енергия може да бъде отдадено при лечение? Важен въпрос, тъй като лишеният от енергия е подобен на обезоръжен воин. Може да се отдаде половината от запаса, най-много две трети, но три четвърти вече ще постави лекаря в опасно положение. В такова оголено състояние лекарят ще приеме върху себе си болестта

и може да загуби живота си. Затова така твърдо е казано за златния път: всичко с мярка, всичко в хармония! Да го запомним! (11-594)

Наричат психическата енергия орган на четвъртото измерение. Разбира се, самото това измерение е условно, то само изразява нарастването по тънкост на всички чувства. Нарастването на тънкостта дава възможност да се разберат надземните условия. Но щом номенклатурата ё установила (понятието)четвърто измерение, то нека бъде така, само и само да не се обърнем към двойното измерение(на времето). (2-36)

Ще дойде време, когато лекарите ще установят какви условия са най-благоприятни за въздействието на психическата енергия. Ако съществуват хора, на които не действат и най-силните отрови, то и психическата енергия ще действа по различен начин. Ако не бъде развита възприемчивост, то човек губи най-ценния апарат. Но за възприемането(на психическата енергия) е необходимо да установиш в себе си постоянна готовност. За такова качество не се изисква нищо свръхестествено, трябва само да бъдеш внимателен. (12-48)

Макар че много пъти е казвано за вредата от нисшия психизъм, по-невежите трудно отличават това състояние от естественото нарастване на психическата енергия. Трябва да се усети къде се намира Източникът, който насища нашия запас от енергия. (12-104)

Ходещи мъртъвци! Така са наричали хората, в които всеначалната енергия е прекратявала своето движение. Има немапко хора, които продължават да вършат физическите си отправления, но тяхната енергия вече замира. Такива хора притежават всички качества на мъртъвци, всъщност те са си мъртъвци. Те вече не могат да принадлежат на Земята. Те все още се движат, спят, произнасят звуци, но и астрапната черупка също може да се движи и да бъде видяна. Развитите хора могат да усетят тези забравени на Земята мъртъвци. Способността за такова наблюдение обикновено се придобива от тези, които много пъти вече са пребивавали в различни светове. (12-153)

Мъртвият(загубил блясъка си) бисер оживява, ако бъде носен от някои хора. Само присъствието на всеначалната енергия може да обясни този естествен процес. Подобни явления могат да се наблюдават във всички области на живота. Може да се види колко дълго живеят различните предмети, употребявани от някои хора. Може да се наблюдава колко живително действа всеначалната енергия, когато е сгрята от огъня на сърцето. Може да се види колко целително въздействат някои хора, неподозиращи за яркото присъствие на всеначалната енергия в тях. Но ако се прибави и съзнание към тяхната сила, то колко по-широка би била тяхната добра дейност. (12-339)

Обичайна грешка е, че дори хората, които допускат съществуването на тънките енергии, неправилно си представят тяхното действие. Появата на най-фините енергии се въобразява като нещо гръмоподобно и физически поразяващо. Трудно се убеждает хората,

че тяхната земна природа прави висшите енергии неми и неуловими за усещанията. Разбира се, вътрешното въздействие ще бъде огромно, но малко са съзнанията, подготвени да възприемат тези висши докосвания. (12-416)

Всеки може да почувства напрежението на космичните токове, които поглъщат психическата енергия. Това може да се прояви като известна сънливост или като разсеяност, или като неволно раздразнение. Поучително е да се наблюдават тези признаци, които съпровождат поглъщането на енергията. Хората са склонни да ги приписват на своята отпадналост, но да не забравяме и външните причини. (12-517)

Възможно е до известна степен да се определи насочеността на психическата енергия. Съсредоточената или възвишената мисъл може да увлече енергията по друг канал и да предизвика целителното й въздействие. Но всяко кощунство или разрушителна мисъл само ще усили напрежението на енергията в направление на поразения орган. Ще постъпи мъдро този лекар, който каже на болния: не кощунствайте, не проклинайте. Много пъти ние сме посочвали целебните свойства на добрата мисъл, която е като вратар на всеначалната енергия. Безпогрешно може да се каже, че течението на всяка болеет зависи от състоянието на психическата енергия. Но хората не искат да разберат, че тяхната свободна воля може да бъде силен импулс в използването на психическата енергия. Колкото по-ясно си представи човек този процес, толкова повече ще си помогне. (13-275)

Трябва да се проявява особено грижливост по отношение на запасите от психическа енергия. Мнозина не разбират, че и всеначалната, неизтощима енергия се нуждае от грижи. Но всеки деец ще признае, че енергията може да бъде в такова напрежение, че да изглежда.като изчерпана. Ние съветваме да се проявява особена бдителност в такова време. Причините могат да бъдат много, като се почне от космически, до касаещи личното здраве. При нас има правило, забраняващо преразхода на психическа енергия. Много трудно е да се възстанови загубеното равновесие. Може да е необходим продължителен период за възстановяване на сипите. Признаците за преразход на енергията са отпадналост, сънливост, възпалителни процеси, силен преразход на сърдечна дейност.(13-277)

Съществуват три способа за преодоляване напрежението на енергията: може да се увеличи напрежението до такава степей, че първоначалното изтощение да потъне във вихъра на новия подем или може да се препоръча пълен покой без мислене и напрежение; може да се промени мястото, при което пространстве-ните и почвени токове да се окажат съвършено други. При всички случаи трябва да се има в предвид вредата от непомерного напрежение, макар че е невъзможно да се освободи мислещото същество от напрежението при стълкновенията със силите на тъмнината. (13-278)

Всеначалната енергия е толкова по-силна, колкото по-съзнателно се възприема. Това обстоятелство е дало основание да се нарече тази енергия жива или божествена. Човек може да действа посредством всеначалната енергия само ако тя бъде за него несъмнена. Хората могат да усещат тази сила, когато я обичат. (13-444)

Отдаването на психическа енергия и нейното сътресение са различни по своята същност, макар и сходни по признаци. Хората не разбират, че възпалението на лигавиците е свързано с отдаването на психическа енергия. Такова отдаване става и при усилена мислителна дейност. Нравствените сътресения или мъката, или неочакваните удари могат да прекъснат енергията. Ако стресовите събития са от по-широк мащаб, може да се получи цяла епидемия. Тогава наименованията на заболяванията могат да бъдат различии - сърдечни, простудни, стомашни, но истинската причина няма да бъде назована. Лечението тряба да бъде телесно и духовно. Необходимо е устремяване към високи предмети. Необходимо е спокойно повторение на Соломоновото изречение: "И това ще мине". Топлите вани винаги са полезни, също и валерианът. Оста налото зависи от местното заболяване. Някой ще се надсмее над устрема към високи предмети - за него и музиката, и всички изкуства са само безделие. Мислителят е казал за такива: "Държавата е длъжна да се освободи от закоравелите невежи. Нека намерят за себе си някакъв остров. Но морето ще погълне такова сборище на глупостта. Законите на Природата могат да бъдат нарушавани само до известна степен." (13-495)

Извън кармичните и физични причини, стоящи в основата на симпатиите и антипатиите в отношенията между хората, би трябвало да има още нещо, полагащо граница между хората. Това нещо може да бъде само психическата енергия. Различието в качеството на психическата енергия лежи като меч между човечеството. Хората не признават причината, пораждаща в тях ненавист и завист, защото този тип хора изобщо не знаят за съществуването на психическата енергия. Лишените от психическа енергия започват да ненавиждат тези, които я притежават във висока степен. Но те не познават този закон и търсят причината за ненавистта си във всевъзможни посоки. А завистта в повечето от случайте се основава на завиждане за психическата енергия. Към тези хора е особено приложимо прозвището нищи. Всеки завистник, клеветник, ненавистник е преди всичко нищ. Той е лишил себе си от висшите придобивки. Той в миналите си животи не се е погрижил много да узнае за основите на Битието. Ние с голяма болка наблюдаваме как вредят на себе си и на другите такива нищи. Но е невъзможно да им се даде облекчение, защото за тях всеки даващ е вече ненавиждан. (13-549)

Обсебвателите особено не понасят големия запас от психическа енергия. Те отскачат като стрели при срещата си със здравия щит. От това тяхната злоба става още по-силна и

обсебените устремяват ненавистта си дори против своя интерес. Често може да се наблюдава как обсебените постъпват извън здравия смисъл, само и само да изригнат злото. Трябва да се разборе колко злодеяния се извършват, за да се задоволи невидимия злодей.

Хората са ги нарекли демони, но по-правилно би било да ги наречем отпадаци. Не трябва да се предполага, че за обсебването са необходими някакви мощни демони. Всеки земен престъпник непременно се стреми да стане обсебител и с това да подхранва своята неизживяна страст. Трябва да признаем, че не само малодушните, но и всички предаващи се на съмнение лесно стават плячка на обсебителите. При такова заболяване човек не знае какво прави и околните недоумяват от бързата промяна на лицето му. Но ще дойде време, когато научните апарати ще покажат двойствеността на такива опасно болни. Много исторически събития са станали под обсебване. Да не забравяме това. (13-550)

Волята е претворена, заострена психическа енергия. В древността символ на волята е била стрелата. Сега много се говори за развитие на волята и се предлагат изкуствени методи, за да се усили волята, но тя трябва да бъде развивана с усилени дейности. Когато вие срещнете така наречените безволеви хора, бъдете уверени, че това са лентяи, които по време на престоя си в Тънкия свят са пребивавали в полусънно състояние и не са се опитали да предизвикат своята активност. Такива хора са много и те скоро няма да разберат, че творческият труд заостря стрелата на техните достижения. Може да се установи, че безволието се съпровожда със страх, униние, неблагодарност и други ужаси на невежеството. (13-729)

Процесът на мисленето се основава на всеначалната енергия. Умствено напрегнатият човек привлича пространствената енергия и чрез нея може особено да преуспява. Хората не могат да разберат защо те не са в състояние да се ползват от енергията, която би трябвало да съдейства на всекиго. Те не развиват мисленето си и не могат да усилят своя магнит, с което се лишават от помощта свише. Ако човек е чужд на осъзнаването на пространствената енергия, той не може да се приближи до Надземния свят.

Забележете, че сега ние наричаме всеначалната енергия пространствена, за да не би учените да заподозрят нещо религиозно. Ние не искаме да ожесточаваме когото и да било. Нека всеки се движи по свой път, но ако той е мисли, неминуемо ще се доближи до разпознаването на всеначалната енергия. (13-753)

10.РАЗШИРЯВАНЕ НА СЪЗНАНИЕТО

Не е възможно да се изброят всички способи за разширяване на съзнанието, но във всички тях лежи осъзнаването на истината и самоотвержеността. Единствено при разширеното съзнание може да се усети радостта на Служенето. Трябва да се помни, че на три години става придвижване с една стъпка в развитието на съзнанието, а на седем години - обновяване на центровете. Тези срокове са неизменни и затова не трябва да се пропускат. (3-79)

За хората с неразвито съзнание е много трудно да възприемат великото, но още по-трудно е за разширеното съзнание да възприеме малкото. Трудно е да се измери малката действителност с мярката на голямото знание. Възможно ли е да се вложи огромен меч в малка ножница? (3-84)

Погрешно смятат, че е възможно всеки сам да следи за растежа на съзнаниео си. Доколкото е трудно да се наблюдава растежа на косата, дотолкова и още по-трудно е да се долови нарастването на съзнанието. В много редки случаи на вземане на решения може да се забележи коренната промяна. Затова не трябва да се губи време в мъчителни самопроверки. По действията и последствията от тях ще се налучка правилното направление. (3-233)

Разширението на съзнанието е невъзможно без прилагане на миналия опит. Има случаи на озарение, но те са толкова редки, че можем да не ги вземаме впредвид. Малцина са тези, които сред монотонността на ежедневието усещат реалността на Космоса. Сред кръговрата на раждания, болести, скърби и смърт немного ще намерят спиралата на пътя без начало и без край. Как да се каже на гладния за вечността? Изхождайки от настоящето, той ще я възприеме като безкраен глад. Кой е и къде е този, който, разчупвайки първо хляба, ще поведе към вечността? (3-264)

Растежът на съзнанието се съпровожда с разширение на съдовете и това налага вземането на предпазни мерки против натиска от слънчевите лъчи върху слънчевото сплетение. Жреците на древността са носили нагръдник от литий, покрит с восък, който при размекването си е напомнял за недопустимостта на температурата. В такива случаи се препоръчва потопяване на ръцете или краката в хладка вода, но къпането в студена вода може да навреди не по-малко от лъчите. (4-5)

Ускореното нарастване на съзнанието може да се отрази върху центъра на слънчевото сплетение. Ако устремяването е прекалено силно и бъдат нарушени физиологичните прегради, тогава е неминуема така наречената огнена смърт. Неизостреното съзнание по-леко понася ефекта на усиления стремеж, но по-нататъшното му издигане изисква да се положи временно ценната придобивка в предпазния калъф. Всяка мисъл предизвиква

отлагания върху стените на нервните канали, но когато съвършенството на мисленето достигне определена стелен и отлаганията станат прокалено горещи, тогава единственото достатъчно защитено място за парещата субстанция остава слънчевото сплетение, което постепенно всмуква отлаганията от нервните канали. Понякога това всмукване става толкова енергично, че предизвиква усещане за болка, разпространяваща се радиално. Тогава ръководителят трябва да употреби охлаждащ лъч, който способства за изтегляне на отлаганията от крайниците към центъра. Всичко това е част от процеса на разширяване на съзнанието и на всяко тригодишно стъпало може да се забележи изострянето на възприятията. Но трябва да се съхрани придобитото до следващото стъпало. (4-34)

Преходът от едно стъпало към друго при разширяване на съзнанието се извършва без всякакви външни ефекти. Погрешно е да се очаква появата на някакви нови съзвездия или други природни знамения. Работата на змията(енергията) от слънчевия сплит протича самостоятелно и независимо. Единствено повишената чувствителност към атмосферните условия съпровожда вътрешната работа. Напрежението на обстановката усложнява работата на нервната система, затова спокойствието е необходимо като медицинско условие. (4-41)

При развитието на центровете хората ще усещат непонятни за тях симптоми, които ще затруднят медицинската наука и ще бъдат отнасяни към най-различни заболявания. Затова трябва своевременно да се напише книга за наблюдаваните явления при разпалване на живия огън. В живота незабелязано навлизат различни нови понятия, но малцина виждат тези знаци, затова трябва да разяснят на хората основите на живота и общността на битието. Само слепият няма да забележи как се изпълва животът с нови понятия.(4-170)

Буда е обучавал своите ученици по една казана дума да разкриват цялото съдържание на изречението. Главното е да не се повтаря вече казаното. Ако приемникът на духа е готов, то всяка мисъл ще се забива в съзнанието като стрела. Но, ако разпадането на тъканта вече е затлачило каналите на центровете, то никаква йога няма да е достъпна. Какви ще бъдат признаците на завоеванията, които ще възнесат духа? Най-напред ще пламнат огньовете на центровете, после ще се раздаде гласът на невидимия учител и накрая ще се прояви и външният пламък, който сякаш сързва личното с пространственото съзнание. Тогава ще е възможно докосването до прекрасните, но опасни най-тънки енергии и към всичко, което преобразява живота и отстранява понятието за смърт. Това докосване до необикновеното понякога предизвиква особени промени в живота. Сънят се съкращава и лежащото положение става тягстно. Напрягането на мускулите затруднява работата на духа и всяко отравяне на аурата може да причини страдание. Но няма друг път към Нирвана. (4-181)

Други признаци за напредък в йога. Когато можете свободно да дишате дълбоко на височини, тогава е достъпен пътят към висшите слоеве на астрала, ако съзнанието позволява. (4-182)

Часът на щастието. Така наричаме тази стелен на развитие на съзнанието, когато, без да напускат живота, нашите хора получават възможност да се присъединят към нас и нашего Място. Но никой от тези избрани не се е възползвал от тази възможност незабавно, защото ако развитото съзнание представлява врата към нас, то същото това съзнание указва да не се напускат нашите дела във време на нужда. Но наша грижа е нашите избранници да не се отдалечават даже телесно твърде много от нашите планини. Не трябва да се разбира, че липсата на достатъчно преданост удържа нашите събратя временно от нашето Място. Обратно, именно предаността ги задължава да отлагат удобството и радостта си. Трябва да се помни, че неописуемо малко са развитите съзнания, затова пазете всеки проблясък на съзнание, даже при много недостатъци. Съизмеримостта на недостатъците с достойнството принадлежи на въздигащото се съзнание. Но запомнете, че нашите дела не винаги са в нужда. Сеячът привършва посева на купчината семена и се отзовава на повика на Стопанина: "Идвам, Владико! Калагия!" (4-338)

Дори и да се употреби цялата воля, не би могъл да се предизвика пространственият огън. Тези прояви на стихията не се подчиняват на заповед, но произтичат от разширяването на съзнанието. Ние наричаме съзнанието "нашата градина", където израстват плодовете на труда. Работата по разширяване на съзнанието се извършва в два плана(земен и надземен), но хората трудно възприемат наслояването на тези два плана. Изисква се будност на съзнанието, но малцина я притежават. Всеки огнен феномен малко зависи от физическите условия, но изисква определено състояние на съзнанието. (4-464)

(Събуждането на) Кундалини е стар метод, но сега могат да бъдат съчетани и други центрове, защото Кундалини е само един от седемдесет и седемте центъра. Кундалини е бил първият, но ако съзнанието е развито, то "чашата" може повече да съответства на еволюцията. Известно е как еволюират болестите и органите. Така и всеки център съответства на еволюцията. Разбира се, (развитието на) съзнанието и организацията на психическата енергия ще предизвика ново съчетаване на центровете.

Правилно е да се определи Кундалини като отвлечено понятие. Когато условията на Земята са били груби, това понятие е било необходимо, за да се насочи духът към висшите сфери. Преди това е било давано предимство на Окото на Брама, после то било заместено от Кундалини. Но достигането на Самадхи не е предпазило хората от ужаса на робството и от предателството. Времето сега изисква синтез на действията и на земното съществуване чрез чувствознанието. Съкровището на чувствознанието е заключено в Чашата, затова към

двата първоначални центъра трябва да се добави и разгръщането на третия център. Нека дъгата на Кундалини увлича(съзнанието) нагоре, но на Земята е необходимо земна постройка. Отдавна замлъкналата Чаша отново ще оживее. Човечеството ще тръгне по нов път. Който може да осъзнае прибавянето на Чашата към Кундалини, той ще разборе как Отецът предава на Сина земното царство. Кундалини е Отецът, зачинател на въздигането. Чашата е Синът, пробуден от Бащата. Който познава началото на Отца, той при смяната на расата ще познае и Сина. Така нищо не е изоставено, но е подсилено. Нека Окото на Брама бъде.естествено допълнение към това състояние. (4-549)

Изтънченото състояние на сърцето предизвиква особена активност на всички чувства. Обоняние, слух, зрение, вкус действат непрекъснато. Няма тишина, тъй като при замлъкване на земните звуци започват да долитат отзвуци от Тънкия свят. Няма момент без миризма, тъй като и най-чистият въздух е изпълнен с аромати. Няма зрителна пустота, тъй като светлините на Тънкия свят продължават да въздействат на окото, дори и закрито. Нима и най-чистото небе не е пълно с образувания? Така също не може да бездейства и вкусът, защото самият човек е най-голямата химическа лаборатория. Относно осезанието и сами знаете доколко Тънкият свят може да се докосва до нас. Така без да напускаме този свят сърцето ни прави съпричастни към множество тънки прояви. Ако някой започне да настоява за абсолютна тишина, не смятайте неговото сърце за изтънчено. (7-330)

Усъвършенстването на съзнането обикновено изисква дълги срокове, но има случаи, когато и при земните условия, в рамките на един живот, се отбелязва значителен ръст на съзнанието. Разбира се, за такъв растеж се изисква от една страна нагнетяване отгоре и от друга - близост до магнита на друго огнено съзнание. Радостно е да се наблюдава растежът на съзнанието, когато оживяват отново древните придобивки на духа. Радостно е, когато се обновява същността на живота под близостта на запаленото сърце. Но трябва да се различава разширението и просветлението на съзнанието от нисшия психизъм. Съвсем не е радостно да се наблюдава как се увеличава числото на общуванията с нисшите слоеве на Тънкия свят. Не трябва да се забравя, че нисшите същности, наред с пълното обсебване, могат и само да упоят съзнанието. От нисшето ще произлезе само нисше. Но познанието за Висшите огньове ще помогне да се преодолеят нисшите. (8-662)

Връзката с Висшия свят щедро обогатява съзнанието. Високите послания достигат по различен начин до своята цел. Те могат да бъдат уловенй по време на сън, могат да се възприемат и в будно състояние като мълниеносна мисъл. Понякога такива мисли веднага се забравят или, по-точно, потъват в съзнанието. Може би мисълта е била предназначена за съкровеното съзнание и ще се появи в своето време, но до тогава тя трябва да живее и да обогатява съзнанието. Растежът на съзнанието наподобява растежа на тревата -

пъпката на цвета се появява неусетно. Възможно е само на периоди да се наблюдава промяната на съзнанието. Съзнанието нараства синтетично(всестранно), то не може да се придвижва ограничено само в една посока. (11-88)

Разширяването на съзнанието не трябва да се разглежда като лично обогатяване. Във всяко такова пречистване ще се съдържа и общо благо. В някои мистерии разширението на съзнанието се е приравнявало с пролетното пробуждане. Самият преобразен не знае кога е започнало неговото обновяване, но преображението на човека е очевидно. Нерядко той ще назове някое незначител-но събитие и ще изпусне извънредното обстоятелство, отразило се върху него. Не случайно са разграничени тригодишни и седемгодишни срокове, защото само в такива предели може да се забелжат измененията на съзнанието. Но ние, изпълняващите поръ чение, можем да забележим и в по-малки срокове нарастването на съзнанието. Градинарят най-добре познава своята градина и затова ние следим за всяко натрупване на съзнание в тези, които са ни близки. Има много причини за такова наблюдение. Хората въобще не обичат да се говори за тяхното съзнание. Особено всяко подобряване за тях е тежко. Мнозина ли са тези, които продължават да се образоват след училищна възраст? Трябва да се преобрази така живота, че придобиването на нови познания да стане насъщна потребност. Ние се радваме на всяко пробудено съзнание и отбелязваме със знака на успеха всяко желание, макар и само да се помисли за приобщаване към нас. (12-33)

Трябва да се пази всяка искрица на съзнание от бушуващите около него яростни вихри. Ще дойдат такива изкусители, каквито не може да си представи човешкото въображение. Те не търпят яснотата на съзнанието. За тях всяко разширено съзнание ще бъде спънка по техния мрачен път. Но трябва ли да се съжалява, че разширеното съзнание представлява мишена за тъмните същности? Напротив, можем само да се радваме, че същностите на мрака ще се спъват от ясното съзнание. (13-447)

Степените на духовно познание са: разтревожен(обезпокоен), озъртащ се(търсещ), чукащ на вратата, възприемащ, спомнящ си, претворяващ, меченосец, мощен, лампа на пустинята, пустинен лъв, сътрудник на Началата, създател. Всяка степен се дели на три подстепени. Порядъкът трябва да бъде преминаван постепенно. Устременият може бързо да ги овладее, но отстъпникът ще низвергне себе си. (4-107)

Ако хората по-често се замисляха за това, че знанието е спасение, то страданията нямаше да придобият такъв размер. Цялата човешка мъка произтича от невежеството. Затова всяко разширяване на съзнанието е сътрудничество с еволюцията, а всяко явление,

преграждащо пътя към разширяване на съзнанието, против еволюцията. Знанието ще донесе края на човешките страдания. (5-828)

Нелепата дума "интуиция" не изразява нищо друго, освен ограниченост. Така наречената заложба за разпознаване не е дарба, а следствие на продължителен труд и на придобит опит. Не чрез интуиция, а чрез множество натрупвания може да се придобие разпознаването. Бъдете уверени, че неразпознаващият е имал примитивно съществуване и не се е опитвал да излезе от него (7- 579)

Интуицията и така наричаният усет са огнени качества. По тази причина малко хора са притежатели на тази надареност. Нерядко говорим за едно и също, но под различни названия. Трудно се възприема от съзнанието, че далечната огненост може да се срещне съвсем близо до нас. (10-437)

Понятието интуиция често се тълкува неправилно. Предполага се, че нещо вдъхновява определени хора, без да се изисква някакво участие от тяхна страна. Нещо се спуска от небето и хората стават прозорливи. Никой не се замисля какви натрупвания трябва да притежават тези хора и какво напрежение трябва да понасят. Трябва да се проявява грижливост към интуицията, защото никой не си представя колко малко са хората, които притежават това качество. При това то може да обхване само частично някои области. Ако някой може да предсказва само по отношение на своите роднини, или да предчувства само физическите явления, или да знае нещо по отношение на себе си, то това още не значи, че такъв човек може да реагира и на други събития. Затова трябва да се взема от хората това, което те могат да дадат в дадения момент. Голяма грешка е да се насилват хората с това, което те в даденото време не могат да възприемат. Морето от най-тънки вибрации е неизчерпаемо и не може да бъде обхванато от един човек. Освен това интуицията изисква да се проявява разбиране към състоянието на ближните. Само при взаимна грижовност се очиства вътрешния глас, който може да се усили до толкова, че да говори постоянно. Но при безпорядъчните земни вибрации ние не съветваме да се превъзмогват дотолкова плътните условия. Представете си в земни условия човек, който непрекъснато слуша своя вътрешен глас. Той би се оприличил на радиослушател, който е изоставил всичко друго, само за да слуша предаванията. Той ще загине от глад и безсъние. Нека вътрешният глас звучи когато до него се докосне съзвучна вибрация. По такъв начин човек няма да напусне земната пътека, но все пак ще бъде във връзка и с висшия свят и равновесието няма да бъде нарушено. Учителите от всички времена са наставлявали, че земният път трябва да премине при земни условия. Може временно да се отдръпнеш от земните задължения, но само ако това е в помощ на човечеството.(13-507)

Никакво ясновидство не може да се равнява на знанието на духа. Истината и

разбирането за нуждите на времето идват само по този път. Пророческият екстаз се разминава с точността на времето и мястото, но знанието на духа предвижда събитията в тяхната цялост. Развитието на знанието на духа се основава на разкриването на центровете и не притежава външни признаци. У, жреците на древността духовного знание се е смятало за висша изява, тъй като не е могло да бъде постигнато с никакви телесни упражнения, а се е формирало от наслоенията на предишните животи. (2-3.IV.7)

Някои могат да четат затворена непозната книга и да определят часа, представяйки си часовника. Така може да се застави пространственият огън да премахне всички прегради. Хората наричат това ясновидство, но по-добре е да се нарече огнено прозрение. Не винаги, обаче, тази възможност е една и съща. Големите сътресения, както и пълният покой, увеличават тази способност. Но има и едно средно състоянйе на духа, което като облак обвива нашето съзнание и предизвиква смущение на духа. Това същото колебание, което поражда и тъмата на съмнението. Но яснотата на приемника помръква не само от собствените смущения, но и от смущенията на обкръжаващите и особено свързаните кармично. (8-146)

Ако паметта е проява на просто движение, то за прозрението са нужни по-особените условия на Тънкия свят. Прозрението идва съвсем неочаквано, сякаш спуснато отгоре. То е напълно естествено и няма нищо общо със сомнамбулизма и спиритизма. Трябва да се отбелязват тези проблясъци на миналото и бъдещето. (7-514)

Някои хора сякаш внезапно започват да улавят радиовълните, да виждат през плътни прегради, да откриват подземни изкопаеми и други психически особености. За тази мнима внезапност обаче трябва да се договорим. Нищо не може да възникне без причина и когато става дума за мигновено озарение, този израз трябва да бъде разбиран според земната относителност. То може да бъде почувствано внезапно, но е било подготвено чрез продължителен процес на усъвършенстване на съзнанието. Такова усъвършенстване е започнало от първите години на живота, поточ-но то е било пронесено от Тънкия свят. Хората наричат психическите преимущества висши дарове, но тези способности са били заработени от самия човек сред всевъзможни сътресения. Обикновено човек не осъзнава тези семена, които са готови да разцъфнат при първия слънчев лъч. (13-355)

Състоянието на прозрение се е наричало от египтяните "Свещен сън", от елините - "Божествено посещение", от вавилонците -"Докосване от незрим пришълец". Всеки народ по своему е отбелязал особения характер и необичайността на прозрението, когато земният човек се е докосвал до надземните области. Делфийските прорицателници са се нуждаели от вдишването на особени изпарения, защото пришълците са претоварвали прекалено всеначалната им енергия. Но еволюцията предвижда хората да достигат до прозрение по

естествен път и с чисто съзнание. (13-576)

В древните магически книги може да се намери терминът "Царствено озарение". Дотолкова важен принцип, че Хермес завършва своя трактат с думите: "Благословени са избралите пътя на озарението". Символът за помазване на царете е свързан със същото това основание. Царят е помазаник символично, защото, без да напуска Земята, изразява волята на Небесата. Решително всички познавачи на Тайната сила са единодушии относно установяването на висшата хармония в мощта на озарението. Над всички условни формули, застинали в кората на предразсъдъците, съществуват знания, сякаш разтворени във въздуха. Постави гръмоотвода и събери небесната стрела. За едного тя е опасна, но за другиго е най-доброто въоръжение. Цялото бъдеще е основано на овладяването на озарението. (2-2.III.20)

Как може да се постигне степента на озарение на духа? Чрез какво може да се проникне в Първоизточника на Истината, ако не следвайки Йерархията? Духът може да се озари само от Източника на Светлината. Затова търсещите истината могат да намерят разбирането за Битието единствено следвайки възходящия път към Йерархията. Иначе животът ще остане омагьосан кръг и духът векове няма да намери освобождение. (6-420(

По своята същност озарението е насочена благодат и затова то не трябва да бъде смъртоносно, но на практика често се случва точно обратното. Откъде може да дойде това противоположно следствие? Разбира се, не от самите светоносци, но от престъпното заразяване на околната атмосфера. Това още един път показва доколко условията, създадени от хората, не съответстват на прекрасните възможности. Затова ние ще продлжаваме да изпращаме пространствени призиви, за да се обнови съзнанието и да се възвърнат загубените способности. (7-503)

Ако са налице достатъчно натрупвания, състоянието на висше съзнание може да бъде постигнато мигновено. Но в обикновения случай човешкият дух се развива бавно. (7-581)

На хората е известна възможността за мигновено озарение и се надяват, че могат да си спестят учението и продължителните наблюдения. Никой не иска да чуе, че някои опити изискват няколко поколения. Всеки иска да се озари незабавно, макар че такъв ускорен процес би бил гибелен. (13-276)

Много недоразумния са се породили около понятието "мигновено озарение". Хората често си въобразяват, че те вече са се озарили, когато почувстват някакъв преходящ възторг. Възможно е и мигновено озарение, но то ще бъде резултат на продължителна вътрешна работа. Тя може да бъде и несъзнателна, като наследство от миналото, но въпреки това е необходима за озарението. Така озарението не се заключава в случайните проблясъци на съзнанието, а представлява цяла една стелен в неговото развитие.(13-455)

Мигновеното озарение се изразява във висше вдъхновение и прозрение, но такова психическо състояние е много рядко, тъй като за това са необходими много земни и надземни условия. Може да се мечтае за такова озарение, но да се насилва не трябва. Когато надземните условия съвпаднат със земните настроения, тогава може да разцъфти неочаквано чудесният "лотос" на озарението. Човек не може да знае този миг, но често озарението засиява не само неочаквано, но и на неочаквано място, по земното разбиране. Така че, макар и озарението да е рядък гост, не е забранено да се очаква такова посещение.(13-456)

Озарението изисква много условия. На първо място е необходима сърдечна тишина, но такова спокойствие не е лесно постижимо. Разсъдъкът е лош съветник и често вместо да помогне, може да въведе в заблуждение. Появата на свръхсетивност не трябва да отклонява от труда и творчеството, а напротив: високото качество ще бъде отличителен белег за труда на такъв просветлен деятел. (13-865)

“Огнена помощ”. Така се нарича състоянието на просветление. (8-123)

Да се усети Огненият свят в земната обвивка, това вече е просветление. (8-397)

Мигове на просветление са дадени на всекиго, но хората не умеят да открият това прекрасно състояние. Като елмаз блясва такова мигновено просветление. То е твърде кратко, но в тази краткост се заключава докосването на Надземния свят. Такива докосвания са незабравими. Те са като небесни светлини на Земята и надвишават разсъдъка. Трябва особено да се пазят надземните искри. (12-150)

При изучаване живота на пророците може да се види, че в едни случаи се е изисквало усамотение, а в други пророкът понякога прозрява и в обкръжението на тълпата. Двете условия не са така противоречиви, както изглеждат. Може да се получи импулс енергия и от тълпата. Няма такива условия, които да не могат да се окажат проводници на най-тънките енергии. (12-233)

Самадхи представлява само частично огнено състояние. Трудно е от Земята да се разборе възможността за огнено състояние, щом като дори самадхи не му отговаря напълно. Ако самадхи е така опасно за живота, то какво напрежение на енергията се изисква за асимилация на огъня! Но преобразуването на съзнанието създава такова напрегнато възторжено състояние, че въз-действието на огненото напрежение напълно съответства на мощта на новото същество. И в обикновения живот могат да се намерят случаи, когато майки са спасявали децата си, като са устоявали на най-яростния натиск на стихията. Сякаш от някъде са почерпили сила. (8-659(

Състоянието на висшето самадхи е опасно за земното тяло. Силата на висшите енергии е непоносима за крехките обвивки, но трябва да се превъзмогне обичайното

разстройство и тогава докосването на висшите крила няма да е толкова опасно. Нека си припомним всевъзможните способи за привеждане във възторжено състояние, с помощта на които са се опитвапи да се защитят от опасността на висшите сили. Но най-доброто средство ще бъде постоянното размишление за Висшия свят. По този начин психическата енергия привиква към възможността за въздействие на висшите сили и нервното вещество укрепва устойчивостта си против възможното сътресение. Дори и най-добрият приятел може да предизвика стресване, ако влезе неочаквано. (11 -8)

Защо самадхи се случва толкова рядко? Една от причините е неумението на хората да си служат с това възвишено състояние. Те ще се постараят да прекъснат още в началото всяко необичайно състояние. Те няма да оставят в покой изпадналия в самадхи и със своите груби прийоми ще предизвикат опасно сътресение. Даже и в най-обикновения живот е необходимо внимателно отношение един към друг и ако някой е получил стрес, той трябва да бъде оставен в покой. Но рядко хората съблюдават такава примитивна внимателност. Затова е невъзможно да се дава безопасно самадхи, докато хората не се научат как да си служат с висшите енергии. В това отношение всяка мисъл за реалността на Висшия свят ще бъде полезна. (11-115)

Мнозина говорят за самадхи, но колцина са тези, които са изпитали различните степени на такъв екстаз? Такава радост освобождава от всякаква мъка, затова пътят към тази радост е път към истината.(11-113)

Ние имаме пред себе си знаменателен пример на тъй нареченото самадхи без откъсване от живота. Ценността на такова постижение е в това, че съвършено са надминати обичайните правила за съсредоточване, а цялото значение е пренесено в сърцето. При това трябва да се отбележи, че сърцето прекрасно е понесло това изпълване. Но състоянието на Майката на Агни йога не е лесно достижимо в условията на великата битка със злото. (7-206)

Нищо не може да роди онази чиста самоотверженост, която се създава от възторга на изпълненото сърце. Коя от човешките енергии може да се сравни с енергията на сърцето и коя от енергиите може да действа на по-голямо разстояние? Световете нямат за нея граници и съзнанието не познава ограничения. Така може да се отвори прозорец към невидимото. Както е казано: "Ще стане невидимото видимо и ще бъдем готови да приемом огненото кръщение в живота". Затова нека оценим по достоинство значението на опита, извършен от Майката на Агни йога тук, без да се излиза от живота. От първите пространствени искри, през всички огньове и до Самадхи тя ще остави записи, които ще станат основа на подхода към Новия свят. (7-210)

Нирвана е способност да се вместят всички действия - наситеност на обхвата. Чрез

трепета на озареността се получават истинските знания. По-точно определение на този процес не може да се даде. Спокойствието е само външен признак, не изразяващ същността на състоянието. Буда е споменал и покоя, но само това , външно условие е било усвоено от слушателите. Тъй като те, въпреки всичко, са били хора, на които понятието за покой е било по-близко. Действието като условие е по-мапко разбираемо. (2-3. V.7)

Така нареченото състояние Нирвана не е покой, но висше напрежение на енергията. Не може да съществува покой, когато всичко е в движение и чрез движението съществува. Трябва да се мисли не за покой, но за това как след вихрите да се съхрани равновесието. (7-260)

Блаженство, Нирвана, Божия близост и всички други равнозначни понятия, обозначаващи Висши състояния, обикновенно се разбират в земен смисъл. Така например, когато става дума за блаженство, това ще бъде непременно блажена самозабрава и наслаждение от някакъв бездеятелен отдих. Но може ли да се съпоставя Божията близост с бездействието и изпадането в забрава? Такова съотношение е противно на самия смисъл на приближаването към Висшето Начало. Такова приобщаване към Висшето, такова преображение на висшите енергии преди всичко подбужда към усилено напрежние на всички сили. Но когато човек е в свръхмерно напрежение, той не може да се самозабрави. (8-644)

Нирвана е едно от най-често изопачаваните понятия. Хората се опитват да я представят като нещо аморфно, разсейващо се и бездейстено, но такива изопачавания нанасят вреда на еволюцията. За Нирвана хората трябва дълго и съзнателно да се готвят. Те трябва да обикнат това състояние на всевместване. (13-356)

Нирвана е висше хармонично напрежение на енергията. Паранирвана е още по-висше напрежение. Хората предполагат, че Нирвана е недостъпна за тях и че за самадхи е необходимо продължително телесно и духовно упражняване. Но да не забравяме, че човешкият организъм е съвършен микрокосмос и в него се заключават всевъзможни явления до безпределност. Всеки човек може да изживее намеци за чувството на Нирвана и Самадхи. Но такива намеци ще бъдат така.скоротечни, че земното съзнание няма да успее да ги улови. Например, на човека може да му се стори, че той безпричинно губи съзнание или пламва в необясним огън, или сякаш изгубва телесното си тегло. Има много явления, които са забележими само за разширеното съзнание, но само изключителните избрани могат да осъзнаят ставащото. Измежду многото достижения на науката все още не е произнесено заклю-чението, че всеки човек може да се приобщи към висшите усещания, но той е длъжен да държи духа си в чистота. (13-527)

11. ПЪТЯТ НА ДУХА

Единственото спасение е да се устреми духът към сиянието на Истината. (1-1.I.21) Пътят на доброто никога не е съпроводен с песнопения, а с труд и служене.(1-10.IV.22)

Към нас води само нагорният път, по надолния няма да достигнете.(2-1.V.13)

За напредъка при земни условия, където духът се е обединил с материята, трябва да са налице условия и за двата плана. Не трябва да се напуска Земята и трябва да се пребивава в духа. Затова хармонията на Земята е толкова трудна. (2-2.I.8)

Ценно е без да бъдеш медиум, не напускайки живота, да се приближиш до Висшите явления. Но където има разсъдък, страх, предразсъдъци, там няма да разцъфти цветето на интуицията. Просто, просто, просто - само чрез мъжество, любов и готовност. Няма място за празна горделивост, неуместно е да се важничи, щом като и Христос е мил краката на рибарите. (2-2.IV.1)

Трудно е да се съчетаят възхищението пред красотата на материята и проявите на духа. Колко прекрасни търсения са били задържани поради пренебрегване на материята или поради духовна обособеност. И най-изисканият отшелник, проклинащ красотата на света, затваря пред себе си Вратата. Така също и ученият, забравящ за Източника на знанието, сам пречупва крилата, които ще го отнесат към успеха. (2-2. V. 17)

Стремежът към Далечните светове е естествено направление на човешкия дух, спомнящ си за своите междупланетни пътувания.(4-135)

Щастие е, когато хората вървят над пропаст, без да я забелязват. Но ако зрението е достатъчно развито, то пътникът в живота забелязва всички неравности по пътя. И на него му се налага да изживее болезнено очевидната непроходимост на пътя. Но какво би могло да му придаде бодрост и сили да премине през всички препятствия на очакващия го път? Разбира се, само съзнанието за съотношението на преходния час към бъдещето, което неминуемо трябва да се създаде. (4-136)

Пътят на отшелничеството не е наш път. Трябва да се поднесат на живота цветята на опита. Тогава кой ще реши за себе си леката задача на необезпокоеното съществуване? Кой може да приеме върху себе си ролята на зрител на битката? От днес няма да има зрители, няма да има спящи, тъй като пламъкът е пред вратата. (4-165)

За еволюцията на духа е необходимо да се обедини съзнанието със сърцето. Когато са разделени силите, духът не може да действа, затова е необходимо обединяване на тънките енергии. (6-104)

Коя от пътеките може да ви отведе най-сигурно при нас? Най-сигурният път е

самоотверженият подвиг. Подвигът на пламенното сърце се утвърждава чрез Служене на Висшата Йерархия. (16-352)

Не може да бъде герой този, който милее за живота си. Не може да бъде герой този, който напразно захвърля живота. Героят носи грижливо съда, готов да го отдаде за изграждането на света. Той знае ценността на въздържанието и го съчетава с ненаситност в подвига. Той е гладен за действия и е готов на въздържание във всеки момент. Действайки за духа, той не се откъсва от Земята.(4-261)

Герой се нарича човекът, който действа самоотвержено, неотклонно, съзнателно и в името на общото благо, съдействайки за ускоряването на космическата еволюция. Герои се срещат и в обикновения живот. Не трябва да се смята, че това понятие е неприложимо в ежедневието. Страхувайки се да произнесем това понятие, ние отклоняваме пътя си от вярната посока. Трябва да се открие геройството в живота, трябва безстрашно да се признае наличността на врагове, трябва да се помни, че мечът е жезъл на героя. (3-147)

Ние признаваме за особено достижение, когато и в удачи, и в неудачи човек се стреми неотклонно към избраната цел. Но за това е необходимо най-напред да се избере цел и да се разбере, че извън нея не може да има никакво придвижване напред. От такова разбиране се сформира подвигът. От всеки човек се изисква някакъв подвиг. Самото понятие “подвиг” трябва да бъде призоваващо, а не плашещо.(13-174)

Има съществена разлика между подвиг и благоразумие. Подвигът може да бъде прекрасен, величествен, тържествен, мъдър и поразяващ, но никой няма да определи подвига като благоразумен. Наистина, подвигът е безразсъден, защото се извършва не в резултат на разсъждения, а по чувствознание. За много от хората подвиг изобщо не съществува. Висшият морал за тях свършва до благоразумието. Целият техен мироглед е ограничен до благоразумието. Заради него те са склонни да не помогнат на ближния, да навредят на родината, да предадат човечеството и при всички престъпления са готови да повтарят мъртвата дума “благоразумие”. Не тълкувайте погрешно нашето отношение към благоразумието. Тази дума се състои от добри понятия. Благото винаги е добро и мъдрата дума е полезна. Но житейските тълкуватели са се изхитрили да превърнат доброто понятие в почти позорна употреба. Ако биха могли, те биха премахнали и самата дума “подвиг” - дотолкова тя е противна на тяхната психология. Ние не употребяваме думата благоразумие. Можем да предупредим за бдителност и предпазливост, но колкото по-дълбоко бъде деянието по своето значение, толкова повече ние ще се зарадваме. Всеки подвиг създава звено от еволюцията. (13-571)

Понятията за подвиг и мъжество трябва да бъдат възпитавани чрез утвърждаване примера на героите. Трябва да се напомня за героите, преодолели най-нечовешки

изпитания. Летописите не предават доколко те са били застрашавани от близко и от далеч. Хората предполагат, че героичните деяния могат да се зараждат внезапно, без продължителна подготовка, но на практика се вижда, че много мисли са се наслагали, преди да се образува решението за самоотверженото деяние. Най-смелите герои биха могли да разкажат за детски видения, за сънища, за гласове, зовящи и заповядващи. От ранно детство са възниквали мисли, отговорът на които е идвал по-късно. Героят би могъл да довери, че някаква сила е направлявала постоянно неговите постъпки. Понякога той е произнасял неочаквани слова, значението на които е разбирал по-късно. Така нашето влияние изпълва много деятели и укрепва тяхното мъжество. Но не трябва да се смята, че всички потенциални герои ще достигнат до отсъденото, тъй като свободната воля нерядко се противи на решението. Но когато е осъзнато сътрудничеството с нас и е възприета нашата помощ, тогава мъжеството и подвигът се разгарят и ще бъдат разбрани като висша радост. (13-98)

Сред понятията за мъжество най-непобедимото е мъжеството на пламтящото сърце, когато с цялата си решимост, при пълно осъзнаване на подвига, изявеният воин познава само пътя на настъплението. С подвига на такова мъжество може да се сравни само крайната стелен на мъжеството на отчаянието, което със същата бързина се отдалечава от миналото, както мъжеството на пламтящото сърце овладява бъдещето. Така че, където няма мъжество на пламтящото сърце, нека има мъжество на отчаянието. Когато съпротивата е голяма, единствено по този начин може да бъде постигната победа. Другите видове мъжество нямат значение, тъй като в тях ще има половинчатост, а това свойство трябва особено да се избягва. (6-314)

Мъжеството се създава при неразривна връзка с Йерарха. То може да е скрито в зърното и никога да не се прояви в светлите си доспехи. Но когато съзнанието е изцяло пренесено в областта, където няма страх и униние, тогава сме неуязвими за злото. Трябва да разберем къде е нашата крепост и да бързаме за там без отклонение. (9-72)

Който иска да бъде мъжествен, трябва да прояви своето мъжество в битка за Братството. Никакви уверения няма да създадат мъжество, никакви похвали няма да предизвикат подвига, никакви приготовления не могат да бъдат гаранция за успех. Мъжеството се изпитва на неочаквани препятствия. Това качество е особено необходимо по пътя към Братството. (12-552)

Хората трудно приемат т.нар. вътрешно мъжество. Не е лесно да им се каже, че външното мъжество може да бъде измамно. Човек може да изглежда мъжествен, но вътрешно може да трепери. Има множество примери, когато именно отсъствието на вътрешно мъжество е причинявало гибел. Но не смесвайте това качество със

спокойствието, защото мъжеството е само един аспект на спокойствиетб. Също и равновесието е само съсед на мъжеството. Трябва да се възприеме вътрешното мъжество като постоянна готовност за смело мислене и действия. Обикновено много съображения препятстват дори и мисленето за подвиг. Но нека човек извършва мислено героически подвизи, защото от такива действия се образува светла аура. А когато се заздрави тази светлина, човек ще бъде способен да приведе в действие своите мечти. Следователно, необходимо е на спокойствие да се мисли за най-героични подвизи. Възможно е при това да си спомните нещо от предишните животи. Всеки или е извършвал подвизи, или е мечтал за тях. Подвиг може да се извърши във всички земни състояния. (23-607)

Безстрашието е по-силно от всякакви заклинания. Но както дори една пукнатина понижава стойността на скъпоценния камък, така и безстрашието губи силата си, когато не е пълно. Не трябва да се утешавате, че човек може да притежава и половин безстрашие. Ако човек не се научи на безстрашие, как ще преодолев страха пред Надземния свят? Трудно е да се придобие безстрашие, ако липсва смелост, придобита в миналите животи. Всяко предишно препятствие вече ви е научило как да го преодолеете. Трябва само човек да разбере, че нищо не може да го лиши от живот. Погрешно е да се счита, че животът е само на Земята. Мъжеството укрепва от съзнанието, че животът е нерушим. Такава увереност е път към безстрашието. (13-751)

Проявата на мъжество не е само земно достижение. Мъжеството се изработва в Надземния свят. Който желае да тръгне по пътеката на мъжеството, получава Висша помощ. На него ще му бъдат показани много ужаси, но той ще знае, че същността е неразрушима и дори най-страшното няма да наруши неговия ритъм. С такива здрави доспехи героят встъпва в земния живот и може да бъде сигурен, че е получил огромен дар. Във всички условия на живот трябва настойчиво да се саморазвива свойството мъжество и в такова напрежение могат да се припомнят забравени придобивки от минали съществувания. Нека не се забравя, че подвигът може да бъде проявен и в най-скромния живот. Човек трябва да разбере, че мъжеството е най-краткия път. (13-840)

В Надземния свят всички подвизи са мислени, по този начин и в земния живот мислените подвизи имат значение. Пълната готовност за подвиг се зарежда в мислите и така тя е готова да се прояви при най-мапката възможност за това. Готовността за подвиг вече е част от него. (13-874)

Над всички сърдечни достижения свети тържествеността. Затова не само приканвайте към тържественост, но я изисквайте като спасение. (7- 491)

Тържествеността трябва да се възпитава. Придобиването на умение да се насочи чувството нагоре ще даде тържественост и огнен ток. Когато този спасителен лъч може да

бъде почувстван, значи не сме далеч от Огнения свят. Устойчивостта на мисленето за Огнения свят преобразява незабелязано нашата природа, но при възлови събития ние забелязваме съвършено различното наше отношение към тях. (9-325)

Всяка тържественост е приобщаване към Огъня. (10-464)

Укрепването на тържествеността означава да се пеят химни на изгряващото слънце. Трябва да се осъзнае и какво пречистващо въздействие се спуска отгоре при преизпълване с целителната тържественост. Така ние предлагаме всичко, което може да укрепи тялото. Не трябва да смятаме, че възвишените понятия представляват само средство за възвисяване на духа. Те представляват и целебно средство, укрепващо здравето на организма. Трябва да се опознае силата на благите понятия. (12-295)

Лекарят може да чувства тържествеността. Дори и видът на болестите няма да затъмни сърцето, пламтящо с помощта за ближния. Удивително е да се наблюдава как доброто става целебен фактор. Състраданието има своите корени също в сърцето. (12-308)

Заобиколете се с тържественост, когато мислите или говорите за Братството. Мисълта за Братството е велико събеседване. Чистата и ясна мисъл ще достигне местоназначението, но там, където думите за Братството се въргалят из праха по пазарищата, там ме чакайте урожай. Познанието за силите на природата няма да дойде сред ругатни. Нека още един път повторим, че тържественото настроение е най-добрият водач към Братството. (12-602)

В минути на опасност трябва да се съхранява тържественото настроение. Малцина разбират силата на такъв щит. Сред бушуващите токове скалата на тържествеността стой непоклатимо. Така човекът сам може да породи всяка сила и да изкове от нея непробиваема броня. Също трябва да се помни, че тържествеността е най-добрият мост към нас. Нашата помощ лети бързо по канала на тържествеността и най-бавно от всичко по пътя на ужаса и унинието.(13-104)

Ние особено ценим чувството на тържественост, защото то придава устойчивост на стремежа към извисяване. Особено разцъфтява това чувство в паметните дни на Великите герои. Знаменателно е, че човечеството почита нашите Братя под различии имена. Хората смятат, че техните герои нямат нищо общо с нас. Но нима най-почитаемите, а може да се каже - боготворимите гиганти на човечеството не са били Основателите на нашето Братство? Да не забравяме, че те са се появявали на Земята под особен лъч и затова тяхното раждане се е свързало с някои легенди. Няма да опровергаваме тези сказания, защото те повдигат тържествеността и помагат да се възприемат великите образи. Няма да поправяме и сроковете, макар и да са условно установени. Не трябва да се нарушава тържествеността, след като знаем какъв подвиг е свързан с паметния ден. Обикновено

хората не разбират и една стотна част от значението на подвига на Великите Учители. Хората са превърнали най-прекрасните жертви в нещо банално и себелюбиво. Но даже и в това подценяване се е залазила частица тържественост. Нека с цялото си търпение подпомогнем да се запази макар и зачатък от прекрасното чувство на тържественост. То води към Далечните светове. То преобразява живота и прави герои. (13-125)

Трябва да се познава ценността на тържественото, радостно настроение. Едни наричат такова настроение Светилник за Надземния свят, други - Врата към Тънкия свят. Радостно трябва да се влезе в любимото Отечество. Всеки може да подобри своето влизане в него. В Тънкия свят човек се притегля от магнита на вибрациите - значи полезно е да се повишават собствените вибрации. Най-лекият път ще бъде да се преизпълните с тържествена радост. Но не трябва да се мисли, че такова настроение е лесно достижимо. То не означава буйно веселие. Болшинството от хората не правят разлика между радостта и земното веселие, но различието е огромно. Трябва да се научим да разпознаваме тържествената радост. При нас преди всичко се цени тържественото настроение. Възможно е да се живее постоянно в такова състояние и всички земни горести ще получат особено значение. Разбира се, не става дума за искуствената тържественост, защото мнозина се преструват, че познават тържествеността, но в действителност заблуждават себе си. Нека хората се стремят да мислят эа Надземния свят в тържествено настроение. Нека най-прекрасните образи ги съпровождат при това. Нека най-високите съзвучия им помогнат да повишат вибрациите си. (13-750)

Радостта е особена мъдрост - не само по същество, но и външно. Рядко може да се чуе звучно смеене на йог, защото неговата радост не е в гръмогласния смях, а в изпълването на сърцето. Наред с това всеки гръмък смях предизвиква смущение в околните атмосферни слоеве. (6-21 б)

Буда е заповядал на сина си да съхрани радостта, тъй като това е най-трудното нещо на земята. (4-239)

Изпитването на радост при работа е най-добрият пламък на духа. Усещането на радост се съпровожда с усилена работа на центровете. Много подвизи са извършени чрез проявите на радостта. (4-459)

Питагор е забранявал на учениците си насмешките, тъй като те повече от всичко пречат на тържествеността. Който приветства с химн слънцето, не може да обръща внимание на малките петна. (8-358)

Казано е: "Не влизайте в огъня със запалими дрехи, но принесете огнената радост". В това указание са всички условия за приобщаване към Огнения свят. И действително, дори дрехите на Тънкия свят не винаги са пригодни за Огнения свят. Така и радостга при

въздигането трябва да бъде много по-висока от земната. Трябва още при земни условия да се придобиват съставки, пригодни за всички светове. Едва ли ще остане време да се отдавате на разсъждения в мига на прехода в Тънкия свят, но озаряването с радост трябва да бъде мигновенно. Така съзнанието ще се опази именно от радостга. Но трябва да не се губи нито час тук, за да се научите да се радвате на всяко цвете. Когато вие се радвате на цветята, когато се възхищавате на тяхното сложно устройство, когато цените свежият им аромат, тогава се докосвате до Тънкия свят. Може в земните цветя, в перата на птиците и в чудесата на небето да се намери същата радост, която подготвя към вратата на Огнения свят. Главното е да не бъдете мъртви за красотата.(8-638)

Може би сте чували, че мъдрите хора в минути на опасност са възклицавали: “Радост, радост!” Това възклицание не би могло да означава самовнушение. Те са знаели за съкровището на радостта и сякаш са искали да взаимстват от там възпламеняване на чувствата, необходими за подвига. Няма нужда от призраци там, където е налице съкровена връзка с Йерархията. Възможно е да се почерпят от Хранилището неизчерпаеми сили, но трябва само да се призоват пламенно. Никой не може да се противопостави на радостта на подвига. Ние често не можем да поясним с думи от къде възниква тази радост, но върху лекокрилия лъч на Йерархията тя идва при нас. (9-258)

Невежите свързват усещането за радост със здравото храносмилане или с успеха в живота. Но радостта живее над здравето и успеха. Тя може да бъде и в условията на болест и поругаване. Такова чувство се развива не само от многото смени на живота, но и от мъдрото пребиваване в Тънкия свят. Хората се претрупват с вещи, ненужни не само на Земята, но и в Тънкия свят. Всяка ненужна вещ там ще бъде тежък товар. Не може да се роди радост, когато след теб се влачат множество кални опашки. Радостта не може да живее в миналото. Тя съществува за бъдещето. Радостта е източник на творчество и вдъхновение. Радостта ще бъде надежден магнит. Хората трябва да разберат къде е тяхната панацея. Те могат да постигнат най-доброто високо събеседване само в радостта. Те ще намерят сигурни сътрудници в радостта. Те ще поискат да бъде и на света добре в радостта. Нека хората да запомнят, че нищо не може да ги лиши от радостта. Даже и апаратите работят по-добре, когато се ползваме от тях с радост. (13-55)

Когато говорим, че радостта е особена мъдрост, искаме да подчертаем, че тя трябва да се забележи, разпознае и осъзнае. Унилите хора виждат в живота само беди и горести и през тази мрачна завеса не могат да съзрат радостта. Те са лишени от сила, защото тя произлиза от радостта. Те не само че не могат да помогнат на себе си, но не допускат и нашата помощ, защото унинието и раздразнението са непроходими за всякакво външно въздействие. Наричат унипите хора обезсърчени, но преди всичко те сами са се лишили от

възможности. Те вече отдавна са започнали своето разрушение. Недоволството, злобата, раздразнението са пресекли пътя им към радостта. Тъмните помисли са ги лишили от сили. Самолюбието им е попречило да разпознаят радостта. То им е нашепвало, че радостта е само в личната изгода. Но от Далечните светове до най-малкото цвете - всичко предлага на хората радост. При всяка радост се получава нов запас от сили, тъй като произтича напрежение, което отваря все нови врати. Унинието и обезсърчаването произлизат от невежеството, но мъдрият герой дори и по време на гонения знае, че пътят към радостта не е закрит. (13-231)

Откъде възниква това бодро чувство, което наричаме радост от битието? Защо такава радост не е обусловена от богатството или самодоволството? Тя може да възникне сред най-тежките трудности и гонения. При напрежение такава радост е особено ценна и целителна. Ние я наричаме радост от битието, защото тя не зависи от личните обстоятелства, от удачите и изгодата. Тя се явява като предвестница на най-висши токове, които одухотворяват цялата обкръжаваща атмосфера. Може ли да се очаква такава радост сред болестите, сред несправедливостите, сред оскърбленията? Но и в такива обстоятелства понякога могат да светнат очите, може да се надигне клюмналата глава и да нахлуят нови сили. Какви силни мисли идват при човека, който е почувствал радостта от битието! Той вече може да се радва на живота, може би не на своя земен живот, но на реалното битие. Около него се изчиства атмосферата и даже обкръжаващите ще почувстват облегчение, а ние отдалеч ще се усмихнем и ще одобрим подобрената връзка. Дори ще бъдем благодарни, защото всяко пестене на енергията вече е благо. Нека всеки, който възнамерява да преуспее, помни за радостта от битието. Нека всеки, който иска да се приобщи към най-добрите токове, помни по какъв път може да се приближи до нас. Не трябва да се измислят особено научни причини за такава радост. Тя идва чрез сърцето, но остава напълно реална. Чрез нея и призивите към нас по-скоро ще достигнат. (13-281)

Ще дойдат възражатели и ще попитат: "Къде е обещаната от вас радост?" Отговорете: "Нима преодоляването на хаоса не е радост? Нима внасянето на светлина в тъмнината не е радост? Нима съзнанието за служене не е радост? Но ако ти търсиш пазарната радост, нямаме общ път с теб". (13-371)

Можете да се възхищавате на величието на Природата, на самоотвержения подвиг, на произведенията на изкуството! Изобщо, можете да се възхищавате навсякъде, където е проявено висше качество и такова възхищение ще бъде едно от най-неегоистичните чувства. Богаташът, беднякът, владетелят и нищият еднакво могат да се възхищават и такава радост образува един вид целителен купол над многострадалната Земя. Хората справедливо се ужасяват от количеството мерзости, отравящи Земята. С какво да се

покрият тези язви на човечеството? Една от най-сигурните мерки ще бъде радостта. Тя е най-добрата противоотрова, както физическа, така и психическа. Светла е радостта от високото качество. Не егоизъм, но общо благо се създава в момента на зараждане на радостта. (13-569)

Може ли в трудни дни да се говори за радост? Но радостта е крила за прелитане през пропаст. Когато човек е дошъл до непроходима стръмнина, той не може да се обърне и трябва да прелети, за да остави зад себе си опасната граница. Щастие е, че човек има винаги при себе си крилете на радостта. Красотата на Мирозданието му помага да призове от дълбините на съзнанието си всички искри на радостта. (13-578)

Озарението на радостта и любовта е по-силно от прозрението, давано чрез страданията, макар и постоянно да указваме, че именно страданието очиства човека. Причината е проста - страданието е посеяно от човека в плътния свят и само отчасти прониква в Тънкия свят. Но чистата радост и любов живеят в Огнения свят и рядко биват понятни за човека. Но при следващата еволюция хората ще осъзнаят къде се намира тяхното съкровище и ще се обърнат към светлата панацея. (13-732)

Радостта е рядка птица. Ако почука на прозорчето ви, гледайте да не я изпуснете. Дори и най-малката, обикновена радост вече преобразява излъчването на човека. Можете да си представите доколко ще просветлее същността на човека при радост за Висшия свят. Получава се благотворен химизъм, предизвикан от радостта. Много болести могат да бъдат излекувани с радост. Но трябва да се разясни на някои хора, че ние имаме впредвид чистата радост на доброто, радостта на творчеството, иначе всички живеещи със злорадство ще се кикотят, въобразявайки си, че и техните излъчвания ще просветлеят. Злорадството поражда силна отрова и низвергва човека в тъмнината. Не мислете, че говоря за нещо отвлечено. Става дума за закони на биологията. (13-763)

Човече, не помрачавай радостта на ближния. Може би тя ще ти се стори чужда и незначителна, но тя оздравява пространството и не ти ще съдиш за източника на тази радост. Не унижавай нищо полезно с насмешка и оскърбление. Ти си поставен за пазител на пространството и можеш да го оздравиш или да го оскверниш. Не можеш да се стремиш към Надземния свят, ако пораждаш убийствени отрови. С всеки дъх ти изпращаш в постранството оздравяване или разрушение.(13-764)

Радостта от преуспяването е светла, но още по-светоносна е духовната радост. Тя би могла да бъде наречена огнена радост. Под нейно въздействие усещаме огнеността на цялата природа и такова разбиране много лесно може да ни възнесе към Надземния свят. Благодатна е огнената радост. Тя разширява съзнанието и всички най-добри придобивки се струпват около огнения магнит. Същността на човека се обновява и т.нар. извехтял човек

изгаря. Такова обновление е особено необходимо не само за Надземния свят, но и в земния живот. Така може да се постигне възторг и в най-обикновената обстановка. Затова трябва да потвърдим колко непригодни са унинието и раздразнението. Всички прегради падат пред огнения възторг и се разкрива пътят за общуване с Висшите светове. (13-810)

В древна Индия е съществувало общество от лекари, които са използвали чувството на радост за привличане на добрите земни и надземни вибрации и така са въздействали за подобряване самочувствието на болния и за неговото излекуване. Но мнозинството от лекарите не могат да си представят пространствената мощ, привличана от психическото въздействие на усещането за радост. Не само механическите лекарства, но и най-фината магнетизация може да бъде привлечена към сътрудничество за възвръщане силите на болния. (13-843)

Всяка добра радост, даже и най-обикновената, повишава добрите вибрации. Така може да се установи доколко по-силен е радостният човек. Но особено мощна е радостта, основана на осъзнаването на Надземния свят. Трябва да се разбере, че такова осъзнаване не означава човек непрекъснато да мисли словесно за Надземния свят. Необходимо е собственото съзнание така да се сроди с надземного съзнание, че друг начин на живот да бъде невъзможен за него. Но не е възможно насила да се застави съзнанието да се приобщи към Надземного. Само постепенно може да се внедри в съзнанието приобщаването му към законите на Тънкия свят. (13-823)

Хората често превратно тълкуват понятието любов. Правилно е разбирането, че любовта е водещо, творящо начало, а от тук следва, че любовта трябва да бъде съзнателна, устремена и самоотвержена. Всяко творчество се нуждае от тези условия. Ако в любовта бъде забелязано самоотслабване, разложение и служене на егоизма, то това няма да бъде висшето понятие на човечеството, превръщащо се в разбиране за подвиг. Сърцето, преизпълнено с любов, трябва да бъде дейстевно, мъжествено и всеобхватно. На този огън ще съответства лилавата звезда на висшето напрежение. (6-280)

Трябва точно да се разбират основните понятия на Битието. Любовта на подвига не е сурова за хората с пламенни сърца, но тя е страшна за тези, които обичат своята слабост и които се колебаят, прегръщайки своето призрачно “аз”. Любовта, способна да движи световете, не прилича на любовта от блатото, където гният костите на отживелиците. В блатото са блуждаещите огньове на разложението, но вечният и творящ огън на сърцето не блуждае, а стремително се издига по стълбата на Йерархията до Висшата Светлина. Така любовта е водещо, творящо начало. Тя въздига прозрелите духом до ослепителния връх на Всевишната Светлина, която за мнозина би била непоносима. (6-281)

Говорейки за качествата на любовта ще отбележим, че съществува любов задържаща

и любов устремяваща. Би могло да се каже, че първата любов е земната, а втората - небесната. Колкото много съзидания са разрушени от първата, толкова много са и окрилените от втората. Първата познава всички ограничения на пространството и съзнанието, но втората не се нуждае от земните измерения. Тя не е затруднена от разстоянията и разсъжденията за смъртта. Първата познава света като една планета, втората няма да се смути и от разрушаването на планетата, тъй като пред нея са всички светове. Втората любов може да съществува както във физическия свят, така и в Тънкия и Огнения светове. Тя разпалва сърцата за висшата радост и с това е нерушима. Нека да разширим сърцето си не само за Земята, но и за Безпределността. (7-242)

Трябва да приемем любовта като двигател за разширяване на съзнанието. Без любов сърцето не би могло да пламти, да бъде самоотвержено и да бъде нерушимо. Нека да отдадем необходимата признателност на всяко вместилище на любовта, защото тя отбелязва границата на Новия свят там, където отсъстват ненавистта и нетърпимостта. Пътят на любовта е напрягане на космическата енергия и чрез нея хората ще намерят своето място в Космоса. Не на сухи листа, но на пламтящи лотоси ще бъдат подобни те във Висшия свят. (7-243)

В примитивните вярвания почитането на Божеството се е основавало на страха. Но страхът предизвиква ужас и неминуемо негодувание. Същевременно човешката природа в самата своя същност е съхранила съзнанието, че Великото начало не може да има нищо общо с ужаса. Да произнесе на своя език думата Бог може този, който е способен да почувства любов към Него. Само чрез това вездесъщо понятие може да се изрази достойна почит. Нищо на Земята няма да разпали сърдечния огън като любовта. Никакво славославене не може да замени любовта. Хората не се срамуват да изразяват гнева и раздразнението си в най-недостойни форми, а свещеното понятие любов се съпровожда със смущение и даже насмешки. Човекът, дръзнал да изрази любовна преданост, бива обявен за ненормален. В това объркване на основните понятия се заключава трагедията на света. Не може човешкото сърце да разцъфти без стремеж към Началото на началата, неизразимо с думи, но постижимо от пламтящото сърце. Няма друго земно средство, чрез което да се противопоставим на злобата, убийствата и предателството. (8-623)

Всеки, докоснал се до Висшия свят, изпитва трепет, но това неизбежно усещане няма нищо общо със страха. Страхът е прекратяване на творческата енергия, закостеняване и предаване себе си на тъмнината. В същото време обръщането към Висшия свят трябва да предизвика възторг и прилив на сили за изразяване на прекрасното. Такива качества се пораждат не от страха, а от любовта. Затова висшата религия учи вече не на страх, а на любов. Само по този път хората биха могли да се привържат към Висшия свят. (9-292)

Когато съветваме: "Обърнете се към Нас!"- това означава да се обърнете с всичките си помисли, с цялото си сърце. Лесно е да се каже, но е трудно да се осъществи. Да се обърнеш с цялото си сърце, това означава да обикнеш. Там където има истинска любов, там няма място за съмнение. Дори и да има нещо неясно, обичащият няма да осъди. И обратно, където се е зародило осъждане, там не е имало пълна любов. В дните на големите сътресения не трябва да има половинчати чувства. Нашето оръжие е в съвършената любов. Нека всички наши приятели надянат тези сигурни доспехи. Не трябва да се утешаваме, че малкото трънче не е опасно. И от най-малкото могат да се получат опасни гнойници. (13-86)

Нека скептиците не се учудват, че, вместо за сложни научни формули, ние говорим за общочовешкото чувство любов като за най-добрият водач към Надземния свят. Но и във всеки друг предмет най-добър успех се постига, ако изследователят обича своя предмет. Само любовта създава най-висшето притегляне, защото този магнит е заложен в човешкото сърце и той се привлича към великия магнит на Надземния свят. Но трябва да се разбере, че ние имаме в предвид не отделни, бързогаснещи пламвания на любов, защото такива миражи нямат значение, а е необходима здрава любов, преданост, която пламти неугасимо във всички жизнени изпитания. Такава любов няма да бъде прекъсната от земните грижи, напротив, тя ще укрепи духа, за да преодолее най-тежките трудности. По такъв начин, след всички разсъдъчни натрупвания, човек достига до най-природното чувство, чрез което живеят всички царства на природата. (13-769)

Трябва да се обърнем към дружелюбието като основа на живота. Не към червенината или белината на злобата, не към маската на предателството, не към приветливата гримаса, а към дружелюбието. Трябва да се разбира дружелюбието като нелицемерно сърдечно чувство. Хората са привикнали да мамят не само другите, но и самите себе си, но, ако дружелюбието е необходимо за Огнения свят, то трябва да се съпровожда от истинска честност. Огънят преди всичко не търпи колебание, затова трябва да се разбере качеството дружелюбие в цялата му пълнота. Не трябва да се счита, че дружелюбието е някакво постижение. Не трябва да се възхвалява, тъй като то е неразделно от разширението на съзнанието. Но как може да очакваме преобразяването на Огнената мъглявина в прекрасен цялостен свят и в същото време да нямаме сили да очистим своите мисли от дребните бодили? А колко лесно бихме могли да се освободим от тях! Само трябва да ги открием в съзнанието си. Не трябва да се опасяваме, че хората не биха могли да се върнат вече към дружелюбието. Всеки от нас притежава това качество вътре в себе си, но трябва да допуснем, че и другите го притежават в същата степен. И да не превръщаме това огнено качество в безволие, заробване и жалко лицемерие. (8-138)

Трябва да се съхранява най-доброто топливо за сърцето - дружелюбието. Запасът от дружелюбие поража истинско състрадание, което е противоположно на жестокостта и фанатизма. (8-661)

Трябва да се изпращат мисли на дружелюбие и много зло може да бъде предотвратено. Така се образува планината на дружелюбието, от чийто връх се вижда в далечината. Препоръчваме на всички панацеята на дружелюбието. Ще повтаряме неуморно за ползата от това лекарство на тялото и духа. Все някога и лекарите ще започнат да предписват дружелюбието като най-силна противоотрова. Да не забравяме, че злобата привлича действието на отровите, докато дружелюбието им противостои. (9-240)

Какво повече от всичко пречи на всички добри начинания? Отсъствието на дружелюбие! Никакво творческо постижение, никакво сътрудничество и, разбира се, община, не са възможни без дружелюбие. Може да се наблюдава, че съпроводена с дружелюбие, работата се облегчава десетократно. Тогава какво друго по-просто при творческия труд, освен да се желае само добро и успех на ближния. (10-424)

Светлите излъчвания на дружелюбието ще бъдат добър водач както на Земята, така и в Надземния свят. Там мислената енергия и очевидното излъчване изключват възможността за всякакво заблуждение. Но и в земния живот дружелюбието създава нови възможности. Ако дори и на врага се изпрати дружелюбен поглед, това няма да бъде знак на слабост, а напротив, признак на преимущество. Затова трябва да се възпитава народа в осъзнаване ползата на дружелюбието. Не смятайте, че такива напомняния са отвлечени нравствени поучения. Планетата е болна и хората способстват за нейното разрушение. Нека изпълним пространството с послания на дружелюбие. Ние не знаем до кого ще достигнат добрите призиви, но те ще принесат общочовешка полза.(13-845)

Приканвам към доброжелателство, но не и към слабост. Можеш всичко да отдадеш на служението на Светлинта, но доброжелателството трябва да се изпита на Огъня. Трябва да се разбере това със струните сърце. Няма оправдание за този, който проявява ненавист. Но ако срещнете тигър, не мислете за помощ . (8-101)

Доброжелателството е установено като същност на нашето битие. Да не забравяме този талисман нито за миг. То е като вълшебният камък от приказките. Да го превърнем в наше знаме. (8-118)

Човек трябва да бъде благожелателен към цялото човечество. Дори и да се срещат вредители, човешката същност е добра. Само с такова съзнание можем да се подготвим за Надземния свят. Никъде не ни предстоят толкова срещи, като в Надземния свят и доспехите на благожелателството ще бъдат най-надеждни. Но към такова отношение трябва да се подготвиш и в сърцето, и в мозъка. Когато започнат да фотографират мислите

на благожелателството и на зложелателството, лекарите ще кажат кои от тях са по-полезни за човечеството. (13-828)

Качеството признателност представлява едно от най-добрите средства за очистване на организма. Намерилият зърно и разбрал грижата на Изпращащия може да отправи благодарност в пространството. Огромна е целебната сила на еманацията на благодарност. (4-31)

Благодарността е едно от главните качества на справедливостта; Без справедливост не може да се тръгне по пътя на Великото служене. Съветвайки да се отправя благодарност, ние само способстваме за Великото служене. Прекрасна е благодарността, защото тя разпалва лесно сърдечния огън и, подобно на молитвата, изпълва с благородство духа. Неблагодарният е преди всичко неблагороден. Ние разбираме под благородство благите натрупвания от предишните животи, защото на Земята са започнали да считат за благородство семейният произход. Трябва особено да се развива благодарността, която е сестра на предаността. (6-182)

Признателността е едно от най-реалните по последствия понятия. Можете да си приучвате към нея даже на дреболии. Още в училищата трябва да се развива признателността като залог за благосъстояние. (7-95)

Когато посочвам благотворното въздействие на признателността, не искам с това да кажа, че някой(от нас) се нуждае от нея, но че сама по себе си тя съдържа химизъм на благодат. Трябва да се изследва химизмът на различните чувства - такива наблюдения ще помогнат за откриване находищата на психическа енергия. Разкриването на същността на човешкото битие не трябва да се предоставя на някакъв си окултизъм. Трябва да се привлекат към тези търсения най-добрите умове. Така ще се разкрият и други полезни свойства на добрите чувства. Не може да има две направления на прогреса. Възможно е да има само едно истинно направление, а всички останали ще бъдат само блуждаене. (8-396)

Всяка мисъл за добро ще получи и добра благодарност. Безименните послания получават съкровена признателност. Не ние ще съдим къде ще се раздаде благодарствената песен, защото не трябва да се изпреварват думите на признателност, но най-прекрасната песен на благодарността звучи в мигове на радост. Но за такава радост от някого е била изпратена мисъл. Да кажем с благодарност - Аум! (11-326)

Благодарността е мощен двигател. Никой не моли за благодарност, но огромна е силата на това чувство. Благодарността действа като очистител, а всичко почистено е вече лесно движимо. По такъв начин благодарността е средство за ускоряване на пътуването. На някои им се струва, че в порива си на благодарност ще се унижат. Какво невежество! Благодарността единствено може да възвиси и пречисти, привличайки с това нови енергии.

Даже машината без прах по-добре работи. (11-454)

Едни от човешките качества са природни, заложени от предишни животи, а други са възпитани в сегашния живот. Благодарността е природно качество. Тя трудно се сформира и изисква много изпитания, както земни, така и надземни. Но ако срещнем човек, притежаващ качеството благодарност, то бъдете уверени, че в него ще се намерят и много други положителни качества. Такъв деятел е признателен за всяко добро, направено както на него, така и за общото благо. Необходимо е още от ранна възраст това добро качество да възкръсне без каквито и да било странични въздействия. Едно е когато малчуганът благодари по нареждане на по-старите, но много по-добре е, ако в неговото съзнание сама засияе ярката звезда на благодарността. Такава благодарност ще допринесе полза не само на получателя, но и на изпращача. Трябва да се обръща особено внимание на всички качества, прокарващи мост към Надземния свят. Ярката благодарност за всяко сторено добро - и за малкото, и за голямото - не угасва и участ-ва в изтъкаването на духовните крила. (13-787)

Главното въздействие на всяка благодарност е не толкова за получаващия, колкого за въздаващия. Зараждането на чувството за благодарност разпалва прекрасните сърдечни огньове, които светят не само в земния живот, но и в Надземния свят. Затова осъзнаването на благодарността е възбуждане на най-добрите вибрации. Присъствието на светлина е необходимо в Надземния свят и лъчът на благодарността ще освети пътя наравно с лъча на любовта. Всеки има множество причини, за да въздаде благодарност. Но лишените от чувство на благодарност могат да се смятат за живи погребани. (13-826)

Всяка принесена жертва ви издига с едно стъпало по-нагоре по пътя на въздигането.(1-1.III.21)

Пътнико, ти трябва да отдадеш всички пречещи ти вещи. И колкото повече отдадеш, толкова по-леко ще ти бъде да продължиш своя път. Благодари на тези, които са взели от теб. (1-24.VII.22)

Във времето, когато всичко глупаво и всичко тщеславно се устремява към властта, аз ви заявявам, че нашата власт е друга. Нашата власт е жертвата! (1-23.IX.22)

Жертвата е власт. Властта е възможност. Значи, всяка жертва е преди всичко възможност. Време е да се остави лицемерието, че уж жертвата е лишаване. Христос е съветвал да се раздават духовните богатства, но тъй като ключовете за тях са далеч, то хората са пренесли този съвет към раздаването на заграбени пари. Първо да заграбиш, а след това със сълзи да отдадеш, възхищавайки се на своята доброта. Сякаш, говорейки за раздаване, Учителят е могъл да има в предвид столове и стари дрехи. За неоценимо богатство е говорил Той. Само духовното отдаване може да развижи чашата на везните.

Само самоотвержеността може да отвори вратата на разбирането ,а извехтялата жертва на ненужни вещи ще се люлее на един клон със себелюбието. (2-2. VI.15)

Удачата следва жертвата. Тя не е нищо друго, освен обратният удар на жертвата. Заемодавно удачата може да предшества жертвата, но жесток е жребият на длъжника. Ако днес би могъл да се изплатиш с малко, то след година дългът ще нарастне. 'Няма да мине година и длъжникът ще се прегърби под тежестта". (2-2.VII.13)

Голямо объркване се е наслоило около въпроса за жертвоприношенията. Хората са достигнали до такова безумие, че човешките жертви са станали в някои времена нещо обичайно. Но как може въображението да си представи такъв Бог, който би се нуждаел от проливането на кръв? В основните закони се е споменавало за жертви, но само последвалите заблуждения и духовни падения са довели човечеството до кървави приношения. Жертвата винаги е била споменавана, но какво би било най-достойно за приношение на самия Висш Дух? Разбира се, само пречистеното духовно устременост. Такава жертва е жизнената потребност да се принесе най-красивото сърдечно цвете пред Престола на Ве-личието. Но хората и досега предполагат, че парченцето от ненужен камък може да бъде по-ценно от прекрасното цвете на сърцето. (9-366)

Жертвата и помощта трябва да се дават тайно, такава е природата на тези действия. Само Висшият свят знае кой на кого помага. На нетленни списъци са записани жертвите. Прекрасен е законът за съкровената жертва на сърцето. (11-197)

Отдаването е основен принцип на огнената божественост на духа. От грубите форми на живот до висшите се извършва отдаване. Дивакът, който не познава ценностите на духовното отдаване, отдава на Божеството своите битови ценности. По такива околни пътища човечеството достига до висшето отдаване. На високи стъпала Съществата приемат отдаването като радостно задължение. Трябва да се стремим към тази степен на огненост, когато ние постигаме равновесие с Огнения Принцип и отдаването става получаване. Вече без всякакъв егоизъм съществото приема висшите дарове. В такъв ускоряем обмен се извършва приток на енергия и постоянно възраждане, което обновява съзнанието и го предпазва от прекъсване при прехода в Тънкия свят. Така обменът на веществата и енергията навсякъде зачерква границите между нисшето и висшето. (8-626)

Всяко положително Учение препоръчва даването. Това явление е особено практично, защото без даване никое сърце не може да живее. Сърцето по своята природа е отдаващ орган, но трябва да : се разбере даването в цялостното му значение. Не трябва да се разбира, че даването е свързано единствено с парични средства или даряване на ненужни предмети, защото истинското даване е в духа. Нека всяко сърце бъде източник на потоци от дарове на Духа. Не напразно е казано, че всеки удар на сърцето е усмивка, сълза или

злато. Целият живот протича през сърцето. Трябва да се придобие умението да не се оставя сърцето нито за миг без работа. Нищо друго не може така да изтънчи сърцето, както непрекъснатото духовно даване. Обикновено духовното раздаване не се цени, както не се цени и всичко незримо. Но източник на всички богатства - както духовни, така и материални, е сърцето. (7-386) .

Правилната мярка на даването е мярка на любовта и отговорността. Да дадеш малко е признак на малко любов, но не по-добре е да дадеш и прекалено много. Скъперничеството е недостойно, но не е целесъобразно и даването, което довежда до предателство. Както недостатъчната храна ще предизвика глад, така и прехранването може да доведе до отравяне. Само изтънченото сърце може да подскаже как да се ориентираме в това разнообразие на условия. (7-573)

От всяко дарение трябва да се отдели част от полученото за обща полза. Това трябва да се разбира в материално и в духовно отношение, като условие за равновесие. (11-136)

Едно от великите понятия, тълкувани неправилно, е понятието смирение. То се е тълкувало като несъпротивление на злото, като добросърдечие, като милосърдие, но малцина са приемали самоотречението като смирение. В действителност точно самоотречението и самоотвержеността определят същността на смирението. И наистина, могат да се посочат великани на духа и герои, отдали себе си на смирен труд за благото на човечеството. (10-24)

Търпението е дар от небето. Но как може да се постигне търпение, ако не се познава Висшият свят? Едва когато от сърцето до Висшия свят се установи сребърната нишка, тогава ще дойде разбирането за търпение. При нас се цени особено това качество, защото наблизо до него са търпимостта и вместимостта, с други думи - отварянето на вратата. Изпитанието с търпение е едно от високите изпитания. (7-212)

При проявяване на търпение се изработва особена субстанция, която като силна противоотрова обезврежда империла - отровата на раздразнението. Но търпението не е безчувственост или безразличие, при които не се проявяват благодетелните реакции. Търпението е съзнателно напрежение и противостоене на тъмнината. (7-478)

Търпението е източник на Благодат. Нищо друго не изпитва така сърцето, както съзнателното търпение. То се формира в течение на много векове и спомага да се превъзмогна напрежението на материалното съществуване. (7-479)

Търпението е съзнателно, планомерно разбиране на действителността. Без възпитаването на търпение е немислимо всякакво придвижване. Нелепо е да се представя търпението като вътрешна атрофия. Напротив, търпението е напрежение. Така енергията взема участие в събитията, способствайки им и предпазвайки от заблуждения.(11-344)

Някои се опитват да представят пътя на търпението като изтърпяване на несгодите, но такова разбиране е непълно, тъй като обезличава смисъла на енергията. Човекът, който знае, че ще бъде по-разумно да употреби енергията си утре, а не сега, ще бъде не изтърпяващ, а разбиращ ползата от по-разумния път. (11-345)

Притежателят на търпение е укрепил това си качество в продължение на много животи. Търпеливият човек е многоопитен труженик. Само във великите дела човек разбира вредата от раздразнението. Пред Великата безпределност той разбира цялата незначителност на преходящите явления. Така търпението не е случаен дар от небето, но принадлежи към заработените с труд на Земята и в Надземния свят качества. Следователно, търпеливият човек е многоопитен, а нетърпеливият е новак в живота. (12-119)

Търпението е родител на търпимостта. Нетърпимостта е изчадие на невежеството. Нищо не пресича така достиженията, както нетърпимостта. Приучването към търпимост трябва да започне от ранна възраст. Около нея живее състраданието. (13-752)

Малко хора отдават дължимото внимание на ценните природни качества търпимост и вместимост. Те не са далече от състраданието, защото ни задължават да се вглеждаме внимателно в съзнанието на ближния, за да разберем какви причини са породили неговото заблуждение. (13-788)

Търпението се основава на знанието и търпимостта, затова може да се каже, че търпението е и търпимост. Това ценно качество трябва да бъде възпитавано и то ще бъде особено необходимо за Надземния свят. Непритежаващият търпимост ще отблъсне всички срещнати, защото ще намери у тях някаква черта, която му е неприятна. Така заради една дребна особеност човек няма да види най-ценните придобивки. Трябва още от ранна възраст да се приучават децата да разпознават най-ценното качество на даден човек, за да не задълбочават неприятните недостатъци. Трябва да, се развива търпимостта като средство за разширяване на съзнанието. (13-807)

Навсякъде е казано, че състраданието е най-добрият очистител и средство за съкращаване на пътя. Но възниква въпросът: необходимо ли е било да се осъществи Сътворението с непременното условие на страданието? Не, разбира се! Великото творчество не може да предвижда необходимостта от страдание. Хората сами, с учудващо старание, са се включили в кръга на страданието. (8-618)

Състраданието има целебно въздействие. Милосърдието, миролюбието, съжаляването, снизхождението, грижовността към хората ще бъдат проява на състрадание в различна стелен. Самата любов живее в близост до състраданието. Сътрудничеството също е съсед на състраданието. Всички тези добри качества са пълни с целебност.

Психическата енергия, изпратена с добри намерения, оказва целебно въздействие. Но и изразяващият състрадание също получава полезно въздействие от бумеранга на изпратената енергия. В Надземния свят има немалко нещастници, които се нуждаят от ободряване. Такива блуждаещи жители не са пожелали в земния си живот да слушат за бъдещото съществуване. Те блуждаят в голо състояние и не знаят как да се прикрият. Какво огромно поле за дейност се открива пред познаващия условията в Надземния свят, а и самият ободрител получава удвоена сила от своите добри чувства. (13-806)

Близо до състраданието се намират и други родствени чувства, но сред тях състраданието единствено е лишено от егоизъм. Даже съжаляването може да бъде горделиво; даже милосърдието може да не бъде лишено от самолюбие; но състраданието идва при болния, готово да приеме върху себе си цялата тежест на болката. То изучава причината за болката и изпраща психическа енергия, оздравяваща непълноценната психика. Необходима е голяма духовна сила, за да се подкрепи и вдъхне надежда с най-прости и разбираеми думи. Наистина, състраданието е най-нежното и отзивчиво чувство. То разкрива магнита на сърцето и с такава мощ човек е непобедим. "Състраданието е венец на бъдещето" - заявявал Мислителят. (13-864)

Качеството снизходителност се възприема като високомерие или като нехайство. И двете понятия са позорни, но нашето разбиране за снизходителността е, че това е една от проявите на човечност, която включва редуване на снизходителност и състрадание. На тези два стълба трябва да се изгражда животът в човешкото общество. (13-553)

Глупакът пребива изнемощялото магаре и по този начин ще причини само вреда, а разумният стопанин ще остави животното да си почине, ще го нахрани и ще получи полза от това. По същия начин и при невежеството трябва да не стоварваме гнева си върху ограничения човек, а да проявим снизхождение и да намерим подходящи думи, за да го приобщим. По ниския тунел трябва да се върви прегърбен. Всяко състрадание вече съдържа и снизхождение, следователно снизхождението е средство за възход. В Надземния свят способността към милосърдие бързо довежда до въздигане. Пътникът се научава да се вслушва в гласа на болката и се изпълва с мисли за облекчаването й. Такива мисли, именно, го въздигат като криле. (13-847)

Най-простото понятие за грижовност може да бъде здрава основа на всяко сътрудничество между хората. В него намират отражение както внимателността, така и загрижеността, милосърдието и любовта. Колко сили ще бъдат запазени, ако се проявява грижовност към всичко заобикалящо. Аурата на дома, където се съблюдава грижовност, укрепва извънредно много. У мнозина е съвършено замъглено разбирането за Йерархията, но грижовността и в този случай ще помогне да се подобри положението. Само да бъдат

внимателни един към друг! Малка е тази задълженост, но е подобна на крайъгълен камък. (12-136)

Христос казвал: "Не в храма, а в духа ще се молите". И наистина, религиозният предразсъдък е най-горчивата вулгарност. Често дори религиозните екстази предизвикват повече вреда, отколкото полза. От тях тълпата е направила вулгарна процесия, затова е важно да се покаже жизнеността на стоящите на всички стъпала на стълбата. Време е да се захвърлят брилянтите, оскверняващи святото изображение. Време е да се изгорят мощите, следвайки завета на Христа. Не в далечни лаборатории, не в килии, а в живота ще събирате правдивите записи, където Христос не в гънките на хитона, а в красотата на труда ще събере търсещите свободата на духа. Колко пъти Светци са се завръщали на Земята, тъй като твърде много са поднасяли на тълпата своето възхищение, вместо устройството на живота; само разсадниците на живот, общежитията с най-добра организация на труда ще получат нашата помощ. Единствено от живота трябва да се изхожда. Общоприетата религиозност е излишна. Необходими са факти за съзнателното общуване с Обителта на Светлината. Който желае да принесе полза, трябва да върви съзнателно, без магия, към действителния Източник. В тази простота се заключава цялата поредна тайна, все още недостъпна за хората, затънали до пояс в предразсъдъците. (2-2.IV.3)

Като свързваща с Висшия свят, религията трябва да бъде преди всичко привлекателна. Страхът не привлича, насилието е отвращаващо. Разбирането за Висшия свят трябва да бъде привлекателно. За да се затъмни Висшето е необходимо да бъдат извършени някои отблъскващи действия. Които и да са тези отвратители, те са богохулници. Който засенчва Светлината, е служител на тъмнината. Тези, които позорят молитвата към Висшето, са разложители и тъмничари. Може ли да се принуди сърцето да славослави Най-висшето с чужди мерки? Този, който е съставял молитвите, химните и песнопенията, той е пял със своето сърце. Не трябва да се препятства на духа да се възнесе на своите си криле. Как и къде ще полетят безкрилите? Ако е нужна песен, то тя ще извира от сърцето и с тази песен ще звучи цялото творение и всеки предмет ще се присъедини към славенето на Всевишния. Който помогне на ближния си да сътвори още по-завладяваща похвала, той ще сътвори благо. Никаква догма не може да забрани да се беседва с Превишния. (9-38)

Страшна е отговорността, която трябва да носят религиите, защото свързващата роля, която им е отредена на планетата, не е осъществена. Тяхната свещена мощ, вместо да възнася, хвърля човечеството в тази разединеност, която е като разсичащ меч на връзката му с Надземния свят. Жреци, брамини и свещенослужители - всички са изопачили космического си назначение. Колко трябва да се изчисти от Ученията на света! (10-21 б)

На човека е необходимо реално познание на Висшия свят. Религиите са донесли най-

ужасните войни. Най-потресаващото жестокосърдечие е произлязло от сгърчените мисли за Висшия свят. Но опознаването на Прекрасния Велик свят ще даде поток от истинско мислене. Не убиец, а мъдър творец ще бъде позналият Висшия свят.(11-134)

Особено неразбираемо е да се види как хората от почитание често изпадат в унижаване на по-висшето. Те се опитват да изобразят Неизобразимото, при което се получава лъжлив облик, който само унижава високото понятие. Много такива лъжливи представи са разхвърляни във вековете. Хората говорят за Незримото и тутакси го обличат в каменни форми. Време е да се прояви съизмеримост. (11 -235)

При изучаване историята на вярванията може да се забележи как нееднократно човечеството е достигнало до известии истини, а после се е постарало да ги забрави или отхвърли. Така например, още в древността хората са познавали закона за превъплъщението, но го отхвърлят в пристъп на гняв по-късно. Причината за жреческото отрицание е разбираема. Кастата е защитавала своите прерогативи, а законът на Битието би могъл да изравни правата на хората. Но вълните на познанието и невежеството постоянно се редуват. Те създават смущение във водите, пречещо на придвижването на съзнанието. Затова всеки стремящ се към познание придобива спокойствие на духа сред вълнения и бури. (11-264)

Религиозните разпри са жестоки, затова не трябва да се намесва човек в спорове за религии. Трябва да се твори добро и нека хората не се изяждат в името на милосърдния Бог. Трябва да се проявява търпимост и да не се намесва никой в съседни вярвания. В образованието трябва много внимателно да се въведе запознаване с всички вярвания, но този предмет трябва да бъде преподаван много мъдро. (13-564)

В по-стари времена религиите са представлявали здрави звена, устремяващи човека към Висшия свят, но по-късно около тях започнали да свиват гнезда престъплението, суеверието и лицемерието. Хората започнали да търсят друг разумен подход към Надземния свят. Познанието и науката са посочили някои възможности за приближаване към Висшия свят, но мислителите разбрали, че науката без нравствено основание остава мъртва. Затова и ние постоянно напомняме, че науката не може да се придвижва без осъзнаване на живата етика. Безнравственият учен не е сътрудник на еволюцията. Ярките мислители трябва да бъдат и нравствени хора. (13-718)

Религиите не са могли да обосноват значението на нравствеността и сега не могат да намерят допирни точки с науката. Великото единство се заменя с жалко разделение, но всяко раздробяване е символ на безсилие. Къде ще се насочи блуждаещото човечество? То се нуждае преди всичко от лекар и учител. (13-884)

Има преданост условна и преданост безусловна. Хората най-често проявяват

безусловна преданост при получаване, но всяко отдаване се съпровожда с различии условия. Не трябва да се забравя обаче, че степента на преданост определя степента на получаване. Всяка условност на вярата придава условност и на последствията. (4-87)

Понятието за преданост е неимоверно осакатено. Нашият списък на предаините съвсем не е дълъг. Мерило за предаността е единствено трудният час. Наш щит е единствено разбирането за преданост. Където има преданост, там има и готовност, любов и загриженост. Но тези части на предаността са само една усмивка на съчувствие. Същинската преданост блести с доспехите си като воин, готов за бой. (4-251)

Предаността може да се оприличи на висока и здрава кула, която враговете обхождат с трепет, но която винаги е подготвена да подслони през нощта приятеля. Предаността е противоположна на съмнението, което не е нищо друго, освен невежество. Следователно, предаността се основава на просветеността. Тя не е доверчивост, не е лекомислие, а твърдост и непоколебимост. Кулата на предаността се изгражда с много труд и решителност. Тя може да бъде сломена само чрез вероломство и предателство. Ценни са кулите на предаността. Подобни Ашрами са като разсадници на духовността и като магнит привличат мощните сърца. Дори и материалната природа се преобразява в близост до тези кули. (6-287)

Нищо не носи така спасение, като предаността. Много може да се прости там, където е несломима предаността. (8-605)

Предаността е ценна само когато се проявява в пълен размер.Тогава се зарежда мощен благотворен химизъм, който е целебен на далечно разстояние. Но всяка половинчатост на предаността трябва да се отнесе към лукавството. Също и всяка користна преданост заслужава друго название. Човек трябва да каже: "Ще бъда предан, даже и ако това не ми е изгодно."

Нашето Братство е основано на взаимната преданост. Не може да има такива обстоятелства, които биха разколебали предаността. Предаността не е поробване, тя е усмивка на разбиране и съчувствие. Всеки човек се надява на съчувствие, но често той очаква съчувствие само към себе си, забравяйки, че самото това понятие предполага взаимност. Често човек смята себе си за най-нещастен, но измерил ли е нещастието на другите? (13-492)

Кое доверие е най-добро? Налагащото се без думи доверие е най-добро. Кое съмнение е най-лошо? Мимолетното съмнение е най-лошо. Най-здравото доверие не се нарушава нито от мисъл, нито от думи. По-добре е да погълнеш отрова, отколкото да боледуваш от съмнение. Осененият с доверие не се нуждае от броня. (4-236)

Даже у първобитните народи понятието доверие се е възприемало като основа на

общуването. В древността са разбирали, че това понятие има особено значение, Едва впоследствие, при развитието на притворството, хората са започнали да допускат лицемерието, мислейки, че то може да измами вътрешното съзнание. Но при развитието на научните методи може да се установи истинската ценност на доверието. Да вземем събеседването между двама души. При взаимно доверие излъчванията ще бъдат добри и даже ще се подобрят от съчетанието на енергиите. А сега да видим какво ще бъде, ако единият от събеседниците е лицемер или те взаимно не се доверяват един на друг. Аурата ще бъде отвратителна, с черни и сиви петна. Неща повече, двамата събеседници ще си навреждат взаимно и няма да има по-добър инкубатор за зародишите на техните болести. Наред с това и пространството ще бъде заразено от това лъжливо употребяване на енергията. Следователно, доверието не е отвлечено нравствено понятие, а може да се оцени и като оздравително средство. (11-362)

От скалите на доверието израства планината на верността, която ще пребъде като украшение на Вселената. В понятието вярност се съчетават най-добрите основи на живота. Там са любовта, красотата, предаността, мъдростта и мъжеството. Верността е следствие на много разумни съществувания. Антипод на верността ще бъде вероломството и предателството, с други думи - самият позор на човечеството. Ако такъв е противникът на верността, то тя наистина е върхът на планината. По антипода може да се представи и този, когото преследват. Верността се оценява като велико съкровище. Космическата справедливост въздава щедро за верността. Но пазарните мъдреци се подсмиват и изчисляват колко пъти са измамили доверието на някого си. Те са напълнили кесиите си и са възложили върху гърба си голяма гърбица. По-добре е човек да бъде измамен, а не да бъде измамник. Качеството доверие служи за много преуспявания. Но нека това благословено качество не чака някакви необичайни случаи за своето проявяване. Всекидневният живот дава най-добри възможности да се изяви това отлично качество. В един миг можете да се озарите от прекрасният пурпур на излъчването на доверие. Каква мощна заградителна мрежа се получава! Нерядко говорим за приятелите, а трябва да се имат в предвид верните приятели. Що се отнася до лекомислените и разсеяни приятели, то и у едните, и у другите има недостиг на вярност. Но когато ценим нещо много, ние го и пазим. (13-619)

Адамант. Така са наричали качеството вярност в древните времена. Вярност, устойчивост, непоколебимост представляват преграда срещу съмнението, колебанието, предателството. Скоро хората ще разберат колко благодетелни са положителните качества и колко вредни са излъчванията на злобата. Работата е в това, че излъчването не загива, а напоява околното пространство. Хората търсят причините за епидемиите, но нека ги

потърсят около себе си. Освен това качеството на излъчването има огромно значение и в Надземния свят. Тънкото тяло идва с присъщите му излъчвания и може да бъде както притеглящ магнит, така и отблъскващо чудовище. Не е лесно да се освободиш от такова мерзостно наслоение. Затова е благоразумно да имаш спасителна светлина около себе си.(13-858)

Устремеността е най-добрият фермент, укрепващ колебанията на аурата. Устременото тяло не може да бъде прободено или разбито. Устремът в движението придобива законност и по този начин, включвайки се в ритъма на Космоса, става непрестанен.Нищо друго, освен устременост, не довежда до преодоляване на стихиите, тъй като основното качество на стихиите е устремът. В това състояние вие координирате стихиите с висшето творчество на духа или представлявате държател на мълнии. Повярвайте, само чрез устременост ще победите. (3-56)

Ако едно съзнание не се подхранва от устременост към нещо, то постепенно и невъзвратимо се разлага и атрофира, докато накрая не се разтвори окончателно в потоците най-тънки енергии в пространството. Говорят за необходимостта от подхранване на ума с книги, но без устременост подхранването на ума ще бъде формално и безплодно. Устремът трябва да излиза отвътре без външни причини. Препятствията на живота не могат да влияят на качеството на устрема. Загубвайки устрема си, човек престава да бъде съзнателно същество. (3-227)

Устременият човек притежава имунитет и унищожава проникналите зарази. Устремът ще бъде и най-добрата противоотрова. Древните са описвали как стрелите не достигат устремения. Може да бъде доказано образуването на особено вещество при духовно устременост. Можете да се приучвате към устременост, проявявайки я телесно и духовно. (7-216)

Устремеността е нужна, тъй като вихърът е голям и е по-добре да летиш преди циклона. Най-добрият устрем е мислената устременост към Учителя. Учете се не само да имате постоянно пред себе си образа на Учителя, но и да насочвате мислите си по линия на Йерархията. Както от лодката хвърлят въже, за да се издърпат чрез него, така и прехвърляйки мислите си по линия на Йерархията ние се придвижваме неотклонно към нея. Нищо не може да оспори твърдението, че най-добрият път е да се отправиш към най-доброто. (7-217)

Стоящият на едно място се подлага хиляди пъти повече на опасности, отколкото стремящият се. Разбира се, мястото на устрема ще бъде в сърцето и мислите, а не само в краката. (8-36)

Хората често не правят разлика между духовно, сърдечно устремяване и разсъдъчно,

телесно напрежение. Можеш да разбиещ челото си в студените камъни, но да не се получи спускане на творящата енергия. За да се възприеме ток с високо напрежение трябва най-напред да се изтънчи съзнанието чрез възвишено мислене. Така ще се разшири съзнанието и ще се разпали сърдечният огън. Такова благотворно състояние може да се получи неочаквано. Не са необходими никакви условни упражнения, само мисълта може да възвиси човека. Само по време на устременото мислене човек може да усети присъствието на вътрешния огън. Но нека хората не мислят, че трябва да се отива в отшелничество за такова развитие на съзнанието. И сред нормалния бит може да се намери прекрасна устременост и такъв подвиг ще бъде по-чудесен. Но трябва да се изостри устремът като стрела. Нека в училищата да се въведат минути за мълчание, когато да се устремява мисълта към най-прекрасното. Такива моменти могат да предизвикат искра от сърдечния огън. Мислителят е съветвал да се събират мълчапиво заедно и да насочват мислите си към човечеството. (13-853)

Дързновението обикновено остава незабелязано от хората, защото по своята природа то е необикновено. Притежава дързновение този, който се радва единствено когато е усамотен, когато не се нуждае от вещи, когато не се оплаква от несгодите, когато не търпи неправдата. Когато детето си играе с котенцето, майката се умилява на неговата смелост, макар че котенцето е сляпо. Когато младежът си играе с душата на връстника си, зяпачите се учудват на неговото дързновение, не забелязвайки обвързаността на бедната душа. Когато подсъдимият разобличава своите съдии, свидетелите се възхищават на неговото мъжество, не забелязвайки, че смелостта на заплахите е купена със звъна на златото. Когато старецът се утешава с надсмиване над смъртта, приятелите му се умиляват, не забелязвайки, че ужасът е наложил гримасата на насмешка, Така започва нашата древна книга за дързновението. (4-10)

Попитат ли кой ви е дал правоrо да дерзаете, отговорете: “Дерзаем с правото на еволюцията.” Само слепият не вижда направлението на еволюцията. Когато отчетливо е обозначена вратата към знанието, то не е трудно да се устремиш от тъмнината. Трябва ли да разбираме дерзанието като нечуван подвиг? Нима то не трябва да бъде трапеза за всеки ден? И дреха за всяко намерение? Стените на тъмницата ще станат прозрачни и ще се разтопи най-лекият път. Не може да се покаже сега друг път. (4-49)

Древните пророчества казват: "Когато всичко се затъмни, тогава хората ще си въобразят, че всичко им е позволено". Значи, тъмата ще направи хората безумни. Но дерзанието не е безумие. Всеки дерзаещ съзнава отсъдените му възможности, но безумецът се съпротивлява на законите на Битието. Тънка е границата между дерзанието и безумието. Нужна е светлината на сърцето, за да се намери тази граница. Но навлезлият в

областта на безумието едва ли би могъл да се върне към мъдрото дерзание. Защото безумието води към обсебване с всичките му мрачни последствия,(9-417)

Дерзанието на духа е начало на възхода. То не допуска малодушие и изкоренява всички опити за предателство. Който е изпитал истинското дерзание на духа, той познава красотата на служенето. Дерзаещият познава пътя на постиженията и не се страхува от нищо. Неговият живот е изпълнен с преданост към Йерархията. Дерзанието освобождава духа от всички житейски окови. Дерзаещият не се плащи от изпадането в самота, защото в духа си усеща връзката с Йерархията. Той намира радостта на духа единствено в постиженията. Дерзаещият е освободен от егоизма и познава истинското служене за благото на човечеството. (10-55)

Някои смятат, че равнодушието освобождава от желанията. Заблуждение, тъй като никой не се е изказал против героичните и самоотвержени желания! Такива желания трябва да се разбират като дръзновение. Те са като вехи по пътя на възхода. Начало на дерзание може да се открие и в обикновенния живот и такива проблясъци са много ценни. Те могат да бъдат по-ценни дори от дерзанието, породено сред сътресения и бедствия. (13-744)

Всяко желание е вредно, но стремежът към подвиг е необходим. Желанието не е подвиг. Подвигът е осъзната необходимост. Желанието може да нараства. От него можеш да се откажеш или да го видоизмениш. Потокът тече не поради желание, но поради неизбежна необходимост. Духът знае кои от действията са породени от желание и кои от желязна необходимост. Виждам как потокът на истината се носи и нищо не може да прегради неговия път. (2-2.VII.16)

Бъдете предпазливи при изразяване на желанията си. Има много приказки и притчи за последствията от уродливите желания. Един човек пожелал да получи прекрасен дворец и го получил, но влизайки в него си помислил за нападащ го тигър и тигърът незабавно се появил. В символите на притчите има реалност. Ако хората биха осъзнали силата на волята, много явления биха получили практическо обяснение. Разбира се, не насилственото напрежение на волята, но динамичного съгласуване на центровете дава ефекта на изпълнението. Честото повтаряне на желанието притъпява острието му и то не разсича пространството, докато звънът на неочакваната съгласуваност поражда най-плътната повърхност. Разказите за магьосници, изпращащи смъртоносни болести, не са измислица, само че тук няма никакво магьосничество, а само упражняване на волята. И най-слабият хипнотизатор може да застави да се изпита ефектът на задушаване. Той може да за-повяда да се умре в определен срок. Такива случаи са установени. Ако можете да си представите силата на волята, възпитана при благоприятни обстоятелства, лесно ще се съгласите, че "смъртното око" на Изтока има основание. Един известен управник казвал на

престъпниците: "Няма да доживеете нощта". Вечерта ги намирали издъхнали. Отговорността от такива послания обаче е огромна. Всеки миг ние изпращаме стрели в различии направление. Бъдете предпазливи при изразяване на желанията си.(3-168)

Магията е подобна на масажа. Масажът изкуствено ограничава или възстановява формите на тялото и кръвообращението. Магията също изкуствено съединява и възстановява общуването с невидимия свят. Масажът е излишен за нормапния организъм. Магията е ненужна за развития дух. Масажът се занимава с болните органи и веднъж започнат, трябва да се усилва и продължава, иначе тъканите са заплашени от разрушение. Обърналият се към магията трябва да засилва овладяването й, иначе стихиите ще започнат да изместват отстъпващия. Сравнявайки физическия и духовния свят, виждаме действието на едни и същи закони. (7-43)

Не трябва да се учудвате ако ви кажа, че черната магия се развива необичайно. Разбира се, това е едно от оръжията на противниците на Светлината. Те събират съзнателни и несъзнателни сътрудници, обединени в множество малки групи, извън известните ни тъмни центрове, често основавани на най-примитивни ритуали, но общата вреда от тях е огромна. Разбира се, бялата магия притежава по-силни формули, но над всички формули стой сърдечната енергия. Всички формули и заклинания предполагат механически приготовления, оставайки в пределите на нисшите учения. Но когато силите на тъмнината са се опълчили така, на тях им се противопоставя силата на сърцето. Така постепенно ритуалите на бялата магия се свеждат до висшите понятия на огъня и сърцето, а тъмните не разполагат с тези твърдини. Само чистото сърце може да действа. Само връзката с Йерархията на Светлината може да породи неугасимите огньове. Следователно, противопоставянето на сърцето на всички тъмни сили вече е знак за победа. (7-556)

Голям позор за човечеството е, че и до сега продължава да се занимава с магьосничество. И то най-черно магьосничество, насочено към зло. Такова съзнателно сътрудничество на тъмните сили е не по-малко ужасно, отколкото газовете. Невероятно е да се помисли, че хората, причисляващи себе си към религиите на доброто, се занимават с най-вредно магьосничество. Не бйх говорил за черната опасност, ако тя сега не бе достигнала ужасяващи размери. Най-всевъзможни ритуали са възобновени, за да се вреди на хората. Тълпите, поради невежеството си, са въвлечени в масова магия. Невъзможно е да се допусне такова разложение на планетата. Магьосничеството е недопустимо, тъй Като представлява противоестествено нагнетяване на пространството. (8-620)

Много са градовете, където ритуапите на черната магия са особено масово разпространени. Много са черните ложи, но някои от тях се отдават на злото като такова без особени ритуали. В същото време напоследък може да се забележи възобновяването

на най-древни служения на тъмнината. Между тях има много вредни, които със своя ритъм могат да бъдат разрушителни. Черните ложи обикновенно не разбират космическата вреда, която причиняват. Поради невежество те смятат, че причиняват зло само в желаното направление, но в действителност се засягат цели слоеве на атмосферата. Особено сега, когато наближава огненото време и много нарушения на равновесието са очевидни, вредата от тъмните повиквания е особено ужасна. (9-103)

Черните ложи не съществуват като оазиси, но проникват дори и в привидно най-добропорядъчните кръгове. Затова е трудно да се изкорени злото. Но и хората, които считат, че са на страната на Светлината, помагат недостатъчно, защото отсъства и не е било развито доверие. Могат да се посочат случаи на пряко предателство, когато хората са с дотолкова объркани понятия, че са считали това за доверие. (9-104)

И най-висшата магия е нищожна пред лика на Огнения свят. Магията може да се състезава с тъмните сили, но Огнените същества са неочаквани дори и за висшата магия. Когато говорим за сърцето трябва да знаете, че силата на този извор е открита от свети Сергий. Самият той, имайки огнени видения, не е допускал никаква магия. Единствено трудът, като средство за въздигане на сърцето, е бил допускан от него. Дори на заплахите на тъмните той е противопоставял не заклинания, а съдечна молитва. С това той е изпреварил много духовни пътници. (9-116)

Не магия, а боговдъхновеност е била заповядана в древните Завети. Когато Висшето общуване е започнало да се прекъсва, самите хора, вече от земния свят, са наложили магията като способ за насилствено общуване. Но като всичко насилствено, магията постепенно стигнала до най -тъмните прояви. Самата граница между черната и бялата магия изглежда незабележима, поради своята сложност. Затова по пътя към бъдещето трябва да се изостави всякаква магия. Не трябва да се забравя, че старите способи на магия са били свързани със съвсем други форми на живот. Магията се основава на точното изпълнение на техническите условия, но ако всички формули на живот се изменят, то и магическите следствия би трябвало съответно да се видоизменят. Така е и в действителност, поради което съвременната магия е затънала в некромантия и други нисши проявления. Всички изучаващи механиката на формулите не си дават сметка, че това е било записано за съвсем друга употреба. Освен това съвършено забравят, че всички условия и висши формули въобще не са се записвали, а дори и да са отбелязвани, то това е ставало с такива символи, чийто смисъл сега е изцяло замъглен. По такъв начин съвременното изучаване на магията се свежда или до безсмислена схоластика, или, търкаляйки се надолу, изпада в черната маса. Нима хората допускат, че извикването на тъмните същности може да остане безнаказано? И какво подобряване на живота е

произтекло от такива повиквания? Никой не може да каже за някаква полза от некромантията и да посочи поне едно сърце, което се е възвисило чрез нея. Трябва да се обърнем към краткия и висш път, който ще ни донесе здраве на духа, а от него ще се стигне и до здравето на тялото. (9-249)

Изгонването на магията не значи пресичане проявите на Тънкия свят. Напротив, връзката с Висшия свят може само да укрепне с отпадането на всичко насилствено. Природата и в малкото, и в голямото се противи на всякакво насилие. Да се изучават и опознават чудесните подходи към Тънкия и Огнения свят не е магия. Сърдечната молитва не е магия. Устремеността на духа към Светлината не е магия. Трябва да се предпазим от всяко невежество, тъй като то е източник на лъжа, а лъжата е предверие на тъмнината. Не следвайте пътеката на ужаса. Всички подвижници на миналите времена са се докосвали до Огнения свят чрез сърцето, а такова сърце е дадено на всеки. Умението да се слуша гласа на сърцето вече води към истината. (9-251)

Всяко пресичане на магьосничеството е добро дело. Още повече, че опасността от такова въздействие е огромна. Трябва да се притежава не само мъжество, но и готовност на духа, за да се разбере как да се постъпи във всеки отделен случай. Преди всичко е необходимо да се разруши магическият кръг. Но такова докосване изисква още по-голямо огнено напрежение, от вложеното от заклинатели. Разпознаването на съответствието на силите се дава от чувствознанието. Не е възможно без обгаряния да се докоснеш до такъв силен пламък, но когато огнената енергия превъзхожда, то не може да се случи нищо страшно. (9-257)

Голямата вреда от черната магия е не само лична, но и космична. Смесването на елементите и предизвикването на части от хаоса е най-голямата вреда от нисшите заклинания. Трябва да си представите, че същности от нисшите слоеве по този начин получават достъп до подлежащите сфери и продължават да вредят на широкого пространство. Затова са необходими крайни мерки, за да се огради и без това болната планета. Трябва да се изостави магията въобще. (9-306)

Вредата от черната магия може да бъде значително отслабена чрез съзнателна съпротива. Когато сърцето ни подаде сигнал за нападение и се покажат черните звезди, трябва спокойно и без страх да се обърнете към Йерархията. Повечето от нападенията се пресичат незабавно. Но би било грешка да се пренебрегват естествените знаци на сърцето. (9-307)

Магьосничеството е недопустимо като престъпление против човечеството. Ако магьосникът не е успял да порази конкретния си противник, това не значи, че от удара му не са загинали хора някъде в други страни. Възможно е вибрациите на злата воля да са били

възприети на най-неочаквано място. Не можете да си представите колко болести и смърт са били причинени от злата воля. Силният дух ще се защити от злите послания, но някъде някой слаб човек ще възприеме тяхната зараза. Само мощното звучене на Аум може да възстанови хармонията сред разстроените вибрации. Дори и Благодатта няма да долети в пълен размер, ако попътно се изразходва за разсейване на злото.(11-28)

Пътят на служенето може да доведе до висшето знание. Когато творчеството на духа може да вмести великото служене, то всички пътища към нас са открити. (6-174)

Устремеността към Висшата Йерархия дава всички възможности и насища духа с мощта на служенето. Затова е важно да се осъзнае изпълнението на Висшата воля. Покварата на човечеството, настъпила на планетата, е доказателство за прекъсване връзката с Висшето съзнание. Раздялата с Ръководителя спира еволюцията на духа, тъй като разкъсването на веригата води към обособяване и преграждa творчеството на духа. Само единението с източника на Светлината движи духа. (6-180)

Който смята да се въздигне само с молитва, е дапеч от служенето на Йерархията. Само когато сърцето е готово да приеме съзнателно Указанията на Йерархията и Посланията на Висшата воля, може да се каже, че е възприета същността на служенето. Не сме любители на панихидите и празните обръщения към Господа, ние одобряваме почитанието не на думи, а на дело. (6-295)

За да навлезете във Великото служене трябва да разпалите в себе си огъня на ентусиазма - Радж-Агни. От този огън се подхранва съзидателната мисъл. Мисълта за великодушие расте в светлината на този огън. Помощта за ближния изтича от същия източник. Трябва да възпитате в себе си умението да предизвиквате извирането на възторг. Но не очаквайте този огън да се разпапи в мерзкото сърце. Трябва да създадете в себе си увереност,че предавате своето сърце на Великото служене. Не във грижа за себе си се възпитава Радж-Агни. (9-22)

Блажени са тези, които поне един път са помислили, че способностите им са дадени за служене! Една такава мисъл отваря началните врата към Огнения свят. Който си мисли горделиво: "Само аз единствен ще достигна", той употребява възможностите си за служене на егоизма. Но е радостно да се мисли: "Ще мога още да ти пренеса, Владико" . Няма граница за такова сърдечно приношение. Всъщност то е и молитвата, която отваря много врати. Не съзнанието за своите заслуги, а принасянето на целия себе си помага да се прекрачи Прага. (9-136)

Несведущите могат да преувеличат трудностите на такъв подвиг. Но допрелите се до него вече не могат да си представят съществуванието без него. Утвърждаването щита на Йерархията става след посвещаването във Великото служене. Всеки може да си състави

представа за своята величина по жертвата, приета от сърцето доброволно. (9-247)

Великото служене е достъпно за цялото човечество. Нито народност, нито каквито и да било други деления не трябва да ограничават служенето на Благото. (11-116)

Служенето не е в обикновеното благополучие, а в принасянето на блага в полза на човечеството. Трябва да се отчита всеки час, през който се живее в полза на делото. (12-102)

Обикновено хората си представят Великото служене като нещо недосегаемо, но нека да вземем за пример някои велики Служители и да видим били ли са те недостъпни свръхчовеци. Питагор, Платон, Бьоме, Парацелз и Томас Воган са били хора, носещи своите светилници сред събратята, под градушка от подигравки. Всеки е можел да се приближи до тях, но само малцина са можели под земния облик да видят надземното сияние. (12-175)

Великото служене или не се разбира, или, ако се допуска, се предоставя като манастирско еднообразие. В действителност Великото служене трябва да съзвучи на всички земни нужди и затова служителят трябва да познава условията на живот. Той трябва да не обижда несведущия, внимателно да уговаря отчаялите се, да разбира различните области на труд, за да поощрява. (13-111)

Животът е служене на еволюцията. Всички се намират в процес на еволюция, но това не значи още пълнота на живота. Тя се получава само от осъзнаване на служенето във всичката му доброволност. Подчертавам доброволността на служенето като неизменен признак за правилността на пътя.

Хората не обичат понятието служене. Те мечтаят за времето извън служенето. Ако им кажат, че целият им живот ще бъде непрекъснато служене, те ще се разбягат като от най-страшен призрак, Те не желаят да разберат, че изкуството във всяка работа е най-изтънченото допълнение към еволюцията и че нашето указание за необходимост от овладяване на майсторството е най-бързото приближаване към служенето. Но доброволният майстор по-лесно от всички ще се съгласи на постоянно служене във вид на усъвършенстване. Само майсторът не се нуждае от часовник, ограничаващ неговия труд.

Нашият живот е доброволно майсторство, което не се нуждае от ограничаващ часовник. И на земята е възможно почти да се забрави за времето, при което служенето ще бъде радост. Трябва да се приеме живота като нещо важно и отговорно и за това не е нужно да бъдеш мъдрец. Могат да се приведат примери как и прости земеделци са били близко до понятието служене. Само загубата на разбирането за служене е превърнала земното битие в робство и безумие. (13-305)

Някои хора поставят ежедневната си храна пред изображението на Учителя и си

въобразяват, че са във велико служене. Учението и служенето предполагат преди всичко разширяване на съзнанието на основание следването на Учението и почитане на Учителя. (6-59)

Ако на вас ви е познато непрекъснатото очакване, то пред вас е най-краткият път. Обикновено за хората е особено отегчително изпълнението на всекидневните им задължения. За тях то е символ на умора и пропаднали надежди. Но за нас ежедневието представлява непрекъснато усъвършенстване и възход. То открива вратата към безпределността и трябва да се обикне, тъй като то закалява духа и придава мъжество, за да се свикне с мисълта за безкрайната върволица трудови столетия, които ни предстоят. За някого те са източник на страх, но изтънченото съзнание ще ги възприеме като източник на безкрайно творчество. (6-176)

Учете се да не забелязвате дните и да не пресмятате годините, тъй като винаги е едно и също, когато сте във великото пространство на служенето. Можете да свикнете с убеждението, че сте вън от пошлостта на ежедневието и да се приобщите духом към наличната красота в живота. Нека да се изпълним с радост от предаността и да благословим ежедневието. (6-177)

Как може да се разпознае пътят на служенето? Първият признак ще бъде отричане от миналото и пълна устременост към бъдещето. Вторият признак е осъзнаването на Учителя в сърцето, но не защото е задължително, а защото иначе е невъзможно. На трето място ще бъде отхвърляне на страха, тъй като защитеният от Владиката е неуязвим. Четвъртият признак ще бъде неосъждането, тъй като устременият към бъдещето няма време да се занимава с отпадъците на вчерашния ден. Петият ще бъде запълването на цялото време с работа за бъдещето. Шестият - усещането на радост при служенето и предоставянето на себе си изцяло в полза на света. И седмият - духовното устременост към бедните съществувания, като към обект, който ни е отреден. (6-196)

Няма по-лош от половинчатият служител, тъй като той се крие зад своята половинчатост и затова явният враг на Светлината е по-предпочитан от нас. Малките червеи, пълзящи под прикритието на мъглата, не се допускат от нас към големите битки. Проявата на половинчатост отдалечава ученика на хиляди години. (6-302)

Най-пагубно е, когато половинчатостта намира почва у утвърждаващия се човек, тъй като предизвиква раздвоение в мисленето и действията, и затова тя е враг на Учението. Необходимо е да се откажем от личните удобства, самомнение, самосъжаление, самоласкаене и винаги да помним, че Йерархията не трябва да бъде обременявана. Трябва да се разграничават тези, които разбират служенето като възлагане на Господа и Йерархията. (6-303)

Не трябва да се осъждат тези, които предпочитат да приложат първо своята сила, вместо да се безпокои Йерархията. Привидно изглежда, че те действат от самонадеяност, но в действителност те са преизпълнени с почит към Йерархията и преди всичко се стремят да приложат своите сили, за да запазят всяка частица висша енергия. Те даже не произнасят името на Учителя и пазят своя мантрам в тайна. (9-176)

Установяването на спокойствие ще бъде знак за служене. Невъзможно е да бъдеш предан на служенето, ако същността се вълнува като море под страничен вятър. (12-30)

Верен сътрудник може да бъде само този, които кармически е доведен до Великото служене. Не можеш да заставиш някого да обича труда. Нито родово, нито расово отличие имат някакво значение.(13-66)

Ние сме се посветили на Великото служено и призоваваме към него всеки, които може да се грижи за непознати страдащи. Одобряваме всяко усъвършенстване, защото в него е заложено общото благо. (13-51)

Могат да се съпоставят редица въплъщения на Великите служители и да се види разнообразието на тяхната външност. Няма да изреждаме дългата верига на техните минали животи. Навсякъде е било все същото служене и все същите преследвания. (13-93)

Сподвижниците на Великото служене не практикуват психизъм, тъй като те са устремени духом към Йерархията и сърцето им е в съзвучие с болките на света. Психизмът е прозорец към Тънкия свят, но Учителят ще каже на ученика: "Не надзъртай често в прозореца към небето, а гледай в книгата на живота тук, на Земята". Често психизмът се оказва разхлабващо явление, защото Великото служене е в чувствознанието. Слабите духом психисти се явяват нерядко лакомо блюдо за сатанистите. (9-14)

Всеки стремеж към благо създава отзвук не само в Тънкия, но и в Огнения свят. Ако такъв стремеж по някаква причина остане неосъществен, пространствено той пребивава с пълна сила. Строител, обущар или лекар могат еднакво да мислят за благото. (8-304)

Ако някой даже случайно извърщи благо, хвалете го. За всяка трохичка добро хвалете. На този, който пребивава в тъмнина, му е все едно кой ще му донесе светлината. (8-192)

Благото в ръцете човешки е като лампа за всяка вечер. Става тъмно, но лампата е готова и ръката е опитна да я запали. Затова отново ви казвам да поощрявате всяко благодеяние. Нека всяка искрица добро се разгори в пламък. Дори доброто да е случайно, то, все пак, въпреки всичко е добро. Дори съвършеният мрак няма да е вече такъв, ако има поне една искрица светлина. (8-193)

Искреното благодеяние не противоречи на закона за кармата. Човек трябва да оказва помощ, без да се замисля за кармата. Но благодеянието трябва да бъде искрено, а в това всеки за себе си е съдия. Ние ценим помощта, когато тя е оказана по инстинктивна подбуда.

Користолюбието унищожава всички добри следствия. По-ценно от много видове помощ е своевременното ободряване на изпадналия в беда. Ободряващият предава част от своята енергия и такова раздаване на най-доброто достояние е много ценно. Нека всеки, които иска да мисли за Надземния свят, да се запознае преди всичко с радостта от помощта. Тя не принадлежи само на богатите. Всеки може да даде съвет на бедстващия и да сподели своите знания. Да бъде благословена сърдечната помощ. (13-650)

Само мъдрият човек може да насочи всичките си сили към благото. И той няма да съжалява за този си стремеж в Тънкия свят. Там магнитът на доброто ще привлече към него най-добри спътници. В Надземния свят пътникът постоянно се движи напред или назад, като камък захвърлен в бездната. Котвата на доброто ще бъде много надеждна, но затова човек трябва да усвой истинското благодушие и добродушие. Тези две понятия незаслужено са унижавани от невежите, за които благодушният е близък до слабоумния, а добродушният не заслужава доверие. Но какво може .да бъде по-възвишено от стремежът към добро и към благо? (13-850)

Нека хората не си мислят, че ние говорим за ненужни предмети. Светът е дотолкова завладян от ненавистта, че спасителният пояс на благото е необходим. Нека човекът потърси много унизени и забравени понятия. Нека да се научи да ги употребява в истинското им значение. Много добро може да бъде намерено в праха на вековете.(13-850)

Трудът е залог за преуспяване. (1-8.VIII.21)

Трудете се. Пътят е открит за труда. Но знайте, че отплата не трябва да се очаква. (1 - 25.VII.22)

Казват, че трудът може да бъде уморителен и вреден за здравето. Така говорят ленивите и неподвижни хора. Трудът, правилно разпределен, не уморява. Ако правилно се сменя групата на работещите нерви, няма да има умора. Не се опитвайте да търсите отдих в безделието. То е причина за умората. След напрегнат труд могат да ви заболят мускупите, но потопите ли се в безделие, тогава ще усетите истинската болка. Възлагайки работа на противоположните центрове, вие съвършено избягвате отгласа на възникналите напрежения. Разбира се, необходима е голяма подвижност на центровете, която се придобива чрез съзнателното им упражняване.(2-ЗЛ).15)

В напрегнатия ритъм на работа е скрито забележително окултно свойство. С никакво напрежение на волята не могат да се постигнат резултатите на напрегнатата работа. Само така можете да се доближите до темпа и наситеността на космическия ритъм. (2-3.VI.8)

Въздействието на наситеното темпо на работа е далеч по-благотворно, отколкото може да се предполага. Учителят Буда е бил особено загрижен последователите му да са запознати с въздействието на смяната на ритъма. В решителни моменти той е препоръчвал

не покой, а интензивна ритмична работа. Запомнете и вие това. Ние не един път сме виждали наситен темп на работа при отделни личности или в много малки общини, но тълпата или сборището от хора не съумяват да приложат полезността на този принцип. Външно работата може да бъде много различна, но когато се усеща ритъмът, тя придобива съвсем друго качество. (2-3.VI.9)

Трудът трябва да бъде доброволен. Чрез обичания занаят в труда се постига високо качество. Не трудът е вреден, а неподходящите условия, при които той се упражнява. Трябва да се проявява уважение към майсторството в работата, за да се възприема то като най-висше отличие. (3-9, 10, 11, 12)

Както при физическа работа се отделя пот от тялото, така и при работа на ума се отделя особена еманация, чието насищане е особено ценно за пространството. Ако телесната пот може да наторява земята, то потта на духа увеличава праната, добита химически под въздействието на слънчевите лъчи. (3-117)

Хората непрестанно говорят за труд, но духом се боят от него. Само човек с разширено съзнание може да се радва на непрестанния труд. Едва тогава ще се разбере неизтощимостта на Огъня и на енергията, получавана от труда. Практикуването на Агни йога започва от мига, когато бъде осъзната необходимостта от труд. (4-347)

Усещането на радост в труда е проява на особена форма Психическа енергия. Радостният труд е няколко пъти по-успешен. (4-572)

Приемете във всекидневната работа пранаямата, извисяваща съзнанието. Праната се спуска от висшите сфери, но всяка работа ражда енергия, която по своята същност е пространствена енергия, тъй като произлиза от съзвучието с ритъма на космоса. Само низкото състояние се бои от ритъма на труда, като с това само създава своята тъмница. Трудно разбираемо е за хората, че цар и обущар са напълно съизмерими. (4-645)

Сърцето е акумулатор и трансмутатор на пространствената енергия и най-доброто условие за раздвижването и привличането на тази енергия е трудът - както умственият, така и физическият. Всеки труд по същество е Благодат, а бездействeното мъдруване е вредно в космически смисъл. Да се обикне безкрайността на труда е вече значително постижение, което подготвя победа над времето. Постигането на тази победа обезпечава едно стъпало в Тънкия свят, където трудът е също такова неизменно условие, както и в телесния свят. (7-79)

По-стегнато тряба да се завърже пояса на труда. Не като нещастие, а като достигане до стъпалото. Орачът, полагащ усилие за обработване на земята, често може да подаде ръка на самия риши, допринасящ за благото на човечеството с мисълта си. (7-80)

Особено вредно е да се откъсне човека от привичния му труд. Даже при нисшия труд

той сътворява огнена енергия. Отнемете му труда и той неминуемо ще изпадне в маразъм, загубвайки пламъка на живота. Не трябва да се насажда понятието “пенсионери”. Хората остаряват не поради възраст, а поради угасване на огъня. Когато той е угаснал, произтича вреда и за обкръжението. Особено вредно е, когато пространство, заето от огъня, изведнъж стане достъпно за гниене. Такова гниене е противно на закона на Битието. (8-62)

Трудът е най-добрият очистител от мерзости. Трудът поражда мощния фактор на потта, който се е считал като средство за зареждане на човека. (8-290)

Има четири вида труд: презрителен, който води до упадък; несъзнателен, който не укрепва духа; предан, който дава блага жътва и накрая съзнателен и свещен - под светлината на Йерархията.(9-118)

Древните мъдреци са предлагали заниманията с изкуство или занаятчийство. Всеки трябва да се приобщава към такова ръкоделие. Те са го имали в предвид като средство за съсредоточване. Всеки в стремежа към усъвършенстване е напрягал воля и внимание. Настанало е време да се върнем отново към качествата на ръкоделието, което ще обнови въображението. (9-293)

Ненавижданият труд представлява бедствие не само за неудачния работник. Той отравя и цялата обкръжаваща атмосфера. Недоволството на работника не позволява да се намира радост и да се усъвършенства качеството. Освен това империлът, пораждан от раздразнението, задълбочава мрачните мисли, умъртвявайки творчеството. (12-92)

Невъзможно е да се мисли за Братство, ако човек не се радва на участие в общия труд. (12-108)

Работещите на половин обороти лесно се разочароват и не получават необходимия резултат. Трудът трябва да се базира на пълната преданост. Често не ни е дадено да видим плодовете на нашата работа, но ние трябва да знаем, че всяка капка труд е неоспоримо завоевание. Такова знание ще даде продължение на труда в Тънкия свят. Не е ли все едно, ако трудът бъде изпълнен мислено и се запечата в мислеобрази? (12-125)

Говорейки на хората за труда, трябва постоянно да се набляга на ритъма. Постоянният и ритмичен труд дава най-добрите резултати.(12-300)

Не се изнурявайте с неравномерен труд. Спазъмът на мускулите не е сила. Трудът трябва да стане жизнена потребност. (12-550)

Съветвам ви да имате няколко започнати работи, за да можете по-лесно да ги съгласувате с вътрешното състояние на съзнанието. Лошо е, ако човек започне да ненавижда своята работа поради непостоянни токове. И обратно. Мъдрата смяна на занятието ще повиши качеството на труда. (12-591)

Опитните работници знаят колко по-производителен е ритмичният труд. Карма-йога е

особенно много свързана с ритъма. Карма-йогът се труди не за това, че някой го заставя, а защото не може да живее без труда. Ярко изразеният ритъм на труда се слива с подобните на него съзвучия от цялата земя, при което се по-лучава помощ и от Тънкия свят. Хората биха могли много бързо да преуспеят, ако разберат и възприемат тези невидими сътрудничества. (13-214)

Наричат труда молитва, радост, въздигане. Много определения могат да се дадат на това напрежение на психическата енергия. Наистина, пранаямата се проявява в ритъма на труда. Хората биха могли да се възползват от дисциплината, проявяваща се в труда. Често хората съпровождат труда с песни или говорене, сякаш ободрявайки себе си. Но съществува и т.нар. нашепвания, който представляват нещо средно между думите и мислите. Нерядко това нашепване няма отношение към предмета на труда, сякаш човекът си разказа някакви истории, числа, азбука и непознато име.Дапи това не са разсънени под въздействието на възбудената енергия спомени от далечни съществувания? Такива състояния трябва да се изследват, защото в тях могат да се проявяват черти от отминали животи. (13-297)

Една от най-светлите радости се ражда в труда. Нека всеки открие за себе си кой труд представлява за него празник, кой труд умножава неговите сили. Отдихът е в смяната на труда, но хората дълго още няма да разберат това. Също така не може да бъде разбрано, че и мисленето е труд. (13-363)

Трябва да се съветват хората да увеличават напрежението на своя труд. Всеки може да продължи своята работа, увеличавайки многократно вложените усилия. Само такова отношение към работата може да уравновеси до известна степен объркването на човечеството. Който намери в себе си сила даже и в най-смутните времена да се труди, той вече създава около себе си равновесие.(13-438)

Във всяко свое състояние човек може да се приобщи към някакъв занаят. Такова занимание ще съхрани младостта на неговото мислене. Вече казахме, че ритъма на труда е своеобразна йога, а при всяка йога е необходимо вдъхновение и устременост. Тези цветя растат в градината на майсторството. Само онзи труд води към съвършенство, който съдържа в себе си красота. (13-500)

Трудът поражда ритъм и в труда хората се приобщават към надземните вибрации. При това всеки добър работник повишава своите вибрации и се приближава към въздигането. (13-758)

Трудът е висша мярка, но въпреки това мнозина го смятат за проклятие. Те не разбират, че трудът представлява освобождение от егоизма, от онова най-вредно свойство, пречещо за достигането на надземното творчество. Високото качество на труда позволява

на човека да се извиси над унизяващия го егоизъм. Творецът в минути на висше вдъхновение не мисли за себе си. Затова подаръкът на труда е освобождаване от егоизма. (13-839)

Ние утвърждаваме труда като световна ценност. Всеки труд е източник на радост не само за себе си, но и за вселената. Такава радост в Надземния свят е нетленна. Тя създава признателност и такова свързване на вибрациите ще помогне на пътника в надземното му странстване. (13-844)

Условие на Братството е пълната съизмеримост на мислите и думите. Строителят трябва да знае до колко да натовари колоните на дома. От несъизмеримост произтичат разрушения, кощунство, лъжа, предателство и всички безобразии явления. Нима може да се строи здание там, където на бълхата се приписват свойствата на гигант; където ръженът е повече необходим от Господа; където вихърът се сравнява с полета на комар? Доброто съждение се отличава с красота, затова е некрасиво да се каже: "Ще затворя великана в кибритена кутийка или орелът се рее като кокошка."(2-2.VII.19)

В името на съизмеримостта трябва да се намери правилното място на хората, иначе с еднакъв глас ще разказваме за центъра на планетата и за мастиленото петно. Ако забележите продължителен разговор за незначителни неща, обърнете внимание на събеседника за безполезността на такова бърборене. Нима може да се смесва ручеят с океана? На земята винаги бързат да смесят личното със световното. (2-2.VIII.4,5)

Даже малцината, чувстващи значението на съизмеримостта, си спомнят за нея само в някои особени случаи. Когато се давиш, тогава си спомняш за най-добрите правила. Но много по-важно е да се помнят те в ежедневието на живота. Там където има големи дървета, не се вижда храсталакът. Когато може да се пренесе мисълта до предела на чудесата, тогава няма да говорим дълго за пробитите подметки.

Съветвам настоятелно да се освободите от празното бърборене на чашка кафе или пиво. С това половината от деня ще се освободи. Няма по-лоша несъизмеримост от предъвкването на глупости на масата, или от разсейването на клетви, или да се правиш на обиден като дребен търговец, или да бягаш от отговорността, или да престанеш да мислиш за красотата. (2-3.IV.10)

Във връзка със съизмеримостта трябва да се различават нещата, които могат да се повторят, от нещата, които са неповторими. Може да се отложи нещо от ежедневието, но срочните послания трябва да се приемат незабавно. Може да се каже със сигурност, че моментът на космическата възможност е невъзвратим. Има храни, които могат да се приемат само в определен порядък. Не в сладостта на почивката, а в мрака на бурята е полезен моят глас. Затова умейте да слушате! Познавам хора, които пропуснаха повика

поради почерпка. (3-64)

Духовният живот се определя от съизмеримостта. Човекът, не различаващ малкото от голямото, нищожното от великото, не може да бъде духовно развит. (3-67)

За вместване на големи планове трябва да се използват големи размери. Не е възможно в малкото съзнание да се вложи разбирането за Йерархията. Всяко джудже смята своята работа за най-важната, но в служенето на гигантите мерките трябва да са утвърдени от духа. Великите пътища изискват и велико разбиране. (6-251)

Смятат, че грошът, подаден на бедняка ще забули извършеното убийство! Докато не бъде осъзната съизмеримостта, не може да се постигне равновесие. (12-76)

От качеството съизмеримост произтичат и почитането на Йерархията, и разпознаването на хората. "Товарът на слона ще смачка магарето" - гласи древната пословица. Без съизмеримост не може да се състави правилна представа за Братството и за съотношението Учител-ученик. Обикновено хората не обичат да се наричат ученици, но ние ще оставим за себе си това почетно название. Всеки учител трябва да остане и ученик. В това е високата съизмеримост. Но когато за Учителя се изразяват с недопустими слова, значи мисленето е далеч от съизмеримостта. (13-47)

Трябва да се знае колко вредно е прилагането на земни мерки към надземните обстоятелства. Мнозина си спомнят за съизмеримостта в дребните дела, но когато до тях се докоснат големи изпитания, те продължават да се държат елементарно. Именно при особени събития трябва да се преизпълним с надземно разбиране.(13-384)

Наблюдателността или по-точно бдителността е начална форма на "орловото око". Отсъствието на наблюдателност у хората е толкова поразяваща, че те не могат да забележат дори предметите, висящи над главите им. Не могат да изброят десет от заобикалящите ги предмети. Не могат да опишат и най-простите елементи в обстановката. За тях всичко е нищо. Това не е стелен на безгрижие, а тъпо невежество. Заобикаляйте такива двуноги! Такива хора ще твърдят, че всички индуси си приличат по лице, че не могат да отличат китайците, монголците или арабите един от друг. Малцина биха могли да определят професията на стопанина по особеностите на неговото жилище. А как да се отличи новодошлият? Разбира се, не по думите. По-добре приложете стария способ на Изтока. По очите, походката и гласа. Походката и гласът,при определено умение, биха могли да маскират истината, но очите са непроменими. (3-190)

Преди осъзнаването на психическата енергия трябва да се научите на внимателност. Затова са полезни неочакваните въпроси, описанието на случващото се. Особено полезни са ежедневните записки. Невнимателният, ненаблюдателният не може да следи за разцвета на психическата енергия. Веднъж благословеният Буда казал на учениците си:

"Да поседим в мълчание, но да оставим очите си отворени." След малко Учителят попита: "Колко пъти измених своето положение?" Един забелязал десет изменения, друг само три, а за трети Учителят бил останал неподвижен. Тогава Господрят на Знанието се усмихнал: "Аз измених положението и гънките на дрехата си седемдесет и седем пъти. Докато не се научим да различаваме ставащото, няма да станем Архати." (4-551)

Поставете един предмет на необичайно място и ако не го забележат, сложете друг, по-голям и наблюдавайте какъв "слон" най-после ще привлече вниманието. Не са необходими сложни предизвикателства. Понякога простата внимателност може да ви придвижи много стъпала напред. (4-651)

Един йога бил известен с това, че незабелязано размествал различните предмети в домовете с обяснението: "Следя дали всички не са ослепели". Наистина, малцина са тези, които забелязват обкръжаващите ги изменения, но първият признак на "Орловото око" е да се забелязват и най-мапките промени наоколо, эащото от тях зависи вибрацията на цялото. (6-47)

Ние преди всичко обръщаме внимание на наблюдателността, която помага за хармонизиране на центровете. (7-505)

Наслояването на впечатления в третото око е основа на творчеството. Не само старите будисти, но и най-древните Завети са изисквали възпитание в наблюдателност. Лишеният от наблюдателност прахосва маса енергия там, където би могло да се прояви пестеливост. Особено непростим за човека е плъзгащият се по повърхността поглед, нищо незабелязващ и нищо не даващ. (17-519)

Наблюдателността е едно от главните огнени качества, но тя съвсем не е лесна за придобиване. Натрупването й е също толкова бавно, както и на съзнанието. Наблюдателността, както и съзнанието, се създават в живота. Няма теоретична наблюдателност. Но разсеяността на хората е невъобразима. В такова състояние не може и дума да става за някакъв Нов свят, затова трябва да се въведе наблюдателността на всяка цена в училищата за малолетни. Часът, посветен за развитие на наблюдателността, ще бъде истински урок на живота. Ако за начало ученикът успее да забележи обзавеждането на стаята, това ще бъде вече постижение. След това предложете на ученика да премине през непознато помещение, изпитвайки своята наблюдателност. По този начин би могло да се изяви слепотата, но и да се открие истинското зрение. Децата много обичат такива задачи. Тези упражнения пренасят съзнанието във висшите сфери. Представете си възторга на малчугана, когато той възкликне: "Видях още нещо". В това "още" може да се съдържа цяла степен. Така се заражда истинската наблюдателност. (8-69)

Не одобряваме мнителността и боязливостта, но настояваме за бдителност и

предпазливост, тъй като тези качества принадлежат на озарението. Не всички биха намерили границата между тези две понятия. Някои ще нарекат мнителността предпазливост, а бдителността ще изпълнят с боязливост, като по този начин тези най-добри качества ще бъдат сведени до най-позорните черти. Но разумният ще оцени всички обстоятелства и ще открие зараждащото се зло. Той няма да остави пепелянката пред прага, тъй като зародилото се зло ще донесе отровни плодове. Той няма да каже, че не си струва да се обръща внимание на малкия скорпион, тъй като и от него може да се получи смъртоносно ухапване. (13-513)

Наблюдателността се придобива при постоянна устременост, бдителност и готовност. Но да бъдеш разсеян, значи да допуснеш до себе си най-разрушителните влияния. Невъзможно е да се мисли за Надземното, когато мислите са разсеяни. Хората често намират оправдание за своите грешки в расеяността. Дори не се замислят за значението на това жалко състояние. Разсеяният вожд го очаква поражение. Мъжеството никога не може да бъде разсеяно. Сравняват мъжеството със стоманено острие, но не и с купчина пясък. Никакво знание не може да се пидобие с разсеяност. Ние не можем да подадем знак на разсеяния. Необходимо е да се приучваме към наблюдателност. (13-660)

Хората малко отдават внимание на спасителното качество наблюдателност. Неразумните ще кажат: "Когато дойде опасността, тогава ще застанем на стража". Но ще могат ли да я съзрат, ако техният дух не е развил своето зрение? В човешкото съзнание са заложени много качества, но е необходимо умение да се извлекат от дълбините на съкровищницата. Хората се надяват да установят връзка с Надземния свят, но за това е необходима наблюдателност. Мислителят казвал: "Бъдете винаги готови!" (13-785)

По пътя към разширеното съзнание голямо постижение ще бъде възпитаването на наблюдателност. Малцина носят това качество от Надземния свят. Обикновено зачатъците на наблюдателност трябва да се доразвият върху най-обикновени предмети. Ненаблюдателният човек е като сляп и глух. Той не може да възприеме висшите прояви, не може да ускори придвижването си и остава да се върти в заклетия кръг на предубежденията. "Помогнете на слепия да прогледне!" - съветвал Мислителят. (13-821)

Възможно ли е да се придобие наблюдателност без бдителност, без постоянно стояне нащрек? Такива качества не идват мигновено, те трябва да се възпитават, при това без каквото и да било усилие. Но нека изследователите запомнят, че този труд е нужен и за Надземния свят. Колко жалък е пътникът в обширните надземни области, лишен от наблюдателност и не умеещ да прояви бдителност! Край него се разминават най-добрите срещи, защото в Надземния свят никой не принуждава пътника и той сам трябва да усети сходните с него вибрации. Така той няма да се загуби сред разнородните ритми, но

внимателно ще се устреми към най-подобаващите му. Така от най-простите земни познания се формират надземните съкровища. (13-822)

С упорито напрежение на волята може да се насочи вниманието към различни предмети. Не смятайте, че такава способност за делимост на вниманието е присъща само на гениите. Всеки човек може в течение на различните съществувания да възпитава в себе си способност да отговаря едновременно на различии въпроси, да пише две писма едновременно и пр. Такова качество е особено полезно в Надземния свят, иначе пътникът потъва в разнообразието на множеството впечатления и губи способност да ги усвои. Ако не е възпитал в себе си внимателност, човек се потопява във вълните на неизпитани вибрации и потъва в хаоса. Не трябва да се мисли, че всеки нов жител на Надземния свят незабавно ще получи Ръководител. Той трябва да създаде в себе си способност да разбере мисленото ръководство. Разбира се, езикът на мисълта е еднакъв за всички, но хората, неприучили се да мислят, не могат да усвоят разбирането на помощта. Затова ние казваме: не пропускайте земните дни без размисли за Надземния свят. Само заостреното внимание може да преоткрие много явления, незабележими за невежите. (13-837)

Тема 12. ПРАКТИЧЕСКИ НАПЪТСТВИЯ

Не се ожесточавайте духом, но разберете присъствието на Голямото в малкото. Знанието не идва бързо, ако духът се вълнува.

Не разгръщайте случайни книги. (1-22.II.21)

Всяка принесена жертва ви издига с едно стъпало по-нагоре. И ако аз ви предложа злато, монети или скъпоценнни камъни, откажете.(1-1.III.21)

Укрепете в съзнанието си нашето присъствие във вашия живот. Нека сърцето бъде за вас главният съдия и източник на сила на вашата вяра. (1-2.III.21)

За да се устреми духът, трябва да се изгонят ненужните мисли и да сте готови да приемете вълните от вибрации, изпращани от нас.(1-10.V.21)

Моли се на Христа и умей да намираш радост в обръщането към Твореца. Само чистата мисъл остига до нашето ухо. (1-27.V.21)

Пазете се от гняв и съмнение. Против гласа на духа не вървете. Заглушете мирските гласове. Не обвинявайте другите заради постъпките, извършени поради невежество. Много са тъмните и трябва да се прощава. (1-29.V.21)

Съумейте, бидейки ученици, да устоите против раздразнението. Моят ученик трябва да има добро око. Трябва в увеличително стъкло да се гледа на всичко добро и десетократно

да се намаляват проявите на несъвършенство, иначе ще си останете предишните.(1-15.VI.21)

Трябва да се върви по свой път. (1-21.VI.21)

Учениците не трябва да съдят прибързано. Не само чети, но и размишлявай. (1-23.VI.21)

Вратите на духовния свят са отворени за всекиго. (1-26.VI.21)

Не бързайте! Дори и когато се кове желязото е нужно време. (1-31.VII.21)

Духовната страна винаги страда, когато имате твърде много вещи. (1-13.X.21)

Обръщайте се към своя Ръководител не с въпрос, а с твърдение. (1-26.X.21)

Укрепи в съзнанието си мисълта за щастието да се живее и нишката на пътя няма да се прекъсне. Химните към Твореца не само в храма се възнасят. Восъкът за свещите се топи в трудовото ежедневие. (1-28.X.21)

Възкачилият се на върха не тъгува за цветята в низините. (1-30.X.21)

Мъглата се стеле в подножието на планината, а върхът винаги е огрян от слънчевите лъчи. (1-2.XI.21)

Когато са налице условия за щастлив земен живот, духът няма да влезе в отредения му храм. (1-4.XI.21)

И преди потопа хората са се женили, пирували и търгували, а Ной вече е избирал дъбовете за своя Ковчег. (1-20.XI.21)

По-добре е да вървиш нощем с водач, отколкото да търсиш сам пътя в тъмнината. (1-22.XI.21)

По-добре е да имаш яростни врагове, отколкото гнили приятели. (1-23.II.22)

Общият път няма да доводе до Светата планина. (1-18.IV.22)

Създайте си обичай сутрин, започвайки деня, да се запитвате какво може да се добави към предстоящите ви дейности, за да може моето име да бъде във всичките ви дела, но не като спънка, а като мярка. (1-27.I.23)

Жертва, жертва, жертва; след това идва получаването и най-после - тържеството на духа. (2-1.II.3)

Отдавайки, получаваме. Презирайки вещите, получаваме небесно одеяние. (2-1.II.9)

Посрещайте лошите одумки с усмивка и без раздразнение. (2-1.III.4) ,

Нашите ученици имат мисловно упражнение, при което от цялото съобщение се обявява само една част или една дума. Отгатвайки направление на мисълта, всеки добавя по свое усмотрение това, което смята за най-вероятно. След време личното се измества от общото съзнание и така се създава нещо като вихър на духа.(2-1.IV.5)

Когато се събирате, пристигайте като за молитва, най-добре помълчете малко, не

трополете с вещите, не крещете, когато говорите, тъй като крилата на духа растат в тишина. (2-1.V.10)

Четейки писанията на мъдреците трябва да се уедините и да прилагате последователно четеното към различии свои състояния - като новороден, като старец, като изгнанник, като Господар, като слепец, като просветлен. (2-1.V.11)

Добре е да се пребивава на слънце, но звездното небе също донася хармония на нервите. Луната, напротив, не е за нас. Чистата лунна светлина унищожава праната. Макар и да притежава голям магнетизъм, луната не действа благоприятно при възстановяването на силите. Тя често причинява спадане на жизнения тонус, подобно на хората, поглъщащи жизнената енергия. (2-2.I.4)

В случай на затруднение при вземането на решение поседете мълчаливо заедно, мислейки за едно и също нещо. Скоро ще разберете колко такова мълчаливо обсъждане е полезно. Законът е: две съгласувани мисли увеличават силата си седмократно. (2-2.V.7)

Ако застанете срещу слънцето при изгрев и подложите на облъчването му слънчевото сплетение, можете да усетите победата над океана, тъй като при това става допир на светлината със светлината на духа. (2-2.VI.19)

Напомняйте си постоянно: “Нищо не може да спре моя бяг към Учителя. Моите сетива се изострят и силата ми нараства в движението”. Така подвижност и находчивост са тясно свързани. (2-3.I.9)

Дъждовните облаци на небето са тежки за Агни йога. Съветвам да носите обувки с гумени подметки. Разхождайте се сутрин, избягвайки дима. Трябва мъжествено да се посрещат превратностите на живота, защото не може предварително да се каже кое е за лошо и кое за добро. (4-166)

За по-близък допир с праната не трябва да се затваря прозореца, освен в много студено и влажно време. Полезни са продължителните вани или къпане в топла вода, без резки движения, защото те нарушаватдвижението на аурата. Ние ги избягваме. Ритмичните движения не нарушават връзката с атмосферата. Тетаничните и безпорядъчни движения като игли раняват аурата. (4-194)

Трябва много грижливо да се подържа чистотата на въздуха в спалнята. По време на излизането на астрала тялото остава без защита и ако въздухът е отровен, то появата на неканени гости е неминуемо. Трябва да се знае, че астралът напуска тялото много по-често, отколкото си представяме, но с различна цел. Непосредствено задължение на всекиго е да създаде възможно най-добри условия за своя астрал. Трябва също да се следи да не остава в дома мръсна вода. Домашните аквариуми и басейни са най-често нежелателният разсадник. (4-196)

Изправеното положение на гръбначния стълб е препоръчително. Движението на енергията става вертикално нагоре, като на живака в термометър, затова всяко прегърбване е нежелателно. Неблагоприятни са и дейностите, изискващи странично напрежение, например рязането на дърва. (4-302)

Приучвайте се да гледате без да виждате и да слушате без да чувате, т.е. да насочите поглед към духовните области. Така , че независимо че очите ви са отворени, да не виждате ставащото пред вас. Или, независимо от силния шум около вас, ушите да не възприемат нищо. Чрез тези упражнения можете да се придвижите много в усвояването на психического зрение и слух. За тази цел е полезно да държите постоянно във въображението си образа на Учителя като най-ценното, което ви свързва с Висшето. (6-68)

Опитайте се да пишете с двете ръце едновременно, но различен текст; да водите два разговора одновременно; да диктувате две писма. Опитайте едновременно да управлявате кола и да водите беседа върху сложни теми. Опитайте се да не започвате кавга, когато неустойчивото настроение на вашия събеседник предизвиква вашето раздразнение. (6-69)

Когато вашето съзнание ви подскаже необходимостта да имате постоянно изображението на Учителя, тогава седнете в спокойно място и устремете взор на избраното изображение. Но помнете, че решението ви трябва да бъде окончателно, тъй като в случай на предателство това постоянно изображение ще бъде постоянен укор към вас. След съсредоточеното наблюдение на изображението затворете очи и го пренесете в "третото око". Упражнявайки се така, ще получите живо изображение на Учителя и ще усетите особено трепетно изпълване на сърцето. Скоро изображението на Учителя ще бъде постоянно с вас, понякога без цветове, но след това жизнено и даже в движение. Вашата молитва вече няма да се нуждае от думи, а само сърдечният трепет ще изпълва същество ви. Такова състояние е много полезно в живота, но е необходимо съзнанието да съответства на него. (6-89)

Приучвайте се да не оставате поразени и да не се учудвате на нищо. Но не разбирайте това като убийство на духа. Напротив, в пълна готовност, раждайки в себе си предвидливост, бъдете на стража с пълна активност на съзнанието. Много чудни неща ви очакват. Можете да ги възприемате според желанието и според съзнанието си, но още по-лесно ще достигнете до тях чрез лика на Учителя. Ако можете да си представите лика на Учителя с пълна отчетливост във вашего съзнание, то бихте могли да пренесете своето съзнание в неговото съзнание и да действате като че с неговата сила. Но за това е необходимо да виждате лика на Учителя отчетливо до най-малките подробности, без изображението да трепти, да се изкривява и да променя очертанията си, както най-често се случва. Трябва много да се внимава, когаго повърхноста на океана започне да се вълнува.

Затова е добре преди събирания да се постои в пълно мълчание, без да се отвличате даже с музика. (6-90)

Ако ясното изображение на лика на Учителя ни поставя в най-близко сътрудничество с него, то и всяко друго ярко изображение на някакъв предмет в нашето "трето око" го прави близък и достъпен. Ако предметът е възпроизведен с пълнотата на всичките си краски и щтрихи, то става възможно той да бъде употребен за най-близко въздействие. Става възможно като че да го владеете. Независимо от разстоянието, можете да го управлявате и да доближавате неговите възможности. Можете постепенно да развивате тези способности на обикновени предмети, като при това ще забележите, че, когаго се създаде ясно изображение, се получава особена трепетна вибрация, подобно въздействието на магнит. (6-91)

В древността са съветвали да се поставя ръката върху иглите на млад кедър, за да може да се приеме сгъстена прана през краищата на пръстите.(7-14)

При тесни групировки трябва особено да се следи за взаимните помисли, за да не се обременява или прекъсва течението на психическата енергия. (7-16)

Трябва да се говори за духовното. Духовната беседа предпазва от замърсяване и раздразнение. Там, където се водят често духовни беседи, се натрупва особена аура. Нека тези беседи да са несъвършени, но те ще послужат като пробни камъни за присъстващите. При това избягвайте да спорите за безспорното. Може да не сте изцяло единодушни, но поне да не си блъскате челата, защото може да ви порастат рога. А какво би било, ако знаещите истината обединят усилията си на Земята? Каква мощ би се получила! (7-21)

Гледайте на беседите за духовного като на практическо упражнение за сърцето. Пътят на духа, както нищо, друго развива съзнанието и очиства живота. Трябва да се очисти съзнанието като път за преуспяване. Не трябва да се губи времето в преследването на съмнителни цели, когато има толкова възможности, теглещи нагоре. (7-39)

Давайте възможност на сърцето си да беседва с Висшия свят. Тази беседа може да бъде на различни езици. Може би тя ще бъде мълчалива, без наставления и съвети, но възнасяща нагоре. Или израз на мълчалива признателност. Пламъкът на сърцето се разгаря от устремяването към единение с Върховното. Нищо не може като сърцето да намери пътя към Йерархията. Но и сърцето ще укрепи себе си с мощта на Висшето. (7-41)

Трябва всеки ден да се мисли за задачите на Новия свят. Трябва да се стремим към Новия свят като към нещо стоящо пред вратата. Не трябва да се предоставя на другиго да се грижи за Новия свят, когато той трябва да бъде осмислен от всички нас. (7-132)

В минути на напрежение можете да се съберете и да поседите в мълчание. За повечето от хората мълчанието е бездействие. В действителност напрегнатото мълчание

представлява огнено заграждение и умножено по числото на съединяващите се създава истинска твърдина. При това е добре да се мисли за единствения път, водещ към спасение. (7-185)

Да се помълчи и да се насочат мислите към най-Висшето е най-полезното упражнение. Чудна топлина се разлива от това. (10-516)

Хората смятат, че непроизнасянето на звук вече е мълчание. Но за постигане на пълната му мощ мълчанието трябва да обхваща и изпълва цялото същество, при което идва общуването с Висшите светове и се образува усилена енергия. Такова мълчание е най-високо напрежение.(13-89)

Когато ви препоръчвам да се събирате в мълчание трябва да знаете, че такава съсредоточеност привлича особена енергия, която е по-мощна от думите, дори и гръмотевични. Малцина, обаче, го разбират като част от действието. При нас понякога цялата Обител потъва в мълчание, което означава, че става нещо особено. Много пъти хората са чувствали, че, преди да извършат някакво решително действие, трябва да постоят в мълчание. Опитният оратор, преди да произнесе решаващата дума, замълчава, поемайки си дълбоко дъх. Някои разбират значението на тази глътка прана, но други постъпват съвършено несъзнателно. (13-139)

В древността е бил разпространен обичаят да се дава обет за мълчание. Научно може да бъде обяснено, че по този начин хората са се стремили да постигнат съсредоточеност на мисленето. Наред с това те своеобразно са се подготвяли за надземното състояние. Не може да се отрече, че всеки стремеж към задълбочаване на мисълта е полезен, но в същото време не трябва да се забравя, че при развитото съзнание всяко насилие над природата е ненужно. Мисленето може да се усъвършенства и без насилие върху себе си. Да се отнесем с уважение към древните мълчаливци, които са действали с желанието да се усъвършенстват, но еволюцията изисква по-широко приложение на силите на човека. Нека той приложи на дело всички свои възможности, нека с всички способи да се стреми към Прекрасното. (13-798)

Много велики пълководци, управници и водачи след отдаването на важно разпореждане са потъвали в мълчание. Хората са приписвали това мълчание на умора или подтиснатост, но в действителност е ставал важен психологически факт. Управляващият е съпровождал своята заповед с мисленото и провеждане. И действително, мислената заповед може да бъде усилена чрез съсредоточване на волята, като в същото време и най-смислената заповед може да бъде отслабена чрез пресичане на енергията. Могат да се посочат исторически примери, когато важни решения са били унищожавани, поради нищожното обкръжение. Така мъдрото мълчание отдавна е било оценено от различни

народи. Най-важните действия са се извършвали в мълчание, а не под необузданите викове на тълпите. (13-594)

Действено безмълвие. Така наричаме краткото мълчание, предхождащо всяко важно действие или изказване, извършвано от час. Присъстващите ще кажат: "Той се съсредоточва", но знаещите ще разберат, че деятелят е подал сигнал към Надземния свят и е помолил за сътрудничество и ръководство. За такъв пренос на съзнанието не са необходими думи. Същевременно не винаги се знае кой може да помогне, тъй като работата може да засяга различни области. Но ако трудът е насочен към общото благо, ще дойде и опитен Ръководител. Можете да бъдете уверени, че един миг напрегнато мълчание може незабавно да призове високата Помощ. Мълчанието се съпровожда с дълбоко въздъхване. (13-918)

Трябва да свикнете поне няколко пъти дневно да изпращате доброжелателни мисли за света. Така привиквате към безкористни стремежи. Както Спасителят мисли за целия свят, така, следвайки го, и ние можем да приложим своите мисли за създаването на творческа енергия. Не трябва да се гледа на изпращането на мисли като на някакво свръхестествено тайнство. Нека това бъде като храна за духа, като гориво за огъня в студената нощ. Така във всичко трябва да се следва висшия пример. Сърцето ще се превърне в точен часовник, когато дойде време да се изпраща мисълта за всички. Не са необходими уморителни медитации. Мисълта за света е кратка: “ Нека бъде на света добре!” (7-300)

Където и да се намирате, преди произнасяне на някакво решение въздъхнете, колкото се може по-дълбоко. При това вдишване е възможно, дори и в най-замърсената атмосфера, да поемете частица благодатна Прана. Наред с това искреното сърдечно въздишане предизвиква образуването на необичайно дълга, като че призивна тръба. Така всички най-добри прояви на човешкия организъм не са само химически реакции, но и проникват през различните слоеве със своята психическа сила. (8-32)

Въздъхването се е възприемало като отговор към Бога. Причина за това действие е съсредоточването на огнена енергия. Забележете, че убиецът, както и всеки друг злодей, не въздиша. Тази напрегнатост има място само при висши емоции. Може да се напише труд за въздишката и тя ще наподоби много молитвата. Трябва да се подбират всички благотворни прояви на природата. Няма нужда да ги считаме за морално отвлечени, след като на тях се гради основата на здравето. (8-521)

Дълбокото въздишане предизвиква нещо подобно на вътрешен спазъм. Такива нервни съкращения са признак на усилено отдаване на психическа енергия. В зависимост от импулса тази енергия ще подтикне към дейност определени органи, които ще придадат съответен химизъм на въздишането. Така и при произнасянето на “аум” се осъществява

въздъхване, химизмът на който ще бъде много благодатен. (11-117)

Дейци от различии области, когато почувстват умора, прекъсват дейността или словото си и въздишат дълбоко, при което получват от някъде нов прилив на сили. Много от тях постъпват така по интуиция, без да си дават сметка за ставащото. Но представете си колко би се усилил този процес, ако се извършваше съзнателно. Трябва да се запомни, че такова обновляващо въздишане се нарича надземно, тъй като чрез него труженикът призовава Висшите сили. Но всеки труженик трябва да знае, че за подобряване на следствието той трябва съзнателнр да се обърне към Надземния свят и да потвърди вътрешната си връзка с Резервоара на всичко съществуващо. Мнозина при въздишане затварят очите си, което е правилно, тъй като предизвиква по-голямо съсредоточване. Вече сме говорили, че озарението може да бъде мигновено. По такъв начин се получава малка пранаяма, но с тази разлика, че тази може да се извършва навсякъде и без оглед на присъстващите. Надземното въздъхване трябва да бъде единично, тъй като само в едно единствено въздъхване може да се призове мощта на енергията. При повторение се получава задъхване, което ще провали труда. (13-816)

Полезно е от време на време да се поседи спокойно, обръщайки се духом към Безпределността. Това е като душ от далечни светове. Трябва сами да привличаме токовете, иначе те могат безследно да се изплъзнат. Мисълта- магнит привлича положителните токове и същата отблъсква като щит отрицателните. (8-344)

Прелитащите послания! Колко често те се разнасят из пространството и отново се връщат в Хранилището на невъзприетото! Учудващо е, че никъде не се говори за летящите инструкции. Вярно е, че тези послания могат да бъдат подобни на стрела и да достигнат до местоназначението си, но също така е вярно, че сърцето, за което са предназначени, трябва да пламти непрестанно. Има старинна китайска легенда за пътник, минаващ покрай убежището на осмина блажени. Той забелязал, че всеки бил зает с някакво изнурително занятие. Когато пътникът ги запитап какъв е смисълът на неуморния им труд, всеки отговорил, че лови прелитащи послания. Тогава преминаващият си помислил: "Щом като вече постигналите блаженство трябва толкова упорито да се стремят към познанието и да очакват непрекъснато изпратените им инструкции, то колко повече трябва аз да съм подложен на напрежение, за да не изтърва Висшата Воля". (8-654)

Трябва да се привиква с факта, че всяка вест от нас е нещо необходимо. Това може да бъде една дума или буква, но щом като е изпратена, значи е необходима. Хората и сами често произнасят разпореждания от една дума, но тя предизвиква в тях асоциация с нещо много по-продължително. В нашите телеграми винаги се съдържа пълното значение. (9-31)

Всяко съдържателно и изпълнено с високи мисли послание се пише не за себе си и не

за определено лице, а за цялото човечество. Не трябва да се затрудняваме с размишления за това кому ще бъдат полезни нашите мисли. Достатъчно е да знаем, че, наред с графичното представяне, всяка написана мисъл се изпраща в пространството. Не е наша грижата къде изпратената мисъл ще намери пристанище. Единствената ни задача е мисълта да послужи за благо.(13-246)

Хората не ценят надземните послания. Не си представят колко труд е положен от надземните Приятели, за да се придвижи мисълта през плътните обвивки. Надземните Приятели са търсили най-добрите условия, за да не пречи нищо на тяхната пратка. Те са чакали часа, когато земните ще могат без раздразнение да отворят психическото си ухо. И точно тогава, когато всички пречки са предвидени и преодолени, пристига пазарният посланник и възвишената мисъл е прогонена. Човекът прогонва тази мисъл като нахална муха. Той смята, че в главата му се върти някаква небивалица. Той не помисля, че Надземният Приятел се опитва да го предпази от голямо нещастие, не допуска, че някой се опитва да реши вместо него сложната житейска задача. Житейският ум не допуска възможността за сътрудничество извън пределите на Земята.

Трудно е за Надземните приятели да изпратят писмата си на Земята, особено когато са срочни. При това злите присмехулници бързат да пресекат добрата вест. Те се опитват да я изпреварят и за нещастие човек често е склонен да слуша повече гласа на лукавия. Съзнанието на човека рядко е достатъчно развито, за да може да различи качеството на посланието. Човекът е обзет от житейски грижи и гласът на мълчанието не може да бъде чут. Да, трудно е за Надземните приятели и за нас, когато ухото е глухо и пазарът се предпочита. Мислителят молел учениците си: "Бъдете на стража денем и нощем, защото не знаете кога ще долети надземната вест. Нима ще я отхвърлите?" (13-617)

Нашите отговори могат да дойдат след различно време. Понякога въпросът още не е завършен, а отговорът вече пристига. Друг път отговорът идва след няколко дни. Има много причини за забавянето на отговора. Но хората обикновено са себелюбиви. Ако не им са удобни, не искат да се съобразяват дори с космическите условия. (13-630)

Ако някой извърши добро, дори случайно, хвалете го. За всяка трохичка добро двалете. На този, който очаква в тъмнината, му е все едно кой ще донесе Светлина. Разширението на полезрението е донасяне на светлина. То е полезно както за даващия, така и за приемащия. Предаването на Светлината е по същество разширяване на нейния обхват. Имало е едно пламъче, но ето че са станали две, следователно извършено е благо. (8-192)

Благото в човешките ръце е като лампата вечер. Става тъмно, но лампата е готова и ръката е умела, за да я запали. За това хвалете всяко благо. Това ще бъде проява на великодушие. Нека всяка искрица благо се разгори в пламък. Дори и случайното добро да е

многочислено, то все пак е добро. (8-193)

Всеки стремеж към благо създава отзвук в Тънкия и Огнения свят. И ако този стремеж остане неосъществен, то пространствено той пребивава с пълна сила. Дърводелец, обущар или лекар могат еднакво да мислят за благо. Постоянството и устойчивостта в благото вече е завоевание. (8-304)

Записвайте си всички особени случаи. Само чрез записване ще се съхранят много забележителни явления. Не притегляйте дали е нищожно или велико, но оценявайте според необичайността. Именно необичайното може да ви даде много сведения за Огнения свят. (8-409)

Обетите от най-различен характер са били одобрявани от много учения. Всеки обет е много полезен от гледна точка на дисциплината. Хората трудно приемат доколко подобни упражнения на дисциплината са необходими за бъдещите достижения. Обетът съкращава много пътечки на разпуснатостта. Такава безотговорна и безпорядъчна разпуснатост носи много плачевни резултати в Тънкия свят. Тя е подобна на детска игра с огъня. Много трудно и болезнено е да започнеш да се отучваш от разпуснатостта едва в Тънкия свят. Най-добре от всичко е да изпиташ себе си с различни полезни обети. Хората често изпадат в смешно положение, започвайки да дават обети едва при опасност. Древните по-добре са разбирали смисъла на обета, като са давали обети в чест на най-висшето, засилвайки по този начин тържественото и възторжено настроение. Това не е било суеверие, нито сделка с Висшите сили, но порив на духа, намерил още едно освобождение. (8-421)

Могат да се проведат полезни наблюдения над изострянето на чувствителността към огнените прояви. Полезно е да се наблюдава как усеща нашата длан или чело топлината на човек от разстояние. Така може постепенно да се научите да усещате човешката топлина със затворени очи и уши на значително разстояние. (8-568)

В древността са скрепявали съюзяването с прескачане през огън. При клетва също са държали ръка над огъня. За освещаване са преминавали през огън. Подобно огнено свидетелство е преминало през всички векове. Трябва да се приеме това като основание за очистващо действие на огнената стихия. Трябва и в мисленето да се създаде такава привичка, сякаш се пропуска мисълта през огъня на сърцето. При това може да се усети благодатния момент, когато сърцето сякаш се изпълва с топлина. Усещането на топлина, тежест или трепет в сърцето ще бъде потвърждение за участието на сърдечната енергия. Не трябва да се гледа на тези указания само като на подготовка за Огнения свят. Много от придобиването на описваните качества ще бъде необходимо и за самия Огнен свят. (8-633)

Ако ме попитате какви прийоми са подходящи за нашето време, ще кажа, че трябва да се готвите за непосредствено общуване. Всякакви условни мерки са вече посредствени

сами по себе си. В дните на огнено напрежение именно огънят може да помогне на сърцето да разборе Висшата повеля, която се изразява чрез цялостния живот. Затова казваме: Слушайте и се вслушвайте! (9-236)

Древните мъдреци са препоръчвали занимания с изкуство или занаяти. Всеки е трябвало да се приобщи към някакво ръкоделие. Това се е възпремало като средство за съсредоточаване, тъй като в стремежа към усъвършенстване на уменията всеки е напрягал волята и вниманието си. Дори и на немногото дошли до нас предмети може да се види високото качество на занаятите. Сега отново е настанало време да се върнем именно към качеството на ръкоделието. Не може да се остави на машините да ограничават духовното развитие. Трябва да се запълва времето с качествено ръкоделие, което ще обнови въображението. (9-293)

Изучаването на древните езици е много полезно, тъй като в тях е запечатана историята на човешката мисъл. Може да се проследи как едни понятия са се развивали, а други са се изпразвали от съдържание. Ако сравним, например, латинския език със санскрит, може да видим доколко латинският се е задоволил с отсъствието на много дълбоки понятия. Така устременият към материализма Рим е несравним с паметниците на мисълта в Индия. (11-231)

Понякога е трудно да се заставиш да мислиш, но още по-трудно е да заповядаш на себе си да не мислиш. Всеки ден можеш да си налагаш да не мислиш за нещо определено. Но не трябва да се заблуждаваш, че заповедта да не мислиш вече те освобождава от всякакви мисли. Пълният отказ от мисли представлява голямата мислителна дисциплина. (11-404)

Ако искате да подарите на някого книга, съветвам ви да я изпратите след като я прочетете. В по-стари времена особено се е ценило подаряването на книга, прочетена от дарителя. Тогава са разбирали, че в процеса на четенето се е наслагвала особена сила. Трябва да се отчитат всички възможности за обмен на енергия.(11-411)

Трябва да се помага навсякъде и във всичко. Всякакви политически, национапни, верски и други препятствия са недостойни за човечеството. Нелепо е да се гледа цветът на кожата, когато заплашва опасност. Нелепо е да се разпитва за вярата, когато трябва да спасяваш от пожар. Всички Завети потвърждават безусловно задължението да се оказва помощ. (11-452)

Наблюдението на звездното небе може повече от всичко да ни отдалечи от земните условия. Видът на безпределността може да притъпи значението на земните тегоби. Земните страхове изчезват пред сиянието на световете. (12-97)

Древната философия препоръчва да се мисли за далечните светове като че

пребиваваме в тях. Такова отношение спомага за благотворното възприемане на мощните планетни токове, но за това е необходимо да мислим за тях като за нещо близко. Същевременно, посрещнати с мисъл на отрицание, същите въздействия ще доведат до тежки последствия. Но не разбирайте, че трябва да се мисли непрестанно за далечните светове. Важно е да се насочи към тях основната мисъл и тя ще потече по естествен път в определеното направление. Нека мисълта за далечните светове бъде проста и без съмнение. Съмнението е подобно на кафяв газ. (12-162)

Ще бъде полезно за приятелите, ако те в определен час си изпращат взаимно добри мисли. Такова действие не само че укрепва доброжелателството, но и дезинфекцира пространството, което е особено необходимо. Всички отровни еманации, освен че заразяват човека, но и се наслояват върху заобикалящите ни предмети. Тези наслойки са много трудно отстраними и могат да съпровождат предметите на далечни разстояния. По-чувствителните хора усещат върху себе си въздействието на тези наслоения. Добрите мисли са най-добрият очистител на обкръжаващото, но трябва да се приучваме към такива послания. Те могат да не съдържат определени думи, а само насочване на доброто чувство. Така и в хода на ежедевието може да се сътворява значително добро. Всяка такава пратка е като прочистваща мълния. (12-195)

Всеки миг някой някъде претърпява ужасно бедствие. Но в Братството знаят за тях и изпращат благи стрели. Но ако вие не можете да определите точно местоназначението, все пак изпратете в пространството вашата спасителна мисъл. Тя ще намери верния път и чрез привличане ще се присъедини към нашата помощ. Прекрасно е, когато от различии краища летят спасителни мисли. По този начин всеки може да се приобщи към Братството. (12-585)

Човек трябва да се убеждава, че, лягайки да спи. се отправя на работа. Ако неговата свободна воля усвои тази аксиома, тогава ще му бъде по-лесно да употреби силите си в Тънкия свят. Нека никой не се тревожи, че по този начин ще се лиши от отдих. Той ще го получи в пълна степен, защото в Тънкия свят се употребяват и съответните качества, които не се изтощават. Много по-лошо е, когато човек си ляга да спи овладян от земните страсти, не мислейки за никакви Висши светове. Тогава вместо към светъл труд и познание, човек ще се озове в нисшите слоеве и можете да си представите в какви срещи ще прахоса своята енергия. Нека заспиването бъде съзнателен преход към Висшия свят. Нека свободната воля като криле да ни понесе нагоре. И ние, в нашата Обител, не сме чужди на този своеобразен сън, който е пренасяне на съзнанието във Висшите светове. (13-24)

Понякога казваме: устремете се към нас с всички сили. За невежите такъв призив изглежда нелеп, но знаещите разбират доколко спешно е обстоятелството, което го налага. Трудно е да се съсредоточиш върху един предмет. Много години хората се трудят над

развиването на това качество в себе си, но въпреки всичко в най-напрегнатия момент някоя малка муха може да наруши устрема. Всички ние някога сме преминали през такива упражнения. Техният успех зависи не от особени качества, а от силата на желанието. Всеки може да се устреми към своя Учител, но така, че да забрави всичко. Да забрави дали е ден или нощ; топло или хладно; дълго или краткотрайно. Това е по силите на всеки. Такова устремяване е полезно и за нас, защото създава в пространството токове, които се устремяват заедно с нашите и засилват тяхното въздействие.

Казваме на хората да не се молят, защото знаем какво им е нужно, тъй като те не умеят да се съсредоточат на най-главното и такива молби само пречат. Така ние ще направим всичко, което е възможно, а хората могат да изпращат към нас единствено добрата си воля. Не обвиняваме хората, които не успяват да се ориентират в своите желания, а само посочваме най-лекия способ да се излезе от земния лабиринт. Той се заключава в сърдечния устрем към нас. Нека това устремяване бъде безмълвно. Нека сърцето да подаде знак. Трябва да е налице, обаче, пълно спокойствие. Ако такова спокойствие отсъства, то трябва да бъде постигнато чрез волята.

Всеки може да признае, че събитията от неговия живот не са протичали така, както той е предполагал. Често могат да се открият следите на Висшето въздействие. Да се съчетаят тези въздействия със самодейността, ще бъде постижение на хармонията.

Ще попитате дали винаги сме с вас? Можем да бъдем, ако го пожелаете. Всеки от нас е преминал през препятствия. Не един път, лягайки вечер, не сме били сигурни дали ще се събудим сутринта. Но всеки от нас се е учил да върви твърдо по пътеката на Учителя. В най-трудните дни Учителят казва: “Вие сте по-щастливи от мнозина. Да бъдем признателни.” (13-72)

Мнозина, считащи себе и за окултисти, са се изолирали напълно от естествените възприятия. Множество книги ги въвеждат в заблуждение, предписвайки някакви формули, съставени някога за съвсем други цели. Затова ние често предпочитаме срещите с нови хора, не претоварени с неприложими формули. Който търси формули за сърцето, за любовта, за състраданието, той няма да отвори ухото си за висшите хармонии. Само тези, които имат сърце изпълнено с любов, могат да чуят музиката на сферите или химните на природата.

Който желае да се приобщи към нашата Обител, нека по-често беседва със сърцето си и чрез него да ни изпраща макар и безмълвни призиви. Наричат тези призиви безсловесни, защото те нямат мислено изражение, а се изразяват единствено с чувство. Може да се помисли, че всичко това е много сложно, но на практика то се побира само в три думи : “Обичам те, Учителю!” Това е и проводникът към нас. Такъв проводник е много по-здрав,

отколкото молбата: “Помогни ми, Учителю”. И сами знаем кога може да се помогне, но по-бързо лети помощта на крилете на любовта. Тя ще премине и през най-непреодолимите препятствия. Нека да се обичаме вмаимно един друг. (13-80)

Мисълта за Прекрасното довежда до Учителя. Ние съветваме в мигове на объркване с оздравителна цел да се насочва мисленето към нещо прекрасно. Хората не знаят какво мощно средство им е предоставено. Те предпочитат да се оплакват, негодуват, плачат, без да разбират, че по този начин сами си ограничават достъпа към нас. Ние познаваме мощта на възвишената мисъл и затова се събираме да помислим заедно за най-прекрасното. Но не размишляваме върху един и същ образ, а всеки избира най-прекрасното близко нему. Така опасенията и грижите може да са различни, но, за радост, защитата е еднаква. (13-135)

Може да се твърди непрестанно, че устремяването към нас е най-добрата защита. Помощта може да бъде увеличена безмерно, ако няма недоволство, оплаквания, униние и недоверие. Хора, дайте възможност на невидимите помагачи да ви протегнат ръка за помощ. Колко светли криле са посърнали поради човешкото недоверие!(13-136)

Всички видове пранаяма по своята същност са насочени към разпалването на сърдечните огньове. Но от многото практикуващи само малцина получават положителни резултати. Причината е в несъзнат.елното отношение към сърцето. Изпълнява се сложно упражнение и съзнанието се насочва към броенето или редуването на движенията, т.е. към външните материални прийоми. Но никакви земни изчисления няма да запалят талисмана на сърцето. Както слънчевата енергия не съществува без слънцето, така и сърцето не може да се разгори без устремяване към центъра. Много по-лесно е да се запали сърцето чрез порив към центъра, отколкото да се разчита на материални изчисления. Някога пранаямата е била въведена основателно като спомагателно средство за ускоряване на следствията. Но от момента, когато сърдечният мантрам е загубил значението си, пранаямата по същество се е превърнала в механично средство против хрема. (7-378)

При заболявания, особено простудни, е полезно да се прави огнена пранаяма. Тази пранаяма е много проста: вдишване през носа и издишване през устата, с насочване на праната към мястото на заболяването. Но за усилване на действието трябва да си представяте, че вдишвате огъня на пространството и издишвате вече изгорения излишък. (8-369)

Ние не отхвърляме пранаямата и подчертаваме нейната полезност. В някои случаи пранаямата може да бъде като лекарство за организма. За нас дишането е важен процес, но във всички случаи естествената пранаяма ще бъде най-доброто решение. Хората не трябва да посвещават на очистването на дишането само определено време на деня. Те се

нуждаят от това многократно през целия ден. Затова е полезно да се вдъхне свежа прана няколко пъти преди произнасянето на всички по-значителни думи. Ораторите често употребяват този метод, но рядко те правят това съзнателно, докато именно съзнателността ще преобрази всяко вдишване. По такъв начин ние изцяло подкрепяме някои разновидности пранаями, но мъчителните древни прийоми трябва да бъдат преразгледани. (13-441)

Нищо не събира така есенцията на праната, както растенията. Дори пранаямата може да бъде заменена от общуването с растенията. Ценни са живите растения, не загубили своята жизнеспособност, но могат да се използват и препаратите, изсушени на слънце. Само че трябва да се избягва стадият на разложение, защото привлича най-несъвършените духове. Не външността, а миризмата е признак на започналото разложение. Когато не е времето на цветята, е полезно да имате малки хвойнови дървета, които като електрическа машина натрупват в себе си жизнеспособност и могат да заместят успешно ритуалните дишания на пранаямата. И тук състоянието на покой засилва действието. (2-2. V.11)

Полезно е да се спи върху корени от кедър. Нелепо съчетаните цветя могат взаимно да унищожат полезното си въздействие, но подбрани или еднородни могат да отговорят на нуждите на организма. Много по-полезни са естествените комбинации на растенията в природата. Хората се отнасят неразумно към взаимодействията на растителните организации и правят букети от разнородни растения, без да ги е грижа за смисъла на извършеното. Човек с букет често наподобява младенец с огън. Запомнете, че ние не обичаме срязаните цветя. (3-142)

Хората трябва да се заселват на изпитани места. Даже мечката грижливо избира бърлогата си. Растенията ще покажат най-добрите възможности. Гледайте къде има кедър и бор, калина и дъб, където тревите и цветята са ярки. Необходимо е да има естествена електрификация на мястото. Едроиглестата хвойна е най-добрия кондензатор на електричеството. Височините, лишени от растителност, са източник на прана над 3350 метра. (3-182)

Хората се страхуват от физическа зараза, но забравят главния канал на всички зарази - психическата зараза. Нима е възможно да се убива, проклина, безумства без пространствени наслоения? Всичко това се наслоява трайно върху мястото на събитието, образувайки пелена, подобна на отровните газове. Може ли да се очаква тези отровни излъчвания от злобна енергия да се разсеят? Напротив, те ще се сгъстяват и ще унищожават праната. Затова не се заселвайте на окървавени места. (3-195)

Обръщайте внимание на високите места, на изложените на ветровете заснежени върхове. На височина 7000 метра могат да се наблюдават особени наслойки метеоритен

прах. Там свойствата на снега и почвата придобиват особен заряд. Особено това се отнася до местата, където почвата е наситена поначало с повишено съдържание на метали. Метализацията отвътре и отвън създава необичайни магнетически съчетания. Не само психическата енергия, но и много други енергии получават на такива места особен състав. Трябва да бъдем внимателни към природните феномени и да ценим местата, където са съчетани толкова разнообразии условия. (4-571)

Много се говори за праната, но чистата прана е недостъпна на земята, освен на височини, където малцина дръзват да остават. В нисшите слоеве праната е минерализирана и се намира под въздействието на противоположни магнитни полета. Разбира се, смяната на местожителството може да се натъкне на благоприятно съчетание на прана и да повлияе целебно на състоянието на нервите. Извън това, всяка промяна на въздуха има благоприятно значение, тъй като влияе на различна група нерви. Един наш Брат, който беше обущар, понякога сменяше занаята с градинарство. Това е мъдро решение, тъй като растящото семе излъчва особена сила от рода на психическата енергия. Трябва да се запомни това. Както утринното слънце на фона на нощната пралайя действа особено жизнеспособно, възбуждайки психическата енергия, така и събудилото се за живот семе изпраща своите молитвени еманации. Трябва грижливо да се отбелязват всички благодатни въздействия. (4-606)

Необходимо е да се излезе от замърсените градове и да се разпредели населението равномерно по земната повърхност. Трябва да се разбере, че боледуването на планетата в значителна степен зависи от човешкото равновесие. Неразумно е хората да изоставят огромните пространства, за да се струпват братоубийствено на места, заразени с развала и залети от кръв. Не случайно древните вождове са настанявапи своите станове на нови места. (8-323)

Трябва да се разбере необходимостта да се пътешества. Не само да се откъснеш от дома, но и да преодолееш самото понятие за дом. По-точно да се разшири домът. Където сме ние, там е и домът. Еволюцията отхвърля съществуването на домовете -затвори. Успешното разкрепостяване на съзнанието ще даде възможност да се придобие подвижност. И не подвигът, не лишенията, не възвеличаването, а качеството на съзнанието ще ни откъсне от заседналия живот. (3-93)

Пътуването по Земята между другото приучва към всевъзможни условия. Човекът, който е опознал душевността на много народи, няма да се загуби в тълпите на Тънкия свят. (7-488)

Във всички Учения е указана ролята на семейството, като основа на цялото бъдеще. Трябва да се възприема семейството като огнище на съзнателност и сътрудничество. Но

наред с всичко друго, семейството е разсадник и на кармически връзки. (7-549)

Често може да се наблюдава как един член от семейството, стремящ се към просвещение, е подложен на издевателства от останалите. При това той трябва да събере цялото си мъжество, за да им се противопостави. Не са много често случайте, когато мнозинството се стреми към светлината и може с общи усилия да се противостои на тъмнината. Разбира се, противоборството на тъмнината ще усъвършенства силите, но въпреки всичко семейният въпрос ще си остане винаги възлов. Не може да има по-голямо бедствие от тъмнината в семейството. От тук произлизат и бедствията на бъдещите поколения. За жалост, семейните противоречия лишават от сила даже добрите борци. Да се замислим колко стремежи се пресичат още в зачатък. Колко кощунства и злословия се изливат там, където би могло да съществува огнище на доброто. И колко ценна психическа енергия може да бъде прахосана. Ние наблюдаваме много трудни положения и се опитваме да въздействаме, но понякога раздорите са толкова дълбоки, че всякаква външна помощ е безрезултатна. Тогава е по-добре временно да се отдалечим, тъй като някои индивиди се съпротивляват на подобни наставления и може да се стигне до увреждане на здравето. (13-266)

При създаването на група не се учудвайте на привидното разнообразие на членовете. Не по произход, привички и недостатъци, а по дух трябва да си приличат те. При създаването на хор не подбират по тембъра на гласа, а по неговото качество. (2-3. V. 10)

Груповото действие умножава силата. Дванадесетостенът представлява едно от най-съвършените образувания. Такава динамична сила може да противостои на много силен натиск. Систематически споената група от дванадесет човека може наистина да владее световните явления. Но трябва да се знае, че разширяването на групата може да я отслаби, нарушавайки динамиката на построението. Ние отдаваме предпочитание на по-малките групи. Разбира се, различните кармични условия могат да привлекат различни кармични елементи, чието насилствено изгонване е невъзможно, но може да се ускори тяхното изживяване. Задължение на всеки развит участник от групата е да осъзнае неканените гости и да напрегне волята си за приключване на сметките си в живота. Понякога даже нелоши подбуди привързват към достойното лице негодни елементи, както ненужният товар обременява кораба. Но кормчията трябва да се ориентира относно качеството на товара и да отсече негодного. Спoената група трябва да бъде свободна от обещания, които като раковини полепват по кораба. Само осъзнаването на бъдещото строителство трябва да бъде цел на сродството. Говоря не за магическите кръгове, но за реално групово въздействие. (4-137)

Докато човек действа еднолично, не се появяват много проблеми, но всяка

колективност вече е пълна със затруднения. Човек даже с една своя мисъл може да наруши целостта на всяко събрание. Опитвали са да сближат съзнанията на хората с различни кътенета и изгаряне на смолисти вещества, но и тези мерки не са могли да доведат събранието до повишено настроение. Различните векове и вярвания не са могли да призоват хората към единен възвишен порив. Но ако вземем група хора, събрали се без насилие, те ще могат постепенно да разберат мисълта, водеща към Висшия свят. Радостно е, когато се събират в името на доброто, с решението да носят това целебно благо през целия си път. Твърдя, че е възможно да се извършат множество полезни деяния, ако не се прахосва енергията в безцелни спорове и кавги. Къде е мястото на Висшето събеседване, ако мозъкът и сърцето са обгърнати от аления пламък? Ние приемаме рубинения цвят на мъжеството, но всяко раздразнение вече ще бъде загуба на сили. (11-195)

Мислените послания най-леко се възприемат от лицето, с което са уеднаквени основните вибрации. Те могат да се възприемат и от тълпата, където вибрациите изобщо не са организирани. Но най-трудно от всичко е да имаш взаимодействие с малка група, която е свързана с някакво общо дело, но не притежава хармония. Такива групи могат напълно да парализират възприятието. При това те ще си въобразяват, че са сплотени за общи действия. В действителност такива хора нерядко се оказват лицемери, като това свойство може да бъде волно, съзнателно ли безсъзнателно. Особено трудно е, когато се предполага някакво сплотено действие, но вместо него в сърцето се забиват невидими стрели. Такова безпорядъчно състояние предизвиква такива следствия, за които участниците дори не подозират. (13-661)

Приближаването към Надземния свят може да се усили при груповото начало. Нека там, където това е възможно, да се образуват малки групи, устремени към Надземното знание. Те не трябва да бъдат многочислени, тъй като вибрациите на отделните участници не трябва да пречат на хармонията. Никой не може да заповядва насила стремеж към същността на Битието, но общността на вибрациите създава мощен импулс към въздигане. (13-760)

Тема 13. УЧЕНИЕТО НА АГНИ ЙОГА

Миозина йоги в стремежа си към Божественото се опитват да забравят Земята. Но нашата задача е да помагаме на човечеството. (1-8.II.22)

Христос, Буда и най-близките им помощници не са използвали магически формули, но

са действали и творили в пълно сливане с духа. Затова в новата еволюция предишните изкуствени прийоми трябва да бъдат изоставени. Механиката на йогизма не отговаря повече на обновлението на света. (2-2.III.7)

Хатха-Йога не трябва да се разглежда като самостоятелна. Растежът на духа я насочва към Раджа-Йога. Не може да се посочи нито един постигнал съвършенство посредством Хатха-Йога. Наред с това в условията на нисшите преживявания достиженията на Хатха-Йога могат да причинят дори вреда, поради своеобразното укрепване на астралното тяло. Обикновено факирите се приспособяват към света на тъмните преживявания и без да осъзнават сами задържат възхода на мисленето си. (4-28)

Посвещението, медитацията и концентрацията трябва да се считат за остарели понятия, защото тези понятия трябва да бъдат изразени в действия. Цялата изкуствена магия трябва да бъде забравена. (4-156)

Каква е разликата и приликата на Агни Йога с останалите Йоги? Карма Йога е много сходна, докато се занимава със земните елементи, но когато Агни Йога навлезе по пътя към осъзнаване на Висшите светове, различието става очевидно. Що се отнася до Раджа Йога, Жнана Йога и Бхакти Йога, всички те странят от действителността и поради това нямат място в еволюцията на бъдещето. Разбира се, Агни йогът трябва да бъде и Жнани, и Бхакти, а растежът на духа му го приобщава и към постиженията на Раджа Йога. Радостно е да се отговори на задачите на бъдещата еволюция, без да се отхвърлят постиженията на духа от миналото. (4-161)

Всеки човек принадлежи към някой вид Йога, макар и в зачатъчно или извратено състояние. Както се разделят хората по темперамент, така могат да бъдат разделени и спрямо Йога. Така във фарисея можете да разпознаете уродливия Бхакти йог, в несносния атлет - Хатха йогина, във фанатика - Раджа йогина, а в лицемера - Жнана йогина. Но няма нищо, което може да бъде сравнено с Истинската Йога, съединяваща земното съзнание с космическия пулс. Само изучаването на Агни Йога приближава човека към Висшите светове.(4-166)

Изкусният стрелец с лък и при огнестрелното оръжие ще си остане добър. Така и в Йога, освен Хатха-Йога, всички останали Йоги са добри в своите постижения. Би било неразумно да се подценява някоя от тях. Може да се говори обаче за по-добра приложимост в съвременния еволюционен процес. (4-193)

На Запад непрекъснато се появяват множество йоги, учители, окултисти и други, които срещу заплащане обучават всички желаещи да развиват волята си с цел придобиване на влияние в обществото и други светски облаги. Някои от тези учители на пръв поглед следват по правилен път, но те не указват действителната цел на тази подготовка и по

същество правят мечешка услуга на своите почитатели. Силна воля, работеща за усилване на извехтялите предразсъдъци - има ли по-голям ужас от това? Колко усилия ще са необходими, за да се унищожи вредата от разпространявания от тези неоокултисти духовен разврат! Имитаторите на Хатха-Йога в сравнение с тях ще бъдат най-малкото зло. Учението, преди всичко, не се продава. Това е древен закон. То има за цел усъвършенстването, иначе ще бъде лишено от бъдеще. Учението не засяга личните удобства, в противен случай ще бъде себелюбиво. То предвижда украсяване на битието, иначе ще потъне в безобразието. Учението изисква самоотверженост, защото знае какво означава Общото благо. То почита знанието, иначе ще бъде тъмнина. Напагането му в живота става не сред измислени обряди, но въз основа на опита. Учението проправя своя път не през боклука на отживелиците. (4-404)

Известно е, че при напрежение на някои центрове се наблюдала мускулно съкращение и обратно, съкращението на мускулите може да предизвика силно усещане в цетровете. Хатха-Йога постига всичко това чрез тренировка на ума, но благородного чувствознание винаги е насочено по-нагоре. (4-564)

Ако се изложат условията и предназначението на Йога, то числото на желаещите да се приобщят няма да е много голямо. За тях ще бъде тежко да се откажат от самолюбието, когато йогът ще трябва да се чувства еднакво в оскъдица и изобилие, когато той трябва да се чувства само като разпоредител на средствата, когато йогът намира своето предназначение в принасянето на полза за света, а своя празник - в общуването с Висшите сили. Такъв начин на живот, с приемането на всички тежести от несъвършенството на света, ще бъде по душа на малцина, които умеят изобщо да мислят за бъдещето. Но мисълта за бъдещето вече е врата към Безпределността.)6-451)

Трябва завинаги да се установи, че Йога не е магия. Преди всичко в Йога няма нищо изкуствено. Съзвучието и родствеността със законите на Битието са противни на всичко насилствено. Йогът няма да безпокои напразно Първичната Субстанция. Йога предполага пълно сътрудничество с природата. Знанието на Йога се основава преди всичко на чувствознанието и върху тази чиста повърхност се изписват знаците на опита. (7-44)

В древността се е наблягало много на обрядната страна на Йога, но придвижването трябва да става по пътя на непосредственото общуване с Висшия свят. Агни Йога води по този най-кратък път без да излиза от живота. В това се заключава и разликата на новото разбиране за сближаването на световете. Ние имаме пред себе си знаменателен пример на тъй нареченото самадхи без напускане на живота. Може да се разборе, че състоянието на Майката на Агни Йога (Е.И.Рьорих) не е лесно достижимо в условията на Великата битка. Ценността на такова явление е в това, че съвършено са надминати обичайните правила за

съсредоточване, а цялото значение е пренесено в сърцето. При това следва да се отбележи, че сърцето прекрасно е понесло такова изпълване. (7-206)

Нека оценим по достоинство значението на опита на Майката на Агни Йога тук, без излизане от живота. От първите пространствени искри, през всички огньове и до Самадхи тя ще остави записки, които ще послужат за основа на пътя към Новия свят. (7-210)

Ако забележите у някого прокалено съсредоточване върху телесната Йога напомнете му за неразумността на такова ограничение. Всяка телесна придобивка донася и ново ограничение. Само духът не познава граници и развитието трябва да се основава на завоеванията на духа. Телесната Йога трябва да бъде заменена с Тънките огньове. Телесната Йога не може да доведе до приобщаване към Тънкия свят, защото при нея сърцето не заема изключително положение, а тънкото преобразуване е възможно само чрез сърцето. То единствено съхранява онази огнеспособност, която е главното условие за преображение. (7-287)

Хората лесно признават научността на нисшата Хатха Йога, но висшите знаци те даже не се опитват да включат в кръга на научните наблюдения. Но какво струват механическите сидхи в сравнение с качествата на висшето сърце? Сидхите на тялото не могат да бъдат използвани често, докато сърдечната дейност протича непрекъснато. Разбира се, трябва да се задълбочава вниманието, за да се наблюдават най-фините прояви на сърцето. Тези тренировки на вниманието няма да бъдат самоцелни, те ще послужат и за насочване на съзнанието към Висшите светове. (7-448)

Бхахти Йога също е имала сърдечно въздействие, но разликата е в това, че Бхахти Йога се е ограничавала единствено до чувството на любов, без да се грижи за останалите усещания на космическите явления и лъчи, водещи извън пределите на планетата. Науката трудно може да се добере до пътищата на Бхахти Йога. Но в Агни Йога са съчетани както сърдечната любов, осигуряваща подхода към Тънкия и Огнения свят, така и тържествената любов, която ще поведе към Висшите светове. Другите видове любов няма да намерят път към Огнения свят. (7-449)

Хатха Йога засилва отделни центрове, но тези частични усилия носят само вреда, нарушавайки съществуващото равновесие. Огънят е висша стихия и доближаването до него трябва да става по пътя на висшето съзнание. (8-13)

Ако за Хатха-Йога са необходими телесни упражнения, то за другите Йоги необходими ли са тези движения? Те не са използвани от архатите и подвижниците. При тях е имало изпитание на Духа, които не само че подчинява тялото, но и заменя за него упражняването на плътта. Така признаването на духа може да замени всичко останало. (8-380)

Карма-йогът се труди не защото някой го заставя, но той не може да живее без труда.

Тази йога е много свързана с ритъма. Но само ярко изразеният ритъм се слива с подобните му съзвучия от всички страни. Получава се своеобразна взаимопомощ. Наред с това всеки труженик може да получи помощ и от Тънкия свят, Хората могат много да преуспеят, когато разберат наличието на такова незримо сътрудничество. Насмешниците ще кажат: "Нима зидарите, каменарите и жътварите получават такава помощ от Тънкия свят?" Но насмешката е неуместна, защото, именно, всеки желан труд получва помощ. И хората трябва да се замислят за неизтощимия запас от енергия в Тънкия свят. (13-214)

Ние не одобряваме изкуствените и механически достижения. Всичко добро трябва да дойде естествено. В древността, когато природата на човека е била груба, било необходимо да се допуснат изкуствените способи, за да може да се подържа връзката с Висшия свят и да се дисциплинира свободната воля. Но ясно е, че човек може да знае всички числа, да запомни всички свещени имена и да знае всички тайни значения на азбуката, но все пак да е направил много малко за еволюцията на човечеството. (13-246)

Живата етика се състои в това да се приучи всеки да бъде съз-нателен във всичко. Но хората се отклоняват от такива всекидневни упражнения. Нерядко те изобретяват такава медитация, която граничи с пълна безжизненост. Хората се опитват да управляват висшите планове, но същевременно забравят своите най-близки задължения. (13-249)

В много от древните Завети могат да се намерят наставления по Йога, свързана със земния живот. Това е известният добър ритъм или естествената Йога. Сега особено трябва да се обърне внимание на естественото развитие на психическата енергия. Всеки трябва да разбере, че притежава истинско съкровище и може мислено да го привлече във всеки един момент. Но за това е необходимо да се осъзнае най-напред процеса на мисленето. Известно е, че човек мисли непрекъснато денем и нощем, но едни мисли се отразяват от мозъка, докато други протичат в дълбочината на съзнанието. Такова непрекъснато мислене работи като пулс и ражда добрия ритъм. Естествено е, че здравото мислене ще бъде и добро. (13-386)

Всички учения са предвиждали зъл човек да не се допуска до йогическите упражнения. По-късно обаче, когато нравите загрубели, се появили хора, овладели някои външни прийоми, но непогрижили се най-напред да очистят съзнанието си. Малко хора разбират, че не трябва с мръсни ръце да се захващат за чисто дело. Колко злоупотреби се вършат! Нужни са много строги мерки, за да не се допуснат прийоми на мощта в ръцете на злоумишлениците.(13-487)

Много йоги се гордеят със своите достижения, но те забравят, че всеки труженик, работещ в хармония, стой не по-ниско от тях. (13-519)

Агни Йога е многоцветна и внимателното око може да различи в пламъка различните

отенъци. Обкръжаващите условия влияят на цвета на пламъка. По същия начин в различните времена се е появявала необходимост от определена Йога. Може да се види и величието на Раджа-Йога, и сиянието на Бхакти-Йога, и напрежението на Жнана-Йога, но може да се открие и главната потребност от Карма-Йога в смутните времена на човечеството. Не трябва да се учудваме, че не винаги се е отдавало предпочитание на суровата Карма-Йога. Понякога нея като че ли я забравяли под впечатленията от величието и усмивките на другите достижения. Знаем, че Карма-Йога не може да даде такива стремителни достижения като Бхакти, но трудът ще бъде като спасителна котва за планетата. Нека пурпурът на Раджа-Йога бъде величествен и небесното сияние на Бхакти прекрасно, но не по-малко прекрасен е и синият и виолетовият цвят на Карма-Йога. (13-558)

Всяка Йога изисква дълбока дисциплина. Но има някои, които смятат, че има леки и трудни Йоги и мечтаят за най-леката. Вътрешната дисциплина на всички Йоги е еднаква. Необходимо е мощно напрежение на всеначалната енергия, за да се изработи имунитетът, който е необходим при откриването на центровете. Ако йогът не образува имунитет, то не би понесъл допира на пространствените токове. Някои токове предизвикват болезнени, режещи или пробождащи усещания. Не всеки би повярвал, но главният фактор за образуване на имунитета представлява добрата мисъл. Не може да стане йог този, който не признава силата на добрите мисли. Те именно ще отворят вратата при навлизането в Тънкия свят. Много хора си въобразяват, че са йоги, а в действителност са изпълнени със злоба. Хората предполагат, че внезапното озарение ще ги пренесе без всякакви усилия през всички препятствия. Озарението може да бъде внезапно, но за това се изисква голямо вътрешно напрежение. Такова състояние трябва да се натрупа. Но не кръстосването на краката, а съсредоточването на добрата мисъл по-скоро ще помогне. Доброволната всекидневна дисциплина ще даде най-добрите следствия. Много пъти ще се връщаме към понятието доброволност, защото то е най-близкото условие на дисциплината. Най-малката представа за насилие унищожава всички достижения. Не само Учителят не заставя, но и сам човек не трябва да насилва себе си. Добрата дисциплина е самозареждаща се радост. Непробиваемият имунитет се създава от радостта. И спокойствието на йогина не е от затворената невъзмутимост, а от пламтящата вътрешна радост. Такъв е пътят на дисциплината. Някои ще кажат, че всичко това е лесно, но те трябва да знаят, че радостта е особена мъдрост. (13-559)

Агни Йога е доброслужене. Разберете това определение в пълното му значение. Научете се да служите на доброто. Постигнете предаността на великото служено. Съберете силите, които ще ви помогнат да проявите мъжество по целия труден път. Всекидневният неуморен труд е най-великата пранаяма. Помагайте на всички търсещи по всички пътища.

Узнайте величието на безпределната мисъл. Предпазвайте себе си и другите от страх. Задълбочавайте познанието си, защото невежеството е тежко престъпление. Усмихвайте се на младите, защото за тях строите пътища и мостове. Оставете за себе си най-тежкия труд и дайте пример на всички. Така ще разкриете цялото значение на доброслуженето. И тъй, съсредоточете се на естествените достижения. (13-586)

Някои се интересуват коя Йога може да поведе по най-краткия път към познанието? Ако те искат да получат указание за някоя от гореуказаните Йоги, извън Агни Йога, ще посоча Карма Йога. Творчество, съзнателен труд, стремеж към възвишено качество ще поведе по най-краткия път към Висшето. Но Карма Йога изисква време, докато Агни Йога може да се нарече мълниеносна. Но не забравяйте колко трудно е мълниеносното напрежение. (13- 767)

Съвременната Йога или връзката с Висшето, трябва да се осъ-ществява сред ежедневието на живота. Не бягство от живота, а претворяването му е заповядано. И само сърцето може да отвори входа към Висшите светове. Не са необходими особени изтезания. Трябва да се изгради живота върху тези основи. (13-812)

Казано е, че йогическата природа се формира постепенно през много въплъщения, но от това не трябва да се стига до извода, че човек във всяка своя проява не трябва да търси възможности за въздигане.(13-870)

Понякога наричаме Агни Йога мислителна Йога, за да подчертаем мисловната и основа. Трябва да се предпочете мислителната Йога пред Йогата, изискваща телесни мъчения. Кратка пранаяма, леко хранене и устремяване на мисълта ще осигурят свобода на входа. Възможно е да приучите себе си към постоянна пранаяма, така, както и към постоянно общуване с Надземния свят. Така земният живот няма да пречи на възхода. (13-920)

Всички Йоги са родствени. Може да се счита, че Агни Йога и Карма Йога са сестри. Агни Йога светозарно води към Висшата Обител. Карма Йога твори свещения огън на труда. Рядко хората почитат непрестанния труд, но чрез него се залага най-добрата карма. На тях този труд им се струва като окови. Никой не им казва какви криле се тъкат в непрестанния труд. Но как може да се очаква от хората разбиране за кармата, когато те не знаят и за Надземния свят. Към какво да се стремят, когато не знаят целта на своето съществуване? (13-937)

На нас не са ни нужни факири, стоящи на главата си или гадатели с ореол на ясновидци, продаващи трохички ясновидство за пари. Желаем истинският йога да бъде добър сеяч, служител на общото благо. (13-953)

Неведоми са пътищата Господни в разнообразието на способите за предаване на Духа;

и в тревичка могат да бъдат предадени скрижалите на Завета. (1-19.IX.21)

Деца мои, Учението на живота, изпратено от мен, е най-краткия път за постигане разбирането на Космоса. (1-20.IX.21)

Аз ви разкривам житейско учение за всеки ден. (1 -21.I.22)

Учението е пригодно за целия свят, за всички. (1-10.III.23)

Ако запитат защо учението е разсипано като зърна, отговорете: "Само от различни конци може да се изработи сложна бродерия". Ако запитат защо учението няма завършени положения, отговорете: "Завършекът означава смърт". Ако запитат защо не може логически да се свържат частите от учението, отговорете че е безобразно да се отглежда само главата или само ръката. Ако попитат защо да не се произнесе първо формулата на небето, а след това заклинанието на земята, отговорете, че всяка нишка от дрехата на Майката(на Света) преминава отгоре до долу и обратно. Ако попитат защо не може веднага да се обяви отсъденото, отговорете, че колоните на къщата се поставят по ред. (2-2.VI.5)

Новото Учение почита носителите на предишните Завети, но върви без багажа на отминалите времена. Иначе керванът от пособия ще достигне непредаваеми размери. Най-практично би било да се унищожават всички коментари, направени три века след заминаването на Учителя. Трябва все някога да се почистят лавиците. От тази чистка ще се проявят облиците на Учителите на Светлината. (3-40)

Трябва не само да се четат моите Учения, но трябва да се стремите да ги прилагате във всички прояви на живота. Не само по празниците, а всеки ден, Отговорете си сами: възможно ли е да се извисявате само сутрин, а вечер да се отдавате на празно бърборене? (3-80)

Прилагането на Учението на живота позволява да се доближиш до най-опасни лостове. Но без практически опит никакво обяснение няма да помогне. (3-264)

Пространността на Учението е обратно пропорционапна на степента на съзнанието. Колкото по-широко е съзнанието, толкова по-кратка е формулата. За доближилите се е достатъчна една дума или една буква. Първият завет е подобен на гръм, но последният се твори в мълчание. (4-59)

Ако ви запита прост човек какви са задачите на Учението, отговорете: "За да ти бъде добре да живееш". Не е необходимо да го претоварвате със сложни съображения. Нека цялото негово същество се проникне от съзнанието, че цялото Учение се грижи за подобряването на неговия живот. Понятието за отговорност ще дойде по-късно. Най-напред възвестете радост и подобряване на живота. (4-65)

Възможно ли е да се разкрие истината за развитието на световете пред хората, когато дори препитанието не е осигурено? Трябва да се избягва дори и намек за отвлеченост. (4-

66)

Знанието идва от един Източник. Затова делението на знание и невежество ще бъде деление на светлина и тъмнина. Лесно сменяме Тората с химните на Ведите и Заветите на Учителите, защото не виждаме различие в Ученията на единния Източник. (4-90)

Не слушайте Учителя, вземащ за обучение пари. Учението не може да бъде купено или взето със заплаха. Но всеки може да получи достъп до Учението, доказвайки предаността си с действия. Най-малко от всичко думите, повече от всичко действието довежда в Общината на Знанието.)4-93)

Съкровената тайна може да бъде предадена само на малцина. (4-113)

Ако сравните потока на дадените на човечеството Учения, може да се види, че всяко от тях, без да засяга предишното, преоткрива нови врати към знанието. Действието на живота е запечатано на всяко дадено Учение, поради което те трябва да се изучават не за запознаване, а за приложение в живота. (4-142)

Да се даде всичко на всички значи да се направи самото пространство нещастно. Нека немного, но твърди стволове образуват бъдещата гора. Дребният храсталак се изяжда взаимно един друг и става убежище за развъждането на вредни същества. Трябва скъпернически, но мъдро да се раздават словата на Учението. (4-231)

Както мълнията пламва там, където се е натрупало достатъчно количесто електричество, така и Указанието бърза за там, където се е натрупала възможност за неговото възприемане. Учението дава решение на задачите за всеки ден. (4-304)

Всяко време си избира съответстващо Учение. Към това време всички предишни Учения получават съвършено извратен облик. Никоя фаза на Учението не изключва предишните, макар че служителите на всяко Учение изграждат своето благополучие върху отричането на предишните Учения. Но лесно може да се докаже непрекъснатостта на това, което хората наричат религия. (4-41 б)

Нито един Учител не е оставил завършен тезис на Учението си. Подобна завършеност би противоречала на Безпределността и би предполагала пълна ограниченост на последователите. (4-468)

Три столетия след заминаването на Благословения (Буда) Учението вече било изпълнено с религиозни спорове; не минал и един век, и Християнството започнало да проявява крайна нетърпимост; последното провъзгласяване на Мохамед започнало с фанатизъм. Религиозните спорове са унищожили смисъла на Учението, поради което сега призоваваме към търпимост, отклонявайки споровете. Как да се защитава Учението без да се отговаря на нападките? Най-добрата защита ще бъде да се насочи развитието на действията към невраждебна страна. Знаете, че ние не бягаме от враговете, но не трябва

да се губят сили с тях.(4-469)

Може да срещнете хора, съвършено отричащи Учението. Не се опитвайте да ги убеждавате. Нашето Учение е предназначено за тези, които са готови за усъвършенстване. Мнозина ще изберат за себе си една страница и с нея ще пребъдат, но не и с Учението. Някои ще се престорят, че уважават Учението и ще поставят книгата под възглавницата си по време на сън. Други пък ще покажат любов към Учението, но няма да отстъпят от нито една своя привичка. Но отредените (за Учението) ще дойдат! (4-543)

Да се знае Учението и да не се прилага, ще бъде признак на пълно невежество. Кой е казвал, че е възможно да се ходи по Учението като муха по мед, а после да се затъва в торта! На стръмни пътеки не трябва безразсъдно да се обръщат конете. Знанието води само напред. (4-612)

Защо Учението трябва да върви по пътя на натрупването? Не може ли да се приеме като лъжичка лекарство наведнъж? Но

стомахът е с определен обем, докато съзнанието не принадлежи към постоянните величини. Има двуноги почти без съзнание. Има такива, лишили се от съзнание поради непомерни страсти. Може да има съзнания, затъмнени от кармата. Може да има и такива, затъмнени от условностите на века. Учението се подава като камъните при строежа на кула. Ако се изсипят камъните наведнъж, ще се получи купчина, но не кула. (4-615)

Учението на живота се излива през всички времена непрекъснато върху Земята. Невъзможно е да се представим земното съществуване без тази връзка с Невидимия свят. Като пътеводна светлина, като надежда за спасение Учението подържа движението сред тъмнината. Но сред струите Благодат, както при морските вълни, могат да се различат и отделни ритмични нараствания, когато се появяват новите Послания. (7-17)

Ако хората биха могли поне частично да усетят особеностите на момента, те биха ни помогнали много. Не става дума за точно разпознаване на момента, но общото настроение би засилило действието на волевия магнит. Трябва да се полагат усилия да се обединят сърцата в съгласуван хор. Така даже и не много изпитаното(във вярност) сърце ще прибави в общата чаша своята ценна енергия. Много са неизпитаните сърца, още повече са заспалите. Трябват много искри, за да се проникне през пепелта на угасналото огнище. (7-19)

Има един особен вид проповедници, които, указвайки на другите множество предписания, сами изпадат в малодушие при първото противодействие. Разсъдъкът събира подробни доказателства, но целта на тези натрупвания остава невидима, защото сърцето им мълчи. Затова ние ги наричаме мълчащи сърца. Не са близко до сърцето тези, които самите се боят от предписанията, възприети от разсъдъка. Древните Учения

противопоставят свещеното безумие срещу студената пресметливост. Така отхвърлящите Учението не са далече от падане в бездната, но потвърждаващите Истината, даже при несъвършенство, вече са на пътя. При прехода в Тънкия свят те няма да съжаляват, че са събудили за живот сърцето си. (7-23)

Вие (Е.И.Рьорих и нейните сратници) желаете да съберете за общо благо нашите беседи: нека бъде така, но ще ги четат не повече, отколкото са пръстите на ръцете ви. Много ще прелистят книгата, ще се усмихнат на детските съждения за сърцето, за Армагедон, за изтощаването на производителните сили. Съвсем същото е било вече не един път. Същото следва да се повтори и сега, и можем само да пожелаем краят на Кали Юга да не се превърне изобщо в край! (7-474)

Между другото, не много твърди духове са необходими, за да се измени гибелното положение. Не много пламенни сърца могат да застанат самоотвержено на стража и да изплетат здрава защитна мрежа. Не свръхестественото, не магического, но простото пламенно устремяване на сърцето ще съедини световете. Говорим за Кали Юга, но някои разчитат на стотиците години, които все още остават(от преходния период). Но те не могат да допуснат, че има средства за ускоряване, макар че и най-простите химически опити показват, че реакциите могат да бъдат ускорявани. (7-475)

Отхвърлянето на Учението може да бъде по различии причини. Някой изобщо не възприема Учението, тъй като по природа не приема мъдри съвети. Но далеч по-опасно е, ако някой разбира ценноста на Учението, но съзнателно противоречи, тъй като вече се намира на служба при тъмните. Случва се, когато изявени и привидно утвърдени стремежи внезапно се пречупват. Това се случва от недостиг на сърдечно възпитание, което би трябвало да се придобие в семейството и в училището. Но не трябва да се чака сърдечното възпитание да се формира от опита, а трябва активно да се развиват паметта, наблюдателността, търпението, доброжелателството и след това да се насочи вниманието към усещанията на сърцето. Така ще бъдат положени основите на тържествеността и любовта към прекрасното и ще се определи границата на Светлината и тъмнината. Децата обичат Светлината. (7-498)

Някои ще попитат: Защо нашите писма, написани преди петде-сет години, не приличат на писанията сега? Но дори и книгата "Зов" не прилича на книгата "Сърце" поради това, че тогава не е имало Армагедон. Трябва да се разборе, че появата на Армагедон променя много от условията на живота. Мирните мерки са неприложими във време на война, когато са необходими бронирани дрехи и най-важното - стремеж към установяване връзка с Учителите. (7-531)

Поучително е да се наблюдава как едни и същи знания и откри-тия през различните

епохи не само, че са се наричали различно, но и са били прилагани в живота съвършено противоположно. С това могат да бъдат обяснени много словесни противоречия. (8-203) Съветваме младия учен да събере от всички древни Учения всичко, отнасящо се до огъня. Нека и Пураните на Индия, и откъслеците от ученията на Египет, Халдея, Китай, Персия и всички Завети на класическата философия не бъдат забравени. Разбира се, и Библията, и Кабала, и Христовите Завети ще дадат щедър материал. Също и постиженията на най-новите времена ще прибавят ценни сведения за Агни. Такъв сборник никога не е бил съставян. Но можем ли да вървим към бъдещето без да съхраним знаците на хилядолетията? (8-311)

Не са на погрешен път заучаващите наизуст постановките на Учението. В училищата заучават текстове за заздравяване на паметта. По същия начин и Учението, когато се възприема със сърцето, се запаметява в кратки, непоколебими формули. Някои по-точно усвояват точните изразявания. Не пречете на никого да върви по пътя на своята Карма. По-добре е да не се принуждава там, където са налице собствени огнъове. (8-346)

Не пречи ли Учението на четенето на свещените книги? Не се безпокойте, точно ние съветваме да се четат внимателно тези книги на Заветите. Ние постоянно обръщаме внимание на необходимостта да се запознавате с книгите на Битието. Нима в тях не е споменато за Огнения свят? При това така красиво и кратко: "Няма да умрем, а ще се изменим" или "На небето, както и на Земята". Такива Завети би могъл да произнесе само знаещият! Свещените книги могат да дадат информация за проявите на Огъня. Затова ние молим да се четат Заветите внимателно. Също и хрониките за живота на подвижниците могат да допринесат за разбирането на Огнения свят. Сега, след толкова векове, потвърждаването на явленията би трябвало да вдъхнови учените изследователи. Но за съжаление науката продължава да страни от висшите основи на Битието. Поне като историци, учените са длъжни внимателно и с уважение да се отнасят към скрижалите на миналото(8-360)

Как да се утанови истинността на Учението? Красивите думи биха могли да прикриват нещо оскъдно по съдържание, но ние не се боим от изследване. На всеки изследовател на Учението ще препоръчаме: "Приближи се доколкото желаеш, наблюдавай с всички мерки, изследвай с всички способи, узнавай с цялото си дръзновение, работи неуморно и пламти с всяка находка на Истината." Учението не може да бъде погрешно. То не може да се отклонява от пътя на доброто и ползата. То не отрича, но посочва. В него не може да има извращения на понятията. Считайте, че пътят на Учението е утвърждаване на несъмненото. Уко Учението е истинно, всяка крачка към него ще бъде просветление и разширение. Не един път можете да чуете горделиви изявления, че единствено известното на заявяващия

Учение е правилно. Напомнете на горделивеца за величието на Безпределността, за милионите години земно битие, за милиардите светове. Нека помисли колко величава е Истината и колко достойно е правилното знание. (8-433)

Мнозина биха желали да ги научи някой как да преминат в Тънкия свят, но те не знаят как да попитат, за да не изглеждат смешни. Затова нека Записките бродят по света, нека ги четат скришом. Нека се надсмиват денем и да четат нощем. Тези заблуждения могат да се простят, тъй като никой не е давал на тези хора и най-простото напътствие. Някой ги е плашил, някой е приспивал е съзнанието им, няякой ги е отдалечавап от Истината, но никой не им е показал прекрасния преход към Върховете на Битието. (9-21)

Нека четящите Учението по-често проверяват за своето разбиране. Не само начинаещите, но и всички трябва да следят развитието на своето съзнание. Казват, че съзнанието има наклонност към инволюция, но това само доказва, че съзнанието, като най-фино вещество, трябва да бъде постоянно подхранвано. (9-131)

Считаме за принос не само прякото предаване на Учението, но и косвеното напояване на пространството с него. Не трябва, обаче, да се прокарва Учението там, където няма врата. (9-181)

Колко пъти да се чете Учението? Колкото обичате! Може да се знае вече наизуст, но пак може да се прочете. Когато го знаем наизуст, ние установяваме известен ритъм (във възприемането), но новото прочитане може да даде ново осветление. То не само ще задълбочи, но само по себе си новото осветление може да доведе и до нов подход. Затова когато казвам: Четете Учението и сутрин, и вечер - имам впредвид различните обстоятелства на времето. Едно ще бъде забелязано сутрин, но съвсем друго ще бъде разкрито при вечерните огньове. Разбирайте това дословно. Вечерната мисъл се отличава от сутрешната и трябва двете да се съпоставят. Утринната мисъл е мощна не само поради отдиха, но и от допира с тънките енергии (през време на съня). Но и вечерната мисъл е забележителна със съвършеното възхищение, което е достъпно за живия огън . Така че, трябва да се разглежда кристалът на Учението и на слънце, и при светлината на огньовете. (9-204)

Който е пробвал Учението един път, от такова прочитане няма полза. Само препрочитайки го може да бъде забелязана спиралната структура, каквато е заложена в цялото битие. Учението като че се завръща към едни и същи предмети, почти докосвайки се до тях, но спиралата на тока продължава нагоре и носи ново зърно знание. (9-360)

Не се огорчавайте, ако Учението бъде приписвано на най-различни източници или на перото на най-неизвестни писатели. Може би то ще бъде приписано и на вас самите, и такова обстоятелство ще бъде от най-добрите. Нека потребните за подобряване на

съзнанието знания проникнат до народа. Мерките по оповестяването са извън разбирането на хората. Но всичко става така, както е необходимо. (9-267)

Учудващо е доколко някой хора дори от безобидните философии извличат само злоба. Учудващо е доколко низко може да бъде съзнанието, което полива само лошотията. Нима хората са забравили, че всяка философия, преди всичко, забранява злобата? (9-275)

Хората осъждат Учението заради това, че то не отрича останалите. Може да се предположи колко нови слушатели ще се придобият чрез осъждане на съседа. Такава преграда ще бъде най-мрачната завеса по пътя на придвижването. (9-429)

Писмените размишления над Учението са полезни. Може да се предложи на сътрудниците да се приучват към тази работа. Те могат да подбират части от Учението, които са им близки и да ги съпоставят с другите Завети. При това ще може да се забележи отпечатъка на времето върху едни и същи истини. Задачата да се проследи тази еволюция сама по себе си ще бъде много необходима работа. Ние сме против осъждането, но съпоставянето ще бъде като шлифовка на камък. (9-432)

Не трябва да се говори за нещо съвършено откъснато от предидущото. Спиралните пръстени трябва почти да се докосват, иначе спиралата няма да бъде силна. Затова влагайте новото почти незабелязано. Не е беда, ако кажат: "Всичко това е старо!" Така по-скоро ще възприемат и новото. Позовавайте се често на огнената основа на всички открития. Нека те наричат всичко с други имена, но същността ще бъде все същата. Колко беди произлизат от упорството в наименованията! Затова никога не настоявайте за наименованията. (10-460)

Правилно е да се поръчва на сътрудниците да подбират от Учението отделни задания. Така ще изпълнят две задачи: ще прочетат книгите по-внимателно и ще помислят какво принадлежи към даденото задание. Впоследствие ще могат да се подготвят отделни нескъпи издания. Учението на Живата етика е необходимо за различни слоеве от народа. Могат да се съединят простите положения и след това да се премине към изискващите предварителна подготовка. Така хората ще придобиват все по-голяма устременост в разбирането на духовния живот. (10-530)

Учението на Живата етика трябва да напомни в какво направление е необходимо да се устреми човешкият ум. Няма да нарушаваме свободната воля, нека всеки да върви със своя си ритъм. Нека всеки по своему усети великите вибрации, но нека ги усети и побърза.(10-585)

Ще дойдат някои да ви уверяват, че даже най-висшето Учение не ги удовлетворява. Те искат нещо по-друго. Запитайте каква лична изгода желаят? Няма да сбъркате с въпроса. Неудовлетворението често е от търсенето на лична изгода. Безпределността сама по себе

си не привлича такива лицемери. Те любопитстват само заради търсенето на телесни наслаждения. Няма да е за дълго и тяхната прилежност в Учението. Ще си заминат веднага щом усетят, че става дума не за телесно, а за духовно. От такива сребролюбци произхождат най-ужасните предатели. Тях нито Благодат, нито Аум ще ги достигне и просветли. Овъгленото сърце ще си остане черно и ще се изпепели.(11-26)

От дъгата не може да се отнеме нито един отенък. И от Учението не може да се отнеме нито едно звено. Само пълното Учение може да напътства по всички пътища. На пътника еднакво са необходими и шапката, и обувките, и плащът. Ако някой предпочита част от Учението, той постъпва като пътник, който е забравил обувките или шапката си. Може някои раздели да не са необходими в дадения момент, но утре именно те могат да облекчат пътя. Може да бъдат срещнати хора, за които най-простата дума да се окаже ключът. Нека по-добре знаещите да поскучаят, отколкото някой да бъде отблъснат завинаги. (12-147)

Съкровеното Учение не може да застине на едно ниво. Истината е една, но всеки век и даже всяко десетилетие дава своето отражение върху нея. Разкриват се нови свитъци. Човешкото съзнание по новому наблюдава. явленията на Мирозданието. Всяка премъдрост е неопровержима, но тя ще има своите продължители. Светът живее чрез движението и предаването на съкровеното Учение се осъществява в хода на придвижването. Слабоумните ще нарекат такова придвижване нарушение на основите, но мислителитё знаят, че животът е в движението. Всяко десетилетие разкрива нов подход към съкровеното Учение. Четящите го преди половин век са подчертавали съвсем други мисли, в сравнение с четящите го сега. Не трябва да се говори за нови Учения, след като Истината е една. Сектанството и фанатизмът не са уместни по пътя на познанието. Който може да спъва процеса на знанието, той не е последовател на Истината. (12-188)

Учението на живота представлява пробен камък. Никой не може да премине покрай него, без да покаже своята същност. Някой ще се зарадва, друг ще възнегодува, трети ще се ужаси. По този начин всеки показва това, което се крие в дълбините на съзканието му. Ако някой не може да вмести устоите на справедливостта и нравствеността, нека прояви открито своята негодност. Така мярката на Учението ще бъде и показател за делението на хората. (12-197)

Всяка фаза на Учението отговаря на особена нужда на човечеството. Днешното време се отличава с разтърсване на нравствеността. Затова помощта на Учението трябва да бъде насочена към заздравяване на нравствените устои.)12-220)

Който обяви за свое Учението на живота, той ще излъже. Източниците на Учението са извън човешките предели. Истината е написана в Безпределността, но всеки ден тя разкрива нов йероглиф от своята вечност. Висшият мъдрец счита себе си само за вестител.

Не ново се оповестява, а нужното за момента. (12-283)

В старинните книги могат да се намерят много символични изрази, но техният смисъл сега е загубен. Може би древният обичай за устно предаване на поученията е имал дълбоко значение. Учението се е предавало на доверено лице и не са били необходими символични изрази. В същото време условните записи могат да създадат пагубни заблуждения. Облаците на невежеството могат да замъглят смисъла на предаденото. Умишленото и злонамерено тълкуване може да изкриви даже и най-очевидното. Много усилия са нужни, за да се отстранят всичкй тези изопачения на фактите. (13-115)

При изучаването на Наставленията трябва да се има в предвид не само тяхното съдържание, но и езикът, на който те са дадени. Учението се дава не без причина на определен език. Ако се изследват всичкй Учения от древността ще се разбере, че даденият език показва на кой народ подлежи да направи следващата стъпка на възхода. Някои предполагат, че Учението се дава на този език, който е най-близък на получателя, но това не е толкова просто. Езикът, на който се дават Наставленията, винаги съответства на определени важни обстоятелства, които са имали и световно значение. Така езикът на Учението представлява своего рода дар на съответния народ. Но не смятайте, че по този начин Учението губи световното си значение. Всяка истина е общочовешка, но всеки период има своя задача и всеки народ има своя задълженост. Немалко време се изисква, за да изкристализира народната същност. При съществуващото многолюдие понякога е трудно да се разпознае къде се крие истинската природа на народа. Неопитният наблюдател може да съсредоточи вниманието си на повърхностни черти и по този начин да пропусне същността. Затова съветваме да се приучвате към търпение, за да не съжалявате по-късно за лекомислените си съждения. Хората са привикнали да съдят лекомислено с надеждата, че никога не е късно да променят решението си. Но да се измени решението много прилича на измяна, с други думи на свойството, което ни е най-противно. Не може да има лекомислие там, където се обсъжда психологията на цял народ и значението на цяла епоха.(13-468)

Не може да се остави полезното Учение за ползване само от малка група хора. Също е невъзможно да се остави Учението на кръстопът, където може да бъде намерено от злобни същности. Следователно, трябва да се дава според съзнанието. Но малцина биха могли да претеглят чуждото съзнание или да открият приятеля-сътрудник. Наричаме правилно опазването на довереното, когато сърцето подсказва какво може да бъде полезно във всеки отделен случай. Такова усещане се формира след много дълъг опит. (13-931)

Всяко Учение притежава силни примери за предателство: Де-вадата, Иуда, но и без тези прототипи пространството е изпълнено с пречупени лъчи. Време е да се погледне в болниците за луди и да се изследват причините и обстоятелствата на заболяванията. (6-

157)

Не може да се посочи нито едно Учение, където да не е се явило предателство. (7-270)

Фанатиците и лицемерите виждат предателството само в "тридесетте сребърника", но забравят, че то е във всяка хула и подигравка. Често злобата е неотделима от предателството и клеветата. (6-376)

Трябва да се отличава отпадането от предателството. Нито едно Учение не се ужасява от отпадащите. То знае, че е необходимо ниските клони да отпаднат, но за предателството няма оправдание. Нищо няма да освободи предателя да бъде и той заслужено предаден.(7-237)

По-добре да не приближаваш, отколкото да станеш отстъпник.

Нощта не свършва за отстъпника, но това не е наказание, а само следствие на посева.

За предателството е нужно нещо все пак да се знае. Такова относително знание, неукрепено с преданост, може да се намери на първите стъпала. (6-311)

Унищожаването на нишката между Учителя и ученика може да стане след бавен процес. Особено мъчително за Учителя и за ученика е стремителното предателство. В такива случаи разсъдъкът на предателя се помрачава и през раната на прекъсната нишка много лесно се извършва обсебване. Ясно е колко внимателно трябва да се подбират учениците, за да не се способства за космическо увреждане. (6-157)

Що е предателство? Злословенето, премълчаването, присвояването на Учението (плагиатството), лицемерието, отричането и желаене гибелта на Учението. (4-108)

Главното предателство е да се знае Учението и да не се прилага. Хуленето на Учението е по-лошо от смъртта на духа, тъй като по този начин човек изключва себе си от сътрудничество и се обрича на Сатурн. (4-98)

Оскърблението на Йерархията е предателство; безразличието към Йерархията е предателство; повърхностното отношение към проявите на Йерархията е предателство. Нека всеки да се замисли как по-добре да служи на Йерархията без прояви на егоизъм, оскърбление, лекомислие и примиренчество. Трябва да се проявява отговорност за всяка произнесена дума, за всяка постъпка, за всяко действие. (6-218)

Непочитането на Йерархията граничи с предателството. През пукнатините на непочитането пропълзяват черните сили, затова трябва да се възприеме взаимовръзката с мощта на Висшата сила, която единствена би могла да противостои на тъмнината.)6-192)

Всеки компроментиращ Йерархията е предател. (6-329)

Едно от най-вредоносните действия е осъждането на Йерархията за своите собствени грешки. (6-370)

Предателството е преди всичко действие, насочено срещу Йерархията и откриващо

врата за тъмата. (10-457)

Предателите винаги произлизат от осведомените последователи. Иначе не би могло да бъде, тъй като нямаше да има какво да предават. Тежка е съдбата на такива предатели. Понякога те завършват в мрачно отчаяние, но често техният живот се превръща в продължително мъждукане. (13-403)

Предателството на своя Гуру е крайно отвратително престъпление, особено след първите три години на утвърждаване на съзнанието, когато изборът на Гуру става окончателен. Гуру е мост към познанието на Висщия свят, затова е недопустимо да избереш Гуру и да го предадеш. Това би значило да прекъснеш връзката си с Висшия свят завинаги. (11-128)

Предателството предполага доверие от противоположната страна и колкото по-силно е било доверието, толкова по-голямо е предателството. (10-540)

Явното предателство понякога е по-леко от тайното. Често пре-дателят сам не осъзнава, че е извършил предателство. При осъзнаване на предателството, предателят, макар и частично, разрежда напрежението, създадено от него. Докато за несъзнателното престъпление мярката е много сложна. Би било още по-жалко, ако Иуда не беше се осъзнал. (7-342)

От всички престъпления предателството е най-разрушително за монадата на злодея. При такова злодеяние най-рязко се променя вече сложения ток и се получава ужасен обратен удар. Предателят не може да живее дълго в плътния свят, но и преминал в Тънкия свят, поради отсъствието на животоносната енергия, той се въвлича в хаоса и се подлага на разложение.

Предателството не възниква неочаквано. То винаги е предумишлено и с това предателят утежнява своята съдба. Трябва да се знае, че завръщането в хаоса е извънредно болезнено. Наред с това чувствата на първичното зърно остават и самата безнадеждност за скорошно преобразуване се нуждае от неизразимо мъжество. Но предателят е лишен от мъжество, той преди всичко е завладян от самомнение.)8-609)

По-рано се е разтваряла Земята и е поглъщала предателите. Кой може да си представи удесеторената по тежест съдба на днешните предатели. (10-471

Непоносим е яремът на предателите. От къде има толкова нещастни по света? Това са превъплътени предатели, крадци, убийци и пр. Обикновенно в тяхната сметка има стари дългове. Съдбата на предателя е именно самоизобличението. (10-434)

Помислете за смущението, което обхваща духа на предателите. Безумието на предателите трябва да бъде изучавано от психиатрите. (10-539)

Ужасът от смъртта е най-тежкото самоосъждане за предателя. (3-236)

Казват, че на предателя дрехата му гори. Може да се забележи как се разрушават преждевременно вещите около нездравата психическа енергия. (6-404)

За предателите трябва скръбно да се каже, че са умрели завинаги. (7-590)

Зърното на духа не може да издържи такава мерзост като пре-дателството.

Предателят не само осъжда себе си, но и заразява широко околните слоеве, предизвиквайки огнени бури. Такова противоестествено действие се отразява и на заобикалящите, особено на децата до седем години, когато духът не е овладял все още организма. Огнените бури са особено опасни в тази възраст. Те предизвикват особена нервност на сърдечната дейност у тези, у които и без това е наложено бремето на тежък атавизъм. Така предателят не само че предава личността си, но едновременно извършва покушение на целия си род и, възможно, на цялата страна. Нека всеки, който мисли за Огнения свят, да се предпазва от предателство, макар и само в мислите си. Няма малко предателство. Всяко предателство е огромно със злото си и е противно на мирозданието. Такова деяние е сигурна преграда към усъвършенстването. (8-609)

Къде ще се дянат предателите в Тънкия свят, когато се проясни паметта? Било срамът пред другите, било неутолимата горест на позора ще натика предателите в лед и пламък. (11-151)

Има предателства, които са съставили кармата на цели народи. "Предателството е непростимо от Боговете" - казвал Мислителят. (13-403)

Потенциалният предател особено негодува, когато пред него се заговори за предателство. В историите на всички народи са приведени потресаващи примери на предателство. Спасителят казал на своя предател: - "Каквото си намислил, прави го по-скоро". От гледна точка на Надземния свят това изречение е много мъдро. Гнойникът на злото вече е узрял, нека се породи следствието. (13-583)

Нито едно предателство не е помрачило името на предадения. Такава е истината на всички векове. Може да се наблюдава как през вековете преродените предатели са намирали по кармичен път подход към лицата, ненавистни на тъмните сили и да се видят еднаквите прийоми на лъжа, които те са прилагали на разни

езици. (12-305)

Тъмни отровители, познавате ли своите жертви? Но няма да останете в неведение. Ще се проясни вашето зрение и ще видите изцяло завършека на своите деяния. Така ще осъдят сами себе си всички отровители. (11-152)

Всеки велик Учител е говорил за непрекъснатостта на живота, но може да се забележи, че именно това указание е заличено от всички Учения. Причината за това обстоятелство е борбата между материализма и идеализма на Земята. В градацията на материята по

плътност Земята заема срединно положение. На планетите, стоящи на по-ниско стъпало в сравнение със Земята, материята е много груба. Но на стоящите по-високо от Земята материята се хармонизира с духа. На висшите планети също има несъвършенства, но там отсъства упорството на материята, поради което и търсенето е по-леко и не се губят сили в ненужна борба. Там материята е неразривно свързана с духа, без да му се противопоставя. Никой не отрича ценността на материята, но е неразбираемо защо колелата и парният котел трябва да спорят за това кой е по-необходим на локомотива? Ясно е, че, колкото по-добре работи парният котел, толкова по-бързо ще се въртят колелата. Но завеждащият колелата смята, че те са най-важната част, без да има впредвид, че без двигателят колелата могат да се търкалят само по надолнището. Устройството на материята и духа не съдържа в себе си основа за вражда. Защо тогава да се затруднява движението към прекрасната Безпределност? И защо да се натрупват призрачни барикади около Земята? Можем само да съжаляваме закъснелите пътници, тъй като тези земни станции, въпреки всичко, няма да им са необходими повече от определения срок. За какво са нужни стотици въплъщения, ако е възможно с десетина да се прекрачи Прагът?(2-2. V. 13)

Ние няма да противоречим, ако ни нарекат материалисти, за-щото в действията и в мислите си не можем да се отделим от материята. Дали ще става дума за висшите и слоеве или за най-грубите видове, това е все същата материя. Може да се докаже научно, че качеството на нашето мислене въздейства на материята. Така егоистичното мислене привлича нисшите слоеве на материята, тъй като този начин на мислене обособява организма - единичният магнит не може да привлече повече от собственото си напрежение. Но ако мисленето се извършва в световен мащаб, тогава се получава групиране на магнитите, което отваря достъпа до висшите слоеве на материята. Затова е невежествено да се разбира материята като нещо инертно и нямащо нищо общо със съзнателното начало. (3-101)

Материализъм и идеализъм са мними понятия. Всичко същест-вуващо е материя, макар и идеапизмът да борави с висшите й слоеве. Човекът е стигнал до правилния извод, че мисълта е енергия, следователно всички изследваия в това направление ще бъдат напълно осезаеми. Няма такива висши понятия, които да са несъвместими с научните подходи, стига науката да бъде чиста и без предубеждения. (13-402)

Много трудно е да се убеждават тези, които са убедени, че незримото за тях изобщо не съществува. Техните разбирания са по-добни на техните прадеди, които са живяли преди микроскопа и телескопа - никакви доводи не могат да ги разубедят. Те наричат себе си материалисти, реалисти или скептици, а останалите смятат за идеалисти и ги осъждат за предразсъдъците им. Но на практика се оказва, че именно тези реалисти са истинските

идеалисти, защото вярват в идеи, измислени от тях. Същевременно тези, които са наричани идеалисти, се оказват истинските реалисти. Те искат да изучават и тяхното знание се основава на наблюденията. Те не допускат суеверие и предразсъдъци, тъй като знаят, че природата е неизчерпаема в своите прояви. Те се застъпват само за достоверни свидетелства. Те могат да се нарекат материалисти, защото защитават качествата на материята. Можеш ли да наречеш себе си материалист въз основа на ограничеността и невежеството? Постоянно ще се убеждавате колко голямо е числото на невежите хора, воюващи за своето невежество. Не се утешавайте с това, че малък брой честни изследователи се занимават с науките на висшия реализъм. Техният брой е прекалено малък и те са принудени да се крият подобно на древните християни в катакомбите. Мислителят посочвал кучето, казвайки: "То вижда много от това, което за нас е невидимо, но и човекът може да бъде не по-лош от куче". (13-584)

Живото познание винаги ще бъде разширяващо, а не ограничаващо. По този признак може да се отличи истинската наука. Хората искат да виждат във всичко материята и те не са далече от истината, щом като допускат всякакво разнообразие от качества на материята. Самото понятие "материя" е добро и то е еднородно с великото понятие Материя. Именно понятието материя вмества в себе си разнородните свойства на това основополагащо вещество.

Казано е, че материята е изкристапизирал дух, но може да сё каже и обратно, защото всичко, като се започне от най-тънкитё енергии, е материя. Ще бъде плиткоумие ако някой отрича енергетичното начало, защото по този начин той ще отрича и материята. Които счита себе си за материалист, той трябва да почита материята във всичките й разновидности. Недопустимо е да се наричаш материалист, а да отричаш същността на материята. (13-683)

Някои хора негодуват, че книгите на Учението не дават окончалните формули, но това показва незнание на Основите. Заветът дава точното направление и запалва светлините по целия път. Всеки може да върви по тези светлини. Но хората са свикнали много да четат, а малко да прилагат. (8-399)

Някои могат да попитат: "Къде са формулите за Огнения свят? Поученията на Етиката не ни разкриват стихията на Огъня." Такива хора никога няма да разберат, че приближаването към Огнения свят започва с усвояването на основите на живота. Само невежият може да изисква точния химически състав на Огненото същество. Но изтънченото съзнание знае, че психическата енергия ще доведе до разбирането на Огнения свят. (9-318)

Запомнете, че книгата на Учението трябва да се постави на кръстопътя. Не мислете от къде ще дойдат приятелите, които ще са подготвени да възприемат знанието. Не се

огорчавайте от отминаващите - утре те биха могли да доведат и други някои, без да разбёрат самите това. Други могат да възнегодуват и виковете им да привлекат много от минаващите наблизо. Не могат да се посочат пътищата и способите, по които Учението може да стигне до отворените сърца.(11-450)

Притча за разпространяването на Учението:

Отишли при Господаря и го запитали: - "Как да разпространим твоето Учение? Как да намерим онези, на които е съдено да приложат на дело твоето Слово?" Господарят казал: "Намерете отшелник и му дайте Откровението. Нека го изнесе на кръстопътя и да наблюдава кой ще намери писанието. Висшият сам ще покаже кой да намери неговите разпоредби." Така и сторили. Минало момиче и завило в свитъка хляб. Но отшелникът изготвил нов препис и пак го оставил на кръстопътя. Минал търговец и започнал да записва на свитъка сметките си. Отшелникът изготвил нов препис и го оставил отново на кръстопътя. И така до свършека на дните си. Когато Господ го запитал: "Как разпространи Учението, което ти оставих?" Той отговорил: "Не е моя работа да съдя коя птица ще свие от предначертанията най-доброто гнездо. Не смятам, че съм постъпил неправилно, отдавайки своя труд в полза на непознати за мен хора." Така и ние не можем да знаем кой ще предаде списъка за разкъсване, кой на забвение и кой ще го постави под възглавницата си, за да изгради върху него своята основа. От тогава Господ разпоредил да се раздава Учението без определено лице, без нетърпение, без раздразнение и очакване. (4-669)

Тема 14. УЧИТЕЛЯТ

На Учителя се харесва всеки искрен стремеж, насочен към Висшето знание. (1-2.VIII.21)

Не трябва, ако Учителят каже нещо неприятно, да се вълнуваш. Ученикът се радва на всяка вест от Учителя си. Търси духовного ръководство на един Учител. (1-5.X.21)

Обичайте духовния си Учител и смятайте за щастие да се борите в защита на неговото дело. (1-15.X.21)

За всекиго е определен щастлив и благ Ръководител, но трябва да се объмете само към Него с цялата сила на духа. Призовете Благия Ръководител не с въпрос, а с уверение. (1-26.X.21)

Учителят е близо до вас във всяка минута от вашето съществуване.(1-30.X.21)

Ръката на Учителя ще отстрани опасностите пред вас, доколкото позволява съдбата. (1-1.XII.21)

Учителят винаги е готов да помогне, ако самият ученик не му попречи. Но само при повикване се отваря вратата. (1-2.III.22)

Учителят може да ви предпази от нахлуването на тъмните сили, но плащането на старите сметки е неизбежно. (1-12.IV.22)

Учителят говори само един път, затова не повтаряйте въпроса, но бъдете по-внимателни. Неразбраното и нечутото изчезва безвъзвратно. (1-28.VI.22)

Много може да се прости на тези, които и в тъмнината са запазили понятието Учител. Учителят издига достойнството на духа. При нас понятието Учител е като лампа в тъмнината. Учителят се появява в момента на запалването на духа и от този момент е неотлъчно с ученика. Невидим е краят на веригата от Учители и всяко съзнание, в което живеят имената на Учителите, въздига постижението на ученика като скъпоценен и всепроникващ аромат. Връзката на ученика с Учителя образува защитено звено от съединителната верига и е подобна на спасително въже в планината. (3-60)

Майката и Учителят - тези две понятия трябва да бъдат подчертани във всяка книга. Трябва да се пресичат неоснователните клевети и да се намират най-малко по десет защитни аргумента при всяка подигравка с Учителя. Светлината на величието е неугасима. (3-78)

Учителят може да разлива знанието, но то служи повече за пространствено насищане. За това поучаващият не е самотен, дори и без видими ученици. Не е възможно да се отчете дали личното съзнание или множителят на пространството са по-важни. И в тази минута, когато близкостоящият не успява да чуе нищо, ехото на пространството гърми. (3-99)

Как можете да се чувствате най-защитени? Само установявайки най-близка връзка с Учителя. Естествено е, че всеки Учител си има и свой Ръководител и така всяка ценна мисъл достига мигновено до най-дапечните светове. Запомнете сребърната нишка на връзката с Учителя.(3-187)

Бездомничеството е необходимо свойство на Учителя. Той има местопребиваване, но не и местожителство. Той участва в живота, но не показва привързаност. Украсява спора, но не го продължава. Съжалява(другите), но(самият той) не се оплаква. Защитава, без да маха с ръце. Потвърждава, но не показва колебание. Предупреждава, но не позволява протакане. В случай на необходимост поразява, но не ранява. Благодари, но не забравя. Оценява подбудите, но не проявява слабост. Проявява грижовност, но не затруднява. Безстрашен е, но не си губи ума. Затова пазете Учителя, който е изпратен да развие духа. Духът трябва да се развива съзнателно. (4-27)

Ученикът не трябва да бъде обсебван, а Учителят - поробител. В същото време се изисква осъзнаване на Йерархията и съгласуване на действията, съчетаване на свободната

воля с признанието на Учителя. Това обстоятелство обикновено смущава слабите умове, тъй като условията и ограниченията противоречат на свободата във вулгарния смисъл на думата. Но осъзнатата целесъобразност и културата са най-значителните качества на Учителя. Да се постигне разбиране на значението на Учителя означава да се преминат първите врати на еволюцията. Не е необходимо в понятието Учител да се влагат надземни предпоставки. Той ще даде най-добрия съвет в живота. (4-43)

Учителят дава указания в предела на позволеното. Той въздига ученика, като го очиства от старите привички, предпазва го от всякакви видове предателство, суеверия и лицемерие. Той му налага видими и тайни изпитания. Учителят отваря вратата на следващата степен с думите: "Радвай се, брате". Но той я и закрива с думите: "Прощавай, минувачо". Ученикът сам си избира Учител. Той го почита наравно с Висшите същества. Той му вярва и му принася най-добрите мисли. Той пази името на Учителя и проявява прилежност в труда. Той среща изпитанията като утринна светлина и отправя надеждите си към ключалката на следващите врати. Приятели, ако искате да се приближите към нас, изберете си Учител на Земята и му предайте ръководството. Той ще посочи времето, когато ключът е готов да се превърти във вратата. (4-103)

Да побързаме към приемането на Учителя. Да го обкръжим със стената на предаността и по този начин да си съградим крепост за нас. След многого лугания ще разберете, че където е Учителят, там е успехът, а където е предателството, там е поражението. Където има поражение, значи там сме се изхитрили да изопачим, да скъсаме, да унищожим предначертанията на целесъобразността. При поражение ние сме се отдръпнали от насочената стрела на помощта. Можем ли да потвърдим, че в минута на опасност ще произнесем името на Учителя? Можем ли да изпитаме висша радост от признателността към Учителя? (4-76)

Няма да давам за пример великани и герои, а ще ви разкажа за един малък индус, знаещ значението на Учителя. Когато го запи-тахме: "Нима слънцето няма да свети, ако го видиш без присъст-вието на Учителя си?" Момчетосе усмихна и отговори: - "Слънцето ще си остане слънце, но със Учителя на мен ще ми светят два-надесет слънца".(4-84)

Учителят няма да каже: "Окажи ми внимание", но знаците на внимание трябва сами да разцъфтят в сърцето. Всяко почитание на Учителя показва разбиране на Учението. (4-119)

Учителят следи за развитието на ученика. Признак за това ще бъде чуването на гласа му. В същото време се развива и усетът за справедливост.(4-174)

Връзката с Учителя може да се осъществи по два проводника: единичен и пространствен. Единичният предава въздействията на един Учител. Пространственият дава възможност за връзка не само с няколко Учители, но и да се получават космически знания.

Трябва да се има впредвид разликата в разхода на сила при двата проводника. Когато влиза в употреба пространственият, центровете вибрират като лампа, захранвана от различии токове. Необходима е бдителност при въвеждането в употреба на различии енергии. Единичният проводник по-малко засяга здравето. На мнозина се струва, че те са готови да отдадат себе си за еволюционно постижение, но условията са много сурови и неумеещият да метне голяма мрежа по-добре да не приближава. (4-184)

Благословена си, Индия, тъй като ти единствена си съхранила понятията Учител и ученик! Гуру може да насочи кораба на духа на ученика, да разсее пристъпите на сънливост, да съживи помръкналия дух. Горко на този, който е дръзнал лъжливо да признава някого за свой Учител и който лекомислено произнася името му, без необходимото почитание! Не заплашваме, но трябва да кажем на всички, докоснали се до Йога: вашата опора е Учителят, вашият щит - предаността, вашата гибел - безразличието и двусмислието. Който еднакво се усмихва на приятелите и на враговете на Учителя, той не е достоен. Който няма да предаде Учителя дори и с премълчаване, той може да прекрачи през първото стъпало. (4-205)

Мястото, заделено за Учителя в най-добрия ъгъл, не е суеверие. Това е място на трапезата за поканен. Той може да влезе всяка минута и ще покажат, че са го очаквали. Този постоянен знак на очакване и готовност е като зов през отворения прозорец. (4-413)

Във всички древни учения е казано: "Не заставай с гръб към своя Учител!" Тази препоръка може да се приеме като раболепие или почитание. Не може да се принуждава към разумно почитание. Но разширеното съзнание ще придобие опита за съхранение на духовните ценности. (4-434)

Учителите никога не са имали много ученици. Могат да се при-ведат като в пример нищожни цифри -16,12 и даже по-малко. (4-438)

Всяка самостоятелност се поощрява, но може ли да се порицава, когато настане време да се потърси съвет или да стане обмен между аурите? Възможно е, без да се употребяват думи, да се пренесе съзнанието на ученика в съзнанието на Учителя, като по този начин се получава едно обединено съзнание. Тогава изчезва усещането за собственото “аз” и само окръжността на чашата остава изпълнена с чувства. Такова сливане не може да бъде описано с думи, тъй като то дава началото на чувствознанието. Разбира се, такова състояние не е лесно достижимо, но при разширяване на съзнанието то идва само, ако не му попречат поради незнание. Такова съзнание покрива всички видове общувания.(4-563)

На хората е чужда мисълта за послушание към Учителя. Но ученикът няма да падне духом, тъй като Учителят е като маяк в тъмнината. Ученикът няма да угаси своя огън, тъй като Учителят разпалва всички огньове. Ученикът може да бъде огнено устремен, защото

щитът на Учителя е на негово разположение. Подражанието на Учителя означава пълно вместване на неговия образ. (4-653)

Разбирането на Учителя е свързано с изтънчеността на възприятията. На осъзнаването, че Учителят насища духа на ученика с висше разбиране, се основава целият напредък на ученика. Връзката между Учителя и ученика се състои от духовните стремежи. И кой друг ще повдигне духа на ученика, ако не неговият Учител? Само Висшето може да придвижи нисшето. Докато не се разбере това, не е възможен никакъв напредък. (4-665)

Поръчителството на Учителя превъзхожда по красота всички други страни от взаимоотношенията между Учител и ученик. Но разбирането на Учителя като насъщна необходимост е особено ценено на Изток, където ученикът е напълно съпричастен към усещането на красотата на това явление. Когато хората приемат понятието Учител, тогава ще бъдат готови за новото стъпало. Твърде много губи човечеството от неприемането на този факт. Всички търсения трябва да започват с това приемане, иначе всички нови пътища са закрити за човечеството. (5-494)

Учението на Йога е неразбираемо за западния ум и сърцето не усеща красотата. Това неразбиране затваря подхода към бъдещето. Необходимо е възприемането на нов подход чрез приемане на понятието Учител. Как може да се отхвърли най-прекрасното понятие? И каква загуба за човечеството е отлагането на този срок! Наближава време, което ще вразуми мнозина и ще наложи новото начало. (5-495)

Във всички религии на напускащия Земята се е посочвал напътстващ придружител във вид на светец, ангел или починал родственик. Така се е потвърждавало съществуването на задгробния свят и необходимостта от Ръководител. Трябва да се привиква към мисълта за необходимостта от Ръководител. Така във всички религии се е наложило Наставничеството и Учителството. Ето защо, когато говорим за Учител, ние напомняме за това, което е неизбежно. Учението може да ви даде живот или да ви предаде в прегръдките на смъртта. И толкова лесно може да разцъфти живота чрез обръщане към Светлината. (6-62)

След приемането на Владика и Гуру не може да има отстъпление. Пътят е само напред. И рано или късно, лесно или трудно, ще дойдете при Учителя. А когато черните ви обкръжат и затворят своя кръг, ще остане само пътят към Владиката. Тогава ще усетите, че Владиката не е далеч и сребърната нишка е над вас. Само да протегнете ръка! Тази среща може да стане и без помощта на черните, но най-често едва когато е обсаден човек се протяга към сребърната нишка и само в беда се научава езика на сърцето. Трябва да усеща Владиката и Гуру в сърцето. (6-112)

Много предания посочват опасността да се следват няколко Гурута. Според едно от тях, една майка имала трима сина и когато отраснали ги предала на трима почтени

мъдреци да ги обучават. Но единият от братята намислил да ускори обучението си и отишъл при още двама мъдреци, които също помолил да му бъдат ръководители. Дошло време, когато мъдреците започнали да учат младежите да летят. Тогава третият брат, който имал трима учители, решил да утрои силите си, за да изпревари братята си. Той поискал от тримата си учители да ускорят полета му, но силовите полета, изпратени от три различни посоки, се кръстосали във въздуха и той бил разкъсан от тях. В същото време другите двама братя летели спокойно, насочвани от своите учители. (6-253)

Всяко понятие си има свое уравновесяващо. Така почитането на Йерархията се уравновесява от понятието поръчителство. Ако нагоре е почитането на Йерархията, то надолу е поръчителството. Но за да бъде твърдо поръчителството, трябва да не се сменя Учителят. Затова не произнасяйте лекомислено думата Учител. А ако я произнесете, не мислете за разкъсване на тази сребърна нишка. (6-299)

Един път произнесено, поръчителството влиза в основата на кармата . Събитията от живота показват доколко вярно е това твърдение. Никой не може да се оправдае с незнание на законите, затова по-добре да повтаряме на всяка страница, отколкото да допуснем пагубното заблуждение, което влачи отвратителната опашка на следствията. (6-300)

Препоръчваме всяка добра мисъл да бъде посветена на Учителя. Не е възможен успех, ако ученикът поставя себе си на първо място.(6-313)

Сребърната нишка, свързваща Учителя с ученика, това е мощният магнит на сърцето. (7-1)

Трябва да се пази като съкровище всеки разговор с Учителя. Разбралият съкровеното значение на това общуване вече не може да се отдаде на тъмнината. Особено трябва да се пази сърцето от прекъсване на сребърната нишка. Нищо не може след това да я спои. Може да се изкаже състрадание на всички, но нишката се изковава от много качества. Както древните изображения са се отливали от много метали, така и нишката е здрава, поради многого си качества. (7-254)

Нека вашето сърце стои колкото се може по-близко до Учителя. Ако утвърждаването на Учителя се нуждае от думи, започнете да Разговаряте с него, сякаш той е някъде наблизо до вас. Отговорът на Учителя не трябва да се очаква единствено в обикновенни думи. Той може да се съдържа в множество знаци, както очевидни, така и далечни по разстояние. Трябва да се обхване целият обем на живота, за да се забележат знаците на великото творчество. (7-285)

Учителят може да покаже направлението, да предпази от грешка, но повечето дейности трябва да извършвате сами. При това всичко тряба да се прави доброволно. Но всеки примес на користолюбие или страх ще наруши спасителната връзка. (7-306)

Пълна победа може да се очаква само ако ученикът обедини съзнанието си със съзнанието на Учителя. Не може да се очаква успех, ако съществува и най-малкото подозрение към Учителя. Трябва да се работи заедно, с пълна увереност, че всичко, което е допустимо от законите на вселената, ще бъде направено. (7-311)

Ръководителят може да запита ученика: - "Какво правиш, какво желаеш, от какво се измъчваш и на какво се радваш?" Тези въпроси няма да означават, че Учителя не знае какво става с ученика. Напротив! Учителят знае всичко, но иска да разбере какво ученикът смята за най-значително. От многото обстоятелства ученикът може, поради неопитност, да посочи най-незначителното, затова Учителят пита съвсем не от вежливост, а изпитвайки съзнанието на ученика. Затова трябва много да се обмислят отговорите за Учителя. Не общоприетата вежливост, а постоянното задълбочаване на съзнанието е задължението на Ръководителя. (8-345)

Понякога в мигове на опасност Учителят защитава, поемайки опасността върху себе си. Той като че с ръце възспира насъбралата се тъма. Трябва да се съблюдава особена предпазливост в това време. Околната атмосфера е силно напрегната. Най-добре е в такова време да се чувства особена признателност към Учителя. Така най-добре ще се запази хармонията и правилната вибрация с Учителя и ще се противодейства на хаоса. (8-393)

Почитанието към Учителя е лекарство за всички болки. Когато ви е много тежко, обърнете се към Владиката. (9-161)

Трябва на всяка цена да се усвои основният закон, че Учителят дава направлението, но не настоява за подробностите. Всеки трябва да търси и да намери своя път с труд. Не само сега, но и във всички времена хората са изисквали завършени, макар и не обмислени от тях формули.(9-213)

За нас понятието Учител е свещено. Всеки от нас има Учител и в тази стълбица стъпалата са безчет. Да стоиш начело на планетата все още не е завършекът. Не може и да има завършек, и в това е най-голямата радост. Но ако се произнесат непроизносимите имена на Висшите господари, ще се получи голяма вреда. Такова предателство може да има страшни последствия. (13-29)

Всеки Учител в своите минали животи е имал възможността да реши: дали да замине на други светове или да остане в близост до многострадалната Земя? И всеки е потвърждавал своя избор да страда едновременно с нещастните. Обикновено хората не обичат да се наричат ученици, но ние ще оставим за себе си това почетно название. Всеки Учител трябва да остане и ученик. В това е високата съизмеримост. Всеки трябва да се радва, че в негово време тук на Земята съществуват Учители, пътят към които не е

забранен. Всеки трябва да намери източник на вдъхновение в това, че той може да осъществи връзка с Ръководителите. (13-47)

Мрачен е животът без Учител. Дори отрицателите на това понятие, без да осъзнават, го потвърждават. Всеки отрицател по същество се превръща в учител за своите последователи, като по този начин всъщност потвърждава това, което отрича. Даже противниците на учителството не могат без това понятие. Мислителят казвал: "Учителят е най-добрият герой. Неговото въоръжение не ръждясва и не се износва. Войската може да се обърне в бягство, но Учителят няма да отстъпи." (13-463)

Когато споменаваме Кришна, Орфей, Зороастър и други Учители на човечеството, имаме особени причини за това. Тези Учители са давали наставления на различии езици, а и при различии обичаи, но същността на преподаваното е оставала една и съща. Все още не е написана книга, която да съпостави тези Учения. Съществува сравнително изучаване на религиите, но ние имаме впредвид разбор на основите, дадени от Учителите. Ако някой прилежен учен отдели всички особености на народите през вековете, то в основата той ще намери завети, дадени като че от едно и също лице. Могат да се разпознаят няколко индивидуалности, които последователно са изпълнявали поръчението и са допринасяли за постоянното усъвършенстване на човечеството. В различии векове Наставници, не знаещи един за друг, са произнасяли сходни слова, не само по вътрешен смисъл, но и по темперамент. При това незнаещият човек би могъл да помисли, че един и същ човек е давал тези завети. Знаещите, разбира се, ще си направят съответните изводи. Оказва се, че Наставници, принадлежащи към различни религии, са проповядвали за едно и също нещо. (13-665)

Предаността към Учителя е голяма ценност. Но колко разногласия могат да се срещнат и около тази проста истина. Не смятайте, че Учителят може да приведе в изпълнение своите намерения, ако човек се съпротивлява на това. Трудно е да се възстанови раздраната тъкан, понякога такава поправка изисква повече време, отколкото създаването на нова тъкан. Нерядко хората се оплакват от Учителя си, без да разбират причините за неговите действия. Хората смятат, че тяхното земно решение е далеч по-близо до целта, но те не вземат под внимание много от обстоятелствата на земния бит. Малцина са тези, които разбират истинската ценност на Учителството. Но те трябва да знаят, че именно тази преданост може да им помогне и те на свой ред да останат достойни за учителството. (13-784)

Отреклият се от себе си, устремен към общото благо, предан в битката, радостен в труда, придобива мигновено озарението на Архата, правещо го господар на своята карма. Съзнанието на Архата дава преимущества, но е пълно и с отговорност. Мнозина ли могат

да изпитат радост от отговорността? Трябва да притежаваш мъжеството да признаеш себе си в решителния час за Архат, водещ битката без всякаква помощ, противопоставяйки своето разбиране и воля на натиска на стихията. (4-127)

Архатът трябва да е способен да премине някои периоди от живота си незабелязано за страничния наблюдател. Стрелите на прекаленото внимание унищожават заградителната мрежа на пурпура. Този факт може би скоро ще може да бъде показан на екран. Ние не избягваме да предоставим до скоро недосегаемото понятие на Архата за научно изследване. Само така може да се изкове мостът към далечните светове и да се намери живот там, където се е предполагала някаква си смърт. (4-130)

Духовно неподвижното същество не може да бъде Архат. Учителят ви говори понякога за необходимост от отдих, но никога не е казвано, че отдихът трябва да е подобен на духовна смърт. Разказват за неподвижни Архати, но тази неподвижност е само външна. Мнозина изпадат в приятно настроение, когато намерят причина за неподвижността, защитавана от тях. Но призивът за действие изцяло обърква съзнанието им. Възможно ли е такива хора да бъдат допуснати до стихията на огъня, която по самата си природа изисква заостреност на вниманието? (4-415)

Когато заявявам, че болката стои в основата на радостта, искам да ви покажа страница от живота на Архата. Тази страница от живота на Архата не е известна на никого. Наричат Архата мъдрец, мъченик, благостен и съчувстващ, но никой не може да си представи, че Архатът е обречен с огнения си устрем да постави новото висше стъпало на човечеството. И тази негова най-висша цел върви в съответствие с космическия магнит. (5-150)

У хората живее понятието за мъртвите Архати и бедните йоги подхранват въображението им със своите виждания. Но когато човечеството разбере. че Архатът е висша проява на светоносната материя, то ще осъзнае, че няма различие между материята на светлината и материята на любовта. Човечеството облича Архата в сурова обвивка, но в неговата същност сияе любовта. (6-3)

Бъдещите Архати, които сега приключват сметките си със Земята, са наши, на Архатите сътрудници. А когато Йерархията се обогатява, празникът е в космически мащаб. (6-4) Човечеството никога не се е замисляло над истинския смисъл на живота на Архата. Прието е да се представя Архатът високо в облаците. Рекордите на измислиците са ужасни и смешни. И наистина, ние - братята на човечеството, не можем да се познаем в човешките представи. Нашите облици са така фантастични, че ние смятаме, че ако хората биха употребили фантазията си в противоположна посока, то нашето изображение би приело по-вярна форма. Можем да покажем истинските си облици само на близките до нас. Нашите

лъчи можем да изпратим само на най-близките си. Да, да, да! (6-12)

Представете си как посред ниските хълмове се извисява заснеженият връх, приемащ върху себе си тежестта на ледените вихри. По същия начин се възвишава и Архатът, приемащ върху себе си цялата тежест на несъвършенството на света. (6-442)

Има ли отдих за Архата? Знаете, че отдихът е смяна на труда, но истинският отдих за Архата е мисълта за Прекрасното. В прекрасното мислене Архатът вижда стълбицата на възхода. В това действено мислене е отдихът за Архата. Ние чакаме чудо, ние се стремим да излезем от затвора, но стълбата на Архата е само в прекрасното. Да не замърсим, да не принизим този път! Само на него ще привлечем това, което сега ни се струва чудо. (8-177)

Не трябва да се мисли, че Архатът може да изпусне от съзнанието си, макар и само за миг, водещата воля. Той би бил обикновен човек, ако не носеше постоянно чашата на подвига. Изворът на неговата мощ ще пресъхне в същия момент, когато той престане да усеща в ръката си нишката на Йерархията. В това осъзнато постоянно бодърстване се заключава особеността на Архата. (8-196)

Архатът притежава качеството да не притъпява своите чувства. Това може да се нарече каменен аскетизъм и той се постига не с някакви особени прийоми, а с просто разкритие на сърцето. Архатът никога не жали себе си и това качество трябва да бъде не умствено, а да стане негова истинска природа. (8-407)

Архатът притежава сърдечен устрем и умение да се ориентира и в голямото, и в малкото. Той пести основната енергия и постоянно се стреми към благо. Мъжество и търпение са също негови неотменими качества. Обаче нелепо е да се разбира същността на Архата като нещо земно, макар и да се формира на Земята. Той представлява своеобразен фокус на всички нови образувания. Неговото съзнание вижда всички привидно невъзможни земни условия, но сърцето му разбира как да преобразува тези прегради. Слабите духом постоянно бягат от битката или по-точно от това състояние, което ние наричаме битка. Но никакво друго определение няма да отговаря по-добре на състоянието на борба и преуспяване, свързано с духовното напредване на ученика. (7-585)

Нито един Учител не е считал своята работа за завършена и заслужаваща награда. Това е качеството самоотверженост на Бодхисатва. Без да насилва волята, той търпеливо и незабелязано направлява към благо всяка подходяща сила. Не е трудно да се направляваш под ръководството на Бодхисатва, защото той предвижда всяка особеност на духа. Да не забравяме обаче, че можеш да вървиш знаейки целта, но, ако броиш всеки камък, на който е стъпил светият крак, това ще бъде патешко ходене. (4-332)

За Богочовека толкова много е говорено и толкова усилия са направени, за да бъде обоготворен. Много са писмените паметници, разказващи за Образи, устремени към

Висшите светове. Но колко неясно са се съхранили те в човешкото съзнание! Богочовек, който е заминал за други светове! Ние, Братята на човечеството, търсим и налагаме Богочовека на Земята. Ние почитаме всички Образи, но особено тачим този велик образ на Богочовека, който носи в сърцето си пълна "чаша" и, макар че е способен да полети, принася на Земята цялата "чаша". Така Богочовекът е носител на огнения знак на Новата раса. Същият е Архат, Агни йога, Тара. (6-14)

Говорим за дъга на съзнанието, тъй като пълен кръг представлява съзнанието на Архата. Но съществува по-висока стелен на познанието и тогава казваме: "Напълно утвърден". Космическият Магнит е нашата съкровена мощ. Величието на тази сила е необятно. Ако духът би могъл да го разбере, то безстрашието би изпълнило цялото сърце и радостта би прозвучала във всички сфери. Така върви Архатът, носейки силата на Космическия магнит в сърцето си. (6-21)

Как може да се дойде близо до източника? Как може да се придобие висшето познание? Само чрез закона за Йерархията. Ръката водеща е ръката издигаща и ръката насочваща е ръката, отваряща пътя към висшия закон. (4-654)

Законът за Йерархията се възприема от хората като някакво лично право. Но те забравят, че Йерархът е само звено от веригата и от своя страна изпълнява волята на по-висшия. Само така може да се отговори на високото предназначение и да се оправдае оказаното доверие. (4-655)

Йерархията се основава на закона за приемствеността. Чрез изпълнението на висшата воля се установява Йерархията на служенето. (4-659)

Законът за Йерархията стои в основата на цялата Вселена. Когато всепроникващия Космически Разум напряга своите елементи, различните по своя потенциал енергии получават своето назначение, заемайки съответното място в скалата на нарастващата мощ. Така потенциалът на енергията й дава първенство или по-нисша степен, като по същия начин са определени в еволюцията и степените на човешкия дух. (4-666)

От всички принципи, водещи към разширение на съзнанието, принципът на Йерархията е най-мощен. Къде може да се насочи духът без водещата ръка? Ръката на Йерарха установява направлението на съдбата и насочва към най-добрия срок изпълнението на събитията. (4-668)

Подчинението на нисшето на Висшето лежи в основата на Космоса. Този закон важи с пълна сила и по отношение на различните енергии. Подчинението на нисшето на Висшето довежда до пречистване, но човечеството подчинява на нисшето това, което би трябвало да господства. Когато Висшето господства, тогава нисшето получава възможност да придобие свойствата на висшите степени. (5 -115)

Световната разруха е само следствие от нарушаването на Йерархията. Нарушаването на Йерархията влече след себе си разрушаването на цялата причинност и всички законни следствия. (6-154)

Устремяването към Учителя дава пълно разбиране за Йерархията и ще покаже на духа сребърната нишка. (6-160)

Нищо не може така да укрепи нервното вещество, като Йерархията. Същевременно неизменима и неочистима е вредата от пренебрегването на Йерархията. Но това не е само грешка или лекомислие. Това е отстъпничество и предателство. (6-191)

Стремежът към постоянно съблюдаване на Йерархията може да ви доведе до нужните стъпала. И обратно - всяко отстъпление е във вреда на бързината на растежа. През пукнатините от непочитането на Йерархията пропълзяват тъмните сили. Затова трябва да се разбере необходимостта от единство с мощта на Висшата сила. (6-192)

Ще се намерят отрицатели на Йерархията, които ще нарекат нейното ръководство насилие. Но Йерархията няма нищо общо с насилието. Тя е закон. Ние не насочваме енергията си без съгласието на сътрудника. Но на когото е ненужна нашата лодка, нека преплува океана, ако иска и на бамбукова пръчка. Ние призоваваме към сътрудничество, но хората често така се боят от сътрудничеството, че предпочитат да се покрият с кал, само и само да не се докоснат до Висшето. Много пъти ще ви се наложи да се отдалечавате от хората заради Йерархията. Те по-скоро ще приемат Безпределността, защото не виждат в нея своята отговорност, докато неизбежността на закона за Йерархията тревожи слабият и себелюбив ум. Не настоявайте там, където пътят е замърсен. Мнозина са неразумните, съгрешили против Йерархията и от това е пяната на тяхното раздразнение. (6-410)

Тя е планомерно сътрудничество, но не е страшно ако употребите и старогръцката дума “Йерархия”. Но ако някой тълкува това понятие в неговото условно разбиране, това само ще покаже, че неговият мозък не е готов все още за сътрудничество. (6-416)

Не можеш да се приближиш към Йерархията със страх. Условието за небоязливост трябва да се разбира като равно на предаността. (6-458)

Нито пълзенето, нито раздразнението, нито изгодата ще бъдат врата към Йерархията, а само свободното служене, сърдечното почитане и съзнателният възход ще приближат към границите на светлината. (6-46

Трябва да се научите да се обръщате към Йерархията като към нещо най-неотменимо. Всяко колебание, дори по-кратко от един сърдечен удар, може смъртоносно да ужили съзнанието като отровна змия. (6-428)

Достатъчно известна е нишката, съединяваща физическото тяло с тънкото по време на излизането на последното. Също толкова точно трябва да бъде почувствана и сребърната

нишка на Йерархията. Тя не трябва да бъде възприемана като нещо отвлечено, защото съществува по същия начин, както смерчът, в който се сливат небето и Земята. Самата структура на сребърната нишка по своя спирален строеж е сходна със смерча. Когато набъбне енергията на сърцето в любовта и предаността, тогава ще полети сияещата спирала и по закона на притеглянето ще се срещне с лъча на Учителя. (7-250)

Йерархического начало стой в основата на всички съобщества и за задълбоченото разбиране на космическото устройство е необходимо да се вникне в същината на закона за Йерархията. Силите на Йерархията са обединени в два Свята, имащи единен произход : Начало водещо и Начало изпълняващо Великата воля. Тези две Начала вземат участие, както в изграждането на Надземния, така и на земния свят. Надземният свят се проявява посредством земния, който от своя страна навлиза в Огнения свят и така чрез това огнено обединение се утвърждава вечният живот. Съучастниците в Космическото строителство от земна страна могат да се нарекат истинските Наместници на Земята. Всяка епоха си има своите Наместници. Владика, Богочовек и Наместниците на Силите на Светлината съставляват онази велика мощ, чрез която се осъществява сътрудничеството на огнените сили на двете Начала. Висшата воля е предавала своите завети чрез огнените духове, като по този начин се е извършвал обменът в низходяща посока и се е поставяло началото на новите религии. Във възходяща посока обменът на енергиите се осъществява чрез сърцето, което единствено може да насочи духа към най-тънките енергии. (10-100)

В различните религии се срещат разнообразии сведения за Ангели -Хранители, за Ръководители, за Утешители. Така под различни наименования става дума за едно и също понятие - Йерархията.(11-60)

За Ангелите - Хранители са знаели всички народи и са съхранявали преданията хилядолетия. Всички учения са знаели за мощните Покровители на човечеството, които са предвождали народите. Но защо нашето време се е отрекло от Висшите водачи? И как може човечеството да свикне с мисълта за ненужността от Водач? (6-234)

Когато човечеството осъзнае мощта на истинския Хранител, тогава ще разбере истинското значение на тези Хранители на духа, Хранители на Истината и Направляващи нашия ход в космическото пространство. (5-516)

Ръководството трябва да бъде осъзнато духом и чрез сърцето. Само поемане ръката на Владиката е недостатъчно без отдаване сърцето на Владиката. Трябва да се разбере този закон, който свързва Учителя с ученика, тъй като без наличието на пълно доближаване към Владиката не може да се осъществи връзката. Пълното приемане на ръководството изисква съзнателно отношение, за да може да се разбере и почувства в сърцето топлината, която произлиза от недрата на духа. Необходим е особен усет, за да се разпознае това,

чрез което се свързват същността на Учителя със същността на ученика. Тези свързващи звена са вибрациите и кармата. (10-106)

Хората сами заплитат какви ли не тръни във венеца на живота. Колко сили прахосват те, за да противодействат на тези принципи, на които се крепи животът! Хората няма да разберат Висшата мъдрост, без преди това да са разбрали закона за Йерархията -това, на което се крепи целият живот, чрез което прогресира светът, чрез което се осъществява еволюцията, върху което са се изграждали най-добрите стъпала и страници от историята. Човечеството не би могло да избегне от великия закон на Йерархията. Единствено само разрушение може да доведе това направление, по което вървят лишените от разбиране за Йерархията. Великият закон на Йерархията трябва да се превърне във водещо начало. (6-414)

Колко голямо значение придват хората на своето Его! Как се страхуват те да не би тяхната личност да бъде засегната от нещо непонятно за тяхното съзнание! Как се страхуват хората да се приближат до Висшето и предпочитат да останат на границата на тъмнината! Но човек може да се издига еволюционно само ако приеме Водещата ръка и спазва всяко изискване на Йерархията. Единствено чрез Йерархията може да се възмогне. (6-430)

Коя държава е процъфтяла без велик Водач? Кое успешно начинание е просъществувало без Владиката? Трябва действително да се разбере, че понятието “водач” представлява синтез на всички висши стремежи. Само разбирането за Йерархията на Светлия Водач може да даде направление на духа. Само чрез разбиране мощта на Йерархията е възможен напредъкът. Нека всички запомнят, че всеки камък против Йерархията ще се превърне в планина против самия себе си. Така че, ние провъзгласяваме Водачът-Йерарх. (6-433)

Тема 16. ПОСЛЕДОВАТЕЛИТЕ

Които се измъчва от земни въпроси, той отговор на Небесното няма да получи. (1-2.I.21)

Преди 30-годишна възраст нужните центрове не са пробудени. 15 години са обичайни, за да се прояви ефектът от запалването на светлините, но зачатъци на светлина се появяват по-рано. (1-3.XI.21)

Само съзнателно отказалите се от личното и пренесли съзнанието си в разбирането на еволюцията на света, се наричат подвижници. (2-3.V.2)

При избор на сътрудници трябва да се обръща внимание на подробностите при малките действия, които изпълват целия живот и най-добре отразяват същността на човека. От малките действия произтичат и големите. Най-малко значение придавайте на думите. (2-3.V.7)

Как да се отличи новодошлият? Разбира се, не по думите. Най-добре е да се използва старият способ на Изтока: по очите, по походката и по гласа. Съвкупността от цялата триада е безпогрешна. (3-190)

На всеки аспирант трябва да се зададе въпроса какво го е привлякло към нас? После той трябва да каже кога е почувствал негодността на съвременния живот, а след това как първото понятие за Учителя е възникнало в неговото съзнание. Наложително е да се изключат всички въпроси за бившия му семеен живот, за да не изпадне той отново в атмосферата на ежедневието, вместо да се съхрани с всички средства необикновеността на съществуващата реалност. (3-209) Всяка насилственост е осъдителна. (3-219)

Който отлага своето развитие, е подобен на удавник. (4-100)

Учениците биват четири рода: едни следват стриктно указанията на Учителя и се развиват нормално; другите зад гърба на Учителя превишават указанията и с това често си вредят; трети се възползват от отсъствието на Учителя за празно бърборене и с това нарушават своя път; четвърти, едва скрили се зад ъгъла, и започват да осъждат Учителя, с което предателстват. Тежка е съдбата на двата последни вида. (4-105)

Всеки достоен за подвиг върши своите дела без да ги обявява нито за добри, нито за лоши, но действайки така, както за него е неизбежно. (4-167)

Ако някой започне да ругае, отхвърлете го. Ако някой започне да шепне зад ъгъла, отхвърлете го. Ако някой изпадне в нетърпение и скука, отхвърлете го. (4-217)

Не образованието, не опитността, не дарованието, а единствено огънят на чувствознанието открива прекия път към Шамбала. (4-282)

Не аскетите, не фанатиците, не суеверните, а знаещйте огнената йога няма да изгубят посоката на живота. (4-282)

Трябва да се помни, че неизречимо малко са развитите съзнания, затова пазете всяко съзнание, даже при много недостатъци. (4-338)

Учителите никога не са имали много ученици -16, 12 и даже по-малко. (4-438)

Откликналият на повика на Учението и запалил всички огньове на предаността, действително е сътрудник на Космическите сили. (4-649)

Агни йогът трябва да се отрече от условностите на народността, професията и пр. и да замени кръвното родство с духовно. (4-171)

За йога е несвойствено двусмислието и одумването на хората, принадлежащи към

Братството. Такова одумване носи последствията на предателството. (4-173)

Йогът не се бои от смъртта, тъй като пробуденото съзнание не познава прекъсване на битието. (4-175)

Йогът не е нито стар, нито млад, защото знае пътеките на постепенното въздигане и притежава запаса на предишния опит. Той може да премине живота незабелязан. Той се усмихва на слабоумието, но поразява невежеството. Смятайте за щастие приобщаването към Йога. (4-180)

На пътя на Йога може да бъде само този, който леко счита своите познания за нищожни; рядко си спомня за своите отличия, присъдени му от хората; не взема участие в лъжливите проявления на религията; може да се абстрахира от своя земен произход, макар и спомняйки си превъплъщението; може всяка година да възобновява посятото на нивата, усмихвайки се на бурята, отнесла положения труд; познава напрежението по пътя към Висшето;

не злослови и се е заобиколил с непробиваемата аура на чистото мислене. В когото няма страх, когато малодушните се ужасяват.(4-182)

Носителите на Агни йога не трябва да се отличават по външност и нямат нужда от тигли. Агни йогът влиза в живота незабелязан и наблюдава, но не търпи наблюдение, защото пространственият проводник на връзката с далечните светове не търпи стрелите на вниманието на тълпата. Даже единичният проводник на връзката с избрания Учител понякога изисква опазване от въздействието на случайните стрели. Но това не значи, че е необходимо дори и частично бягство от живота.

Йогът може да премине(безучастен) покрай привидното нещастие, защото са му известии причините и следствията на явленията. Не се учудвайте, ако неговото сърце предпочете най-жалкото куче, след като види зачатък на вярност в него и неочаквано призове най-скромния младеж за свой сътрудник. (4-187)

Йогът има малко вещи, но сред тях няма ненужни. За да се избегне смесването на аурите, предмети от бита трябва много рядко да бъдат давани на други лица и то само на доверени. Понякога такива предмети е по-добре да бъдат изгаряни. (4-188)

Йогът се намира под постоянното изпитание на своя Учител. По същия начин и той изпитва приближаващите се към него. Йогът притежава гъвкавост, за да избегне капаните на живота. Ако за разкриването на неговата принадлежност му предложат да изяде късче месо, той ще предпочете да изяде месото, отколкото да издаде тайната си. Последствията от месото той ще изчисти лесно но предателството и неговите последствия са непоправими. (4-192)

За всеки начинаещ е полезно изпитанието със студ и глад. Такова неочаквано

изпитание е добро и за разкриване на неверието, предателството, лъжата и суеверието. Ще забележите как помръква слабият дух от виенето на вятъра, как човърка въжделението за храна и как устата произнася ругатни към най-свещените начала. Но който е готов да приеме подвига на познанието, е вечно млад.(4-176)

При изпитанията със студ и всички други мерки усещанията не изчезват, но състоянието на духа може да бъде такова, че нищо да не го разколебае. В противен случай остава животинското раздразнение, помътняването на съзнанието и падението. (4-192)

Съществува превратнотото мнение, че йогът се ползва с несъкрушимо здраве в обичайния смисъл на това понятие. Но нима изработват чувствителен инструмент от дебело дърво? Здравето на йогът може да се сравни с настройването на струнен инструмент. Тези, които търсят в Йога охраненото здраве, нека по-добре да изпият чаша вино и да побеседват за високи идеи, без да ги прилагат в живота. Спокойствието на йога е като напрежението на океанската вълна. (4-201)

Лошо е за този, който се е докоснал до Йога, а после се е върнал към предишния си живот. (4-203)

По-добре да не приближаваш, отколкото да станеш отстъпник. Нощта не свършва за отстъпника, но това не е наказание, а само следствие на посятото. (7-579)

Препълненият стомах спира растежа на духа. Как може да приемаш, че си безплътен дух, ако не бъде победено случайното чувство на глад? (4-206)

Казват, че йогът няма желания. Но затова пък е изпълнен със стремежи. Желанието не е действено, тъй като поражда очакване, а очакването е майка на неподвижността. Стремежът е родител на движението, което води към въздигане на духа. (4-210)

Казват, че йогът не познава любовта към хората. Но той е изпълнен със състрадание. Хората познават любовта само като обвързваща верига, но състраданието не познава ограничения. (4-210)

Агни йогът е пестелив във всичко, но не поради скъперничество, а заради ценността на енергията, изливана от горе. Той пази както своята, така и околната енергия. (7-37)

Йогът няма привички, тъй като те не са нищо повече от загнилост на живота. На йога е свойствен определен начин на живот и на действие. Неподвижността е стълбът на невежеството. (4-198)

Хората не обичат да се отказват от възприетите привички, забравяйки, че привичките на тялото придават привички и на духа. От това духът отслабва и започва да се бои от смелите действия. Предпочитаме неочакваните действия и също такива следствия. (4-262)

Има стара пословица, че "юздите на Сатаната са здрави" или че "виделият образа на Сатаната ще го запомни завинаги". Така хората са отразили тромавостта на човешкото

съзнание. Ние съветваме постоянно да се придържате към разумна подвижност, но привичките като окови държат неопитните. (4-254)

Ако се изброят всички вредни за усъвършенстването привички, всеки може да се убеди доколко лесно е да се пребори с тях. Интересно е да се види от какви малки действия се сформира това зло. Превърнали се в привички, те постепенно отравят тялото и втвърдяват сърцето. Затова наричаме привичките мазоли на душата. На кого не са познати задържащите въздействия на сърцето при всяка лоша постъпка? Нима детето не се срамува от първите попълзновения на лъжата? Но хората често не се отзовават на добрите призиви и заставят сърцето да замлъкне. Това е голямо престъпление. Все едно да се прекъсне нишката, носеща спасение за ближния. (7-367)

Ако някой се заеме да състави диаграма на земните привички, може да се получи своеобразна представа за живота на планетата. Много привички надживяват редица човешки раси и цели периоди. Никаква цялостна промяна на условията на живот не влияе на привичките, наложени от силата на инерцията. Поразяващо е доколко са древни безпътните привички и не зависят от обществените форми. Но умението да се превъзмогват привичките е особено необходимо по пътя към Огнения свят. (9-298)

Често може да се случи една изоставена привичка отново да се прояви и то в много по-силна степен. Това означава, че в дълбините на съзнанието този порок продължава да съществува. Възниква въпросът: остават ли привичките през различните въплъщения? Могат да останат и да нараснат, ако прибиването в Тънкия свят е протекло не във високите сфери. (12-64)

"Привичката е втора природа". Мъдра пословица, показваща доколко привичката подчинява човека. Привичките правят човека неподвижен и невъзприемчив. Те могат да бъдат подтиснати, но тяхното изкореняване е особено трудно. Мнозина се хвалят, че са се преборили с привичките, но ако понаблюдавате ежедневието на такива "победители" ще установите, че те в действителност са роби на привичките. Убеждението, че си свободен, когато в действителност си в оковите на своите привички, е особено трагично. Най-трудно е да се лекува болен, който не признава болестта си. (12-529)

Прието е да се изпитват приближаващите се към Братството чрез освобождаване от привичките, започвайки от най-малките. Често човек защитава най-много точно тях. Те са като бемки по кожата и затова ги възприемат като природни качества. Но у новороденото няма привички. Само атавизмът, семейството и училището улесняват проявяването им. Привичките на бита са враг на еволюцията, но трябва да се отличават привичките на егоизма от служенето на доброто. При опознаване на истинските ценности привичките на ежедневието ще станат без значение. (12-530)

Самоусъвършенстването трябва да започне с отказ от малките вредоносни привички. Хората често предполагат, че трябва да се отстранят най-напред главните препятствия, но такъв път обикновено не е по силите им. Наред с това може да се срещне и твърде уродливото явление, когато човек смята, че се е освободил от главните препятствия, но в същото време остава окичен от най-безобразните, т.е. малките привички. Такова дърво, приведено под тежестта на отвратителни плодове, отглеждани в течение на много векове, представлява плачевно зрелище.

Повечето малки привички остават незабелязани, но те могат да бъдат ключът към най-главното прераждане. Споменете си старата пословица: "Съумей да хванеш за опашката най-малкия дявол и той ще ти покаже къде се крие най-главният". Само по този начин може да се премине от повърхностното четене книгите на Учението към действия. Мнозина са оставали сякаш не възприели нищо, като по този начин са се оказвали по-лоши и от неграмотните. Нека всички да съобразят какво от прочетеното е било приложено на практика; да решат чистосърдечно от кои привички са успели да се освободят; да запишат кое от прочетеното им е донесло някаква полза и дали най-малката привичка не е останала неприкосновена. Може ли да се очаква установяването на хармония сред гамата на дисонанса? (13-370)

Всеки може да се почувства победител, преодолявайки своите привички и разпалвайки с това огньовете на сърцето. Преодоляването на привичките в древността се е наричало отваряне на надземните врата. Даже невинните привички могат да създадат култ към робство. Свободният човек няма да бъде скован от привичките. Той ще съумее да се приспособи към всякакви условия и няма да съжалява за отминалия ден, тъй като свободно е преодолял преградите. Човек сам си поставя преградите на малките привички и не забелязва доколко е заробен точно от най-дребните привички и предразсъдъци. Може ли да се бърза към Надземния свят в такива окови? Може ли свободно и дружелюбно да се посрещнат новите съседи, когато човек е обременен от вчерашните отпадъци? Трябва да се признае, че повечето дребни привички представляват боклука на живота. Победителят няма да мечтае за предишното си битие. Той ще се устреми свободно към новото. (13-825)

Човекът носи в себе си склонност към най-отвратителното робство. Той се намира под властта на малките привички, пагубни не само за земния живот, но много по-вредни за Надземния свят. Тромав и неподвижен, такъв пътник сам се е лишил от най-тънките възприятия. Той няма да съумее да отговори на най-добрите призиви и Учителят няма да може да се свърже с такъв роб. Трябва да се помни, че свободата е висша дисциплина и затова не може да се счита за свободен този, който демонстрира само безпорядъчно лутане. Такова объркано състояние нарушава ценните вибрации и причинява дълготрайна

вреда на пространството. Затова нека отново претеглим кои от привичките нарушават свободната ни воля. Да разберем, че можем да бъдем или строители, или разрушители. Така трябва да се разбира истинската свобода. (13-832)

Този може да бъде ученик, който не служи на мрака, не е слуга на съмнението, не е предател, не е лъжец, не злослови, не е ленив, не се сърди , не е непостоянен, не е безрадостен, не се страхува от светлината, познава предаността, готов е на труд. (6-129)

От древността е сочена ползата от смяна на привичките. Странстването по Земята приучва към всевъзможни условия. Който е опознал обичаите на много народи няма да се загуби в тълпите на Тънкия свят. Това е един от механичните способи за разширение на съзнанието, но, разбира се, основният способ ще бъде чрез развитието на сърдечност. (7-488)

Трябва да се възприеме необходимостта от пътешествия. При това не само да се отделиш от дома, но да се превъзмогне самото понятие за дом. По-точно: да се разшири домът. Където сме ние, там е и домът. Искам да ви видя пътуващи по целия свят, преодоляващи граници и народности. (3-93)

Който се радва на безделието, не може да бъде сътрудник. (3-220)

Научихте ли се да се радвате на препятствията? Можем ли да бъдем уверени, че привидното препятствие ще удесетори вашата находчивост? Можем ли да насочим към вас стрелата на нашата помощ, сигурни че ще я уловите във въздуха? Можем ли да разберем, че заради красотата на съзиданието е изгорена дрехата на старината? Умеете ли да насочвате даваното Учение към себе си? Можем ли да ви поверим знаците за носене върху себе си? Можем ли да гарантираме за вашата зоркост? Можем ли да се радваме на неотклонния ви път? Може ли Майката на света да ви нарече справедливи? Открехнете вашите врати! (4-72)

Ако Учителят каже, че има десет хиляди ученика, попитайте го дали всички са заслужили доверието му? Многочислеността отхвърля успеха. Големината на войската не е гаранция за победа.(4-299)

На кого може да се даде нещо ново? Може ли това да бъде нечулият за хармонизация на центровете или лишеният от ентусиазъм; неумеещият да се радва; неосвободилият се от злобата; треперещият от завист; побелелият от страх; отбягващият истината; раздразненият и омъртвилият своето сърце; готовият да отрича и се подиграва? Разграничавайте според отрицанието, то вече се е загнездило на мястото на сърцето у служителите на тъмнината. (9-303)

Трябва да се изгонят всички думи на отрицание. Отрицаващият е беден, утвърждаващият е богат. Отрицаващият е неподвижен, угвърждаващият е устремен.

Отрицаващият никога не е прав, утвърждаващият е винаги прав. Утвърждаващият може да бъде относителен по време и място, Отрицаващият е безусловно мъртъв. Невежеството е майка на отрицанието. Отричащият заробва чуждого мнение, тъй като не желае да пусне събеседника извън своя кръг. Учението не заробва никого. (3-139)

Няма какво да отричаме, тъй като съществуващото е неотрицаемо, но трябва да се нагаждаме според него. Тогава не може да има нито огорчение, нито отчаяние, но само подкрепление. Познаваме всички треви на нашата ливада и не наричаме никоя плевел. Всяка е вредна извън срока си, всяка е полезна, когато е неминуема. (4-250)

Всяко отричане'на истината е вредно не само за самия отрицател, но и за пространството, предизвиквайки неговото заразяване.(11-336)

Най-яркото отрицание живее редом с възторженото признание. Има много примери, когато най-яростните отрицатели са се превръщали в най-предани последователи. Особено да се опасяваме от безразличието, което е прародител на отрицанието и след което последва позорният път на най-подлите видове отрицание. Но в дълбините на съзнанието вече започва буря и противопоставянето създава напрежение, в което започва да звучи Истината. Затова наблюдавайте на какъв стадий се намира отрицанието. (13-624)

Човечеството се дели на допускащи и отричащи. Първите носят в себе си зърното на новия свят, вторите пораждат космическия боклук. Ако някой се опита да прокара граница помежду им, той би се изненадал от извивките на линията. Особено поразително е, че сред отричащите се оказват и велики учени и деятели. На тях през ум не им минава, че творчеството им би спечелило много от премахването на тъмната самозабрана. Едва в Надземния свят те ще разберат доколко сами са спъвали своето придвижване. Но в земния бит такива отрицатели са безнадеждни. Единствено силното сътресение би могло да им върне широтата на кръгозора. (13-854)

С увеличително стъкло да се гледа на всичко добро и десетократно да се намаляват проявите на несъвършенство, иначе ще си останете същите. (1-15.VI.21)

Пазете се от безсмислено осъждане. Освен че съдържа разложително свойство, то отдава слабия осъдител във властта на осъждания. Жестокото, но слабо сърце може да предизвика противодействие на аурата на осъждания. Наред с това осъдителят обикновенно не е достатъчо силен по начало, иначе не би намерил време за осъждане. Несправедливото осъждане, както и всяка друга лъжа, отслабва и без това нищожното съзнание на самоволния съдия, от което вредата за него се увеличава извънредно. В същото време несправедливо осъжданият само печели, усилвайки своя магнит чрез привличането на нови аури. (7-89)

Няма такова знамение, което би убедило деформираното съзнание, че това, което му е

нужно, е да насочи погледа си не към околните, но към себе си. Как могат да се видят огнъовете, когато окото е заето да търси бръчицата по лицето на съседа. (7-98)

Има хора с озверен дух. Те могат да съществуват само като осъждат другите. Но това не е оглед на снаряжението, с цел да по-могнат другаря си, а осъждането се е превърнало в смисъл на техния живот. Ако на такъв осъдител отнемат говора, той ще залинее и изсъхне като растение без вода. Такова състояние може да се разглежда като вид вампиризъм на обсебването, когато е необходимо овладяването на по-акгивен жизнен флуид, за да се изхранва обсебвателят. (7-169)

Обсъждането на грешките не е осъждане. Можеш да се осведомиш за причините, но не трябва, поради незнание, да се произнася осъждане, което е като остър нож. (12-436)

Трябва да се прави разлика между осъждане и справедлив съд. Има такива престъпления, при които суровият съд е неизбежен, но под житейско осъждане се разбира повърхностната и вредна одумка. Когато говорим за грижливо отношение към снаряжението на близките, имаме впредвид най-ласкаво докосване, а не осъдително бърборене. Време е да се възприеме, че е недопустимо да се заразява атмосферата с необмислени осъждения. От тях до клеветата разстоянието е много близко. (13-466)

От древни времена всички висши Наставници са предупреждвали за вредата от лекомисленото осъдителство, но въпреки това болшинството от човечеството е подложено на този порок. Те не правят разлика между обоснованото и справедливо съждение и празното осъдителство. Хората не разбират каква непоправима вреда допринасят с това не само на ближния, но и на себе си. Човек е готов да признае престъпността на клеветата, но не се замисля, че и самият той клевети, без да си дава отчет за космическата вреда, която причинява. Клеветникът на Земята причинява вреда на ограничено число хора, но в Надземния свят, където жителите живеят чрез мислите си и са особено чувствителни към мислените разряди, поразените ще бъдат неизчислимо мнозинство. Не трябва да се смята, че посятата клевета може лесно да бъде изкоренена. За съжаление такива отрови живеят дълго и оставят неизличима следа в Космоса. Затова нека хората се замислят каква отговорност за произнесените съждения ляга върху тях. (13-801)

Няма по-лош служител от половинчатия. Разрушителите винаги залагат на половинчатата устременост. Такива хора се крият зад своята половинчатост и затова откритият враг на Светлината се предпочита от нас. Малките червей, които пълзят под прикритие-то на мъглата, не се допускат от нас за големите битки. С всички средства трябва да се избягва общуването с половинчатите. По-ловинчатостта, когато е присъща на ученика, го отхвърля на хилядолетия назад в развитието му. (6-302)

Най-пагубно е, когато половинчатостта намери място в утвърждаването и на

действията. А когато няма пълнота, няма и строителство. Затова ученикът трябва да разбере колко важно е да има пълна устременост. Но за това е необходимо да се отстъпи от личното удобство и самомнение, от личното самосъжаление и самозаблуждение и винаги да се помни, че Йерархията не трябва да бъде обременявана. (6-303)

Веднъж избрал своя Учител, ученикът трябва да действа така, че да не изпадне под губителните следствия на половинчатостта. Не само явното предателство е опасно, тъй като срещу него бихме могли да се борим с меч, но и скритите подмоли на половинчатостта са особено пагубни. Ако биха могли да се покажат всички тези състояния в Тънкия свят, то човечеството би се ужасило, виждайки сивите сенки около разрушението, предателството, половинчатостта, подстрекателството, кощунството, непримиримостта и самолюбието. (10-8)

Не прочел първата книга, моят приятел вече пита кога ще излезе втората. Не изпълнил нито едно от указанията, моят приятел иска да разбере кога ще бъдат дадени следващите съвети. Не опазил нито една тайна, моят приятел изисква да му бъде доверена друга. Вече се досещате кой е той. Вие знаете как, без да е прочел книгата, всезнайкото уверява, че всичко това му е известно още от раждането. Вие знаете как, без да е изоставил нито една своя привичка, самохвалкото заявява, че изцяло се е преобразил. (7-488)

Нито едно Учение не се опасява от отпадащите. То знае, че ниските клонки трябва да отпаднат. Така отнесени от вятъра, отпадналите могат да сложат начало на нови дръвчета. И тяхната смола ще бъде все така лечебна. Затова не се ужасявайте, че има отпаднали. Те не биха могли да се отдалечат много от тази същата закваска. Но когато от височината наблюдавате кръстосващите се пътища, се усмихнете на срещнатите пътници. Не е страшно, когато има странстване. Смразяваща е само неподвижността. (7-236)

Трябва да се прави съществена разлика между отпадане и предателство. При отпадането могат да действат кармически причини или физически особености, но за предателството няма оправдаващи обстоятелства. Заявявайки, че следствията на предателството са най-неизбежни. (7-237)

Нашите ученици носят в себе си умален модел на Братството, поради което ние никога не се отнасяме с безразличие към тях. В тях постепенно се забелязват подробности от нашия бит: неуморна работа, отсъствие на усещането за завършеност, включително и на знанието, самота и липса на дом на Земята, разбиране на радостта в смисъла на създаване на нови възможности. Особено важно е безстрашието пред незавършеността на работата. (2-2.IV.6)

Доколкото самоувереността в действията е благословена, до-толкова прекалената самомнителност е пагубна. Самомнител-ността е враждебна на простотата. Даже големите

умове са под-властни на тази болеет и се налага да започват многократно от-начало, докато не изтрият тази непотребност. Отсъствието на простота е едно от условията, задържащи движението. Може да си обут в цървули, но да ти липсва простота. Единствено чрез простота е възможно изграждането на най-големия храм на духа. Христос и Буда нищо друго не са изисквали, освен простота, красота и безстрашие. Блажен е духът, който трепти с тези завети. (2-2.1У.5)

Трябва специално да се наблегне на простотата, тъй като нищо не преграждa така пътя, както надутата дебелащина. С всички усилия да се изгонва всеки зачатък на самомнение, без да се из-пада в лицемерие. Всеки сам трябва да открие къде страда него-вата простота. (2-2.1.4)

Възвишената, изтънчена простота е най-добрият път към Над-земното. Простотата е познание и преуспяване. Разкошът е тлее-не и разложение. Но не трябва насилствено да се убеждава в не-обходимостта от простота. Тя трябва да дойде заедно с чувство-то за хармония.(13-622)

Може ли човек да се издига или пропада единствено за себе си? Никое същество не може да действа без значение за обкръ-жаващото. Но само със всяко свое действие то въздейства върху различните слоеве на атмосферата, но и буквално влече след себе си и близките до него същества. Някой се възвисява в миелите си и чрез това оказва помощ някому. Някой пропала духом чрез това, може би, е погубил някого. Не е лесно да се реши кой копа е убиец или благодетел. Затова е необходимо вески да осъз-нае своята отговорност и пред мирозданието. (4-168)

Индивидуалност и егоизъм са като раждането и смъртта. Обра-зуването на индивидуалност представлява зараждане на Новия свят, докато егоизмът може да се огледа на мъртвите лунни вул-кани. Но егоизмът поразява не само себе си, а причинява безп-лодие на всичко. Докато индивидуалността запалва огньовете във всички околни станове. Може ли да се разчита на егоизма? Не повече, отколкото на отровна змия! (6-342)

Породените от егоизъм действия не отговарят на ритъма на Космоса. Егоизмът е разграничаване или противопоставяне на сът-рудничеството. Но даже големи умове често се заблуждават до къде се простира егоизмът на плътта и от къде започва действие-то на желанието за сътрудничество. (8-448)

Трябва да се освободим от егоизма, за да се претвори и утвър-ди светлото Аз. Това преобразено Аз може да се приближи до престола на светлината без опасения, че ще бъде изгорено. Но какво друго би подлежало на изгаряне, ако не егоизмът с всички-те си придатъци? Егоизмът, както и раковият тумор, се заражда при отсъствието на Агни. Той привлича и напоява себе си с плът-ски въжделния и поражда зло. По този начин егоизмът

се заоби-каля с отходите на физическия и на ефирния свят. Но такова мъх-нато кълбо не е пригодно за Огнения свят. (8-606)

Победата над егоизма придава голяма духовна мощ. Мнозина смятат, че такава победа е непосилна за човешкото естество, но за всяка врата има подходящ ключ. Преди всичко се постарайте да замените думичката Аз с понятието Ние. Вече знаете, че всяко ваше действие не може да бъде еднолично. Във всеки труд действа Земен и Надземен колектив. Никой не може да твърди, че той действа без всякакви сътрудници. Само глупаците и невежи-те не забелязват как се развиват техните прояви. Не е прав тво-рецът, който смята, че неговото творчество е лично. Нека той по-мисли за видимите и невидими сътрудници. Неговият труд няма да се обезцени, ако постижението се окаже колективно. Така понятието за лична собственост лесно може да се преобрази в колективно достояние. Ако човек бъде само пазител на земните сък-ровища, той ще пристигне в Ефирния свят необременен от тежкия товар. (13-831)

Знанието довежда до простота на изказа. Добре познаващите се хора не се нуждаят от дълги и сложни разсъждения. Прекрасно е знанието, водещо към смисъла и само мнимата наука се за-давя от многословие, загубвайки в него своето предназначение. Особено показателни са множеството коментарии, които са усложнили до неузнаваемост и най-простите положения на различ-ните Учения. Така затъвайки в дебрите на многословието мнози-на коментатори изпускат основната нишка и забравят основната задача. Нека придобиването на простота помогне да се освободим от непотребните отпадъци. (11-508)

Трябва да се отучим да си приписваме различии освобождава-щи свойства, тъй като самосъжаление е вредно за развитието. Мъжеството се изяжда от всеки пристъп на самосъжаление. Не е мъдро да се отчита какво не е могло да се случи в миналото. Та-кива пресмятания се наричат "кладенец на миналото", но далеч по-добър е изворът на бъдещето. Всеки би могъл да се напие от живата вода. Трябва да се свикне с мисълта, че духът живее в бъдещето.(11-502)

Мъдро е да се прекара черта между миналото и бъдещето. Вче-рашният ден угасна, да посрещнем новата зора. Безсмислено е да се ровим в праха. От днес ще стъпим на ново стъпало. Затова не се отчайвайте от фешките, но започнете изкачването по Йе-рархията на Учението. (3-81)

Много солени стълбове са разпръснати по лицето на Земята. Не само жената на Лот се е обръщала към миналото, но и безброй Други са отправяли погледи назад. Какво са искали да видят в пламтящия град? Може би са искали да се простят със стария храм? Може би са търсели с поглед опушено-то огнище? Или са гледали с очакване да се провали домът на съседа? И, разбира се, миналото им ги е приковало задълго. Ето защо е необходимо да се

стремите напред, без да се смущавате и огорчавате от ми- налото.(6-347)

Отрова! Така наричаме потопяването в миналото, което може да събуди заспали кармически постановления. То може да пре-махне временно придобивките на настоящето. Затова пък нашата сила се увеличава при пренасяне на съзнанието в бъдещето. По тази причина се премълчава и съществуването на превъплъще-ние от някои Учения, за да се насочи вниманието изцяло към бъдещето. Не трябва да се възобновяват изживените вибрации, за-щото всеки отминал символ ни обръща назад и предизвиква кръстосване на токовете. (7-151)

Спомените в Ефирния свят са като окови, затова още тук трябва да се приучваме да гледаме в бъдещето. Не казваме, че не трябва да се познава миналото, защото знанието е благословено, но не е необходимо да си слагаме букаи на краката. (9-42)

Устремяването в бъдещето е най-доброто освобождение от зем-ната черупка. В Ефирният свят не са необходими усещанията за горещина и студ, но такива усещания са възможни от пренасяне-то на неизживени земни частици. Тези остатъци от земните усещания пречат на възхода и трябва да се освободим от тях. Много-то спомени, съжаления и обиди само отблъскват магнетизма на извоюваното бъдеще, затова огромната движеща сила на мисъл-та за бъдещето трябва да бъде разбирана напълно реално. (9-44)

Пренасянето на съзнанието в бъдещето предизвиква образува-нето на насочващ магнит, но това пренасяне трябва да бъде постоянно и пълно. Мнозина предполагат, че е възможно да се по-мисли понякога за бъдещето, а останалото време да се къпят в спомените. Не отделни мисли, а цялото съзнание трябва да бъде настроено към ключа на бъдещето. Затова е необходимо да се обикне бъдещето. (9-60)

Повечето хора се страхуват да мислят за бъдещето и по този начин лишават себе си от сила. Но никой не се замисля, че даже и стогодишната възраст е само миг на Безпределността. Затова само чрез ярка представа за бъдещето може да се преобрази земното съществуване. Мисленето за бъдещето може да стане по три начина. Първият е, когато човек може да изрази своите мисли с думи. Вторият е неизразим с думи и наподобява океански

прилив, при който човек е потресен от видяното и на него му се струва, че вълните отнасят видяния образ. Накрая третото мисле-не е твърде дълбоко и неизразимо нито чрез думи,нито чрез образ и само слънчевото сплетение и психическата енергия напомнят за случилото се.

Трябва да мислим за бъдещето сякаш се каним незабавно да тръгнем на път и в същото време трябва напълно да отговорим на земните задачи. Това ще бъде най-целесъобразното равновесие. (13-476)

Хората се страхуват да мислят за бъдещето, тъй като то ще нас-тъпи и без тях. Те не желаят да приемат непрекъснатостта на живота и не допускат, че е възможно сътрудничество с отвъдния свят. Така те откъсват себе си от бъдещето и остават при настоящето, което по същество не съществува, защото всяко събитие е било или ще бъде. Така най-опасното нещо е да останеш при ни-щото.(13-529)

Робите на миналото не могат да мислят за бъдещето и по този начин сами пресичат своего предвижване. Особено ужасни са такива трагедии в Надземния свят, където тези роби получават товара на всички минали съществувания, без да успеятда се ори-ентират в сложността на миналото. Те не знаят, че при разумно отношение към миналото биха могли да облегчат своята карма. Всяка грешка трябва да бъде източник на познание, а не преграда. Само да не хленчим и да обвиняваме съдбата, която е логично следствие от собствените ни деяния. (13-829)

Хората, които обичат бъдещето могат справедливо да бъдет на-речени крилати. Те усещат как невидими криле ги носят над Земя-та и че нищо от извършеното няма да пропадне. Те посрещат всеки ден като нова възможност и знаят, че животът е непрекъснат поток и че делото, започнато на Земята, може да бъде продълже-но и в Надземния свят.(13-861)

Равнодушието разяжда всички начинания. Под студа на равно-душието не са възможни никакви огньове. Когато духът е устре-мен, не може да има равнодушие. Когато духът пламти, не може да има равнодушие. Това качество представлява имунитет против равнодушието. Но, когато духът е насочен в посока на егоизма, това означава смърт за нас. Затова е необходимо постоянно да се предпазва духът от безразличието, където се крие зло, родено от изпуснатите стремежи и където злото може да разцъфти и даде плодове. Трудно се открива корены на злото, родено от равноду-шието. Затова всеки, тръгнал по пътя към велика цел, трябва да разборе неприложимостта на егоизма и равнодушието. (6-312)

Трябва да се изгони равнодушието, което парализира най-доб-рите сили. И действително, може да се изнемогне не толкова от враговете, колкото от равнодушието на приятелите. Огнените свойства са противоположни на равнодушието. (8-351) По тази причина понякога е невъзможно съвместното съществуване даже на съвсем близки хора. В такива случаи е по-добре те да живеят разделени, отколкото да се стигне до угасване на огъня. (8-352)

Понякога яростният отрицател по-лесно би могъл да бъде оправдан, отколкото безчувственото и мъртво безразличие. Понякога се отнасяме добронамерено към отрицател ите, тъй като във всяко отрицание има частица утвърждение, но ледовете на

безразличието никога не дават Цветове. Ето защо са отделени горе-щите и студените, но са отхвърлени топлите. Обикновено отрица-нията се сменят с утвърждения. Така се случва с въпросите на би-тието. Но ледовете на тези, които в Откровението са наречени топли, няма да се стопят скоро. Такива топли са много и със сво-ята аморфност пречат на еволюцията. Ние също не можем да им помогнем, защото им липсват огнени излъчвания, които да послужат за проводник на изпратените въздействия. Колко добри стре-ли се притъпяват от сблъсъка с бронята на аморфността! По-ско-ро може да се предизвика искра от отрицателя, отколкото да се разбив черупката на безразличието. (13-381)

Равнодушието е гибелно за вибрациите и спира всякакъв въз-ход. То е най-доброто средство за затъпяване. Някои смятат, че равнодушието е близко до освобождаване от желанията. Заблу-да, защото никой не се е изказвал против желанието за героизъм и самоотверженост. Такива желания трябва да се възприемат като дерзание. Те са като вехи на възхода. Радвайте се, когато видите опити за дерзаене. Такъв човек никога няма да изпадне в равнодушие. (13-744)

Рравнодушието е подобно на плесенясал кладенец. Звездите не могат да се отразят в него, а пътниците го отминават без да спи-рат. То е пагубно за човека не само в земния живот, но още по-вече за Надземния свят. Такъв човек не може да се усъвършенс-тва и постепенно затъва в невежеството. Равнодушието няма нищо общо със спокойствието, което е като утринна зора, а равнодушието - като непрогледен мрак. Спокойствието е радостна усмивка, а равнодушието - изкривена насмешка. Много хора се опитват да скрият невежеството си под маската на равнодушие-то, но такъв съюзник е много опасен и по-заразителен от най-опасната болеет. За озарения дух няма смърт, но равнодушието е признак за смърт. Такъв човек в Надземния свят изпада в про-дължителен сън. Неговото сърце не само, че няма да се събуди за светлия полет, но нищо не може да събуди заспалия пън. Така се получава уплътняване на кармата и само мъчителна борба предстой на загубелия своя път. (13-800)

Спокойствието не е успокоение. Горещото сърце не може да сб успокой. Спокойствието е твърдост и непоколебимост. С такова разбиране може да се достигне до напрежението, което води към Нирвана. Но много стъпала трябва да се изчакат, докато се осъз-нае сърдечната непоколебимост. (7-379)

Спокойствието е уравновесяване на напрежението с цел съхра-няване на енергията. Това важно правило често се забравя, но, когато вместо ограничената физиология се въведе психофизиоло-гията, тогава всеки ще може да разборе какво значение има ико-номията на енергията. (7-315)

Всеки трябва да притежава умението в минути на объркване и безпокойство да

предизвика мака? и краткотрайно спокойствие, което заедно с поне едно вдишване на прана може да представ-лява надежден щит. В такива момента на смут мълчанието е най-добрият приятел. В мистериите често са се употребявали различии символи, предупреждаващи за вредата от объркването и без-покойството, представляващи най-опасни врагове на психическа-та енергия. Когато библейските повествования разказват за изп-ратени болести и епидемии, може да се разборе, че става дума за упадък на духа, които е допуснал най-страшните зарази. (12-73)

Отражението е ясно в спокойната повърхност. Всяко вълнение ще изкриви образа. Така и всеначалната енергия изисква спокойствие, за да отрази истината. Но, спокойствието не е упадък и отслабване. Много се говори за спокойствието на мъдреците, но в действителност това е едно голямо напрежение. Толкова голя-мо, че повърхността на енергията става като огледало. Затова не трябва да възприемаме спокойствието като бездействие. (12-132)

Хората трябва да се стремят към вътрешен мир, но те трябва да вземат участие и в обществения живот. В най-добрите завети мо-гат да се намерят примери как и сред битката може да се запази спокойствие. В прекрасни образи е разказано как сред шума на боя може да се поучава и да се въздига духът. Трябва да напомним на тези, които, макар и потопени в безпокойство, създават лъжлива илюзия за спокойствие, че духът им няма да се закали и да преуспее по този път. Мислителят казва: - 'Морето бушува и се вълнува, но стихните не познават висшите закони, а човешкият дух вече е просветлен и дори в бурята може да бъде спокоен. Вът-решният мир е подражание на Божеството." (13-254)

За високите общувания е необходимо спокойствие. Ако някой иска да види дъното на кладенеца, тряба да има налицо спокойна повърхност и незамърсена вода. Когато говорим за спокойствие, имаме впредвид спокойствието на съзнанието, което след като веднъж е постигнато, вече е ненарушимо. Човек може да се възмущава външно, може словесно да негодува, но неговото съзна-ние остава ясно. Не е лесно да се постигне такова състояние, то няма да дойде с механични прийоми. Непоколебимостта на съзнанието се ражда от връзката с Висшето. (13-447)

Някои хора разбират под спокойствие пълното бездействие и немислене, но покоят трябва да бъде разбран като хармония на миелите. Ако биха могли да бъдат разпитани как постигат спокойствие отшелниците, те биха отговорили, че мисълта за целесъ-образността на мирозданието е най-доброто средство за пости-гане на спокойствие.(13-517)

Вътрешното спокойствие не е много лесно достижимо. Поняко-га човек смята, че е спокоен, но вътре в него кипи цял вулкан. Такова състояние на нервната система може да доведе до крайна умора. (13-640)

За спокойствието може да се каже същото, което и за нирвана, За нищожествата

спокойствието е безмислие, безволие и безразличие, но за сипните то е висше напрежение и в него ще се съдър-жат разширение на съзнанието, мъдрост и мъжество. (13-668)

Невежите тълкуват погрешно великото качество спокойствие. За тях то граничи с безучастието и безгрижието. Но истинското спокойствие извира от дълбините на вътрешната тишина. То живее върху доверието, основано на знанието. (3-824)

Какво е покой? Това понятие е изобретено от тъмните. Животы се носи като водопад, но мнозина не забелязват това. Като пог-ребани са тези, които се стремят към покой; Те разбират покоя като отдих, но за нас е чужда радостга от безделието. Кога при-родата бездейства? Не е необходимо постоянно да се бяга, но не трябва да се стремим и към бездействие. (4-268)

Ако т.нар. състояние на Нирвана не е покой, а висше напрежение на енергията, то може да се зададе въпросът дали съществу-ва въобще покой? И действително как може да си представи човек покой, след като всичко е в движение и чрез движението съ-ществува? Самото понятие покой е измислено от тези, които же-лаят да се укрият от битието. Те предпочитат неподвижността, забравяйки, че нито едно мигновение не може да премине без движение. Но това, което е необходимо, е равновесието. Трябва да се мисли не за покой, а за това как сред вихрите да се съхра-ни равновесието. Затова нека да не се оплакваме от липсата на покой, защото той въобще не съществува. (7-260)

Хората не знаят как да намерят мярката на различието между възмущението на духа и равновесието. И двете понятия са необхо-дими за усъвършенстването, но как да се примири войнстващото възмущение на духа с мъдрото равновесие? Обикновено тези две понятия изглеждат несъвместими, но нима не равновесието се от-зовава на възмущението на духа, когато последното не премина-ва в раздразнение и не поражда империл? Обратно, просветено-то и самоотвержено възмущение създава най-скъпоценната руби-нова броня. По този начин чрез правилно насочване на психичес-ката енергия отровата се заменя със скъпоценност. (7-190)

Хората често сами навреждат на себе си чрез постоянното си не-доволство, което е вид нарушение на равновесието и носи вредни последици за околното пространство. Могат да се видят хора дос-татъчно умни, но все пак оплакващи се от съдбата. Даже земните богатства не им помагат да сдържат своето недоволство. Разбира се, за духовните богатства въобще и не се замислят. (9-268)

Равновесието съставлява основата на Битието. Кога човек в земния си живот загубва равновесие? Когато е потресен и болен, тогава той се клатушка и върви пипнешком, залавяйки се за слу-чайни предмети. Нима същото не става, когато човек е болен духовно и губи равновесие по отношение на Висшия свят?

Хората наричат равновесие равнодушието и тъпотата, но сама-та природа показва, че равновесието е напрежение. Считайте напрежението за доближаване до пътя към Находището. (11-135)

Животът се уравновесява единствено чрез духовен подвиг. Само духовният подем може да посочи направлението на дости-женията и общото благо. Но, когато човечеството е погълнато от своите желания и порождения, възможно ли е да се привлекат енергии от Ефирния свят и как да се съгласуват с човешките действия и стремежи? Затова очистването на съзнанието е най-вели-ката задача на нашето време.10-247)

Равновесието на света е нарушено до самия предел. Духовният стремеж върви в разрез с материята и вместо единение се полу-чава ужасно разложение и разединение. Всички неизползвани енергии остават в земните слоеве и вместо да бъдат употребени се носят в хаотичен вихър, тъй като обособеността на.човека уни-щожава проводника от Висшите сфери. Така равновесието на света е невъзможно без участието на всички пространствени и човешки излъчвания.)10-336)

В средата на века, горди със своите открития, хората отричат съществуването на каквото и да било зад земните предели или изпадат в пагубна неуравновесеност. Те забравят за своя непосредствен дълг на Земята и започват да блуждаят в мъглата на от-влечеността. Животът на човека е преизпълнен с разнообразии най-тънки чувства и въздействия, но неуравновесеността препят-ства познанието на тези прекрасни дарове. Дори да се намери

^ човек, приобщен към хармонията, него започват веднага да го не-навиждат не само силите на тъмнината, но и мнозина от т. нар. почтени граждани, които също умеят да ненавиждат всичко хар-монично.)13-345)

Кой не познава мъката и радостта? Но Златният път ги уравновесява, като Мория е проповядвал за Средния път. Ние никога няма да поощряваме безчувствеността, тъй като това е равнос-тойно на безжизненост. Ние преду преждаваме против призраци-те. Трябва да се осъзнае къде е най-пронизващата мъка и къде е подухването на висшата радост? На Земята и в Ефирния свят е неоходимо познание на радостта и преодоляване на мъката. Казано е за бореца: - "Еднакъв в радост и мъка, в победа и поражение." Не за безчувствие става дума, а за такова напрежение, при. което даете крайности се рбезличават от бързината на движени-ето. При бързото придвижване пътникът не забелязва планините и пропастите, защото устремеността го носи на крилата на вдъх-новението. Мислителят, по повод житейските затруднения, говори: - "Нека мъката да не бъде камъкът, който ще ви

препъне и радостта да не бъде заслепение по пътя".)13-394)

Всеки човек трябва с всички сили да се устреми към Надземния свят по такъв начин, че да се чувства постоянно съпричастен към живота в този свят. Същевременно той трябва да цени земния живот и да го продължава, радвайки се на качеството на труда си и търсейки постоянно нови пътища за усъвършенстване. Могат да се приведат много примери от различии векове, при което хората, вместили в съзнанието си такива противоположности, не ви-наги са принадлежали към т.нар. духовно съсловие. Никой не е могъл да се досети, че тези труженици са носили в себе си пълно-то приобщаване към Надземния свят. Те са работили добросъвес-тно, обичали са труда в неговото най-висше качество и своето ярко осъзнаване на Надземния свят са пазили като най-съкрове-но съкровище. Такива деятели са особено полезни за усъвършен-стването на Земята. Те не крият своето познание на Надземния свят, но усещат къде това знание може да бъде провъзгласено. Те са притежавали естествен магнетизъм и са привличали чрез него сърцата на учениците. Човек не трябва да се поддава на страсти- те, но не трябва да бъде и безстрастен,)13-738)

Даже опитни изследователи изпадат в равнодушие, вместо в равновесие. Да не се смята, че потопяването в Надземния свят решава въпроса за равновесието. Трябва действено да се приложат всички сили към земното битие с разбирането, че такова старание е необходимо за надземного преуспяване. Привидно изг-лежда, че такова съчетание не е трудно, но на практика рядко се постига. Човек изпада в отвлеченост или се поглъща от ежеднев-ните си грижи и задължения.)13-806)

В различните векове са наричали равновесието "среден път", "златен път", "везни на мъдростта", "велик ритъм", "надземно ди-хание" и пр. В същото време невежите са уверявали, че равновесието не е нищо друго освен равнодушие. В днешно време светът се нуждае от везните на мъдростта. Ширещата се ненавист може да преобърне кораба на човечеството. Нужен е мъдър кормчия не само за земния, но и за надземния свят. Истинското равновесие няма нищо общо с т.нар. спокойствие, тъй като равновесието е прозрение и напрежение на всички енергии. Дори състоянието на Нирвана не е нищо друго, освен висше хармонично напрежение. Трябва от ранна възраст да се обучават децата относно къде е необходимо равновесие и справедливост.)13-820)

Измежду многото вредители на равновесието да не забравяме двете безобразии джуджета - раздразнението и унинието. Макар вредносни, ние ги наричаме джуджета, защото и най-слабият чо-век може да ги победи, ако поиска. И действително, малкоса причините за раздразнение и униние. Всеки би могъл да се засрами, припомняйки си допуснатото слабоволие. Но ще съжалява за наложения си товар при прехода в Ефирния свят. Такъв товар е не-възможно да бъде изхвърлен. Особено могат да тежат малките

натрупвания, смятани на Земята за нищожни. Като мъгла забул-ват те помраченото съзнание. Човек с труд разбира колко неразумно е било да се нарушава ценното равновесие. Мислителят напомня: - "Който изпада в раздразнение и униние, не може да мисли за Безпределността".)13-835)

Везните на мъдростта изискват да се владеят отделни качества и да се познава тяхното пълно съчетание. Ако едно качество се

развис добре, а другите изостават, то ще се получи разрушителен дисонанс, който може да бъде изтощаващ възбуждащ или дест-И руктивен. Всеки човек много добре знае кое негово качество р- страда и животът му предоставя възможност да излита всяко качество. Във всяко ежедневие може да се намери приложение на всяко качество. Ако някой започне да ви уверява, че той е лишен от възможност да приложи своите най-добри качества, той пот-върждава с това своето затъпяване. И обратно, ако човек се рад-ва на всеки случай да приложи своите качества, той ще покаже разширение на съзнанието.)12-60)

Империл се нарича отровата на раздразнението, отлагаща се по стените на нервните канали и по тези пътища разпространява-ща се из целия организъм. Астралното вещество се разлага при допир с империла. Само покоят може да помогне на нервната система да се справи с опасния неприятел. Страдащият от империла трябва да си повтаря: - "Колко е прекрасно всичко!" И това ще бъде напълно основателно, защото еволюцията протича по оп-ределени закони, т.е. красиво. Колкото по-развита е нервната система, толкова по-мъчително е отлагането на империла. Съща-та отрова при наличието на определени обстоятелства може да способства за разлагане на материята.)4-15)

Раздразнението и неговото дете империлътлесно се съгласуват с отровата на пространството, наречена аероперил. Активиране-то на пространствените стихии поражда силен отровен газ, който се насочва към земната повърхност под въздействието на слън-чевите лъчи и насища атмосферата. Получава се опасно явление, но предупредените могат да се предпазят от него. Действието на отровата е неравномерно, но чувствителните организми страдат. Студеното време значително отслабва действието на отровата;

Учителите понякога поставят специална маска против този паз.)4-23)

Трябва да се различава възмущението на духа от раздразнението. Самото раздразнение също бива два вида. Когато раздразнението има безличен пространствен характер, тогава неговата отрова може да бъде неутрализирана от потокът прана. Но, ако раздразнението произтича или се съчетавасъс самосъжаление или самомнение, то

утайката на отровата се наслагва върху цен-тровете и отстранявнето и е невъзможно, освен да се изживее в хода на разширяването на мисленето. Трябва да се знае, че ка-чеството на мисленето е от голямо значение за преодоляването на това състояние. Особено качеството признателност представ-лява най-доброто средство за очистването на организма. Проява-та на грижовност, взаимопомощ и съчувствие може да предизви-ка ответна реакция на признателност в пространството, а целеб-ната сила на еманацията на благодарност е огромна.)4-31)

Империлът не е личен продукт, но изпарявайки се напоява пространството за чистотата, на което са отговорни всички.)4-221)

Империлът е бедствие на заминаващата си раса. Той действа на далечни разстояния и може да въздейства на Ефирното тяло. Империлът влиза в дисонанс с пространствения огън. Хората, за-минаващи си от Земята със значителен запас от империл, си съз-дават предпоставки за мъчително битие. Пространственият огън се устремява към тях, тъй като хармонията предполага следване на основите и всяко противодействие на основите предизвиква противодействие на пространствения огън. Затова е необходимо да се приеме, че личното раздразнение е вреден придатък за за-минаващите. Хората често не забелязват своего раздразнение, но от това опасната отрова не намалява своето значение.)6-335)

Ако се изследват пространствените наслойки в един град, из-между множеството отровни вещества може да се открие и голямо количество империл. Това е издишаният от изпълнените със злоба империл хора. По същия начин става отделяне на империл и със слюнката. Така отпадъците от нравственото разложение са по-лоши от всички видове наслойки.)11-293)

Нищо не може да оправдае самопроизводството на отрова, което се равнява на убийство или самоубийство. Даже най-нераз-витите хора усещат, когато влиза такъв отровител. С него влизат огорчението, тревогата и страхът. Голям брой заболявания въз-никват от проникването на империл.)11 -294)

Злата мисъл поражда империл, който е физическо вещество, но впоследствие се намесва отново в процеса на миелите, възпрв-

пятствайки тяхното предаване и приемане. Империлът се поражда от егоизма и впоследствие засяга широки маси. Така егоизмът е престъпен не само за собствената персона, но и за цялото общество.)11-295)

Когато във въздуха има разпръснат пипер, всички започват да кихат. По същия начин става разпространението и на империла. Този процес се разпространява като проказа.)8-

161)

Раздразнението като щит отблъсква всички благоприятни въз-действия отвън.)8-518)

Сърдитият човек е подобен на разярен бик, а борещият се за справедливост прилича на светъл дух. Нека хората сами изберат на кого да подражават.)4-215)

Вредата от раздразнението е пространствена и лична. Този червей дори прикрит зад усмивката на учтивостта не престава да дълбае аурата. Нима е възможно да се вслуша човек, когато раздразнението с алената си запушалка затваря ушите му? Нима е възможно да се види нещо, когато раздразнението забулва пог-леда му? Нима остават някакви придобивки, когато съзнанието е замъглено? Затова предупреждавайте приятелите си непрестанно против раздразнението.)4-369)

Раздразнението е главната вреда за огнъовете, затова можем да ви посъветваме при признаци на раздразнение да вдишате дълбоко десет пъти. Чрез вдишването на прана се получава пси-хичско и химическо въздействие, тъй като праната е благодатна за огнъовете и погасява раздразнението.)6-272)

Раздразнението, изпълнено с империл открива достъпа на тъм-ните сили. Където има раздразнение, там се насочват различии пришълци от Ефирния свят, стремящи се да се възползват и да засипят действието на отровата. Колко сътворено е разрушено, колко изпитания и опити са провалени за радост на злобливите. Съветваме ви да приемете това не като приказка, а като опасна Реалност. Злото и доброто начало не са изчезнали.)7-93)

Препоръчваме да не се поддавате на раздразнението. Само ве-личието на сърцето ще ви предпази от отровата на раздразнени-бто. Без да освобождаваме мозъка от задълженията, ние сме го-^"ови да признаем сърцето като двигател. Нека не обезценяваме това, което ни е дадено като вместилище на благодат.)7-277)

Трябва да се имат впредвид последиците от храненето при раз-дразнение и вълнение, което е равносилно на приемането на от-рова. Много дни са необходими впоследствие, за да се разтвори тази отрова. Много по-полезно е да се гладува отколкото да се приема вредна храна. При раздразнение и вълнение препоръч-вам мляко като противоотрова. Содата усилва действието на мля-кото. Умението да се осъзнава вълнението е значителна крачка към възпитанието на сърцето. По този начин е възможно да се укрепи сърцето и нервите с целесъобразно приемане на храна. Известно е, че китайците понякога са хранели враговете си с черен дроб на раздразнен петел.' Колко находчиви са хорските хитрини!

)7-534)

Раздразнението е опасно за живота. Великодушието повече от всичко ще ви предпази от раздразнението. (8-518)

Според земните разбирания гневния и раздразнен човек се смята за безсилен. Той

привлича към себе си множество дребни ' астрални същности, хранещи се с еманациите на гнева. Освен това той разкрива достъпа до миелите си, които стават разбира-еми даже за низшите същности. Затова състоянието на раздразнение е недопустимо, както, поради производството на империл, така и, че става врата за низшите същности. (11-331)

Да се напомня за змийската отрова-на съмнението. Има два вида съмнение. Едното се спотайва в тъмнината, неподвижно и пробуждащо, а другото е пълзящо, промъкващо се и променящо се. Едното е присъщо на младостта, другото - на старостта. Основа на съмнението е не толкова боязливостта, колкото лъжливата натура. Спомняйки си своята бившалъжливост, хората приписват на всичко извън тях своите качества. Човек съди за всичко по себе си. Може да се каже, че по-добре е да носиш пепелянка до сърцето си, отколкото да си обвит от питона на съмнението. (4-53)

Най-лошо е мимолетното съмнение. Хапещото като змия съмнение не е страшно, тъй като то може да бъде унищожено с един удар, а множеството малки червей изискват по-продължително

лечение. (4-236) Ако проследим качеството на пулса у човек в мигове на съмне-

ние и в мигове на уверено устремяване, ще се убедим, че съмнението променя характера на пулса и еманациите. А колко разру-шаващо би трябвало до действа то и на нервната система. Психи-ческата енергия буквално се поглъща от съмнението. Да не заб-равяме, че много близо до съмнението стой предателството. (7-6) . Трябва да се избавим от червея, за да избегнем дракона. (7-257) Съмнението е парадният вход за тъмните сили. Когато съмнението започне да се размърдва, Огънят угасва и се отваря вратата за черния интригант. (8-356)

Съмнението и неискреността са най-злите врагове на преуспя-ването. Те поглъщат жизнената енергия и са като остри прегради.. Колко сили трябва да се положат за преодоляването на тези препятствия!(11-161)

Червеят на съмнението е много показателен символ. Той като бацил разлага психическата енергия и променя състав^ на кръв-та. Все някога учените ще установят психическите и физически промени, настъпващи в човека, обхванат от съмнение. Човек от млада възраст да се възпитава против съмнението. Здравата и разумна любознателност няма да породи съмнение, но невежес-твото ще бъде източник на най-уродливи съмнения. Съмнението е по същество уродство и в края на краищата довежда до предател-ство. Така от нищожния червей се образува най-ужасният дракон.(11-506)

Съмнението .е като прорез във въздушен балон. Съмнението е като пробит джоб, в който не могат да се съхраняват скъпоцен-ности. Съмнението е несъвместимо с живота в

нашата Обител. (13-102)

Установено е наличието на отрова в организма на обхванатия от гняв, раздразнение, съмнение и страх човек. Съмнението е разновидност на страха и разлага организма. Трябва да се помни, че съмняващият се вреди на себе си и на благоприятно наст-роените сили. Самото излъчване на такъв човек препятства приемането на изпращаната му енергия. Той не може да влезе в до-пир с Надземния свят и да възприеме насочените към него въз-Действия. Той се намира сякаш в състояние на постоянно отрица-кие и разрушава своето изграждане. Но трябва да се отличава мърТвото съмнение от чувствителната разновидност. Това раз-познаване предпазва разумния човек от грешки. То може да бъде развивано и ще го спаси от коварството на съмнението. (13-761)

Трябва да се прогони всеки страх, да се разпръснат всички раз-, ноцветни пера на страха, сините пера на застиналия ужас, зелените пера на изменническоого треперене, жълтите пера на тайно-то измъкване, червените пера на изстъпленото биене в гърдите, белите пера на премълчаването, черните криле на пропадането в бездната. Трябва да се различават разнообразните прояви на страха, иначе все някъде ще остане сивото перце на угодническо-то бърборене или перушинката на припряната суета. Задтях е все същият идол на страха. Всяко негово крило ни носи надолу. (3-41)

Той поражда безобразие. Нищо породено от страх няма достойно значение. Не можеш да се доближиш до Йерархията чрез бо-язън. Много са пътищата на Йерархията, но хлъзгавото колебание на ужаса няма да издържи изкачването по скалите и трепереща-та ръка няма да напипа грижливо поставените дръжки. Условие-то за безстрашие трябва да се постави наравне с предаността. Широка е тя, но колко разноцветен е и страхът. И нелошият човек може да бъде обхванат от страх и тази зараза да го лиши завина-ги от издигане. (6-458)

Страхът, както и многото други отрицателни свойства, усилвай-ки се, образува своего рода отрицателен магнит. При следващи-те съществувания този магнит ще насочва личността според заложения страх. Ако човек от нещо се бои, непременно ще му се наложи да премине точно по тази пътека на ужас, докато не изчер-пи своя страх. Ето защо е полезно човек да осъзнае невреди-мостта на своята духовна същност и незабавно да се освободи от всички страхове. Така всички заплахи ще бъдат без значение. Дори срещата със силни тъмни същности не е опасна, ако е съх-ранена здрава връзка с Йерархията. По същия начин биха могли да бъдат изчерпани и другите отрицателни свойства на съзнание-то, приемайки за недостойно възвръщането към тях и че все ня-кога ще се наложи да се изпита обратния удар върху себе си. (7-222)

От еволюционна гледна точка всички субстанции на страха са противоположни на

огъня. Носещият в себе си зародиш на страх не трябва да се приближава към огъня, изпепеляващ всички про-дукти на страха. Всеки стремеж към огнената енергия предпола-га отрицанието от всички страхове. (7-589)

Освобождаването от страха няма да стане чрез самоубеждение. Напротив, във всеки отделен случай такива внушения само ' прогонват страха навътре и при най-близкия повод той ще се яви отново с целия си ужас, който ще нараства съответно с натиска на изкуственото внушение. Страхът може да бъде изкоренен единствено чрез съпоставяне. Напомнете ужаса от срещата със страшни зверове на човека, страхуващ се от пожар и той ще каже: - от зверовете ще се изплъзна, но как ще избягам от пожара? Така увеличавайте възможностите за страх и те ще отпаднат една след друга като сухи листа. (8-505)

Измежду разрушителните енергии трябва да се отбележи виб-рацията на страха. Страхът разрушава всяка творческа вибрация. Страхът напомня страшната геена, която в земен план созда-ва прегради по пътя към висшите сфери. Освен това, страхът ак-тивира тъмните сили, придавайки сила на техните зловредни действия. Присъствието на страха в ефирен план разрушава множество възможности и препятства всички начинания. Единствено мощта на съвършенството довежда до освобождаване от страха. По пътя към Огнения свят трябва да се изкорени страхът, тъй като неговите прояви са разрушителни. (10-321)

Всеки страх ларализира жизнените сили, но особено трябва да се освободи човек от него пред Ефирния и Огнения свят. Този страх пред Надземните светове е най-вреден. Необходимо е той да бъде заменен с радост. Единствено светлото мъжество ще ни спаси от неприятните същности. В земен план хората се опитват Да си скрият страха, но там това е невъзможно. (10-553)

Страхът и ужасът образуват своеобразен магнит. Народът е за-белязал, че от страх притъмнява пред очите. Действително тъм-нина се спуска над обзетия от ужас. Така човек всеки миг предиз-виква Светлината или тъмнината. (11-145)

Страхът е мрачен поробител на човечеството. Той отнема воля-"•"а на човека и го прави беззащитен. Човек сам привлича към себе си страха, тъй като не е осъзнап Надземния свят. Но позна-ващият надземния закон не може да се поддаде на ужаса. Той знае, че човешкото същество е нерушимо и че и най-силната не-хармонична вибрация може да бъде преодоляна чрез волята. Никой не може да бъде защитен от страха, ако самият той не поже-лае да го победи. Но не трябва да се смята, че може да се прео-долее дисхармонията само чрез обичайната проява на спокойствие. Ударът предполага противодействие. Нека злото се върне върху изпратилия го. Ние не бихме се нуждаели от меч, ако би могло да се отблъсне вражеската стрела със силата на волята. (13-830)

Хората често изпадат в отчаяние, когато не виждат никакви въз-можности пред себе си. В такива случаи те обикновено забравят един от главните си съюзници, а именно течението на събитията. Несъветваме да се чака неизвестното в бездействие, но поняко-га очакваните възможности не се появяват. Тези възможности понякога са изживени и повече изобщо няма да се появят. (4-472)

Отчаянието е лишаване от вяра, а тя е знание и затова отчаяни-ето е отсъствие на знание, загуба на всички придобивки. То вина-ги е свързано с безизходност. Обичайният прийом на тъмните е да затворят преследвания в кръга на безизходицата и да го дове-дат до престъпление. Тогава някъде би могла да се обърне жерт-вата, ако не и е познат пътя нагоре? Но за познаващите благото на Йерархията не може да има безизходица и отчаяние. (6-427)

Отчаянието е преди всичко невежество. Казвам това не за ободряване, а за преуспяване. Много прекрасни постижения са разрушени заради неуместното отчаяние. То овладява човека ви-наги в навечерието на съвършеното постижение, сякаш някой временно е загасил огнъовете но истинският последовател е да-леч от такъв ужас. (9-250)

Наричат отчаянието мрачно. Такова определяне е точно, защо-то действително излъчването се прекратява и угасват сърдечните огнъове. Такова състояние е не само вредно, но то е недостойно за човека, тъй като го поставя по-низко и от животните. Трябва да се презира състоянието на отчаяние, защото от него се възполз-ват най-ужасните същности. Как ще се стигне тогава до прекрасната градина? (10-554)

Отчаянието е нещо лошо, но крайното напрежение има и друга мярка, която е необходима за постиженията. Външно тя може почти да се отъждестви с предела на отчаянието, но по същество те ще бъдат противоположни. Отчаянието е разрушително, но пределът на напрежението е съзидателен. (11-438)

В дрёвните трактата може да се намери изразът увредени души, като се пояснява, че увреждането може да се причини от самите нас. В момент, когато човек си въобразява, че пред него няма ни-какъв по-нататъшен път, той заковава своята всеначална енергия. Обикновено в такива случаи се оправдават с отчаянието, но напи този мрачен призрак се зарежда от собственото слабоволие. Този призрак няма нищо общо с действителността, но е способен действително да повреди здравето. Ако хората проследят истин-ските причини за отчаянието си, ще останат поразени от нищож-ността на тези причини. Но понятието за Братството е'твърде да-

леч от хората, иначе много от тези неоснователни отчаяния биха били преодолени. (12-105)

Унинието е смърт. То е като скъсана кесия, от която изпадат всички ценности. (8-377)

фанатизмът е недопустим. В него няма любов, преданност и великодушие, а само възвръщане към животинско състояние. фанатизмът ражда предателство, вражда и жестокост. фанатикът не достига огнения свят, тъй като ключът към него е любовта. фанатизмът е като занемарена болеет, която става неизлечима. Такова съзнание трябва да преживее голямо сътресение, за да разбе-ре същността на истинската преданост. Само чрез отблъскване няма да се придобие магнетизъм. (8-661)

Фанатизмът принадлежи към най-ярките прояввления на жесто-костга. Няма друго явление в космоса, което да е толкова разру-шително като фанатизмът. Той разрушава сърцето и унищожава всички възвишени чувства, защото негов вдъхновител е самият Сатана. Престъплението на духовните разрушители е нищожно в равнение със страшното кощунство на фанатиците. Проявите на фанатизъм способстват за разложението на всяко висше Учение, защото кармата на такива безбожници, под прикритието на вяра- та, ги предопределя за най-страшното разрушение. Реки от кръв се проливат в резултат на фанатизма. Но изграждането на Новия свят изисква прераждане на съзнанието. (10-330)

фанатизмът е твърде опасно психическо състояние. Фанатикът лишава себе си от движение. Той не може да се усъвършенства и преуспява. фанатикът е жив мъртвец. фанатизмът може да бъде заразителен, тъй като слабите хора се страхуват от всякакво придвижване. Техният мрачен бит се основава на мъртвата буква. За съжаление около всяко Учение се появява фанатизъм и не позволява да се разширяват основите. Няма да изброяваме вели-ките Учения, пострадали от див фанатизъм. Но да се знае, че все-ки спор с фанатиците задълбочава тяхното упорство. Всички тези невежи предполагат, че именно те са истинските пазители на чис-тотата на Учението. Фанатикът яростно оспорва всеки въпрос на събеседника, като непрекъснато засилва своето упорство. Той твърди, че Учението не може да се разширява, с други думи казано фанатикът отрича жизнеността на познанието. Но във вечност-та не може да има застой. Всичко непрекъснато се движи и усъвършенства. Затова нека запомним, че с жив труп е невъзможно да се спори, фанатизмът е непригоден за Надземния свят. (13-791)

Нетърпимостта е признак за низост на духа. В нетърпимостта се заключават зачатъци на най-лоши действия. Там, където е свила гнездо нетърпимостта няма място за растеж на духа. Сърцето е неограничено, значи доколко бедно трябва да е едно сърце, за да се лиши от безпределността? Трябва да се изкоренява всеки признак; който може да доведе до идола на нетърпимостта. П-117)

Разбирането за кощунство трябва да бъде осъзнато с цялото внимание. В него се заключава не само собственото отблъскване от Светлината, но то може да се превърне и в истинска зараза. Кощунстващият сам разбива своята заградителна мрежа, която го

предпазва не само духовно, но и телесно. Така той бива изложен на различии заболявания, поради което произнасянето на кощунства трябва да бъде забранено от най-ранна възраст. (8-658)

гл.12 Последовател ите 209

Кощунството е много опасна и позорна болеет, но това не може да послужи като оправдание. Когато сърцето е живо, то всячески ще се противи на заразата на кощунството. Могат да се намерят примери на героически деяния дори от деца, когато тяхното сърце е било чисто. Да бъдат благословни изправящите се срещу кощунството!)9-139)

Понякога хората се избавят от кощунството в тесния смисъл на това понятие, но продължават да произнасят кощунства по отношение на другите около тях. Кой би могъл да каже какви високи сърдечни проводници ще бъдат засегнати от тези злонамерени клевети? Затова всяко едно кощунство е недостойно и вредно и трябва да бъде премахнато от живота.)9-327)

Много кощунствени действия остават незабелязани за извър-шителя, тъй като действието е извършено, и още не се случва. Но такива безумци не могат да видят разрушението, което е произ^ лязло в Ефирния свят. Те сами ще се убедят в своето безумие.)9-' 337)

Има много случаи, когато едната половина на човека е предана на делото, но другата в същото време кощунства, разрушавайки всичко направено. При това, не само че се извършват разрушения, но някои ценности се унищожават непоправимо. Така едната ръка строи, а другата разрушава.)13-376)

Сега задачата е да се създаде духовно царствено положение на жените. И предаването на непосредственото съобщаване с Вис-шите сили на жените е необходимо като психологически тласък. Разбира се, посредством новото Учение ще се постигне и необходимого уважение. Затова и високото поръчение на жените трябва да бъде предадено чрез жена.)2-2.!У.9)

Свати. Така се нарича звездата, която неудържимо се прибли-жава към Земята. Отдавна тя е била символ на Майката на света и епохата на Майката на света трябва за започне, когато нейната звезда се приближи най-близо до Земята. Великата епоха предс-'•"ои, защото духовного разбиране е свързано с Майката на света. Даже знаещите за този срок с удивление гледат физическото "Риближаване на отсъденото, защото новата епоха ще измени съ-Ществено живота на Земята. Тези нови лъчи за първи път дости- гат до Земята от нейното формиране. Макар че отначало трудно се възприемат, тяхната еманация внася новите елементи, така не-обходими за предстоящия тласък на човешката еволюция.

Радостно е да се усеща приближаването на новата епоха, даващо нача-лото наженското пробуждане.)2-2.1\).11)

Майката на света представлява символ на женското начало в новите епохи и мъжкото начало доброволно предава съкровище-то на света на женското начало. Ако амазонките са представля-вали символ на силата на женското начало, то сега е необходимо да се покаже духовного съвършенство на жените.)2-2.У.2)

Всичко казано за силата на любовта към човечеството е вярно. Но заявявам, че силата, украсяваща нашата Вселена, се предста-вя като нашата Майка на света - Женското Начало. Могат да се преведат множество научни примери, потвърждаващи творческо-то назначение на жената. Отрицателите на женското творчество трябва да знаят, че жената отдава доброволно. Затова пътят на жената е начертан чрез доброволното отдаване, което отговаря на Законите на Висшия Разум. Затова Женското начало е така прекрасно. Затова Върхът на Битието не може да се постигне без Женското Начало. Колко хората са обезобразили всички велики космически закони! Колко те са се отдалечили от Истината! Ние наричаме доброволно отдаващ този, който има пълна "чаша".)5-156)

Защо жените по-често се пробуждат за възприемане на Ефир-ния свят? Защото работата на сърцето им е много по-фина и тран-сцедентирането е облегчено. Епохата на Майката на света е основана на осъзнаването на сърцето. Затова само жената може да разреши проблемът на двата свята. Много различии подвизи са извършени от жени, но сега вместо клада им е определен пламъ-кът на сърцето. Да не забравяме, че при всяко важно постижение е необходимо женското начало като основа и същност.)7-1 Об)

Над всички мъжки дейности стой женското присъствие. То води, то вдъхновява, то ръководи по целия път и представлява пример за синтез. Учудващо е колко бързо жената навлиза във всички области. От Земята до Далечните светове тя ще съумее да изтъче крилете на Светлината. Тя умее да съхрани чашата в най-

различна обстановка. Когато говорим за сътрудничество, винаги даваме за пример подвига на жената.)12-282)

Участието на жени е особено благоприятно за опитите в Ефир-ни условия. Древните алхимици са знаели за особената ценност на женското сътрудничество, но сега много учени ще отрекат това. Тогава вместо пряко сътрудничество ще се окаже налице косвено, но при всички случаи има участие на жена във всяко ново откритие. Затова е необходимо да се преобрази положени-ето на жените. Освен равновесието и пълноправието, трябва да се разборе и тънкостта на женската природа. Би било тъжно да се види жени, заместващи

войници или изпълняващи тежък физически труд. Епохата на Майката на света не е възвръщане време-то на Амазонките. Предстой задача далеч по-значителна, възви-шена и изтънчена. Може да се установи, че машините по-малко се износват в ръцете на жени и растенията по-бавно увяхват при техните грижи. Разбира се, не говоря за всички жени, а само за някои, които представляват изражение на най-тънките енергии. Лекуването се отнася към тези способности. Жената представля-васъщо носител на най-висшата стелен преданност. Най-високи-те истини идват благодарение на жените. Самата действителност потвърждава тези изводи.)13-458)

С дълбок символизъм Христос се е позовал на децата. По съ-щия начин просто трябва да се приближаваме и към Братята на Великото Познание.)2-2-.1У.10)

Децата от младша възраст лесно виждат астралните образи, а особено чувствителните виждат и пространствените огньове. Подобии организми трябва грижливо да се наблюдават още от ран-ните години, защото със сигурност в тях са заложени възможнос-ти за Агни йога. Ако се поставят в чиста обстановка, те неминуемо ще развият своите възможности. Главното е да не бъдат за-' мърсени и уплашени. Разбира се, не като зрители трябва да се подготвят чувствителните организми, но за живота, като за обладатели на определения им път. Разбира се, агни-йогите не се про-извеждат, следва само да им се посочи пътя, защото космически-"ге прояви не търпят насилие. Насмешката е най-лошият възпита-""ел и там, където огненото цвете е готово да се разпукне не пре чете.)4-457)

Нервните центрове на децата се развиват извънредно индиви-дуално и неравномерно. Срещат се деца с преимуществено развит един център и тогава те могат да извършват някои прости действия по подобие на възрастните. Понякога някои центрове могат да боледуват, за учудване на лекарите, които не допускат наличието на такова явление у децата. Колко полезни биха били такива познания и колко възможности биха били съхранени! Така грижата за нервните центрове у децата би могла да се възприеме като грижа за бъдещата раса.)4-539)

Първата молитва на детето не трябва да бъде осмивана или по-рицавана. Заплахата с Бога също ще бъде огромно кощунство. Всяко нахлуване в младото съзнание може да наруши светлия по-рив и да прекърши започнатия устрем за цял живот. Домашната обстановка също налага отпечатък за цял живот. Не трябва да се смята, че пустотата в живота не се забелязва от децата.)11-69)

Трябва да се помни, че младите ще продължат живота и всеки трябва да им предава своя опит. Великият Пътник не само е оби-чал децата, но и гледал на тях като на бъдещи хора, на които предстой да осигурят придвижването на света по стълбицата на ево-люцията. До седем години могат лесно да се предизвикат споме-нй за ефирния живот, а

когато се припомня миналия живот или Ефирния свят, умът става зрял. Децата никога няма да забравят този, които се е отнесъл с тях като възрастни.)13-172)

16.ПРЕПЯТСТВИЯТА

Добрият конник обича да се усъвършенства на необучени коне и предпочита препятствията пред равния път. Всяко препятствие трябва да бъде раждане на възможност. Приятели, щом за нас препятствията не представляват раждане на възможност, ние не разбираме Учението. Ако пътят е осеян с кости, значи може смело да се върви. Бъдете благословени, препятствия, чрез вас ние растем! (2-3. V.12)

Всяко израстване на духа се нуждае от затрудняващи обстоятелства. Затова когато ви казвам: "Натоварвайте ме по-силно" -

то аз не правя жертва, а само увеличавам силата на духа. (6-38)

Изследвайте историята на човечеството и ще се убедите, че никога нищо велико не е създадено сред благополучие. Трябва да се приучвате към борба, защото няма друг начин да се закали острието на духа. И за земното придвижване, и за далечните светове са необходими препятствия, както и умението да се преодоляват те. Спокойствието е непригодно за Йерарха. (6-185)

Когато говоря за натоварване, не отстъпвам от изказването за икономия на силите. Трябва да се знае, че натоварването развива съпротивлението на зърното на духа. Всеки моряк ще разкаже за необходимостта от товар на кораба. Точно така е необходимо натоварването и сред земните бури. Не се бойте от натоварването, то само ще изяви сърдечния огън.(8-647)

Когато големият кораб ускорява ход, силата на противодействие на вълните се увеличава. Много от препятствията се предизвикват от нашия устрем. Но когато е твърд ходът, тогава са благотворни и противодействията. (4-257)

Ако планината е съвършено гладка, ти не можеш да се изкачиш на върха. Благословени са камъните, късащи обувките ни при изкачването. (4-406)

Около добрите дела винаги възникват трудности. Но силата на съпротивлението е нужна, за да ни приучи към противостоене на непроявените стихии. Тази блага сила на съпротивлението се постига само в действия и се натрупва като броня на духа. Можем ли да съжаляваме заради развиване съпротивата на злото? Затова благословете всичко, което развива съпротивлението и мощта на противостоене на злото. (6-202)

Мъжествено приемете честите нападения. Вашият дух трябва да се радва на всяко действие.. Когато кокошките кудкудякат, ще завали дъжд и ще има добър урожай. И на

харманa е много прашно, но на хармана се вади зърното. (2-2.III.9.)

"Благословени са Препятствията, чрез тях растем!" Но хората трудно възприемат този закон. Никой не иска да ускори придвижването си чрез препятствия. Не по-различно е отношението на човечеството и към ползата от страданията. И то не че всички се боят от неудобството и болката, а защото не приемат истината за надземното съществуване. (11-284)

Зърното на духа се нуждае от един вид укрепващи удари. Но хората не могат да възприемат целителното свойство на въздигащите удари, които са като разрядите (от изгарянето на горивото) на двигателите. Избухванията на енергията движат човечеството. Без разбиране на бъдещето ударите-двигатели предизвикват само униние и отчаяние, докато устремяването към бъдещето представлява проява на вътрешния огън. (8-692)

Невъзможно е да се мисли за Огнения свят, без да се разбере как се държи човек в минути на т.нар. нещастия. Подготвеният дух ще каже: "Ще се преборим", но жалкият дух ще посърне и ще допусне голямата зараза. (10-452)

Невежите се ожесточават от страданията, но познаващият великите примери приема горчивините като сладост. Така знанието е огнен път. (10-497)

Един мъдър философ(Платон), продаден в робство, възкликнал: "Благодарен съм (на съдбата), защото сега ще мога да изплатя старите дългове!" А императорът, наречен "Златен"(Акбар Велики)се ужасявал: - "Разкошът ме преследва, кога ще мога да изплатя своите дългове?" Така мъдрите хора са мислили за по-скорошно изплащане на своите дългове. Те са разбирали, че предишните животи вероятно не са се отминали без задължености, които все някога ще трябва да бъдат изплатени.(12-273)

Често може да се види как неудачата се оказва най-добрата врата към победата. Това, което хората наричат нещастие, е само неизбежно следствие, породено отдавна. Само изучаването на миналото може да даде известно обяснение на причините. (13-518)

Преодоляването е преуспяване. Но хората не желаят да осъзнаят, че животът е борба. Само в борбата се обновяват силите. (13-799)

Чувстващият се нещастен помрачава небето. Той събира около себе си мрак и заразява пространството. Самосъжаляващият се сам пресича пред себе си пътя на успеха. (13-392)

Самата мисъл за опасностите е вредна. Мислейки за тях, ние усилваме техните вибрации и можем с това да нарушим равновесието. Мисълта за опасностите поразява много наши центрове и безпорядъчно изяжда ценната енергия. (9-190)

Често хората губят равновесие, когато слушат за премеждия. Опасявайки се от едно, те сами призовават десет други. Но с придобиването на опит хората ще разберат, че всяка

опасност изисква преди всичко равновесие. Истинският борец знае, че опасности могат да дойдат от горе, от долу и от всички страни, но това не го плаши. Обратно, напрягането на всички сили му носи ра-дост.(13-449)

Може да се забележи, че големите сътресения понякога по-малко разрушават организма, отколкото малките. Причината е в това, че при големите сътресения се включва в действие психическата енергия, която изгражда мощна защита. При малките сътресения и защитата ще бъде слаба. Когато говоря: "Натоварвайте ме по-силно, когато вървя към прекрасната градина", това не е поетически образ, а практическо указание. В големите сътресения духът укрепва и съзнанието се очиства. Запасът от психическа енергия трябва да бъде попълван, но без нагнетяване няма да се получи Висшата помощ. Даже такава енигматична пословица: "Колкото по-зле, толкова по-добре" - има някакво основание. (12-240)

Действително, сътресенията могат да върнат човечеството към правилното мислене. Не един път великите сътресения са преобразували народите. Утвърждаването на здравите начала е ставало с гръм и трясък. Народите бедстват заради въздигането си. Само невежите не могат да разберат огненото пречистване. (12-331)

Казват, че гладът е пречка по пътя към Бога, но ние бихме добавили, че благополучието е тъмна вода. Които разбере разликата между благополучието и глада, той ще навлезе в потока. Не е възможно да се мисли за прекрасните пространства сред мъгла от благополучие.(7-637)

Благополучието е гробище за духа. То запушва духовните уши и затова никой от знаещите няма да го измерва със земните мерки. Така и ние трябва да се равняваме по върховете, без да мислим за подземните реки. (8-391)

Всеки добър деятел се подлага на гонения от тъмните сили. Често хората изпадат в отчаяние от несправедливите преследвания, но те трябва да разберат, че тяхното присъствие е смутило хаоса. По-добре е да бъдеш смутител на хаоса, отколкото да се превърнеш в част от тази непроявена маса. (13-240)

Ако проследим за какво са били преследвани най-добрите хора на всички народи, може да се види, че лъжливите обвинения са били винаги почти еднакви и са поразявали със своето неправдоподобие. Но в следващите векове е последвало признание, сякаш изобщо не е имало гавра. Може да се каже, че такива високи деятели не са могли да се вместят в човешкото съзнание и мечът на палача винаги е бил готов да понижи твърде високата глава. (13-222)

Преследваният води след себе си преследвачите. Това е стара истина за преимуществото на преследваните. Много преследвачи са се обръщали и тръгвали по пътя

на преследваните, тъй като самото следване на техния път им предавало известна притегателност. Затова ние поедпочитаме пътя на преследваните. (7-352)

Има примери, когато гонителите са се превръщали в стълбове на преследваното от тях учение (Има се впредвид случая на апостол Павел). Учителят винаги изпитателно оглежда своите гонители. Тяхната сила може да се окаже дотолкова съществена, че да е необходима само една искра, за да се запали пламъка на благото. Обикновено развитието на яростта става от невежеството. "Великият пътник" е казвал: "Когато кучетата се освободят от веригите, те се нахвърлят на първия срещнат". (13-178)

Преследвачите се носят след Великите учители подобно на прах след ездач. Могат да се открият същности, които в редица животи упорито са се стремяли да навредят на Учението. Разумни хора са запитвали такива преследвачи, какво ги заставя така свирепо да се нахвърлят върху ненавистного им Учение? Отговорът е бил, че не могат да се спрат в своята ненавист. Такова усърдие обаче свидетелства за обсебване. (13-167)

"Мои върли гонители, накъде ме преследвате?

Без да знаете, ме подкарвате към светлото Убежище" -

Тази древна песен може да бъде повторена на всички наречия като истина. Затова е по-добре да бъдеш гонен, отколкото гонител. (12-340)

Йогът цени земните гонения по своя път. Всяко такова изтърпяване се нарича ускорен път. Изострянето на чувствата не може да се осъществи без преодоляване на препятствия. Затова нека не презираме всички ускоряващи пътища. (12-397)

Печално е, ако някой не се подлага на нападки. Това означава, че неговата енергия е в слабо състояние и не предизвиква никакво противодействие. Само неосведомените могат да считат нападките за нещастие. (12-94)

Често.спасеният смята себе си за загинал, а загиналият смята, че е победил.(12-199)

Всеки има свой враг. По врага узнаваме значението на лицето, както сянката зависи от височината на предмета- Човек без сянка не съществува. Нито едно Учение не е било издигнато от приятели. Ако врагът е сянка, то клеветата е тръбен звук. (4-270)

Малко е да се каже: "Радвайте се на врага". Трябва да се научите да разбирате неговия прийом. Като неизвестно в задача стои врагът. Но всяка задача има своето решение, следователно е възможно решението и на всеки забелязан враг. (4-303)

Врагът чрез самата си вражда е неразривно свързан с нас и в тази връзка се заключава слабостта му. В своята ненавист той приковава съзнанието си към нас и започва да изпълва съществото си с нашите представи. Без да съзнава той често започва да ни подражава, отначало по външни прояви, но впоследствие може да бъде увлечен и вътрешно, привлечен от космичността на заданието. Когато врагът е привързан към нас,

можем да гледаме на него като на неразумен член на домочадието и да му намерим място до нас. Той би могъл прекрасно да послужи като крак на вашата работна маса. (3-138)

Не може да има движение без напрежение - затова всяко постъпателно учение се нуждае от врагове, както и от Учител. Не могат да се прескочат възлите по пътя, но знайте, че никакво нагнетяване няма да премине без полза. Трябва само да се прояви цялото зло, за да излезем от пламъка на злобата.

Укротителят на зверове първо предизвиква яростта им, за да изнаменува укротяването. Разбира се, само Учителят може да доведе врага до безумие. Така Учителят и врагът са крайъгълните камъни(на Учението).(6-38)

Всяко провъзгласяване на истината трябва да има врагове. Хаосът се бори с проявеното. Не трябва да се огорчавате от тази борба. Тя е не само естествена, но и полезна. Представете си, че някакво провъзгласяване няма врагове - то ще бъде толкова нищожно, че няма да убеди никого. Враговете представляват пробен камък и сами със своята ярост определят значението на провъзгласеното. Трябва да се гледа на враговете като на стъпала по пътя на възхода. (13-483)

Не създавайте (нови) врагове! Познавайте ги, пазете се от тях, пресичайте техните действия, но нямайте злоба. И ако врагът дойде доброволно под вашия покрив, съгрейте го, тъй като вашият покрив е голям и новодошлият няма да заеме вашето място. (2-2.V.4)

В час на човешка несправедливост си спомняйте за пространствената справедливост. Ако можем да бъдем уверени, че служим на еволюцията, то можем да разчитаме на пространствената справедливост. Но тази същата справедливост предписва и необходимата предпазливост спрямо тъмните сили. Обикновено те не се приближават непосредствено, тъй като тяхната аура може да бъде разпозната, а избират не по-малко от трима посредници, подбирайки много прецизно градацията в тази последователна верига. (6-283) Но не чернички ще ги видите, а сивички и почти белички (6-284)

Черните не обръщат внимание на нищожния човек. Те смятат, че първите стъпала на служенето са особено полезни за тях, защото за предателството е нужно нещо да се знае и такова относително знание, неукрепнало с преданност, може да се намери само на първите стъпала. Печално е да се наблюдава с какви незабележими отклонения ученикът започва да заселва в себе си равнодушие, намирайки красноречиви оправдания за своята слабост. И щом като един ден е протекъл безнаказано в унижение на Учителя, защо пък утре да не продължим по-нататък с хулене на Всевишния! (6-311)

На злото не са необходими отделни личности, на него му е нужна въобще вредоносност. (7-407) .

Творчеството на тъмните е много еднообразно. Погрешно е да ги смятаме за някакви

виртуози - по-правилно ще е да ги определим като увъртащи лъжци. (7-271)

Вредителите изпробват всички мерки, тъй като не могат да бъдат сигурни къде злото ще разцъфти и къде няма да намери почва. (7-424)

Както светлите, така и тъмните са монархични. (7-276)

Тъмната аморалност почива върху дисциплината на страха. Ние отделяме голямо внимание на закона на кармата, но на другата страна цари дисхармонията и разрушението. Там основите се крепят на тиранията, но трябва да се има впредвид сплотеността на тъмните. (6-111)

Границата между светлината и тъмнината е много лъкатушна; но сърцето може да разпознае безпогрешно привържениците на тъмнината. Който се бои от бъдещето, той е от тъмнината. (7-403)

Тъмните съхраняват далеч повече връзката си със своята Йерархия, отколкото така наречените "войни на светлината". (8-339)

Без тъмнината не би съществувало и сиянието на светлината, тъй като само в тъмнина е видна светлината. (1-22.V.22)

Колкото по-силна е светлината, толкова по-голяма е тъмнината. (12-580)

Ако забележите нечовешка жестокост, това е признак на тъмните. (8-75)

Тъмните особено се стараят да съкратят живота на светлите труженици. Те се възползват от всяко отслабване на организма, за да поразят слабото място, затова пазете здравето си. (13-86)

Има заблуждение, че силите на злото по-силно се проявяват на земен фон, отколкото силите на доброто. Но силата не е във външната забележимост, а в мощта на енергията, която е незрима. На земята и най-мапкият мрачен жител може да сътвори достатъчно зло, а към него се приобщават и тънки същности, които познават цялото насаждение на злото. (13-434)

Има много места, където се събират тъмните. Но не изображения на Сатаната, а църковни предмети изобилстват там. Само разпознаващият чрез сърцето ще различи къде са лукавите същности. (13-137)

Срещите със служителите на тъмнината не са редки. Те могат да имат безобразен вид, но има и такива, които са обкръжени със сияние. Само разширеното съзнание може да различи техните лица. Може да се съжалява, че така наречените "служители на благото" далеч не показват също такава преданост. (13-335)

Страхът и раздразнението са врати на тъмнината. (7-558)

Изтичането на невидима енергия, съпроводено с телесна сънливост, е верен признак за участие в отразяване нападение на тъмните. Изтичането на сърдечна енергия може да

бъде и незабележимо, затова напомняме за отдих, във вид на смяна на занятието, за да се даде възможност на енергията отново да се акумулира. (7-516)

Силите на мрака нападат не само слабите, а много често хаосът притеснява и най-силните крепости, така както и бурите са най-яростни срещу скалите. (9-261)

Слабите умове не възприемат добрите начала и лесно се смущават от тъмните сили. (9-288)

Ако някой остава глух за знанието, значи той е от тъмнината. Не забравяйте, че закон на мрака си остава отрицанието.)9-289)

Особено тежки са нападенията на тъмните, когато наблизо има обсебени или психически болни, които са като отворена врата и не само привличат същностите към себе си, но представляват един вид канал към всички околни. (8-643)

Невъзможно е да се спре потокът на злата воля. Само самоотверженото и постоянно помнене на доброто начало може да прекрати гибелната вълна. (12-192)

Понякога злото изглежда като победител, поради неустойчивостта на доброто, но този превес е кратковременен. Злото възниква заедно с империла, но тази отрова може да предизвика само краткотрайно възпламеняване, след което преминава в разложение и постепенно разрушава своя породител. Ако агни е поне отчасти проявен, той постепенно се усилва и когато империлът вече ще е разложен, агни, обратно, придобива пълна сила. Затова съветвам да се издържи първият натиск на злото, след което да се предостави то на собственото му самоизяждане. Полезно е да се запомни това и да се събират не само сили, но и търпение, за да се победи вече осъденото на разрушение. (8-543)

Моят дух е щит за вас. (1-9.8.21) Моята ръка ще отстрани опасностите пред вас, доколкото позволява съдбата. (1-1.12.21)

Всеки може да се защитава преди всичко чрез силата на духа си. (8-558)

Ръцете, които ви заплашват, няма да ви достигнат, ако вървите обвити от спиралата на предаността. Добре би било окото да види с грубото си зрение бронята на предаността, но тогава човек не би бил вече в нисшето си състояние. (3-92)

Когато злобният пламък се срещне с великия огън на сърцето, той става подчинен, само усилвайки агни на Великия дух. Където сърдечния огън не е помрачен от преходящето, от самосъжалението, от съмнението, от страха, там не може да има поражение. (8-650)

Мнозина ще попитат: За какво толкова бавим унищожението на враговете? Главните причини са две: на първо място е обстоятелството, че може лесно да се навреди на близките, засягайки обвързания с кармата им враг. На второ място враговете са източник на напрежение за енергията, защото нищо не може така да нагнети енергията, както

противодействието. Тогава защо да изобретяваме изкуствени препятствия, щом като черните се стараят с всички сили да увеличат нашата енергия? (4-319)

Злото създава субстанция, по плътност подобна на благодатта. Разбира се, Великият дух поглъща и трансмутира масата зло, но даже и на него не му е леко да приема отровата на света. Би било несправедливо да се струпва цялото зло само върху добрите духове. (7-499)

Невежите смятат, че Светозарният идва да отмъсти на мрака. По-вярно е, че мракът, приближавайки се към светлината, сам се разбива и унищожава. Затова да не се говори за мъст. (9-362)

Когато Черната ложа изпраща своите стрели към Бялото братство, то последствията са саморазрушителни за нея. Поради неминуемото проявление на закона за обратния удар, насочената стрела се връща към изпращащия. Затова нищо не може да засегне притежаващия пълна вяра в нашата мощ и в Йерархията. (6-214)

Съжалявам получилият обратен удар, който според закона се удесеторява. Чудесно е да се осъзнават в живота великите закони на справедливостта. (6-261)

"Не причинявайте зло на Благословения!" Такова е мъдрото предупреждение към всички, които помислят да навредят на йог. Нерядко йогите са обвинявани в отмъстителност и въздаяние за злото или насмешките, отправени към тях, но това изцяло противоречи на природата на всеки истински йогин. Обяснението на това е в наличието на мощно излъчване от огнения магнит на сърцето, което отблъсква всяко враждебно послание и обратният удар е неминуем. Необходимо е извънредно напрежение от страна на йогина, за да се предотврати или поне отслаби опасното последствие за неблагоразумния враг. (7-442)

Тези обратни удари поразяват най-слабите страни на нападащия, с което се обяснява различието в сроковете на последствията. Така, вместо да се гълтат лекарства, често е необходимо само да се унищожат следите на злобата. (7-443)

Всяко предателство и зла воля предизвикват обратен удар. Понякога ударът може да не е незабавен и това създава впечатление за отсъствие на последици. Но законът за равновесието е неотменим. На стрелата на везните трябва да се изобрази сърце, защото то е съдията на равновесието. Затова всички предупреждения против злата воля са не само етични, но и ценни като лечебно средство. (7-532)

Мисълта за обратния удар или кармата не трябва да обезсърчава - напротив, тя трябва да подбужда към прекрасни действия. (7-230)

Предупреждавайте да не се злослови против Висшите сили, защото безумците не разбират, че техните злобни мисли се пречупват пред лъча на силната воля и поразяват

самите безумци. И ако те не падат незабавно мъртви, това не значи, че техният организъм не е започнал да се разлага. Собствената стрела ще намери зачатъка на язвата(болеста) и ще го извади на показ. (12-209)

Възвратният удар на психическата енергия поразява докосналите се със зла воля. Носителят не желае да порази никого, но въпреки това всеначалната енергия се задейства, когато й противостои зла сила. По този начин възвратният удар не се изпраща, а се предизвиква от враждебната сила. Където всеначалната енергия е по-мощна, там и ударът й ще бъде по-съкрушителен. Би било непростима грешка да се обвинява носителят на мощната енергия, че той по свое желание съкрушава някого. Не той, а нападащият съкрушава сам себе си. (12-317)

Явлението бумеранг поразява всички изправили се против Братството. Всеки докоснал Лайденова стъкленица ще получи искра, но би било глупаво да се говори за злоба и мъст у стъкленицата.(13-143)

Във всички учения тъмните сили мятат огнени стрели към озарения, но те не достигат целта, а рикошират в създадената от самите тях защитна мрежа. (7-659)

Някои лековерни мислят, че механическото произнасяне на висшите имена ще ги огради от тъмни нападения. Не механическото повтаряне, а само чистият огън на сърцето може да създаде надежден щит. А всеки съмняващ се е вече обезоръжен. (13-26)

Помнете закона за привличането и противодействието. Устойчивостта произтича от привличането по линия на Йерархията към Мен, а напрегнатостта - от противодействието на врага. Така Учител и враг са крайъгълни камъни. (4-656)

Препоръчвам своевременно да се изпращат благи стрели, тъй като по този начин духът получава облегчение. Благата мисъл не само достига лицето, за което е предназначена, но и очиства пространството от задръстващите го многобройни рояци от чужди мисли. По-чистата стрела или по-силният магнит привлича към себе си сивите откъслеци и ги връща обратно към първоизточника им с цялата им тежест, но без вреда за другите. Тези сиви мисли като нагар се утаяват на аурата и поселият жъне. Практично е да се изпраща добър призив или заградителната формула от древноста: "не ме докосвай!", която заключава в себе си най-малко обратен удар. Всяко злобно послание е вредно. Може да се допусне единствено мечът на възмущението на духа, но само в редки случаи, защото възмущението износва обвивката. (3-65)

Устремяването по пътя на Йерархията е най-доброто средство да се избегне вредата от лошите мисли и това е пътят за придобиване на всякакъв имунитет. Затова съветвам да се осъзнае Йерархията, не само във висшето духовно устремяване, но и до най-малките, включително и телесни нужди. Навсякъде е нужна сребърната нишка. (6-126)

Изпълването на сърцето и сърдечната молитва не изискват никакво време и могат да се практикуват при всякакви дейности. Лесно може да се постигне особеното усещане в сърцето, без да се опасяваме за последствията, защото сърцето не може да се умори от присъствието на Владиката, а само обкръжаващите го мисли могат да му навредят. Помислете за съдържащата се в различните зловредни послания отрова и колко болести се причиняват от лоши мисли. Не е лошо при всяко заболяване да се извършва внушение против мисли. Могат да се правят и магнетически пасове над поразения орган, но без да се мисли за болестта, а само за свързване с Висшето.(6-132)

Когато черната ложа насочва стрели към Братството, то последиците са саморазрушителни и е неминуемо задействането на обратния удар. Отправената стрела се връща към изпращача. Нищо не може да навреди на притежаващия пълна вяра в нашата мощ и в Йерархията. Нашите лъчи са винаги на стража и нашата ръка е неуморима. (6-214)

Когато сърцето е изпълнено с усещането за Йерархията, то може да издържи на всеки вражески натиск. Никой не може да преуспее, ако не осъзнава величието на водачеството и всяко лично начало подрива корените на великата постройка. (6-447)

Пространството е преизпълнено с разнородни кръстосващи се лъчи и токове. Ако хората знаеха, че съществуват висши лъчи, те биха се предпазили от разнообразните въздействия. Ние сме свикнали вече с това, че хората само при очевидна за тях опасност прибягват към нас, но по време на главните, невидими опасности те не умеят да подържат връзка с Йерархията. За това е нужно да се прикрепиш към лъча на Йерархията, да се слееш с него като неразделна част. Даже съвършеният йога понякога действа и изцелява чрез Висшия лъч. (7-102)

Но как могат да се предпазят хората от вредните въздействия, ако самите те не желаят да се държат за спасителната нишка? Задържането на правипното направление вече представлява победа.(7-103)

Хората са особено озадачени от въпроса защо основателите на духовните учения не са били предпазени от различии физически заболявания? Обикновено задават въпросите тези, които сами повече от всичко способстват за тези болести със своите подозрения, осъждания и всякакви противодействия на духовната еволюция. Но поставете един такъв питащ в отровена стая и той незабавно ще заболее от купчина болести. Трябва да си представим напрежението на организма при духовния труд. Като магнит привлича той всичко наоколо си в желанието си да помогне. Не е приказка пренасянето на чужда болка върху себе си. При това може да се забележи, че болестта се пренася различно, като поразява най-напрегнатите или най-слабите центрове. Не трябва да се смята, че болките в жизнеописанията на подвижниците са преувеличени. Но какво облегчава тези страдания?

Освен сребърната нишка на самата Йерархия, често самото сърце подава сигнал за началото на целителния лъч. Ние сме много учудени защо лекарите не обръщат внимание на хората, които посещават болните. Вероятно половината от лечението не се състои в лекарствата, а в отстраняване на вредните елементи, внасяни от приходящите и донесените духовни зарази. (7-437)

Въпросът за хората пречистващи и хората вредящи е актуален в медицината. Без решението на този въпрос няма да се намери спасение от много най-нови заболявания. Не трябва да се забравя, че болестите еволюират заедно с расите и народите. (7-438)

Хората не искат да си представят колко опасности ги дебнат наоколо. Колко пъти Висшите сили и участници от Тънкия свят са спасявали от надвиснала опасност. Но човечеството предполага, че щом като денят е минал, значи нищо не го е заплашвало. Ние често изпращаме на хората спасителни предупреждения, но тяхната глухота е поразителна. Даже и това, което е уловено, ще бъде изопачено до неузнаваемост. (7-526)

Заградителната мрежа съдържа в себе си отраженията на центровете, чиито потенциали се възпламеняват или пробуждат в зависимост от едно или друго чувство, стремеж или действие. При физически заразявания може да се търси причината в нарушената цялост на заградителната мрежа. Когато излъчването е наситено с висши чувства или стремежи, заградителната мрежа се охранява от тези енергии. Петната, наблюдавани по аурата, трябва да се възприемат като показатели за различни духовни язви. Трябва да се разбере и осъзнае пагубното влияние на егоизма, който действа като самоотрова за организма, чрез предизвиканото отделяне на империл. (10-159)

Откъде са могли подвижниците и мъчениците да почерпят своята непоколебимост и да понесат всевъзможните обругавания? Те са осъзнавали своята правота и при това духът им е ликувал. Хората губят почва под краката си именно от загубване съзнание за правота. Преживелите множество опасности хора могат да свидетелстват, че пълното осъзнаване на правотата ги е пренасяло над бездната. Ние, разбира се, винаги сме готови да протегнем ръка за помощ, но за такова ръкостискане е нужно пълно доверие и съзнание за правота. Нека хората не забравят здравия щит на правотата.(12-112)

Едно от най-добрите средства за защита е окултния кръг. Неговата мощ е толкова голяма, че даже звездните знаци могат да бъдат изменени. Има случаи, когато кръгът е променял предначертанията за смърт и болест. Но нека не се забравя че всяко действие между членовете на кръга трябва да бъде много предпазливо, тъй като ползата може да се обърне във вреда, ако са хвърляни камъни по братската градина. Затова е необходимо камъните да се изхвърлят от употреба и с всички сили да се пази съкровището на кръга - предупреждавам ви. (2-3.IV.13)

Без устремяване към Йерархията много случайни или закономерни сблъсъци могат да пресекат чистото духовно устремление.)7-102)

Връзката с Йерархията е по-здрава и от броня. Изявата на тази връзка изисква постоянно да се държи образът на Владиката в сърцето. Но ако връзката е временна, то и отбраната се прекъсва.

(12-623)

При обръщане към Братството не трябва да се надявате на сърцето, забравило за доброто. (13-112)

Ние нямаме стоманени брони, тъй като бронята на психическата енергия е много по-здрава. (13-572)

Желае ли ученикът да има подръжката на Учителя и да получи духовна и материална помощ? Тогава да стъпим на пътя на изпитанията. Добро е неочакваното изпитание със студ и глад. Добро е неочакваното изпитание на неверието и предателството, лъжата и суеверието. Забележете как посърва слабият дух от духането на вятъра, как гложди въжделението за храна и как устата произнася ругателства към най-свещените начала. (4-176)

Йогът се намира под постоянното изпитание на своя Учител. Така също изпитва и той от своя страна приближаващите се към него. Невежият човек недоумява как могат да изчезнат усещанията за глад и студ, но разбиращият същността на нещата осъзнава, че усещанията не изчезват, но състоянието на духа може да бъде такова, че нищо да не наруши неговото равновесие. Гладният може да намери способ за насищане на глада, ако неговият дух не е дошъл до звероподобно състояние. В противен случай ще остане животинското раздразнение, помътняването на съзнанието и падението. (4-192)

Ние сме възприели подхода най-напред да закалим духа с редуване на неочакваности, след това да унищожим чувството за лична собственост, след това да дадем поръчение, свързано с голяма опасност и накрая, когато духът е вече пречистен, да насочим към Земята, където сред изглеждащите обичайни условия произтича висшата необичайност. (4-453)

Когато приканваме да се подобри мисленето, ние предлагаме ценно средство за уравновесяване на Хаоса. Безумните се опитват да ни противопоставят силите на Хаоса, без самите те да знаят как да се оправят с тях. Трябва да се разбере, че Хаосът се проявява не само във физическите гърчове на земната твърд, но също така и в света на психическите енергии. Лесно е да се умножат психическите безумия, но как да се поправят? Безумците не разбират колко лоши са техните съюзници(от Тънкия свят) и че техните усилия само ще забавят хода на еволюцията, но няма да го спрат. Учудващо е че те

хвърлят всичките си сили за разрушителни действия, сякаш са им необходими единствено развалини. (7-337)

Мнозинството все още не е наясно относно Хаоса. Едни го възприемат като отделен от проявеното, а други го считат изобщо за отвлеченост. Но ако хората можеха да осъзнаят доколко разнообразни са пътищата за нахлуване на Хаоса в битието, те биха разбрали необходимостта от бдителност. Всеки дисонанс, всяко разложение, ако не се отстрани незабавно, влече върху вълната на Хаоса стихията на разрушението. По този начин за наблюдението на Хаоса не са необходими телескопи, защото той може да бъде изучаван и усещан непосредствено от цялото човечество. (7-351)

Празнота не съществува, но често хората усещат някаква празнота. Какво може да означава това тягостно усещане? Разбира се, то не може да бъде без основание. Със своето мислене хората отравят средата и я превръщат в Хаос. Така нареченото чувство на празнота е усещането на Хаоса. Сам по себе си Хаосът съвсем не е празнота, но той е толкова далеч от човешкото съзнание, че самото му приближаване вече съставлява загуба на ръководящото начало. Това безжизнено начало се усеща като празнота и такова състояние е много опасно. То извежа съзнанието от равновесие, което довежда в много от случайте до самоубийство или други психически разстройства. Така не празнотата, не Хаосът, а отвратителното мислене довежда неразумните отровители на атмосферата до безумство. Наред с това те заразяват и обкръжаващото и по този начин поразяват и своите съседи. Наистина, човек може да живее в общество само при наличието на определен уровен на мисленето си. (9-266)

Трябва да се противостой на злото като проява на Хаоса, който може да погълне всички блага на обществото. Вълните на Хаоса проникват в съзнанието на хората. Еволюцията е антипод на Хаоса.(11-283)

Не трябва да се смята, че Хаосът е някъде далеч, защото той прониква при всяко безпорядъчно мислене. Единствено устойчивого съзнание може да бъде защита против Хаоса. (12-129)

Хаосът се стоварва там, където намери и най-малкото колебание. Хаосът няма да пропусне нищо, за да пробие слабата преграда. Може да се забележи, че предателствата се извършват в навечерието на особено полезни действия. Няма случай предателството да не е последвало незабавно, когато са били подготвени условия за неговото придвижване. Тъмнината и хаосът са несъвместими с всичко съзидателно. Те дебнат по пътя и търсят този, който е способен да им помогне. Могат да се посочат не малко примери, когато сърдечното единение е помагало да се превъзмогне натиска на тъмнината. (12-269)

Препоръчваме да се наблюдават способите за нахлуване на Хаоса. Мнозина

предполагат, че самото понятие за Хаос вече изключва всякаква системност, но разбирането за пълната безпорядъчност на Хаоса е погрешно. Възможно е да се проследи във всеки живот как се прокрадва незабележимо Хаосът. Той нахлува като истинска разлагаща сила. (12-474)

Подпалвачите и създателите на Хасоа са на Земята. Унищожаването на Хаоса е тук, а не в Надземните сфери. Не демони, а хора се стараят да увеличават хаоса и да го доведат до абсолютната тъмнина. Ние познаваме усещането на тази абсолютна тъмнина. С нищо не може да се сравни тази мъка. Осбено погрешно е да се смята, че проявеното е недостъпно за Хаоса. Потоците на Хаоса се стремят да нарушат равновесието по същия начин, както лъчите на светлината го възстановяват. Тъмнината със своите отровни токове се опитва да възпрепятства устрема на мисълта. Трябва твърде реално да се възприема това указание. (13-69)

Противопоставянето на Хаоса трябва да бъде съзнателно, защото само по този начин може да се победят стихиите, чрез който действат злите сили. В това отношение могат да се забележат две насоки: едното въздействие е пространствено хаотично, а другото е хаотично въздействие върху слабата воля на хората. Даже нелоши хора могат да станат жертва на натиска на Хаоса. Съществуват такива ситуации в живота, които не биха могли да бъдат обяснени с нищо друго, освен с натиска на Хаоса. Има хора, например, които притежават способност да лекуват с психическата си енергия, но срещу тях се провежда силен натиск от страна на злите сили. Дори и не съвсем лоши лекари се изправят, за да възпрепятстват полезното дело. Такива примери има много в най-различни области. При това прави впечатление, че въстават и хора, които не търпят никакъв ущърб от съответното явление. Учудващо е, че просветени хора не се срамуват да опетнят себе си, като противодействат на най-полезни действия. Каква е причината за тяхната лудост и произнасянето на такива хули? Може би те са обсебени? Нерядко и това се случва. Но наред с това е възможно опияняване от вълните на Хаоса и такова обстоятелство заслужава научно изследване. Получава се един вид временно замъгляване на чувствата и хората могат да станат съпричастни към най-позорни прояви, не забелязвайки смисъла на своите постъпки. След време те осъзнават своята грешка и започват да се срамуват от себе си, но действието е извършено и кармата е заложена. Ще запитат дали е справедливо хората да носят отговорност за опиянението си от Хаоса? Но те биха могли да му се противопоставят, ако тяхната свободна воля бдеше. Не могат да не носят вина хората, които сами се ослепяват и оправдават своята небрежност. Но трябва да се различават съзнателните служители на тъмнината, от несъзнателните опиянени блудници. Те също служат на тъмнината и понякога са по-вредни от самата тъмнина. (13-342)

Казват, че Светлината ще победи тъмнината, но такава истина е твърде схематична. Наистина, в крайна сметка светлината ще победи, но много етапи трябва да бъдат преминати, преди хаосът или тъмнината да бъдат разсеяни. Не трябва да се забравя, че между светлината и тъмнината съществуват множество градации. Поразително е доколко често се сменят вълните на признаване и отричане. Огромна е битката над Земята и големи сили участват в нея. Не може да се каже къде е границата на безусловното признание и пълното отрицание. Понякога яростният отрицател е по-близко до познанието на истината, отколкото бездушният, робуващ на догмата защитник. Възниква въпросът защо така бавно проникват в човешкото съзнание някои убедителни идеи? Например, учудващо е, че законът за превъплъщението толкова трудно се възприема от човечеството, след като съществуват толкова свидетелства. Но осъзнаването на този закон би било неприемливо за хаоса. Ако превъплъщението би било признато от всички хора, това би преобразило целия земен живот. Съпоставете лицата, признаващи този закон, с неговите отрицатели и ще ви стане ясно къде е тъмнината и къде е светлината. Особено поучително е да се наблюдават книжниците, които много са прочели, но нищо не са усвоили в съзнанието. Хаосът здраво държи хората за краката.(13-388)

Класическите мислители са определяли Хаоса като материя от най-груб вид, но поддаваща се на обработка. По-късно се появило символично изображение на проявеното като точка в кръга на Непроявеното, което е правилно, но поражда и някои заблуждения. По него може да се заключи, че непроявеното, с други думи Хаосът и проявеното са съвършено отделни. Мнозина мислят така и се утешават, че хаосът е далеч от тях. В действителност всеки е подложен на въздействието на Хаоса и всички се намират под натиска на този невидим враг. Разликата е само в това, че организмът с низки стремежи лесно привлича такива въздействия, а възвишеното съзнание се съпротивлява на неканеното влияние. Жестокостта, грубостта и невежеството са питомници на хаоса и около техните огнища възникват опасни епидемии. Може да се наблюдава как във време на войни се изменя човешкото самосъзнание. Вратата на духовната крепост са отворени и вълните на хаоса безпрепятствено навлизат и отравят целия организъм. Мисленето се променя, логиката изчезва и честността се разрушава. Отделните подвизи потъват във вълните на Хаоса.

Човечеството е призовало гибелен съюзник. Може да се съжалява, че след милиони години хората не разбират каква опасност могат да предизвикат от пространството. Но даже и .в дните на Армагедон може да се започне полезно усъвършенстване. Ако не достига енергия, за да се изгонят злобата, жестокостта и грубостта, то, все пак, поне биха могли да се обуздаят. (13-625)

Армагедон не трябва да се разбира само като физическа война. Армагедон е изпълнен с неизброими опасности. Епидемиите ще бъдат между най-малките бедствия. Главното пагубно следствие ще се заключава в психическите деформации. Хората ще загубят доверие помежду си и ще се надпреварват във взаимно предателство. Те ще се научат да ненавиждат всичко друго, което е извън пределите на техния дом, ще загубят чувството си за отговорност и ще затънат в разврат. (13-286)

Днешното време изцяло съответства на последните дни на Атлантида. Същите лъжепророци, войни, предателства и духовно подивяване. Хората се гордеят с трохите на цивилизацията, но и атлантите са умеели да прелетят през планетата, за да могат по-бързо да се мамят един друг. По същия начин са се осквернявали храмовете, а науката се е превърнала в предмет на спекулация и раздор. Изправяли са се против Йерархията и са се задушавали от собствения си егоизъм. Така се е стигнало до нарушаване равновесието на подземните сили и с общи усилия е била предизвикана катастрофата. (6-145)

Когато се решава участта на планетата, сипите се разполагат на полюсите на Светлината и тъмнината. Да се застане на страната на Светлината означава да се върви с Учителите под знамето на Йерархията. (6-147)

Трябва да се приучваме към борба по същия начин, както и към всекидневния труд. Битката трябва да се възприема не само като сблъсък на силите, но и като източник за натрупване на енергия. Йерархията не предполага устойчивост сред покой, но устойчивост сред борба. (6-233)

Някои хора не възприемат честото споменаване на битката. Нека за тях бъде не битка, а отваряне на вратата. Но за вас без лицемерно смегчаване можем да кажем, че битката между Светлината и тъмнината върви непрестанно. Често някои участници в битката питат защо във физическото си тяло те не си спомнят за своите подвизи в тънко естество? Би било престъпно от наша страна да допуснем такова осъзнаване, защото сърцето не би издържало такава гигантска битка. (6-354)

Армагедон вече започна. Краят на тридесет и първа откри великата битка и сега тя не може да бъде прекратена до победния завършек. Не трябва да се учудваме от натрупването на събитията, защото земната битка следва небесната. (7-176)

Великата битка не трябва да се разбира непремнно като война. Същността на тази Битка е далеч по-широка. Тя протича по целия Тънък и земен свят и се изразява не само в сражения, но и в небивали народни стълкновения. При това границите между сражаващите се ще бъдат също толкова лъкатушни, както и границите между доброто и злото. Много от решителните битки ще се окажат непостижими за земното око. Страхотните стълкновения в Тънкия свят при земни условия ще се изразят в различии катастрофи. Великата битка ще

бъде първото звено от съединяването на световете. (7-180)

Великата битка носи обновяване на Земята. Тя може да се изрази не само като бой, но и като преустройство на живота. Могат да се редуват различни периоди, но между тях ще може да се усети усилване темповете на живота. Всеки може да усети това в съответствие със своето душевно състояние. (7-184)

Ще споменем обсебването като много характерно за Великата битка. Показателно е, че самоубийствата, физическите и духовни стресове изпълват разтърсващата се планета. Могат да се открият особени видове болести на мозъка и нервната система, а също и всевъзможни извращения сред човечеството. Най-добрите идеи биват срещани с угроза и ненавист. Така безумците не виждат делата на светлите воини и позволяват на тъмните да ги увлекат след себе си в бездната.(7-283)

Мъката е отражение на Армагедон. Не е възможно толкова сипни стълкновения да не се отразяват угнетяващо на сърцето. Огледайте се наоколо и кажете има ли много радост? Лесно може да се забележи колко са намалели усмивките. Даже и незапознатите(с Учението) умове усещат подтиснатост, но не знаят причината. Мнозина ще отрекат това привидно, но и те ще усетят тягост в сърцето си. (7-362)

Огнена битка. Този израз може да бъде открит в много вярвания. И действително, всички добри чувства, като любов, мъжество, самоотверженост, преданност, са свързани с огъня. От друга страна гневът, раздразнението, злобата, злорадството, завистга и невежеството също предизвикват огън, макар и ален и тъмен, но все пак огън. Следователно, битката между Доброто и Злото ще бъде битка на огньовете. Мнозина изобщо не си представят разликата между чувства и страсти, но цветът на огньовете може лесно да покаже произхода на всяко от тях. (10-547)

Мнозина ще се уплашат от самото споменаване на битката. Други ще се объркат, чувайки за дългите и срокове. Накрая трети ще изпаднат в ужас когато разберат, че битката е безкрайна. Трудно е за хората да възприемат безпределността. Може да предизвика само усмивка ужасът на хората, смятащи себе си за познавачи на окултизма. Лесно се пишат трактати, а се пообледнява при споменаване на думата борба. Тези, които надуто говорят за своето посвещение, са много далеч от действителността. Как да ги убедим да обикнат и те битката за Доброто? Няма убедителни думи, които да превърнат страхливеца в храбрец. Единственото средство е да се сблъска страхливецът с опасността. Хората често се молят да не се срещат с нея, но за растежа им са необходими именно опасности. Също и безкрайността на битката може да смути някои хора. Не е възможно да се говори за безкрайност на неподготвените. Нека по-добре те си останат със своето разбиране за победата, макар че при такава победа над тях ще остане да витае и призракът на

поражението. Но при битката в Безпределността ние не познаваме поражението, макар че не трябва да подценяваме и тъмните йерофанти. Те не са слаби противници, притежават изострени средства и знаят за Безпределността. Но ние знаем и нещо извън техните знания. Те разбират, че има нещо, което е недостъпно за тях. Силна е злобата им заради това ограничение, но такъв е законът. Интересно е да се види с какви низки средства най-често привличат те хората. Значи трябва да се основаваме не на земните ефимерности, а на неизменните ценности. (13-61)

От земна гледна точка понятията за битка и съзидание са несъвместими. Но ще кажем, че съзиданието е разсейване на тъмата. Хората заявяват, че съзиданието е мирно, а битката е убийствена. Но можем ли да си представим съзидание без подготовка на елементите и без мъжествено преодоляване на препятствията? По същия начин и нашата битка е преодоляване на хаоса. Ако не съществуваше съпротива, вълните на хаоса щяха да залеят всички постижения. Трябва твърдо да се възприеме разбирането за битката и съзиданието като действени основи на Битието. По същия начин, когато говорим за движение, имаме впредвид същото преодоляване на тъмнината. Говорим за необходимостта да се обикне битката не като братоубийствена касапница, а като достойна отбрана на целия проявен свят. Не е възможно да се пребивава в привиден покой, когато хаосът бушува. Старинните изображения на светлите духове са ги представяли винаги въоръжени. Но и всеки учен пристъпва към изследвания в доспеха на знанието. Ние притежаваме физически и духовни доспехи. Съветваме нашите последователи да придобият доспехи, които ще ги предпазят от ударите на хаоса: Не трябва да се разбират нашите думи като символ, напротив, разберете ги като напомняне за отбраната, която трябва да бъде изградена от вашето съзнание. Когато мостът към нас е здрав, тогава ще бъде добре защитена и твърдината.(13-116)

На древните изображения нерядко могат да се видят пространствени помощници в битките. Действително, ние много често присъстваме незримо при човешките стълкновения. За човешките оръжия ние сме неуязвими, но в пространството срещу нас могат да бъдат насочени енергии от йерофантите на злото. Такива невидими битки не са приказка. Но едно е да се насочи лъч от Кулата, а съвсем друго е пространственият полет за единоборство. Хората трудно могат да повярват на такива двубои, макар че и в земното състояние полетите на тънкото тяло са достатъчно удостоверени. (13-136)

Армагедон започна през тридесет и първа година и сега се позовават на четиридесет и втора, когато ще се осъществи следващата стелен на световните решения. (13-142)

Великият пътник(Исус) подготвял учениците си за непрестанната битка. Той им говорил: "Всеки човек непрекъснато се намира в три битки. Той може да си въобразява, че е

в пълен покой, но в действителност взема участие в три битки едновременно."

Първата битка е между свободната воля и кармата. Нищо не може да освободи човека от стълкновението с тези начала. Втората битка бушува около човека, между развъплътените същности на доброто и злото. Така човек се превръща в плячка на едните от тях. Невъзможно е да опише яростта на тъмните, опитващи се да овладеят човека.Третата битка шуми в безкрайността на пространството между нашите енергии и вълните на хаоса. Невъзможно е за човешкото въображение да обхване тези битки в Безпределността. Човешкият ум разбира земните стълкновения, но не може да си представи, гледайки синъото небе, че там бушуват мощни сили и вихри. Само овладявайки земните чувства човек може да помисли за невидимите светове. Трябва да се привиква към тези мисли. Само те ще направят човека съзнателен участник в безпределните сили.(13-161)

Не трябва да се смята, че надземната битка не ни засяга. Напротив, тя се отразява на цялото земно пространство. Тя обхваща не само воюващите, но и всички земни жители. Тя донася не само болести, но отравя и мисленето, което е особено пагубно. Разбираемо е, че чувствителните организми се стремят към напредък, защото по-добре е да се окажеш в самата битка, отколкото да получиш неочаквано дъжд от шрапнели и отровни стрели. (13-271)

Борбата за преодоляване на хаоса винаги е прекрасна. Няма друг път за напредък, но и тази проста истина е подложена на различии претълкувания. Фарисеите ще се изправят против, тъй като те превъзнасят някакъв свой свят, основан на бездействието и безсмислието. Лицемерите ще твърдят, че техните кавги и свади също са борба. Накрая лукавците ще направят най-нелепи съпоставки, за да оправдаят своите зли помисли. (13-606)

17.МОЛИТВАТА

Молитвата е изразяване на най-добрата мисъл. Всички вярвания предлагат да се отправят молитви към Всевишния в най-добри изречения. Правилен е съветът да се приобщаваме към Висшето с най-възвишени изречения и мисли. На кого бихме могли да изпращаме най-добрите мисли, ако не към Най-висшия? Съветвам да не се изпуска времето, когато може да се побеседва за стремежа към Светлината. Не молбата и не раздразнения спор, а устременият сърдечен обмен умножава великата Благодат. Хората трябва да утвърждават в себе си мисълта за Висшето, макар и все още неясна, но все пак по пътя към Безпределното. (10-495)

Молитвата е възнасяне и възхищение. Молитвата за себе си е отминало явление. Как

може да се моли човек за себе си? Сякаш Висшата мъдрост не знае какво е нужно на хората! Молитвата е проводник за потока от Благодат. Потокът тече в изобилие, но трябва да се приобщиш към него. Молитва и възнаграждение са несъизмерими! Затова толкова много хора се отвръщат от платеното служене. (11-35)

Вие сте слушали молитвата на птиците. Тези наши съседи умеят да приветстват светлината. И растенията се протягат към светлината, а хората мислят за стомаха си, когато духът трябва да се преизпълни с величието на Всевишния. Така се извършва кощунство, което е равностойно на самоубийство. Написани са най-добри химни, но ги четат без сърдечен трепет, като звън от разбита посуда.(11-36)

Молитвата може да бъде сравнена с магнит. Действието на молитвата напряга сърдечния магнетизъм и привлича от пространството най-добрите мисли. (11-37)

Молитвата е събеседване за най-прекрасното и вдъхновител към знание. Всеки осъзнал величието на такова събеседване започва да се стреми към познание. (11-60,61)

Молитвата е възнасяне и възхищение. Молитвата за себе си е отминало явление. Как може да се моли човек за себе си? Сякаш Висшата мъдрост не знае какво е нужно на хората! Молитвата е проводник за потока от Благодат. Потокът тече в изобилие, но трябва да се приобщиш към него. Молитва и възнаграждение са несъизмерими! Затова толкова много хора се отвръщат от платеното служене.(11-

Определен е щастлив благ Ръководител за всекиго. Съумей да се обърнеш с цялата сила на духа само към него. Обръщайте се към благия Ръководител не с въпрос, а с утвърждение. (26.X.21)

Молитвата е осъзнаване на вечността. В нея са заключени красота, любов, дързост, смелост, самоотверженост, непреклонност, устрем. Но ако в молитвата се съдържа суеверие, страх и съмнение, то такова заклинание се отнася към времената на фетишизма. Съществува мълниеносна молитва, когато без думи човек мигновено поставя себе си в постоянна връзка с безкрайността. Решавайки да се съедини с Безпределното, човек сякаш вдишва еманациите на етера и без механиката на повторенията получава най-добро присъединяване към тока. Така мълчаливо и без загуба на време може да се получи освежаващата струя.

Само развитата духовност може на един дъх да издигне човешкото съзнание, затова трябва да се препоръчва молитвата. Не са необходими заклинания, моления, смирение, заплахи, защото пренасяме себе си в далечните светове, в хранилището на възможностите и знанието. Разбираме, че те са предназначени за нас и се докосваме дръзновено. Затова приемете Завета: "Не се молете по друг начин, а в духа." (2-3.IV.1)

Препоръчвам изпълването на сърцето и сърдечната молитва по две причини: първо, тя

води към съединение с висшия свят и второ, тя не изисква особено време и може да се практикува при всяка дейност. Може лесно да се привикне към особеното сърдечно усещане без опасяване за последствията. Сърцето няма да се преумори от Господа, напротив, заобикалящите мисли могат да повлияят на сърцето. Време е да се обърне внимание на големия брой заболявания от мисли. Не е лошо при всяко заболяване да се извърши внушение против мисли. Могат да се правят и магнетични пасове над поразения орган. Не е необходимо нищо особено, освен сърдечна молитва, която създава магнетична връзка с Висшето. При налагане на ръце не трябва да се мисли за болестта, а само за връзката с Висшето. (6-132)

Христос е предавал лечебната сила със своето докосване. Трябва да се запомни, че всякакви насилствени заклинания са неуместни според Божествените закони. Сърдечната молитва върви пряко, без да се нуждае от условен канон. При заклинанията се вижда, че с едни и същи думи са се обръщали и към Бога, и към Сатаната. Не словото, но сърдечното чувство твори чудото. (7-550)

Съществува мнението, че молитвата е нещо различно от всекидневието. Но в действителност тя стои в основата на живота. Без връзка с Висшия свят съществуването на човечеството е немислимо. То ще бъде по-долу от животните. Следователно, връзката с Висшето трябва да се разглежда като основа на битието. Няма значение на какъв език ще се отправи възванието. Мисълта няма свой език, защото е всепроникваща. (11-42)

Едни изцяло посвещават себе си на молитвата, други умеят да съвместяват молитвата с труда. Няма да преценяваме кое е по-ценно, стига молитвата и връзката с Висшето да съществуват и да преобразяват живота. Не се учудвайте, ако работникът придаде по-добро качество на работата си чрез призоваване на Висшата помощ. Не се учудвайте, ако най-кратката молитва достигне по-бързо.

Трябва да се приобщаваме към Висшия свят не по задължение, а по сърдечно влечение. Земният живот може да бъде преобразен само чрез връзката с Висшия свят, в противен случай страданията не само че няма да се намалят, но ще доведат до гибел. Невежеството трябва да бъде изкоренено, но най-доброто просвещение ще дойде отгоре. (11-43)

Възможно е да е намерят такива тъмни съзнания, които да не виждат изобщо необходимост от връзка с Висшия свят. Разложението съществува навсякъде, но пазете децата от това невежество. Вкамененото сърце вече не е сърце, а къс непотребност. (11-44)

Могат да попитат: "Обръщам се към Господа с всичка сила, но въпреки това обръщението ми не достига до него." Кажете: "А чистосърдечие имаше ли?" Това качество на обръщението е необходимо като светлината. Без чистосърдечие няма връзка. (6-141)

Често хората се оплакват от безполезността на молитвите, като казват: "За какво са отшелниците и манастирите, когато светът е потопен в нещастия?" Но никой не се замисля в какво би се обърнал светът без молитви! Трябва да се прекрати всяка хула против деянията на духа. И откъде ще дойде усещането за връзка с Висшето, ако не от молитвата? Трябва да се пази мостът към Висшия свят. (9-39)

Изразяването и изпълнението на желанията изобщо не съответстват на грубото човешко разбиране. Най-кресливото и съзливо желание може да не бъде изпълнено, но тихата мисъл получава изпълнение. Стихията на Огъня е дотолкова фина, че се съгласува единствено с енергията на мисълта. Думата може да препятства достъпа до Огъня. Затова древните заклинания са се основавали на ритъма, а едва впоследствие са се изопачили във викове и вой. А е била препоръчвана сърдечната молитва! По-скоро можеш да се приобщиш към Огъня с мълчание, отколкото чрез словесни искания. (10-436)

Човек моли за прошка, но не променя начина си на живот. Човек скърби за своите нещастия, но не променя нито една от своите привички, които са го довели до скръбта. Но една молитва за прошка няма смисъл, ако не се съпровожда с изправяне на живота. Не е скръб, а лицемерие, когато Висшата Мъдрост се затруднява със самосъжалението. Няма никакво значение и принудителната молитва. Докато хората не разберат значението на връзката с Висшия свят, те само ще кощунстват със своята неискреност.(11-47)

Дивакът в молитвата си измолва, преди всичко, милостиня за себе си, но мъдрият отшелник моли благодат за света. В това е различието между дивака и мъдреца, което трябва да се положи в основата на всички мисли. Не е благопристойно и полезно да молиш за себе си. Само грубото сърце предполага себе си като най-важното нещо. Много по-мъдро е да искате за света, в който и самите вие ще намерите капка благо. (7-554)

Историята на възникването на молитвата показва, че отначало са се произнасяли химни, после моления за всички и едва по-късно човек е дързнал да отегчава Висшия свят с искания за себе си. Има достатъчно доказателства за това доколко всичко породено от егоизма е непригодно за еволюцията. Не може да се купува милост и справедливост. (11-236)

Всевъзможните обреди, съпровождащи молитвите, представляват напразни опити на някого да усили действието на молитвата. Много векове са се усъвършенствали хората, за да утвърдят значението на Висшия свят, но сега човечеството отново се отдалечава от възприемането на основните закони. Вместо ритуалите науката се доближава до възприемането на правилния път, но в суетата на живота призивите на науката все още звучат изолирано. По този начин се налага отново да се убеждава в съществуването на Висшия свят. Срамно е за човечеството, че то се е отдалечило от бреговете на познанието.

(11-53)

Известно е, че всеки вижда предметите в своя светлина. Хората гледат чрез своята аура. Всеки има около себе си свой цвят и гледа през него. Самото излъчване зависи от състоянието на сърцето. Така и молитвите на различните хора са много разноцветни. Да се пазим от алената и черната молитва. (11 -55)

Молитвата обикновено предизвиква син и виолетов пламък. Възможна е и сребърна молитва, но не можем да си представим кафява молитва. Светлинната основа в земното битие е много съществена. Може да се подправи звученето на гласа, но излъчването на сърцето е неподправимо. (11-56)

Молитвата, като реална връзка с Висшия свят, ще бъде и най-добрият очистител на организма от всички заболявания. Духовното здраве е главната основа и на телесното здраве. Заразяването се появява, когато тялото остане открито за отявлените посланици на злото. Когато духът може правилно да възприема висшите енергии, той ще предпази тялото от опасностите. Затова може да се твърди, че молитвата е очистител. (11-57)

Има невежи, които твърдят, че молитвата въобще е неуместна в деловия живот. Но нека да отговорят кои дела те считат за несъвместими с молитвата. Очевидно користните и злите. Само в злото няма място за молитва, но всеки добър труд се нуждае от молитва, откриваща достъпа до Висшите сили. (11-58)

Може да се види какви недостойни способи се спрягат понякога с молитвата. Не могат изстъпленията да способстват за връзка с Висшия свят. Нима въртенето или кръженето могат да бъдат предверие за прекрасното явление? Не е възможно човек своеволно да принуди изявата на Висшия свят. Може да привлече Тънкия свят, но величието на Висшия свят надвишава земната природа. С години чакат пустинниците Висшето слово. Даже великите подвижници са могли само еднократно да вместят проявата на Висшия свят без сътресение на здравето. Но Висшият свят сам знае кога какво е възможно. (11-59)

Трудът също така води към Висшия свят, както и знанието. Нали всеки труд е и изучаване. Следователно, трудът е и молитва. (11-62)

При молитвата често стават изцеления. Лесно може да се разбере, че връзката с Висшия свят помага на сърцето и пренася по нервите целителната Благодат. Не трябва да се пропуска нито една възможност да се спомене за Висшия свят. (11-63)

Раздразнението е непригодно за молитвата. (11-66) Молитвата не принизява, а възвисява. Ако някой след молитвата усеща подтиснатост, значи качеството на молитвата не е било високо. Напомнянето за Висшия свят е пробен камък за изпитание на всеки дух. (11-67)

Молитвата не може да има нищо общо с насилието. Първата молитва на детето не

трябва да бъде осмивана или порицавана. Заплашването с Бога също е голямо кощунство. Забраната за молитва със свои думи вече ще бъде нахлуване в младото съзнание. Първото наставление за молитва ще бъде наставление за целия жизнен път.(11-69)

Молитвата е добра по всяко време, но има два срока на смяна на токовете, когато обръщането към Висшия свят е особено жела-телно : при изгрева на слънцето и след залеза. Освен това и преди сън е уместно да се обърнеш към Висшия свят. Трябва да се очисти съзнанието пред входа в съкровените врата. Мисълта за Висшия свят, мисълта за Пазителите, ще освети отпадащото съзнание и срещите могат да бъдат по-добри, а нападенията могат да бъдат предотвратени. Само сърдечната мисъл за Висшия свят може да бъде непробиваема броня.(11-71)

Добро е събирането за обединение на мислите. Така може да се принася пространствена полза. Такава мисъл е молитва. Не за себе си се събирате, а за общото благо. Помощта за приятелите е далеч от користта! Смятам, че най-достойните часове са когато изпращаме мисли за приятелите и за всички, които са в нужда. (11-73)

Има хора, които твърдят, че никога не се молят и въпреки това съхраняват възвишеното настоение. Причините за това са много. Може би те беседват с Висшите сили в процеса на труда, не забелязвайки това. Може би тяхното съзнание пази в дълбините на сърцето си пламенни възвания на чужди езици, наслоени в съкровената памет. Нерядко хората започват да произнасят непознати думи, имащи значение в незнайни наречия. Много съкровени спомени се пазят в съзнанието. Много добри постъпки се ръководят от причини от бивши животи. Не трябва да обвързваме себе си с твърдения, имащи за причини дълбоки преживявания. (11-75)

Невежият скептик ще попита: "Защо да мисля за някакви си Висши светове? Никога не съм чувал за нищо подобно." Ще трябва да му се отговори: "Някои видове животни не познават Висшите светове, но хората са виждали и усещали много пъти допира на Висшите и могат да говорят за действителността. Ако някой нито веднъж не е почувствал приближването на Невидимия свят, значи неговите центрове са закърнели. Каква молитва е възможна в устата на отрицателя? Невъзможно е даже да се говори за молитва при невежите. Плодът на унизителните опити ще бъде много горчив. Усетът на развитото съзнание ще подскаже къде не трябва да се докосваме до Висшите светове. (11-77)

Молитвата трябва да бъде радостна, тъй като събеседването с Висшия свят винаги е пълно с възторг и тържественост. (11-113)

Всяка молитва е предверие, а не завършек. Не може да има общуване с Висшия свят без последствия. Всяко преоткриване на съкровената врата вече носи обновление на съзнанието. Но обновление не за миналото, а за бъдещето. Така молитвата е врата за

бъдещето. (11-267)

Молитви за навреждане и самосъжаление са съвършено недопустими. Чрез тях човек отрязва себе си от Висшите сипи, вместо да се стреми към приобщаване с тях. (11-288)

Трябва да се каже за вредата на притворната и заплатената молитва. Притворството и подкупът са висша форма на лъжата. Има чудовищни примери, когато хората са замисляли убийство и в същото време са мърморели молитви. (13-264)

От древността е дошла молитвата за отдаване духа на Бога. Ако почувствате непоносимо стягане на сърцето, то предайте го мислено на Господа. По такъв начин вие ще приобщите сърцето към неизчерпаемия източник на Йерархията. Мнозина изобщо не разбират как е възможно с мисъл да се укрепи сърцето, защото за тях сърцето е просто един физически орган. Но който е усещал нашите токове, той ще разбере значението на връзката. (9-94)

В молитвите нерядко се среща обръщението "погледни към мен" или "обърни поглед към мен". С тези думи се е подчертавало голямото значение на погледа. Погледът може да повлияе на аурата със своя химизъм, подобно на мисълта. Знаещите молят Висшите сили да погледнат към тях, тъй като в този магнетически химизъм се заключава пълното благо. Всеки поглед има подобно въздействие, но още повече сила ще получи погледът, съпроводен с мисъл. Можете да наблюдавате влиянието на безумния поглед и мислените послания. Радостно е да се види, че утешителните погледи могат да оздравят аурата. Има хора, чието присъствие оздравява аурата на цяло събрание. Трябва много да се ценят такива оздравители. (9-256)

В древността се изисквало преди молене свещенослужителят да се измие и да облече чисти дрехи. Сега всичко е обратно. Появиха се разкошни външни облекла, а същинската чистота е забравена. Да сравним същата инволюция на основните понятия и да се замислим за положението на духовността. Не малко е забравено от значението на обращението към Висшето. Много книги са написани, но сърцето е замлъкнало. (11-30)

Антипод на молитвата е ругателството. То смущава и замърсява пространството. В градовете е забранено да има фабрики, отделящи отровни газове, но кощунството и ругателството по своите следствия са по-вредни. (11-38)

Никой не трябва да се надсмива над молитвата. Даже и да е първобитна, тя все пак е признак на духовност и е израз на най-добрите устремености на събрата. (11 -29)

Едно момченце се молело: "Господи, ние искаме да ти помогнем!" Един минувач се възмутил и нарекъл детето горделивец. Така първото чувство на самоотверженост било поругано. Момиченце се молело за майка си и за кравата. И тази молитва била осмяна. Така се запазил споменът за молитвата като нещо смешно, макар че такава грижа е била

трогателна. (11-69)

Който желае да се приобщи към нашата Обител, нека по-често да беседва със сърцето и чрез него да ни изпраща, макар и безмълвно, призиви. Може да се помисли, че всичко това е много сложно, но на практика то се вмества само в три думи: "Обичам те, Владико!" Това е и проводникът към нас. Такъв проводник е много по-здрав, отколкото молитвата: "Помогни ми, Господи!" И сами знаем кога трябва да се помогне, но върху крилете на любовта помощта лети по-бързо. (13-80)

Молитва по пътя към съкровената драгоценна Обител:

"Господи на духа ми, не изоставяй пътника!
Гуру не бърза да ме подслони в страшната буря.
Болката ще достигне основата на сърцето
и пелената на вихъра ще закрие светлината
на Твоя Лик.
С Тебе не се страхувам от моето неведение.
Призраците не ми показват своя образ.
Преведи ме, Благословени, по пътеката.
Докосни очите ми, за да видя Вратата към Теб." (1-24.II.21)

"Отче, от днес аз ще съкратя мойте песнопения
И ще открека дългите славословия.
В Подвига ще бъде моята молита
И ще я започна с мълчание." (1-14.X.22)

Молитва за Шамбала:

"Ти, призовал ме по трудния път, приеми моето умение и желание.
Приеми моя труд, Владико, защото ме виждаш и денем, и нощем.
Подай ми, Владико, Твоята ръка, защото тъмнината е голяма.
Следвам Те." (4-104)

"Владико, обяви волята Си! Или дай, или вземи. С Тебе заедно ще различим мойте падения. Заедно ще огледаме решенията ми от вчерашния ден. Сит съм сега и Ти по-добре от мен знаеш колко храна ми трябва за утре. Няма да пристъпя волята Ти, тъй като мога ла получа само от Твоята ръка." (6-78)

Молитвата е изразяване на най-добрата мисъл. Всички вярвания предлагат да се отправят молитви към Всевишния в най-добри изречения. Правилен е съветът да се приобщаваме към Висшето с най-възвишени изречения и мисли. На кого бихме могли да изпращаме най-добрите мисли, ако не към Най-висшия? Съветвам да не се изпуска времето, когато може да се побеседва за стремежа към Светлината. Не молбата и не раздразнения спор, а устременият сърдечен обмен умножава великата Благодат. Хората трябва да утвърждават в себе си мисълта за Висшето, макар и все още неясна, но все пак по пътя към Безпределното. (10-495)

Молитвата е възнасяне и възхищение. Молитвата за себе си е отминало явление. Как може да се моли човек за себе си? Сякаш Висшата мъдрост не знае какво е нужно на хората! Молитвата е проводник за потока от Благодат. Потокът тече в изобилие, но трябва да се приобщиш към него. Молитва и възнаграждение са несъизмерими! Затова толкова много хора се отвръщат от платеното служене. (11-35)

Вие сте слушали молитвата на птиците. Тези наши съседи умеят да приветстват светлината. И растенията се протягат към светлината, а хората мислят за стомаха си, когато духът трябва да се преизпълни с величието на Всевишния. Така се извършва кощунство, което е равностойно на самоубийство. Написани са най-добри химни, но ги четат без сърдечен трепет, като звън от разбита посуда.(11-36)

Молитвата може да бъде сравнена с магнит. Действието на молитвата напряга сърдечния магнетизъм и привлича от пространството най-добрите мисли. (11-37)

Молитвата е събеседване за най-прекрасното и вдъхновител към знание. Всеки осъзнал величието на такова събеседване започва да се стреми към познание. (11-60,61)

Молитвата е възнасяне и възхищение. Молитвата за себе си е отминало явление. Как може да се моли човек за себе си? Сякаш Висшата мъдрост не знае какво е нужно на хората! Молитвата е проводник за потока от Благодат. Потокът тече в изобилие, но трябва да се приобщиш към него. Молитва и възнаграждение са несъизмерими! Затова толкова много хора се отвръщат от платеното служене.(11-

Определен е щастлив благ Ръководител за всекиго. Съумей да се обърнеш с цялата сила на духа само към него. Обръщайте се към благия Ръководител не с въпрос, а с утвърждение. (26.Х.21)

Молитвата е осъзнаване на вечността. В нея са заключени красота, любов, дързост, смелост, самоотверженост, непреклонност, устрем. Но ако в молитвата се съдържа суеверие, страх и съмнение, то такова заклинание се отнася към времената на фетишизма. Съществува мълниеносна молитва, когато без думи човек мигновено поставя себе си в

постоянна връзка с безкрайността. Решавайки да се съедини с Безпределното, човек сякаш вдишва еманациите на етера и без механиката на повторенията получава най-добро присъединяване към тока. Така мълчаливо и без загуба на време може да се получи освежаващата струя.

Само развитата духовност може на един дъх да издигне човешкото съзнание, затова трябва да се препоръчва молитвата. Не са необходими заклинания, моления, смирение, заплахи, защото пренасяме себе си в далечните светове, в хранилището на възможностите и знанието. Разбираме, че те са предназначени за нас и се докосваме дръзновено. Затова приемете Завета: "Не се молете по друг начин, а в духа." (2-3.IV.1)

Препоръчвам изпълването на сърцето и сърдечната молитва по две причини: първо, тя води към съединение с висшия свят и второ, тя не изисква особено време и може да се практикува при всяка дейност. Може лесно да се привикне към особеното сърдечно усещане без опасяване за последствията. Сърцето няма да се преумори от Господа, напротив, заобикалящите мисли могат да повлияят на сърцето. Време е да се обърне внимание на големия брой заболявания от мисли. Не е лошо при всяко заболяване да се извърши внушение против мисли. Могат да се правят и магнетични пасове над поразения орган. Не е необходимо нищо особено, освен сърдечна молитва, която създава магнетична връзка с Висшето. При налагане на ръце не трябва да се мисли за болестта, а само за връзката с Висшето. (6-132)

Христос е предавал лечебната сила със своето докосване. Трябва да се запомни, че всякакви насилствени заклинания са неуместни според Божествените закони. Сърдечната молитва върви пряко, без да се нуждае от условен канон. При заклинанията се вижда, че с едни и същи думи са се обръщали и към Бога, и към Сатаната. Не словото, но сърдечното чувство твори чудото. (7-550)

Съществува мнението, че молитвата е нещо различно от всекидневието. Но в действителност тя стои в основата на живота. Без връзка с Висшия свят съществуването на човечеството е немислимо. То ще бъде по-долу от животните. Следователно, връзката с Висшето трябва да се разглежда като основа на битието. Няма значение на какъв език ще се отправи възванието. Мисълта няма свой език, защото е всепроникваща. (11-42)

Едни изцяло посвещават себе си на молитвата, други умеят да съвместяват молитвата с труда. Няма да преценяваме кое е по-ценно, стига молитвата и връзката с Висшето да съществуват и да преобразяват живота. Не се учудвайте, ако работникът придаде по-добро качество на работата си чрез призоваване на Висшата помощ. Не се учудвайте, ако най-кратката молитва достигне по-бързо.

Трябва да се приобщаваме към Висшия свят не по задължение, а по сърдечно

влечение. Земният живот може да бъде преобразен само чрез връзката с Висшия свят, в противен случай страданията не само че няма да се намалят, но ще доведат до гибел. Невежеството трябва да бъде изкоренено, но най-доброто просвещение ще дойде отгоре. (11-43)

Възможно е да е намерят такива тъмни съзнания, които да не виждат изобщо необходимост от връзка с Висшия свят. Разложението съществува навсякъде, но пазете децата от това невежество. Вкамененото сърце вече не е сърце, а къс непотребност. (11-44)

Могат да попитат: "Обръщам се към Господа с всичка сила, но въпреки това обръщението ми не достига до него." Кажете: "А чистосърдечие имаше ли?" Това качество на обръщението е необходимо като светлината. Без чистосърдечие няма връзка. (6-141)

Често хората се оплакват от безполезността на молитвите, като казват: "За какво са отшелниците и манастирите, когато светът е потопен в нещастия?" Но никой не се замисля в какво би се обърнал светът без молитви! Трябва да се прекрати всяка хула против деянията на духа. И откъде ще дойде усещането за връзка с Висшето, ако не от молитвата? Трябва да се пази мостът към Висшия свят. (9-39)

Изразяването и изпълнението на желанията изобщо не съответстват на грубото човешко разбиране. Най-кресливото и сълзливо желание може да не бъде изпълнено, но тихата мисъл получава изпълнение. Стихията на Огъня е дотолкова фина, че се съгласува единствено с енергията на мисълта. Думата може да препятства достъпа до Огъня. Затова древните заклинания са се основавали на ритъма, а едва впоследствие са се изопачили във викове и вой. А е била препоръчвана сърдечната молитва! По-скоро можеш да се приобщиш към Огъня с мълчание, отколкото чрез словесни искания. (10-436)

Човек моли за прошка, но не променя начина си на живот. Човек скърби за своите нещастия, но не променя нито една от своите привички, които са го довели до скръбта. Но една молитва за прошка няма смисъл, ако не се съпровожда с изправяне на живота. Не е скръб, а лицемерие, когато Висшата Мъдрост се затруднява със самосъжалението. Няма никакво значение и принудителната молитва. Докато хората не разберат значението на връзката с Висшия свят, те само ще кощунстват със своята неискреност.(11-47)

Дивакът в молитвата си измолва, преди всичко, милостиня за себе си, но мъдрият отшелник моли благодат за света. В това е различието между дивака и мъдреца, което трябва да се положи в основата на всички мисли. Не е благопристойно и полезно да молиш за себе си. Само грубото сърце предполага себе си като най-важното нещо. Много по-мъдро е да искате за света, в който и самите вие ще намерите капка благо. (7-554)

Историята на възникването на молитвата показва, че отначало са се произнасяли химни, после моления за всички и едва по-късно човек е дързнал да отегчава Висшия свят с

искания за себе си. Има достатъчно доказателства за това доколко всичко породено от егоизма е непригодно за еволюцията. Не може да се купува милост и справедливост. (11-236)

Всевъзможните обряди, съпровождащи молитвите, представляват напразни опити на някого да усили действието на молитвата. Много векове са се усъвършенствали хората, за да утвърдят значението на Висшия свят, но сега човечеството отново се отдалечава от възприемането на основните закони. Вместо ритуалите науката се доближава до възприемането на правилния път, но в суетата на живота призивите на науката все още звучат изолирано. По този начин се налага отново да се убеждава в съществуването на Висшия свят. Срамно е за човечеството, че то се е отдалечило от бреговете на познанието. (11-53)

Известно е, че всеки вижда предметите в своя светлина. Хората гледат чрез своята аура. Всеки има около себе си свой цвят и гледа през него. Самото излъчване зависи от състоянието на сърцето. Така и молитвите на различните хора са много разноцветни. Да се пазим от алената и черната молитва. (11 -55)

Молитвата обикновено предизвиква син и виолетов пламък. Възможна е и сребърна молитва, но не можем да си представим кафява молитва. Светлинната основа в земното битие е много съществена. Може да се подправи звученето на гласа, но излъчването на сърцето е неподправимо. (11-56)

Молитвата, като реална връзка с Висшия свят, ще бъде и най-добрият очистител на организма от всички заболявания. Духовното здраве е главната основа и на телесното здраве. Заразяването се появява, когато тялото остане открито за отявлените посланици на злото. Когато духът може правилно да възприема висшите енергии, той ще предпази тялото от опасностите. Затова може да се твърди, че молитвата е очистител. (11-57)

Има невежи, които твърдят, че молитвата въобще е неуместна в деловия живот. Но нека да отговорят кои дела те считат за несъвместими с молитвата. Очевидно користните и злите. Само в злото няма място за молитва, но всеки добър труд се нуждае от молитва, откриваща достъпа до Висшите сили. (11-58)

Може да се види какви недостойни способи се спрягат понякога с молитвата. Не могат изстъпленията да способстват за връзка с Висшия свят. Нима въртенето или кръженето могат да бъдат предверие за прекрасното явление? Не е възможно човек своеволно да принуди изявата на Висшия свят. Може да привлече Тънкия свят, но величието на Висшия свят надвишава земната природа. С години чакат пустинниците Висшето слово. Даже великите подвижници са могли само еднократно да вместят проявата на Висшия свят без сътресение на здравето. Но Висшият свят сам знае кога какво е възможно. (11-59)

Трудът също така води към Висшия свят, както и знанието. Нали всеки труд е и изучаване. Следователно, трудът е и молитва. (11-62)

При молитвата често стават изцеления. Лесно може да се разбере, че връзката с Висшия свят помага на сърцето и пренася по нервите целителната Благодат. Не трябва да се пропуска нито една възможност да се спомене за Висшия свят. (11-63)

Раздразнението е непригодно за молитвата. (11-66) Молитвата не принизява, а възвисява. Ако някой след молитвата усеща подтиснатост, значи качеството на молитвата не е било високо. Напомнянето за Висшия свят е пробен камък за изпитание на всеки дух. (11-67)

Молитвата не може да има нищо общо с насилието. Първата молитва на детето не трябва да бъде осмивана или порицавана. Заплашването с Бога също е голямо кощунство. Забраната за молитва със свои думи вече ще бъде нахлуване в младото съзнание. Първото наставление за молитва ще бъде наставление за целия жизнен път.(11-69)

Молитвата е добра по всяко време, но има два срока на смяна на токовете, когато обръщането към Висшия свят е особено жела-телно : при изгрева на слънцето и след залеза. Освен това и преди сън е уместно да се обърнеш към Висшия свят. Трябва да се очисти съзнанието пред входа в съкровените врата. Мисълта за Висшия свят, мисълта за Пазителите, ще освети отпадащото съзнание и срещите могат да бъдат по-добри, а нападенията могат да бъдат предотвратени. Само сърдечната мисъл за Висшия свят може да бъде непробиваема броня.(11-71)

Добро е събирането за обединение на мислите. Така може да се принася пространствена полза. Такава мисъл е молитва. Не за себе си се събирате, а за общото благо. Помощта за приятелите е далеч от користта! Смятам, че най-достойните часове са когато изпращаме мисли за приятелите и за всички, които са в нужда. (11-73)

Има хора, които твърдят, че никога не се молят и въпреки това съхраняват възвишеното настоение. Причините за това са много. Може би те беседват с Висшите сили в процеса на труда, не забелязвайки това. Може би тяхното съзнание пази в дълбините на сърцето си пламенни възвания на чужди езици, наслоени в съкровената памет. Нерядко хората започват да произнасят непознати думи, имащи значение в незнайни наречия. Много съкровени спомени се пазят в съзнанието. Много добри постъпки се ръководят от причини от бивши животи. Не трябва да обвързваме себе си с твърдения, имащи за причини дълбоки преживявания. (11-75)

Невежият скептик ще попита: "Защо да мисля за някакви си Висши светове? Никога не съм чувал за нищо подобно." Ще трябва да му се отговори: "Някои видове животни не познават Висшите светове, но хората са виждали и усещали много пъти допира на Висшите

и могат да говорят за действителността. Ако някой нито веднъж не е почувствал приближаването на Невидимия свят, значи неговите центрове са закърнели. Каква молитва е възможна в устата на отрицателя? Невъзможно е даже да се говори за молитва при невежите. Плодът на унизителните опити ще бъде много горчив. Усетът на развитото съзнание ще подскаже къде не трябва да се докосваме до Висшите светове. (11-77)

Молитвата трябва да бъде радостна, тъй като събеседването с Висшия свят винаги е пълно с възторг и тържественост. (11-113)

Всяка молитва е предверие, а не завършек. Не може да има общуване с Висшия свят без последствия. Всяко преоткриване на съкровената врата вече носи обновление на съзнанието. Но обновление не за миналото, а за бъдещето. Така молитвата е врата за бъдещето. (11-267)

Молитви за навреждане и самосъжаление са съвършено недопустими. Чрез тях човек отрязва себе си от Висшите сипи, вместо да се стреми към приобщаване с тях. (11-288)

Трябва да се каже за вредата на притворната и заплатената молитва. Притворството и подкупът са висша форма на лъжата. Има чудовищни примери, когато хората са замисляли убийство и в същото време са мърморели молитви. (13-264)

От древността е дошла молитвата за отдаване духа на Бога. Ако почувствате непоносимо стягане на сърцето, то предайте го мислено на Господа. По такъв начин вие ще приобщите сърцето към неизчерпаемия източник на Йерархията. Мнозина изобщо не разбират как е възможно с мисъл да се укрепи сърцето, защото за тях сърцето е просто един физически орган. Но който е усещал нашите токове, той ще разбере значението на връзката. (9-94)

В молитвите нерядко се среща обръщението "погледни към мен" или "обърни поглед към мен". С тези думи се е подчертавало голямото значение на погледа. Погледът може да повлияе на аурата със своя химизъм, подобно на мисълта. Знаещите молят Висшите сили да погледнат към тях, тъй като в този магнетически химизъм се заключава пълното благо. Всеки поглед има подобно въздействие, но още повече сила ще получи погледът, съпроводен с мисъл. Можете да наблюдавате влиянието на безумния поглед и мислените послания. Радостно е да се види, че утешителните погледи могат да оздравят аурата. Има хора, чието присъствие оздравява аурата на цяло събрание. Трябва много да се ценят такива оздравители. (9-256)

В древността се изисквало преди молене свещенослужителят да се измие и да облече чисти дрехи. Сега всичко е обратно. Появиха се разкошни външни облекла, а същинската чистота е забравена. Да сравним същата инволюция на основните понятия и да се замислим за положението на духовността. Не малко е забравено от значението на

обращението към Висшето. Много книги са написани, но сърцето е замлъкнало. (11-30)

Антипод на молитвата е ругателството. То смущава и замърсява пространството. В градовете е забранено да има фабрики, отделящи отровни газове, но кощунството и ругателството по своите следствия са по-вредни. (11-38)

Никой не трябва да се надсмива над молитвата. Даже и да е първобитна, тя все пак е признак на духовност и е израз на най-добрите устремености на събрата. (11 -29)

Едно момченце се молело: "Господи, ние искаме да ти помогнем!" Един минувач се възмутил и нарекъл детето горделивец. Така първото чувство на самоотверженост било поругано. Момиченце се молело за майка си и за кравата. И тази молитва била осмяна. Така се запазил споменът за молитвата като нещо смешно, макар че такава грижа е била трогателна. (11-69)

Който желае да се приобщи към нашата Обител, нека по-често да беседва със сърцето и чрез него да ни изпраща, макар и безмълвно, призиви. Може да се помисли, че всичко това е много сложно, но на практика то се вмества само в три думи: "Обичам те, Владико!" Това е и проводникът към нас. Такъв проводник е много по-здрав, отколкото молитвата: "Помогни ми, Господи!" И сами знаем кога трябва да се помогне, но върху крилете на любовта помощта лети по-бързо. (13-80)

Молитва по пътя към съкровената драгоценна Обител:

"Господи на духа ми, не изоставяй пътника!

Гуру не бърза да ме подслони в страшната буря.

Болката ще достигне основата на сърцето

и пелената на вихъра ще закрие светлината

на Твоя Лик.

С Тебе не се страхувам от моето неведение.

Призраците не ми показват своя образ.

Преведи ме, Благословени, по пътеката.

Докосни очите ми, за да видя Вратата към Теб." (1-24.II.21)

"Отче, от днес аз ще съкратя мойте песнопения

И ще открека дългите славословия.

В Подвига ще бъде моята молита

И ще я започна с мълчание." (1-14.X.22)

Молитва за Шамбала:

"Ти, призовал ме по трудния път, приеми моето умение и желание.

Приеми моя труд, Владико, защото ме виждаш и денем, и нощем.

Подай ми, Владико, Твоята ръка, защото тъмнината е голяма.

Следвам Те." (4-104)

"Владико, обяви волята Си! Или дай, или вземи. С Тебе заедно ще различим мойте падения. Заедно ще огледаме решенията ми от вчерашния ден. Сит съм сега и Ти по-добре от мен знаеш колко храна ми трябва за утре. Няма да пристъпя волята Ти, тъй като мога ла получа само от Твоята ръка." (6-78)

18.ГРИЖИ ЗА ЗДРАВЕТО

Съществува превратното мнение, че йогът се ползва с несъкрушимо здраве, в обичайното значение на това понятие. Но нима изработват чувствителен инструмент от дебело дърво? Нима достойнството на струните на вината не са в нейната чувствителност към най-тънките деления на тона? По същия начин звучи и изтънченият организъм на йогина. Именно на него са му познати тези непредаваеми преходящи болки, които като настройване струни на вина преобразяват неговото същество. Очевидно е, че ние няма да преувеличаваме безопасността на пътищата към Йога. Невъзможно е да се прескочат болките при преобразуването на центровете. Огънят на познанието ще си остане парещ.

Нека тези, които търсят в Йога охраненото здраве, по-добре да изпият чаша вино и да побеседват за високи идеи, които не прилагат в живота. (4-201)

Хората с развито съзнание често боледуват. Само прилагането на психическата енергия може да защити най-добрите хора. Иначе те като гъби попиват ексцесиите на човечеството. (3-257)

Често болестта изостря достиженията. Св. Франциск и св. Тереза често са боледували. Пигатор е имал сърдечно заболяване. И най-добрите инструменти могатда скъсат струни. (2-1.II.7)

Такива болки, които съпровождат въздигането на духа и които не могат да бъдт избегнати, ние наричаме свещени. (4-235)

Болестите се делят на свещени, кармически и допуснати. Трябва чрез съзнанието да се защитите от допуснатите болести, като създадете непроницаема броня от нервни излъчвания. При това са необходими две условия: осъзнаване на психическата енергия и осъзнаване на Йерархията като единствен път за нагнетяване на психическа енергия. Само непоколебимият устрем дава целебно следствие. (6-418)

Без преувеличение може да се каже, че болшинството сърдечни заболявания произлизат от богатството, затова хората, приобщили се към Учението, се отдалечават от богатството или остават само като негови пазители. (7-25)

Пазете сърцето, всичко останало може да се поправи лесно. То представлява материя, докато нервната система принадлежи на духа. На позивите на духа се отзовава слънчевото сплетение, докато всеки удар на материята бие по сърцето. Затова всеки, който влиза в съприкосновение с материята, трябва да пази сърцето.(2-2.I.7)

Еманацията на нервите е безтегловна, безмирисна, незрима, тъй като тя е от духа. Продуктът на сърцето – кръвта, е с всички земни измерения, затова когато казват: “Трябва да се поувства със сърцето”, това значи, че трябва да се причисли към земния план. Единственият мост между разбирането на духа и земните възприятия се явяват белите кръвни телца, но вие знаете каква битка съпровожда тяхното съществуване. Не ви ли се струва, че белите кръвни телца, подложени едновременно на земните въздействия и носещи знанието на духа, са като Белите братя? Затова е така трудна хармонията на Земята. Но за напредъка на духа, който се е спуснал в материята, трябва да има условията на двата плана. Трябва да не се отдалечаваш от Земята и същевременно да останеш при духа. (2-2.I.8)

При непонятни заболявания забелязвайте около кои центрове се появявт знаците или болките. Всеки знак е указател за въздействието върху съответния център. Като върху отворена книга е изписана човешката личност на челото с постоянния знак на същността. (4-330)

Заразяването на нервното вещество е най-главната причина за много заболявания. То се дължи на проникналите в него, благодарение на свързващата му функция между нисшия и висшия свят, различни пришълци, от обсебване до рак. Да защити нервното вещество може само психическата енергия, като най-прост способ е очистването на мисълта. Чистата мисъл защитава входовете в нервната сфера, но особено ужасно е разложението на нервното вещество под влияние на пиянството и всички други подобни. По-мислете в какво състояние ще се окаже Тънкото тяло, за което най-тънките нерви имат значението на скелет. За физическото тяло това са костите, за тънкото - нервите, за духа – светлината. Нищо не може така да укрепи нервното вещество, както веригата на Йерархията. (6-190)

"Болест на греха" - сочи Писанието. Ще допълним: болест от несъвършенството на миналото и настоящето. Най-добрата профилактика е самоусъвършенстването, което започва от сърцето. Майките носят децата си до сърцето, като панацея за успокояване, без да знаят, че държането до сърцето притежава мощно въздействие. Разбира се, сърцето губи много енергия от такава силна употреба. Не един път са изобразявали сърцето на майката пронизано с мечове и стрели, символ на приетите в него болки. Лечението чрез сърцето е не по-малко мощно от преливане на кръв, тъй като чрез въздействието на сърцето се предава най-фината енергия, без неприятните нисши примеси на кръвта. (7-96)

Лошите мисли са източник на много болести, както по отношение на себе си, така и за околните. Не само (много)психически, но и много други болести се пораждат от мислите. Сърдечните заболявания, болшинството стомашни и кожни заболявания са резултат на разрушителни мисли. (7-302)

Проклятията и ругателствата причиняват болки даже на далечни растояния. Големи разпространители на зарази са обсебените, поради което те трябва да се избягват. (7-303)

Даже във физическите заболявания търсете психическа причина. Всяка болеет минава по-бързо, когато не се поддържа от психическа причина.(8-122)

Напрежението на поихическата енергия увеличава жизнеспособността. В периоди на психическо напрежение хората живеят по-дълго. Но ако слаботелесният човек претовари себе си с физическа работа, такова напрежение няма да доведе до добър резултат. Напрежението на енергията е преди всичко психическо. (11-481)

Лекарят не трябва да забранява на хората с нарушено равновесие на организма умствена работа. Преуморяването не е полезно, но напрежението е жизнедаващо. Границата между тези състояния, обаче, е много сложна.(11-482)

Има много случаи, когато неизличима болест е получавала облекчение при някаква опасност. (11-528)

Всяко нервно възхищение увеличава имунитета, а всяко нервно потресение снижава защитните качества. Не е далеч времето, когато най-различни заболявания ще се лекуват чрез нервни въздействия. И най-неизлечимите болести могат да бъдат преодолени чрез нервни въздействия и обратно - без грижа за нервните сили и най-малкото заболяване може да бъде доведено до опасен размер. (12-191)

Много вреда допринася преливането на кръв. Ние не препоръчваме такова кръвосмешение. Повишаването на психическите сили се постига с прости средства. Но всяко раздразнение и униние ще поглъща психическа енергия. (12-473)

Съвместното живеене укрепва взаимно организма, ако е налице хармония.(12-539)

Ние съветваме да се избягва говоренето за грешките и да не се остава в помещение, където са вършени кощунства и е проявявано раздразнение.(13-282)

Трябва да възприемем мисълта за ползата от всяко движение – както външно, така и вътрешно. При всеки устрем човек създава вътрешен магнит, който привлича и външни възможности. При желание за движение се очиства мисленето и се преобразява мирогледът.(13-283)

В древността болните са се оттегляли в самота и са общували само с природата. Същото е ставало и когато организмът е изисквал обновление. Не случайно някои хора си правят подвижни жилища или живеят в шатри. Но стремежът към природата трябва да се

свързва с психическо горене, иначе търсачът на усещания ще заплаче от първия дъжд.

В санаториумите болните попадат в случайна среда, която може да оздрави психически организма. Обратно, събирането от болни, вниманието на които е насочено към болестта, усилва мнителността и предизвиква влошаване. Поставен при естествени условия организмът на човека отлично се бори с болестта. (13-340)

Зачатъците на болестите подлежат на лечение с (изпращане на)психическа енергия, докато впоследствие е невъзможно да се помогне по този начин. Но трябва съзнанието да е открито и да не се противопоставя на благодатните пратки.(13-552) .

Доскоро профилактиката е имала впредвид само физическата страна, съвършено игнорирайки психйческата. Но само своевременната помощ посредством внушение може да задържи и даже да парализира зародиша на болестта. (13-603)

Има особен вид болести, които се предизвикват от отчаяние и мъка. Ако човек заспи след кавга и раздразнение, не може да получи благодатното въздействие на съня. (13-647)

Мисълта за надземното дава целителни вибрации. (13-735)

Всеки притежава вътрешен лечител. Трява само да умее да го призове.(13-882).

Ваксините са добри, ако е налице съответстваща жизнеспособност, иначе те се явяват като разрушителен пластир. Жизнеспособното същество не се нуждае от ваксини, тъй като то има т.нар. слънчев имунитет. У населението по селата има малко жизнеспособност, тъй като праната помага само ако е възприета съзнателно. Храненето на духа може да се извършва само съзнателно. (2-2.IV.18)

Всички недъзи могат да се лекуват чрез подпомагане на жизнеспособността със силите на растителното царство. Тази аптека е насочена към цялата човешка същност, подобрявайки жизнеспособността без убийства, тъй като растенията лесно преминават в следващото състояние. Някои растения, като хвойната, представляват природен резервоар на прана.(2-2.IV.18)

Чрез обонянието и зрението може да се приеме от растенията ценното качество но жизнеспособността, наречено "натуровалорис". Освен живите растения, полезни са и препаратите, сушени на слънце. Но трябва да се избягва стадият на развалата, тъй като тя навсякъде привлича несъвършените духове. Признак на развалата е миризмата. Малките хвойнови дървета, отгледани при домашни условия, могат да бъдат източник на кондензиран запас от прана, с което изцяло се заместват всички пранаями. (2-2.V.11)

Смесените цветарници ваимно унищожават действието си. Но подбрани или еднородни могат да отговорят на нуждите на вашия организъм. Помнете, че ние не обичаме срязаните цветя. (3-142)

Семената, даващи кълнове, излъчват психическа енергия с особено напрежение.

Утринното слънце действа благотворно на психическата енергия. Чистата прана е недостъпна на земята, освен на височини, където малцина дръзват да остават. С промяна на местожителството може да се попадне на благоприятно съчетание на праната, което да повлияе целебно на някои нервни заболявания. (4-666) .

Не само Атлантите, но и Египтяните са познавали енергията на зърното и са го полагали заради нея в гробниците. Кондензираната енергия на зърното може да даде продължително излъчване, което да доведе до оздравяване на намиращите се около него хора. (4-558)

Живият огън е най-добрият очистител. Огнището, дървата, лампите, свещите очистват пространството и унищожават много зарази. Живият огън лесно привлича пространствения пламък. Има древен обичай да се обгражда болния с огън. (7-104)

Ходенето по роса бос е полезно. Същите качества има и снегът, примесен с метеоритен прах(високо в планините).(11-410)

На височина 2000 метра човек може да намали количеството на храната и тази възможност нараства постепенно до 4800 метра, където разликата в тази потребност става очевидна. След 2700 метра не препоръчваме употребата на вино, кафе, пипер и други остри поправки. След 5000 метра даже силният чай е нежелателен. Намалява и времето за сън, като на големи височини може почти да не се спи. (4-77)

Необходимоста от храна е много по-малка от приеманата, но качеството и трябва да е съответно. Не се претоварвайте с храна. Най-разумно е да се приема храна тогава, когато тялото се нуждае. Особено вредна е употребата на храна по всяко време и без нужда. (4-442)

Нуждата от храна е по-малка от обичайното количество. Повече хора загиват от преяждане, отколкото от глад. Но трябва да има постепенност в преодоляването на атавизма. (9-198)

Чрезмерната слабост, както и прекалената охраненост, са еднакво вредни за духовния растеж. Хаосът отстъпва само пред силата на равновесието. (9-274)

Тези, които прекратяват приемането на храна за продължително време, постъпват неразумно. Потребността от храна е свързана с космическите токове и в зависимост от тях може да се прекрати почти напълно приемането на храна или обратно. Особено вредно е храненето по време на токове на напрежение, когато то може да предизвика заболяване на черния дроб, бъбреците или чревни колики. (8-361) Не трябва също да се създава напрежение и по време на самото хранене. Затова мнозина предпочитат мълчанието по време на хранене. (8-221)

Месото е нежелателно за организма поради това, че с него се въвежда мъртва тъкан в

организма. Може само при пътуване да се допусне малко количество пушено месо. Полезно е да има на масата ябълки. Същността на тези плодове е полезна за дишането. (4-348)

Изтънчването на сърцето ще подскаже отказа от месна храна. Даже сушеното и пушено месо, което е по-малко вредно спрямо останалото, с миризмата си привлича гладуващи от Тънкия свят и ако при това те бъдат приветствани и с различни ругателства, ще се получи особено вредоносно съобщество. Затова мнозина приемат храната в мълчание или съпровождайки я с достойни думи. (7-331)

Храненето при вълнение и раздразнение е съпроводено с образуване на много силни отрови. Много дни трябва да минат, за да се разнесе тази отрова. Китайците някога са хранели пленените врагове с черен дроб на раздразнен петел. Гладуването е много по-полезно, отколкото вредната храна. При раздразнение и вълнение препоръчвам мляко във всичките му разновидности. Содата усилва ефекта от приемането на млякото. Умението да се разпознае вълнението вече е значителна крачка към възпитанието на сърцето. Мълчанието по време на хранене в древността е имало свещено значение. (7-534)

Препоръчвам при вълнение ограничаване на храната, валериан и мляко със сода. Грешка е да се прибягва към наркотици и алкохол. (7-548)

Който от детството си е привикнал към нечиста храна, той трябва да помни, че в нея се съдържат зачатъците на най-ужасни болести. Възможно е до известно време да не се проявят последиците, но по-късно посевът ще даде жътва. (11 -218)

Препоръчваме растителна храна, за да се предпази Тънкото тяло от напояване с кръв. Само в крайни случаи разрешаваме месо, сушено на слънце и то от тези части, където субстанцията на кръвта е напълно преработена. (11 -277)

Съветваме да не се употребява месо, тъй като разлагащите се клетки са вредни. Разложението започва от момента на прекратяване функциите на тялото, тъй като се прекратява заградителното излъчване. Затова препоръчваме растителна, млечна и брашнена храна, където развалата е много по-малка и започва много по-късно. За предпочитане са пресните растения или сушените на висока температура. При пътуване две хранения са достатъчни. (3-148)

Понаблюдавайте хранителността на зеленчуците и зърнените храни. Ще се изненадате.(4-42)

Всички зеленчуци са добри, с изключение на целината, аспержите и чесънът, които представляват лекарства. (4-323)

Приемането на месо, включително пушено и сушено, привлича, както и всички разлагащи се храни, нежелателни същности от Тънкия свят. Произнасянето на ругатни засилва вероятността от такова посещение. Затова мнозина приемат храната мълчаливо.

Малко храна е нужна на хората - два плода, нещо тестено, мляко. Така \ може да се пречиства организма и да се избягнат нежеланите гости. (4-331)

Месоядството е за подържане на свирепостта. Зеленчуците и плодовете дават повече енергия, отколкото чаша кръв. Шепа пшеница или ечемик е достатъчна за подържане на живота. Всяко съзнателно убийство разтърсва цялата обкръжаваща атмосфера и засилва проявите на хаоса и тъмнината. Ние можем да допуснем растителна, млечна и зърнена храна, а също и яйца, но само в най-свежо и течно състояние. Мнозина са безразлични към месната храна и са заставени да я употребяват само от уродливите условия на семейството. Но не тях имаме впредвид, когато говорим, а съжаляваме съзнателните убийци и поглъщачи на мърша.(8-482)

Необходимо е всеки ден да имате сурови плодове или зеленчуци. За предпочитане е да имате сурово мляко, ако кравата е здрава. Също и малко пълнозърнест хляб. Мисълта за храна често затъмнява много ценни стремежи. Който е намерил равновесието между физическите и духовните потребности, вече е стигнал границата на разбирането на Висшия свят. (8-484)

Съветвам да не държите в дома си разложена месна храна и загнили растения, също и застояла вода.(9-68)

По правило трябва да се отстранява от къщи всичко гнило. Вредни са развaленото месо, плодове, застоялата вода и изсъхналите цветя. Нисшите същности се хранят с разложение, но при липса на такова се задоволяват с изсъхнали цветя. (9-101)

Не трябва отново да се връщаме към месна храна, след като организмът е привикнал към растителна. Може да има изключения само при глад, но шепа царевица или ориз могат все пак да бъдат намерени. Хората не подозират доколко месоядството обезобразява и ограничава аурата. Но особено е очевидно сътресението, когато организмът вече е бил привикнал към растителна храна. (9-408)

За приспособяване към растителна храна след месоядство са необходими около три години. Необходимо е и доброжелателство, което е най-доброто средство за храносмилането. (8-112)

Млякото и медът са най-добрата профилактика, когато се използват разумно. Най-добрият мед е от места наситени с лечебни растения. Изкуствената величина на плодовете и зеленчуците разрушава ценността на качествата. (12-148)

Млякото и медът са регулатори на нервната система. В чист вид те съдържат скъпоценната всеначална енергия. Но стерилизацията и специалното очистване ги лишават от това ценно качество и остава само растителната им ценност. Всяко лекарство може както да допринесе полза, така и да причини вреда. Но млякото, медът или мускусът не нанасят

вреда, когато са чисти. Соковете от различни зеленчуци са най-ценни в чист вид. (12-204)

Доволство от всяко физическо състояние и неуморим стремеж нагоре съставляват съвета на всеки разумен лекар. Но не трябва да се мисли, че само мисълта удържа физическото състояние. Ние живеем в химическа лаборатория и сами сме част от нея. (17-348)

Израждане, затлъстяване, разширение на сърцето произлизат от недопустими условия на живот. Трудът е най-добрата противоотрова срещу затлъстяването. Не бездействието, а прекъсването на сърдечните пориви допринася за тяхната поява. (7-341)

Кор бовис(биволско сърце) може да се получи от препълване с неизползвана сърдечна енергия. Потенциалът на такъв орган може да е бил добър, но не е била използвана сърдечната енергия, тъи като тези лица не са се заели навреме с възпитание на сърцето си. Трябва от ранна възраст да се обръща внимане на вродените отвращения или наклонности, но особено внимание да се обърне на сърцето, не проявяващо нито склонност, нито отвращение(към нещо). Такива спящи сърца са много и това води към разпад на духа. (7-428)

Защо в края на живота зрението става далекогледо? Опитът устремява нашия поглед в далечината и текущото се замъглява. (1-9.VII.22)

Всяка неискреност или половинчатост на решенията разсича съзнанието и го води към гибел. Болестта започва незабелязано, а после става неизбежна опасна за живота операция. Така се стига до човешката гибел от мъничката пепелянка на неискреността.(4-Иб)

Вместо гълтане на лекарства често е необходимо да се унищожават следите от злобата.(7-443)

Ще помоля лекарите да се отнесат внимателно към разбирането за съотношението на световете и към изтънчването на своите чувства. Не може злият да говори за добро. Не може грубият да съди за изтънчеността.(11-224)

Колко по-малко лекарства ще са необходими, ако лекарят може да приложи психическото лечение. (11-226)

Разумът на лекаря трябва да се подсилва със сърцето. Невъзможно е лекарят да бъде невеж отрицател. Не може да не бъде психолог и да пренебрегва психическата енергия. (11-3)

Сега могат да лекуват успешно само тези лекари-хомеопати, които притежават голяма психическа енергия. (13-23)

При лечение на болестите чрез воля поменете, че заразните болести не могат да се отстраняват с внушение. По-скоро би се получил обратен ефект и генерализиране на

инфекцията. (3-169)

Време е да се обърне внимание на наличието на болести от мисли. Не е лошо при всяко заболяване да се извърши внушение против мисли. (6-132)

Въпросът за хора очистващи и хора вредящи е актуален за медицината. (7-438)

При всяка болест може да се прилага мислено лечение или облегчение, но такава мисъл трябва да изтласква болестта от организма с цялата си сила, без колебание и без остатък. Ако въздействието с такава сила е невъзможно, ще е по-добре въобще да не се мисли за болестта, а да се предостави на нисшия манас да води борбата отвътре. Най-вредно е мисленото клатушкане и представата за победа на болестта. В такъв случай е по-добре да се отвлече. вниманието на болния. Когато хората говорят за гибелния край на болестта, те сами го приближават. Дори зарастването на раните зависи от психическата енергия. (7-99)

Оздравяващият трябва да не мисли за отминалата болест, а за бъдещето и за щастливи обстоятелства. Този прост метод трябва да се прилага и при всички други случаи в живота. (9-443)

В древността болното тяло е било обкръжавано със здрави тела за подържане на силите, но такъв вампиризъм не може да бъде препоръчван. Съвършено друго значение има съзнателното предаване на енергия, извършвано доброволно и доброжелателно. (4-63)

Може да се извършват магнетически пасове над поразения орган. При налагането на ръцете не трябва да се мисли за болестта, а само за свързване с Висшето. (6-132)

Ракът може да се лекува с психическа енергия, защото отсъствието на такава енергия в кръвта поражда заболяването. Често психическата енергия се оказва недостатъчна, поради духовно отдаване. (6-285)

Препълването с психическа енергия може да породи редица симптоми от страна на крайниците, гърлото и стомаха. Содата и горещото мляко са полезни за нейното разреждане. (7-88)

Има две групи лечители: едните лекуват чрез налагане на ръцете или с непосредствен поглед, другите на разстояние изпращат сърдечен ток. Вторият способ има преимущество. Лечителите със сърдечен ток действат, както на физическото, така и на тънкото тяло. (7-100)

Понякога сърдечното напрежение е толкова голямо, че е необходимо да се извърши някакво действие в пространството, за да се освободи нужното състояние от сферата на сгъстяване. (7-354)

Главно условие за прилагането на сърдечната енергия е неупотребата на физическо усилие. Сърцето може да действа само при духовно освобождаване от физическо

напрежение. Лечението чрез сърцето предвижда и докосване с ръце, но не ръцете и очите, а еманациите на сърцето принасят облекчението. Разстоянието няма значение. Чистото мислене и доброжелателството привеждат в действие сърдечната енергия. Всяко устремяване към Йерархията в съответстваща стелен открива сърцето. (7-596)

Психическата енергия може да бъде проявена по три начина: чрез самовнушение, физическо бездействие или чрез висше въздействие на разстояние. Но лекарите често не забелязват, че не микстурите, а някакво външно въздействие помага. Не смесвайте психическата енергия с външния магнетизъм или хипнозата. Ако и лекарят, и болният, преди всички физически въздествия, биха си спомнили едновременно за енергията на сърцето, то в много случаи би могло да се получи незабавно полезно и целително въздействие. (8-53)

Кристалите психическа енергия разтварят субстанциите, вредни за организма. Съзнателното насочване на психическата енергия към заболелия орган може да доведе до излекуване. (10-295)

Психическото въздействие не е магия. (11-223)

Магията е подобна на масажа. Масажът е ненужен за нормалния организъм. Магията не е нужна за развития дух. Масажът се занимава с нездравите членове. Магията предоставя учение за условията, за заместителите, без да открива най-простия достъп към Висшия свят. Веднъж започнат, масажът трябва да се усилва, иначе тъканта ще започне да се разраства и разрушава. Обърналият се към магията трябва да усилва нейното овладяване, иначе стихиите ще започнат да изместват отстъпника. По този начин, сравнявайки телесния и духовния свят, виждаме, че те се подчиняват на едни и същи закони. Тези закони указват доколко по-близки до развитого съзнание са най-простите пътища. Коремът няма да напълнее при умереност, сърцето няма да замлъкне при изтънченост на духа. (7-43)

Всяко човешко докосване е действие магнетично. При различните втривания много по-важно е кой извършва втриването, а не самото втриване. Има много случаи, когато леко докосване на хармонична ръка действа като лекарство. Не трябва да се смята, обаче, че нехармоничната енергия е лоша. Тя може да бъде несъответстваща, а от това вредата е голяма. (13-536)

У всекиго има запас от психическа енергия, но, ако не бъде използвана, тя се превръща в безобразно наслоение, наричано склероза, докато би могло да й се даде по-мъдро приложение. (4-487)

Психическата енергия е един вид кондензиране на Огъня и единствено тя може да му противостои, сякаш попивайки неговия излишък. Затова всяко огнено заболяване може да

бъде лекувано не с вода и хлад, а с психическо въздействие. Често хората лекуват температурата с охлаждане, но налагането на ревулзивни средства или съгреваещ компрес оказва неочаквано добро въздействие. Ние сме решително против вендузите и пиявиците, защото те действат на сърцето и могат да бъдат пагубни. (8-53,58)

Мислещиятлекар би попитал: “Понятието "огнени болести" за ограничена група заболявания ли се отнася или такива са болшинството от заболяванията?” Второто е по-близко до истината. (8-53)

Невритът е заболяване, имащо отношение към огъня. Същото важи и за много ревматични заболявания и нервни разстройства. Кристали неизползвана психическа енергия, подобно камъните във вътрешните органи, могат да се отлагат в нервните каналй и да предизвикат заболяване. Особено опасни са срещите на тези кристали с отлаганията на империл. (4-329)

Епидемиите от инфлуенца трябва да се лекуват с психическа енергия. Проказата, чумата и холерата не са страшни, тъй като за тях има предпазни средства, но трябва да се замислим над новите врагове, създадени от съвременния живот. Болестите показват негатива на нашето съществуване и по вълните от различни болести през хилядолетията може да се състави любопитна таблица на човешките отклонения. (4-492)

Нервните припадъци често произлизат от претоварване на центъра на “чашата”, ако отсъства съзнателното й използване. На същото основание могат да страдат и децата, показвайки значимостта на предишния си опит. Грижливият надзор и спокойното занимание ще уравновесят борбата на тялото и духа. Но най-доброто средство ще бъде възпитанието на психическата енергия. (4-573)

В училищна възраст се наблюдава често набъбване и повишена чувствителност на тонзилите, свързано с огнените явления, предизвикани от повишеното мозъчно и сърдечно напрежение. Не простудата и не задушните помещения, а новата работа на огнените центрове предизвиква напрежението на жлезите. Това напрежение се отразява често и на кожната повърхност. Чистият въздух намалява напрежението. Всяко насилствено отстраняване на огнения апарат понижава тънкостта на бъдещето възприятие. (8-213)

Всички разраствания, включително и ракът, могат да се причислят към отлива на психическа енергия. Колкото по-продължителен е този отлив, толкова по-злокачествени ще бъдат заболяванията.(9-416)

Т.нар. детски гърчове (еклампсия) показват развитие на нервните центрове. Природата на такива деца е много надарена. При такива припадъци, наричани в древността Божествено посещение, е необходимо пълно спокойствие на всички обкръжващи, топло, аромат на розово масло, равномерна температура. Тихата музика може да е полезна. Тези

прояви са един вид препълване начашата. (11-220)

Всеки нервен припадък може да бъде излекуван при условие на спокойствие на околните и въздействието на звук, цвят, аромат и равномерна температура. (11-221)

Много параличи могат да се излекуват с усилено внушение. Различните страдания се усилват от аления цвят, а виолетовият ги успокоява.(11-222)

Заекващите могат да преодолеят нервния спазъм на говора под въздействието на психическата енергия. (11 -565)

Ако някой желае да се обърне към Ведическата медицина, той постъпва правилно. Независимо от покъсните допълнения, същността на Ведите остава полезна. (4-585)

Редом с целебната мощ на полагането на ръцете стои съкровеното свойство на секрециите. Слюнката на огненото същество може да отстрани възпалението и да предизвика съживяване на огнените центрове. (6-394)

Китайската иглотерапия не е лечение, а само временно въздействие върху отделни центрове. Старите египтяни са извършвали същите въздействия чрез натиск на кореспондиращите центрове. Именно Китай е оценил жен-шена и продължителното приемане на мускус.(8-315)

Съществувала е теория, че човек може да се лекува със своите отделяния от всички болести. (13-338)

Възхвалявайте лекарите, които в началото на всяка болест дават силно тоническо средство. Насочваме вашето внимание към мускуса, а също и към растенията, служещи за храна на тези животни. Трябва да се избягват главните врагове на човечеството - всички наркотици. (7-123)

Мускусът и горещото мляко са добри предпазни средства против огнените заболявания. Студеното мляко трудно се усвоява, но горещото със сода прониква в центровете. (8-58)

Содата ускорява усвояването на мускуса, а валерианът(Valeriana offitinalis) го забавя. И трите элемента са огнени, но мускусът запалва огъня, а валерианът го подържа. (9-180)

Освен възбдител на основната енергия, мускусът има и уравновесяващо значение. Валерианът има синтетическо действие. Ментата(Mentha piperita) е приятел на живота, успокояваща възбудените центрове.(9-197)

Строфантът(Strophanthus gratus) регулира и кондензира енергията на сърцето, затова той може да бъде приеман без вреда и без видима причина през две седмици три дни поред по 6 капки един път дневно вечер. При сърдечни сътресения може и два пъти. (7-563)

Строфантът при раздразнение може да прояви отровни свойства. Той е регулатор на сърдечната дейност и е добър при напрежение и умора, но не и при гняв и раздразнение.

(12-353)

Ментата може да допринесе полза и като стайно растение, тъй като еманациите на листата са най-фини и естествени. Също и розите. Там където може да има цветя, там не са нужни масла. (9-197)

Препоръчваме валериан всяка вечер, без пропуски, като профилактично средство против редица огнени заболявания, включително и ракови. (8-386)

За предпазване от рак трябва да се прекрати употребата на разразващите пушене и акохол и да се употребява растителна храна. Трябва да се изгонва империла. (9-384)

Лекарствата на йогина не са от аптеката и избягват наркотиците, аэ предизвикват секреция на жлезите, които са като храна за нервите и укрепват тяхното вещество. Такова е действието и на дървесните смоли, които, прониквайки през порите на кожата по същия начин укрепват най-близките нерви. Очистената смола може да се приема и вътрешно. (6-222)

За лечение с вибрации качеството на пулса е от съществено значение. (7-364)

Вибрационното лечение има нещо сходно с радиовълните и се нуждае да бъде възприето. Затова приемащият трябва да се изпълва с доверие и да се устремява към нас. Той трябва да допусне без колебание разнообразните токове, които могат да бъдат приятни или мъчителни, поради различного състояние на нервните центрове. (13-308)

Вибрационного лечение е много индивидуално и за неговото правилно определяне е необходимо ясновиждане, използване махалото на живота и указание на пациента под хипноза. Могат да се използват апарати или пасове с ръце. Не трябва да се допускат грешки, иначе ще се получат нежелателни следствия. (13-436)

Вибрационният електрически масаж е полезен, ако са съгласувани вибрациите. Не е умно да се поставя болният сред чужди за него вибрации. (11-562)

Има три групи лекарства: животворни, пазители и възстановители. Има и четвърта - разрушители. (4-42)

За подържане на дихателните органи в чистота на йогина са посочени горещото мляко, валерианата и ментата. За стомаха и червата - сладник и александрийски лист. За белите дробове - алое и смола. За всепроникващата сома той трябва да употребява мускус. (4-172)

Съществува емулсия от седем растителни препарата, с която йогите натриват тялото си при напускането му за продължително време. Тя подобрява циркулацията на психическата енергия и подържа храненето за дълъг срок, както и при приемането на мускус не е необходима много храна. (4-582)

Литият е особено нужен при отлаганията на психическа енергия като склад на тези кристали. Солите на Лития са полезни не само при подагра, но и при всички вредни

отложения. Алкализирането на отложения боклук разчиства пътя на психическата енергия. Тези пластинки ще бъдат панацея за човечеството. (4-479)

Розата дава не само подобие на мускуса, но предотвратява империла. Розовата градина се е считала в древността като място на вдъхновение. Фризиите са полезни за симпатиковата нервна система, която е много активна у йогите. Зърната ечемик са незаменими за белите дробове, също и ментата и кедровата смола. Лечението с различии аромати произлиза от дълбока древност, но сегашните парфюми са също така безсмислени, както и другите потъпкани ценности. Аромотерапията произлиза от полезни, но вече забравени знания. (6-31 б)

Розите са полезни за благодатта. В алхимията розата е била символ на тайна. (6-424)

Сред малките наркотици особено се опасявайте от брома. Той е гасител на огньовете, а валерианата - обратно, е запалител. (8-381)

Евкалиптът е полезен като очистител на напоени с отрицателна енергия предмети. (8-368)

Има древен обичай да се окъдява всяка нова вещ. Така се избягват вредните наслоения – и физическите, и психическите. (8-221)

“Столетник” се е наричала древната настойка от тревите на дивата ливада. Смятало се е, че флората на поляната е вече събрана панацея. Кой по-добре от самата природа може да подбере подходящите съседи? (8-320)

При огнено напрежение е полезно събирането заедно, ако това става без раздразнение. Минутите на мълчание са като успокоителен балсам за близкото сърце. (8-217)

Груповата аура упражнява много силно въздействие на чувствителния организъм. По време на епидемии болестите отнасят много чувствителни духове. Микробите на духовните зарази обременяват много чувствителния организъм. (10-397)

Състоянието на радост.и възторг е най-добрата профилактика. (10-450)

Когато казвам: "Пазете здравето си", не ви изпращам при лекаря, а ви моля да не се тревожите.(10-521)

Някои лекарства действат съвършено противоположно на определени хора. Едно превъзходно животворно средство ще бъде само полов възбудител за някои хора. Низшата природа извлича от лекарствата само нисшето. Но всяка приобщена към висшата сила ще извлече именно висшето. Във всичко има съизмеримост.

(11-2)

При духовно развитие хората се освобождават от неприятните миризми, свойствени на недоразвития организъм. (11-89)

Витамините и много други вещества получават сила влизайки в допир с огнената енергия. (8-400)

Приемането на витамините съзнателно усилва многократно полезността на тяхното въздействие. Приети при гняв, те усилват отлагането на империл. (6-236,8-205)

Различни са последствията от приемането на лекарствата с упование и с отвращение. (8-490)

Често случайни сътресения възвръщат загубеното зрение, слух и други чувства. Може да се допусне, че става изтласкване на наслоените кристали империл и други отрови. (9-387)

Някои народи са приемали лекарствата под акомпанимента на пеене, припеви, нареждане или заклинания. Наред със значението на думите, се е отдавало значение и на ритъма. (9-436)

Летаргията е продължително отделяне на Тънкото тяло, а не болест. При пробуждане е необходим пълен покой и тишина. Много полезен е ароматът на розово масло. (11 -219)

При диабет са полезни мляко със сода, растителна храна - особено портокали, мускус. Но не всички видове мускус са полезни. Само този на мускусния овен, което се дължи на храната му. (10-536)

Съществува намагнитена и обаяна вода. Енергията е все една и съща. (11 -258)

Напрежението на космическите токове може да предизвика общо възпаление на лигавиците. Всяко възпаление се отнася към огнените болести. Препоръчвам много лека храна. Нищо сурово и раздразващо, много горещи или много студени храни, никакъв алкохол, пазене от простуда и преумора на очите, да се избягва раздразнението. Малки дози слабително, но не всеки ден. Не трябва да се изпада в униние. (13-282, 435)

Може да се отдаде най-много 2 / 3 от психическата енергия. По-голямото отдаване поставя лекаря пред сериозна опасност. При такава откритост лекарят приема болестта върху себе си и може да загуби живота си. (11 -594)

Здравето е последствие на миналото, затова е добре за стопанина да се погрижи да не създава последствия. (7-94)

Човешкото сърце е престол на съзнанието и затова всяко насилствено възобновяване на дейността му след отделянето на Тънкото тяло ще бъде истинско престъпление. Това задържа Тънкото тяло при неговото придвижване и създава недопустим акт на разложение и мъчение. (7-354)

И най-здравото сърце може да боли, тъй като в него намират отражение твърде много явления. Болката може да се дължи на по-голямото съвършенство на един орган, спрямо друг. (7-530)

Сърдечната болка отразява космическите явления, въздействащи върху Тънкото тяло. Т.нар. сърдечна невроза не е нищо друго, освен изтънчено състояние на сърцето, което е в съзвучие с космоса. (10-295)

Чувствителното сърце наподобява чувствително ухо. Чувствителното сърце преобразява мозъка. Отсъствието на сърцето унищожава всички предишни постижения. За какво ще послужи грамотността, ако повърхностният поглед проследява само извивките на йероглифите? Трябва да се приеме сърцето като нишката, свързваща ни с Йерархията. Съзнанието няма да се разгори в мозъка, ако сърцето е пресъхнало. Пламенните сърца могат да възпрепятстват унищожаването на Благодатта навсякъде. По този начин сърцето органически се вписва като част от Великото сърце на Вселената. Така може да се разбере защо сърцето трябва да се възприема като двигател на Битието. (6-431)

Нека никой не си помисля, че и без сърдечната енергия може да придобие помощта и сътрудничеството на Йерархията. Нито умът, нито разсъдъкът могат да осветят там, където само сърдечното нагнетяване може да запали дъгата на всезнанието. (6-436)

Да се гледа с очите на сърцето; да се слуша с ушите на сърцето; да се прозира в бъдещето чрез знанието на сърцето; да се припомнят миналите придобивки на сърцето - по този път само можем да се устремим във възход. (7-1)

Сърцето е средоточието на психическата енергия. Сребърната нишка, свързваща Учителя с ученика, представлява мощният магнит на сърцето. (7-2)

Даже и тези, които признават на сърцето единствено физиологичните функции, се отнасят много грижливо към него, а колко по-задълбочено трябва да се вслушва в сърцето този, който знае за магнита и сребърнат нишка. (7-3)

Сърцето е храм, но не и място за кумири. Когато говорим да се изгради храм в сърцето, нямаме впредвид външни очертания, а напомняме за вътрешното значение на този израз. Както не може да съществува храм без осъзнаване връзката с Безпределното, така и сърцето прилежи към всички усещания на Космоса. Сърдечните мъка и радост са съзвучие с далечните сфери. По каква причина по-често се усеща мъка, отколкото радост? Ясно е, че постоянните космични пертурбации разтърсват сърцето, което е приобщено към тях. Затова и сърдечното служене придобива такава тежест на везните на света. Няма нито ден, нито час, когато светът да не е бил застрашен. Но с две очи не може да се види опасността, а само с три, както са изобразени на знамето на Висшите Господари. Не случайно сърцето се е обозначавало със знака на кръста, който вечно ще съпътства храма му. (7-4)

Трябва да се научим да усещаме сърцето си не като свое, а като всемирно. Само чрез това усещане можем да започнем да се освобождаваме от егоизма, запазвайки индивидуалността на придобивките. (7-7)

Представете си какво би представлявал светът при неуязвимо за болести тяло, но при лишено от култура сърце? Такова пиршество на тъмата е трудно да си представим! Всички болести и немощи не могат да обуздаят всемирното сърдечно безумие. Наистина, докато не се пречисти сърцето, човечеството няма да се избави от болестите и немощите. В противен случай разбеснялото се сърце ще изпълни с ужас света, ако тялото е винаги силно. Отдавна е казано за праведниците, че "Вървят пред Господа", което значи, че не нарушават принципа на Йерархията и с това са пречиствали сърцата си. При най-малкото пречистване на сърцето човечеството може да получи водопад от Благодат. Но засега това може да става много предпазливо само там, където сърцето не е увредено. Не трябва да се унива, а да се помни, че тъмнината се е ожесточила и много сърца смърдят. (7-13)

Отдаденото на доброто сърце излъчва непрестанно благодат, независимо от насочените пратки. Така и слънцето не изпраща преднамерено лъчите си. Сърцето, предало се на злото, ще изригва отрова непрестанно, съзнателно и несъзнателно. Доброто сърце разпръсква около себе си здраве, усмивка, духовно благо. Злото сърце унищожава топлината и подобно на вампир изсмуква жизнените сили. (7-63)

Майките носят децата си до сърцето. Това е панацея за успокояването им. Те обикновено не знаят, че държането до сърцето притежава мощно въздействие. Така и в Тънкия свят приближаването до сърцето е укрепване и лечение. Разбира се, сърцето губи много енергия от такава постоянна употреба. Затова на много места майчиното сърце се изобразява пронизано с мечове и стрели, като символ на възприемането на всички болки. (7-96)

Трябва да се вземе на отчет какво най-много затруднява сърцето? При това ще се види, че не някакви особени събития, а поредицата от малки прашинки пред деня най-много обременяват сърцето. Трябва да се наблегне на това, защото големите събития могат дори да придават особен прилив на психическа енергия. Но Армагедон не се състои само от големи събития. Напротив, в него получават оценка множество малки действия и точно към този порой от малки струи трябва да се приучва бедното сърце. Казвам "бедно", защото то вече познава в своята същност великите огнени сфери, но засега трябва да се блъска в скалите на Земята. (17-313)

Попитайте някой умен човек какво най-често го е предпазвало от опасности и грешки? Честният ще посочи сърцето, а не мозъка или разума. Глупавият ще се основава на условните разсъдъчни заключения. Именно сърцето е източникът на чувствознанието, но не като някаква смътна интуиция, а като следствие на духовната дисциплина. (7-334)

Всеки желаещ да изучи сърцето не трябва да подхожда към него като към част от организма, а трябва преди всичко да разбере централното положение на сърцето и да

изследва изхождайки от него, а не към него. И слънчевото сплетение, и кундалини са само предверие към храма на сърцето. Мозъкът и всички центрове са само пристройки към сърцето, защото без сърце нищо не може да съществува. Дори и мозъкът може до известна стелен да бъде заместен. Не е възможно и да се помисли за единение на човечеството на основата на мозъка или кундалини. Само сиянието на сърцето може да сближи и най-разнородните организми, при това на далечни разстояния. (7-339)

Дегенерацията, затлъстяването и разширението на сърцето произтичат от недопустимите условия на живот. Порокът на сърцето поради кармични причини се среща много рядко. Разширението на сърцето може да бъде и при добър потенциал, ако той не е използван. Разбира се, затлъстяването на сърцето е непростимо, тъй като то може да бъде прекратено в зачатък. Трудът е най-добрата противоотрова срещу опасността от затлъстяване. Трябва да се съблюдава поне елементарна хигиена на сърцето. Стремежът към труд е най-доброто средство за укрепване на сърцето. Не работата, а прекъсването на сърдечния устрем действа разрушително. Разбира се, силните враждебни стрели също са лечими, защото против техните рани съществува балсамът на Йерархията. Само че употребата на този балсам трябва да бъде постоянна. Голяма грешка е да се пренебрегва това лекарство. (7-341)

Който обича цветята, който познава устрема нагоре, който притежава чисти мисли, който приема съществуването на Висшите светове, който е готов за Безпределното, той е по пътя на сърцето. Правилно е разбирането, че по своята същност сърцето принадлежи както на Тънкия, така и на Огнения свят. Само чрез него, а не чрез ума, могат да бъдат осъзнати тези светове. Следователно, мъдростта е противоположна на ума, но не е забранено да се украси умът и с мъдрост. (7-390)

Чувството всякога надделява над разума. Трябва да се приеме това като безспорна истина. Затова когато говорим за сърцето, ние го узаконяваме като твърдина на чувствата. Но колко далече е чувството на сърцето от похотливостта. (7-391)

Мнозина изобщо не си представят разликата между пътищата на сърцето и мозъка. За тях е трудно да възприемат Висшите светове, както и да си представят преимуществата на Тънкия свят. Но, за да се приближиш към методите на сърцето, трябва преди това да се научиш да уважаваш всичко свързано със сърцето. То не е нещо отвлечено, а мост към Висшите светове. (7-398)

Кор бовис или сърце на бик, е много разпространено състояние на разширено сърце. Наред с многото други причини, то може да се дължи и на препълване на сърцето с неизползвана енергия. Хората, страдащи от "сърце на бик", не са се заели навреме с възпитанието на сърцето си. Потенциалът на техния орган е бил добър, но не е била

използвана сърдечната енергия. Разбира се, разширеното сърце е за предпочитане пред затлъстяването. Сърцето може да бъде наречено най-йндивидуалният орган и поради това методите на възпитанието му трябва да бъдат много разнообразни. Трябва още от ранни години да се обръща внимание на различните отвращения и влечения, тъй като в тях често се отразяват особеностите на сърцето. Особено внимание заслужават сърцата, не притежващи нито отвращения, нито влечения. Такива спящи сърца са много и това води към разпад на духа. (8-428)

Във всички векове и раси е съществувал култ към сърцето, но нашето време е забравило напълно и се е отклонило от учението за него. Трябва да се знае, че борбата за възвръщане позициите му ще бъде особено ожесточена. Тъмните сили ще защитават мозъка, противопопставяйки го на сърцето. Разбира се, това ще доведе само до извращения и липса на целесъобразност. В сравнение с ръката и кракът притежава важни функции, но не е необходимо да поднасяме храната към устата си с крака. (7-454)

Обикновено ако приканим някого да се отстрани от мястото, на което се намира, той ще поиска най-напред да разбере причината или поне ще се огледа и ще допусне камъкът да падне на главта му. Същото се случва и с неудачните ученици. Тяхното сърце ще премълчи там, където е необходимо да се говори незабавно. Такова поведение е вредно и за самото сърце, тъй като няма нищо по-пагубно от неизпълнените сърдечни заповеди. Това е вредно, защото се засенчва сърцето от разсъдъка. Колко сърца са спрели от напрежението на неизпълнените заповеди! Спорът между сърцето и разсъдъка представлява печална страница от историята на човечеството. (7-486)

За сътрудничество с Висшите сили е необходимо огромно напрежение на сърдечната енергия, което може да се постигне само след дълъг период на възпитание. То трябва да започва от най-дребните чувства и от най-обикновенните действия. Но това условие често затруднява развитието, тъй като хората искат да се преборят с великана, а не да ги избавите от ловенето на бълхи. Но великаните са малко, докато бълхите са много и трябва да се премине през тези тъмни пълчища. Хората по-често страдат от бълхите и въшките, отколкото от великаните, затова и в борбата с тях е необходимо същото мъжество, както и в борбата с великаните. (7-497)

Разбирането истинската роля на сърцето е било предвидено в дните на Армагедон като следващ етап на еволюцията, даващ единственото спасение на човечеството. Но хората са готови да изследват мъглявините на космоса, а отричат това, което е най-близко до тях. Време е да се осъзнае сърцето като спасителен мост, свързващ човечеството с Тънкия свят. Катастрофалното състояние на нисшите слоеве на планетата се отразява неблагоприятно на сърдечната дейност, причинявайки редица страдания, свързани с

лошата профилактика на сърцето. (7-561)

В древността са поставяли магнит над темето за подобряване мозъчната дейност, но не трябва да се забравя и лечението на сърцето с магнит. Тези стари прийоми свидетелстват за познаването на лъчите и токовете, но наред с магнитните свойства, металите оказват въздействие и с други свои качества. Самото налагане на метали върху тялото вече предизвиква силна реакция. Разбира се, трябва да се имат впредвид и особените свойства на различните типове кожа. Например мастните кожни наслоявания могат силно да възпрепятстват тънките въздействия, поради което в древността са се старали да ги премахват. Втриването на растителни масла в кожата разтваря мазнината и нейните отрови. Интересно е, че в древността хигиената на тялото е стояла по-високо, отколкото сега. Древните са отчитали и минералния състав на водата за измиване, но сега на това никой не обръща внимание. Даже биха се изсмели и на факта, че в миналото са употребявали различни аромати за темето, за сърдечната област или за крайниците. С особено внимание египтяните са се отнасяли към бременните. Сега много рядко обръщат внимание на вкусовете или на странните им потребности. Тогава по астрологични данни храмовите лечители са определяли потребността от минерални и растителни въздействия, с което и самото раждане значително се е облегчавало. Но сега вместо мъдри предварителни мерки прибягват към наркотици, без да отчитат, че връзката с младенеца все още не е прекъсната. Освен това всеки наркотик въздейства и на млякото. (7-539)

Самият Христос е предавал лечебната сила с едно докосване. Когато облекчението се предава чрез силата на сърцето, всички насилствени заклинания са излишни. Молитвата на сърцето върви пряко, без да се нуждае от каквито и да било изкуствени канони. В заклинанията може да се види, че с едни и същи думи са се обръщали към Бога и Сатаната. Не думите, а сърдечното чувство сътворява чудото. (7-550)

19.ЩРИХИ ОТ ОБЛИКА НА СПАСИТЕЛЯ

Във всички древни апокрифи могат да се срещнат отделни черти от Облика на Великия Пътник(Исус), съхранени от верни почитатели. Би било грешка да се отхвърлят тези така наречени апокрифи. Кой може да твърди със сигурност, че те са лъжливи? Те могат да бъдат откъслечни и разновременни, но се основават на добронамерени предания. Би могло да се предположи, че недоброжелателите са успели да Го оклеветят, но прекрасният Облик

на Великия Пътник е останал неопетнен. Многобройните заблуждения на последователите не са засегнали Висшия Облик и по този начин ние можем да се приближим безпрепятствено към Него и да Му подражаваме достойно.

Трябва да се отбележи, че главното от Учението Му е било дадено когато е бил вече в ефирно(тънко, астрално) тяло(след разпятието и “възкресението”) и такъв един завършек напълно е съответствал на блестящото оповестяване на Истината. Той мъдро е дал на народа с прости думи знанието за Основите на живота, а само на малък брой е доверил поученията за Отвъдния свят, тъй като, според обичая, Учението се е давало устно. Последните Му наставления не са намерили място в апокрифите, тъй като са засягали въпросите за силата на мисълта и не са могли да бъдат разбрани от народа. Учителят е знаел, че поради неразбиране тези знания са могли да допринесат единствено вреда.

Появата Му в тънко тяло е съставлявала заключителната част на подвига. Учението е било продължено без всякакво прекъсване. В малките намеци може да се види, че даже истинските ученици са били потресени пред такова мощно проявление. В един от апокрифите се споменава за паднали мъртви или в несвяст. И едното и другого е могло да се случи. Но благодарение на това явяване Учението е имало поразителен успех и никакви извращения не са могли да го затъмнят.

Не е беда, че хората са натрупали около Прекрасния Облик своите тромави добавки. Съществуващите изображения не приличат на Самия Велик Пътник. Повечето от тях не притежават никакво сходство с действителния образ, защото най-съкровените Изображения не са достъпни за мнозинството. Причината за това е и предпочитанието на хората да почитат съставения от самите тях образ. Наред с това хората не биха приели и обстановката на живота на Великия Пътник. Те не биха повярвали, че той се е трудил усилено и е владеел не един занаят. В Неговата страна могат да се открият грънчарски изделия от Неговата ръка. Те представляват целебни талисмани. Много такива добри знаци има по пътя на Великия Пътник.

Ще предадем някои черти от образа на Великия Пътник: косата му е светло руса, достата дълга, с малко по-тъмни краища, леко вълниста, с дребни завивки, оформящи къдрици. Челото е широко, светло, но бръчки не се виждат. Веждите са малко по-тъмни от косата, но не прокалено големи. Очите са сини, с извити нагоре ъгли, ресниците придават дълбочина на очите. Леко набелязани скули, неголям, но достатъчно смекчен нос, устата е неголяма, но с достатъчно оформени устни. Мустаците са неголеми, незакриващи устата. Брадата също не е голяма и раздвоена леко под брадичката.

Такива черти са подбуждали любов към Учителя, но не толкова красотата, колкото изражението е правело Учителя незабравим. Някои все още смятат, че любовта може да

намали почитта към Учителя, но в това заблуждение се заключава неразбиране на висшето чувство. Само този е ученик, който обича Учителя си. Всяко отношение се основава на любов или страх, но страхът не е уместен там, където се стремят към Светлината.

Историята не знае много за майката на Великия Пътник, която е била не по-малко велика, отколкото своя Син. Тя произхождала от голям род и притежавала изтънченост и възвишеност на духа. Тя култивирала у сина си първите възвишени помисли и винаги била опора на неговия подвиг. Тя знаела няколко наречия и му пеела приспивни песни, в които предвидила цялото му чудесно бъ-деще. Тя не само че не възпрепятствала далечните му пътувания, но и подготвяла всичко необходимо, за да облегчи странстванията Му. Тя разбирала величието на завършека на делото Му и ободрявала даже мъжете, изпаднали в малодушие и колебание. Тя била готова да преживее такъв подвиг и синът й споделял с нея своето решение, подкрепено от Заветите на Учителите. По този начин, говорейки за Великия пьтник, трябва преди всичко да се каже и за Тази, която незримо Го е водела по пътя към висините.

Не трябва да се смята, че казаното за срещата на Великия Пътник с княза на тьмнината е измислица или символ. Такива срещи с различии тъмни същности, до Йерофант включително, са се случвали и на нас. Великият Пътник не един път е виждал ужасните образи, но не се е плашил и по този начин се е направил невредим. Мнозина не могат да разберат защо такъв Велик Дух е трябвало да се сблъсква с несъвършените тъмни същности? Но силата на магнита привлича и тъмните. Всички те мечтаят поне с нещо малко да навредят и смутят. Дори и най-малкото съмнение би попречило на ходенето по водата, по огьня или на издигането във въздуха(левитация). Напомням това, тъй като Великият Пътник е могъл успешно да ходи по вода, както и да се издига във въздуха. И главного условие е било това, че в Него не е имало никакво съмнение (относно мисията Му). Той е вървял твърдо, защото в сърцето Си вече е бил приел подвига. Този подвиг е бил вече предуказан, но е трябвало да бъде възприет с цялото сърце, без съмнение и съжаление. Такова неотклонно движение не е било подкрепяно от никого наоколо, освен от Майката. Именно Нейното одобрение е смегчило за Пътника всички трудности и страдания.

Великият пътник е насочвал човешкото съзнание към Най-висшето. Невъзможно е да се обхване цялата дълбочина на проповедите на Великия Учител, тъй като с най-прости думи Той е давал наставления, отнасящи се до цялата същност на живота. Ценността на Неговия подвиг е именно в простотата. Тя не е била измислена от народа, но красотата на думите се изразявала в това, че Най-висшето се е предавало с най-прости думи. Трябва постоянно да се превръща сложното в просто. Само в простотата се изразява доброто и такава е била дейността на Великия Пътник.

Неговото влияние е огромно и в Тънкия свят. Там Той обича да се спуска в нисшите слоеве, за да може праната на Неговата аура да очиства и тъмните сфери. Не смятайте, че такива слизания са леки за Него. Да, дори и за Него! Толкова повече трябва да служат за пример Неговите целебни докосвания към язвите на страданието. При нас е обичайно да се посещават и нисшите сфери на Тънкия свят, защото отварянето на сърцето може да спаси мнозина.

Великият пътник, както и други Велики Учители, е бил особено близък до лечебното изкуство. Но само в отделни апокрифи могат да се намерят откъслечни сведения относно даваните съвети за лекуване. Не трябва да се смята, че няколкото изброени чудеса изчерпват изцяло извършената дейност. Многобройните изцеления са се извършвали по два основни начина: едни от хората сами са идвали да получат целебного въздействие, а в други случаи Великият сам се е докосвал там, където е виждал зачатък на заболяване. Нерядко човекът дори не знаел защо до него се е докоснал Минувачът. Такова действие е било истинска щедрост на Великия Дух, който подобно на неуморим сеяч е раздавал зърната на доброто.

Не много често се срещат в апокрифите и думи за красотата, но все пак такива са произнасяни. Учителят е обръщал внимание на красотата на цветята и на слънчевото сияние. Също така Учителят е поощрявал хоровото пеене, тъй като то е най-силното средство за създаване на хармонични вибрации. Но Учителят не е наблягал на тази приложна страна на музиката и пеенето. Той само е приканвал към радост и вдъхновение.

Сред учениците и последователите е имало много случаи на мъка и житейски бедствия. Учителят е помагал преди всичко чрез повдигане на духа. И едва когато равновесието се е възстановявало, Той започвал да обсъжда положението. При това той никога не осъждал миналото, а се насочвал към бъдещето. Учителят ясно е виждал бъдещето на хората, но го е обявявал само според равнището на съзнанието на дадения човек. Там, където съзнанието е било мъртво, Той е проявявал и су-ровост.

В болшинството от случайте изображенията на Великите Учители представляват израз на безвкусица. На хората им се иска учителят и външно да не се отличава от останалите. Но в такъв случай присъстващите не биха разпознали Великия Пътник. То не отказвал да посещава празничните събирания и беседвал за всекидневните нужди. Но само малцина забелязвали колко мъдри съвети са се давали с усмивка и одобрение. А Неговата усмивка е била прекрасна. Дори и учениците не винаги са оценявали тази задушевност. Понякога дори Го осъждали, когато, по тяхно мнение, Учителят отделял твърде много внимание на незначителен човек. Между другото, много прекрасни съдове(т.е.съзнания) са се разтворили под въздействието на тези усмивки. Не били одобрявани също и беседите на

Учителя с жени, но Учението е било опазено точно от жени. Осъждано било и присъствието на т.нар. езичници, без да се имало впредвид, че Учителят е дошъл заради всички хора, а не само при една отделна секта. Споменавам за тези осъждания, тъй като те са направили облика на Великия Пътник още по-човечен. Ако Той не беше влязал в съприкосновение с живота и не беше страдал, то Неговият подвиг би загубил своето величие. Никой не знаел какви страдания Му причинява допирът с различните безпорядъчни излъчвания. Но мисълта за подвига никога не напускала Великия Пътник. Осъжданията, отправяни към Него, също допринасяли за сътворяването на този подвиг.

Хората искали да направят от Великия Пътник народен герой. Такива желания нерядко са се изказвали по отношение на Великите Учители. Създавало се печално недоразумение. Наистина, Великият Учител е и герой, и вожд, но много от съзнанията не могат да вместят истинското значение на тези понятия и така се заплитат тръннените венци.

Ние познаваме гласа на Великият Пътник. Възможно ли е, обаче, той да принадлежи на предводител на тълпите? Именно тълпите със своите викове са подлагали Великия Пътник на особени страдания. Тези същите тълпи са крещяли и за царство, и са проявявали нетърпение за екзекуцията. Така те своеобразно са способствали за изпълнение на пророчеството. Невъзможно е да си представи някой каква карма се е стоварила върху множеството безумци! И сега мнозина ще запомнят събитията, които са легнали на плещите на много поколения. Това не е наказание, а следствие от безумието и свободната воля. Когато съветвам да се въздържате от неразумни думи и мисли, с това ви съветвам да мислите за бъдещето. Учителят е могъл да измине пътя на подвига и без ревовете на тълпата, но даже и излекуваните от Него са изпълвали пространството със заплахи и проклятия. Такава изява на свободната воля може да се нарече с много наименования, но тя все пак си остава свободна воля.

Ние съхраняваме в нашите тайници предмети, свързани с живота на Великия Пътник. Удивително е, че Неговите излъчвания са запазени в течение на много векове. Такова мерило е най-верният по-казател за количеството на всеначалната Му енергия. И то не само тогава, когато ръката или дъхът преднамерено изпращат силата, но и когато всяко непроизволно докосване наслоява неизтриваема енергия. Помнете винаги за необичайната мощ на Великия пътник.

Може да се отбележи, че Учителите от една страна са залагали магнити, а от друга са унищожавали своите вещи, за да не попаднат в злонамерени ръце. Такава е била съдбата и на предметите около Великия Пътник. Говоря за предмети, намирали се около Него, защото той не ги е смятал за свои. Такъв отказ от собственост се е наложил естествено, тъй като Неговото движение е било много стремително. Неговите ученици са се учудвали, когато Той

е искал да се труди наравно с тях, за да изкара с труд прехраната си. Такъв подход е бил прилаган и от други наши братя. Няколко от най-ревностните ученици са отпаднали именно поради тази причина.

Великият Пътник с един поглед е обръщал околните към Най-висшето. Той казвал: "Братя, вие намирате много време за всичко, но за Най-висшето оставяте само кратки мигове. Ако вие бихте отделили за Най-висшето времето, загубено на трапезата, то досега щяхте да станете Учители."

Той казвал също: "Когато се обръщате от все сърце, ще почувствате една здрава нишка, свързваща ви с Великото сърце."

Още е казвал: "Не се обезпокоявайте един друг, когато видите, че някой се е задълбочил в молитва, защото можете да навредите на човека. Възможно е да се разкъса сърцето от неразумното вмешателство."

Също е казвал: - "Подържайте тялото чисто и изплаквайте устата си след всяко хранене. Не се напивайте, защото загубилият ума си човек е по-лош от животно. Не яжте месо, ако ви е възможно това."

По този начин в апокрифите могат да се открият множество съвети за всички страни от живота. Няма да обсъждаме времето на създаването им, защото те многократно са се преписвали и пре-веждали. Освен това не трябва да се забравя, че установените писания са избрани случайно от многого съществуващи.

Великият Пътник имал навика да рисува на пясъка различии знаци, а после да ги заличава. Учениците се интересували защо Учителят не напише тези знаци на нещо постоянно, но Той начертал тези знаци във въздуха и казал: "Ето най-постоянното място за писане. Нищо не може да изтрие тези чертежи." Така Учителят разяснявал силата на мисълта.

Той казвал също: "Пазете се от лоши мисли, защото те ще се обърнат към вас и ще легнат на плещите ви като отвратителна проказа. Но добрите мисли ще се възнесат нагоре и ще издигнат и вас. Трябва да се знае, че човек носи в себе си и целебна светлина, и смъртен мрак."

Казвал също: - "Ние се разделяме тук, но може да се срещнем в дрехи от светлина. Не трябва да се тревожим за цената, защото в царството на Светлината дрехите се дават по желание. Не трябва да тъгуваме, когато ни чакат с радост най-добри приятели."

Казвал също: "Не трябва да съжаляваме за това, което се износва бързо, тъй като за нас са подготвени неизвехтяващи дрехи. Вие сте свикнали да се страхувате от смъртта, защото никой не ви е говорил за прехода в по-добрия свят. Трябва да се разбере, че добрите приятели и там ще бъдат заедно."

Така Великият Пътник е говорил постоянно за вечността и силата на мисълта, но такива завети са били разбираеми за малцина.

Великият Пътник е общувал не само с бедните, но и с богатите. Но на всички богаташи Той е препоръчвал да раздават имуществото си. Не е ли имало в това някакво противоречие? Не е имало. Учителят е препоръчвал отказ от богатството само там, където е виждал неправилно отношение към земните богатства. Той казвал на дадения човек, че е необходимо да се освободи от богатството си, когато е виждал, че това богатство представлява воденичен камък на шията на слабия дух. Така трябва да се разбира отношението на Учителя към земните богатства. Той не ги е отричал, тъй като не може да се отрече това, което е на Земята. Необходимо е да се намери разумно отношение към всичко съществуващо. Учителят далеч не е искал да види всички в нищета. Напротив, той е давал съвети, че даже и при малко доходи можеш да изпитваш чиста радост, без да завиждаш на съседа. Наред с това Учителят се е стремил да помогне навсякъде, където е виждал, че се върши несправедливост. Той знаел как да превърне преследваните в герои. Учителят е разбирал, че всяко негово благодеяние ще бъде осъдено и не е очаквал за Себе си никаква признателност. Същевременно той не е пропускал да напомни за огромната сила на признателността.

Ние знаем, че най-добрите поучения на Великия Пътник и най-поразяващите изцеления са останапи незапечатани. Освен обръщенията към народа и към учениците, Той е провеждал и много събеседвания насаме. Кой би могъл да запише такива забележителни поучения?

За смяната на живота Учителят не е говорил на народа, тъй като в Неговата страна тази истина не би могла да бъде разбрана. Даже и от учениците малцина са възприемали изцяло превъплъщението. То е било известно на някои секти, но мнозинството, както и сега, са го отричали. По същия начин, както и сега, смяната на животите е предизвиквала ожесточени спорове. Затова Учителят е обичал да говори за спорните предмети насаме, тъй като тогава е могъл да предава според съзнанието. Много такива единични беседи са се провели. Понякога те са засягали хора с началното ниво на развитие на съзнанието, но е имало беседи и с твърде образовани философи. Те са идвали при него предпазливо, нощем. Някои са се осмелявали да се приближат до него и през деня. Той проявявал огромно търпение към всички.

Голям брой изцеления са ставали незабележимо. Хората забелязвали излекуваните безумия, парализи, слепота и глухота, тъй като такива оздравявания са поразявали със своята нагледност. Тълпата действително е била потресена, когато пред очите ѝ неми са проговаряли и прокажени са се очиствали. Но от научна гледна точка другите чудеса са

били още по-забележителни. Учителят със силата на волята си е спирал вътрешните разрушителни процеси в организма, но тълпите и близките не са могли да оценят такова мощно въздействие. То е заставяло да се движат не само вдървените мускули, но е могло да оздрави и поразените тъкани. Проявявана е такава сила на мисълта, за която човек само би могъл да мечтае.

Преходът на Великия Пътник в Тънкия свят(при разпятието) се е съпровождал със забележителни космически събития и сътресения. Но нима е чудно, че земното събитие се е съединило с космическите? Ни най-малко, дори напротив, хората трябва да забележат, че всички събития са свързани. Това налага в края на краищата да се признае единството на Космоса.

Много явления съпровождат преминаването на всяко стъпало на еволюцията. Но хората в такива тържествени дни стават особено твърдоглави, наподобявайки пътник, който пристигайки на местоназначението не иска да излезе от превозното средство. Съвършено по същия начин и по време на подвига на Великия Пътник хората не желаели да слязат от талигата на невежеството, не искали да видят поразяващите явления пред тях. Извършвала се огромна несправедливост и никой не побързал да напомни на обкръжаващите за ужаса на ставащото. Самият Велик Пътник е притежавал мъдростта на Перикъл, за да не очаква справедливост от тълпата. Той усещал, че съизмеримостта е вече нарушена. Само предупреждавал хората да не претоварват своята карма. Учителят вече е знаел, че пътят е неизбежен и пренесъл Учителството си при явяването си от Тънкия свят. Но именно тези поучения не са останали никъде записани. В записите могат да се намерят само кратки намеци за посещенията на Учителя от Тънкия свят, но дори и най-преданите ученици не са намерили възможност да споменат, че най-значителните Откровения са били дадени от Учителя вече в ефирно тяло. А точно тези указания биха били извънредно важни за целия свят. Но Учителят не настоявал, защото бил убеден, че пространството най-добре ще съхрани Неговите Завети.

Великият Пътник учел да се прави добро. Много неща са били изопачени от Неговото Учение. Дори и най-простите слова не са опазили Учението и хората са съумели да преобърнат истината за своите търговски цели. Изгонването на търговците от храма остава предупреждаващ символ, но храмът трябва да се разбира в духа. Значи търгашеството трябва да бъде изгонено от духа. Никой не може да забрани обмена на жизнени стоки, но нека търговците да решават своите дела при светлината на сърдечните огньове. Така главните основи на живота ще могат да се осветят от сиянието на доброто.

Великият Пътник наблягал на необходимостта от равновесие. Могат да попитат дали е обсъждал космогонията? Той само е потвърждавал съществуването на множество светове

и е насочвал мисълта към Най-висшето. Такова потвърждение е било особено необходимо за народа, защото и в бъдеще хората са продължавали да възприемат Земята като единствена обител на човечеството. И сега мнозина се опитват да ограничат мисленето единствено в рамките на Земята. Не веднъж Учителят е съобщавал за посещенията на същества от Тънкия свят, особено в последните Си беседи. Но по въпросите на космогонията и религията трябва да бъде проявявана особена целесъобразност. Трябва да се оценят по достоинство думите на Великия Пътник, че Той е дошъл да изпълни предишния закон. Мнозина пристъпвали към него с въпроса: "Плоска ли е Земята?"

Той отговарял: "За вас тя е плоска." Така във всичко той отговарял според съзнанието. Можем само да се учим от простотата и изтънчеността на Неговите отговори. Трябва да се помни, че според заветите на Братството преди всичко е необходимо да се говори според съзнанието. Само в мислите си Учителя може да разсича възлите и предразсъдъците, но думите му трябва да съответстват на съзнанието на слушателите.

Сред Неговите завети е имало и много задълбочени, но слушателите са ги възприемали според своето равнище. Участта на Учителя е еднаква през всички векове. Той трябва да има търпение и състрадание според нивото на учениците. Той трябва често да се докосва до едни и същи въпроси, без да може да прояви досада към питащия и да каже, че вече е отговорил на този въпрос. Ако можете да си представите нивото на питащите, тогава ще придобиете представа за неизтощимото търпение на Учителя. Трябва да си преживял много въплъщения, за да се запасиш с такова търпение и да разбереш в какво се заключава помощта към човечеството. Така израства и любовта към човечеството, но не към някоя отделна особа, а към цялото човечество, което разполага със свободна воля. Възможни са големи терзания, когато се наблюдава злоупотребата с този висш дар, но въпреки това се заражда решението да се помогне на заблуждаващите се. Така може да се придобие представа за вътрешния живот на Учителя.

Трябва да се разборе радостта на подвига, която живее в сърцето на Изпратения за спасение на човечеството. Няма да се поколебаем да наречем това служене “спасение на човечеството”.

Великият Пътник е поучавал, че човек сам твори своята съдба. И наистина, хората със свободната си воля предопределят съществуването си в Тънкия свят. Когато волята е чиста и мъжествена, когато всеначалната енергия не е подтисната от низки подбуди, тогава преходът в Ефирния свят може да бъде лек и да се достигнат високите сфери. Великият Пътник е твърдял, че по пътя към висшите сфери множество ръце се опитват да възпрепятстват полета, но волята и всеначалната енергия не позволяват да бъде задържан стремящия се.

До седем годишна възраст могат лесно да се предизвикат спомени за Тънкия свят. Полезно е да се питат децата дали не помнят нещо особено? Такова докосване се нарича отваряне на паметта, Великият Пътник обичал да открива паметта. Той приближавал децата към себе си и не само ги питал, но и ги докосвал с ръка, усилвайки по този начин яркостта на спомените. Той обичал децата и виждал в тях бъдещето на човечеството. Той с право се отнасял с тях като с възрастни, защото, когато се припомня далечното минапо или Тънкия свят, умът става възрастен. Децата никога не забравят този, който е дошъл при тях като равен. Може би именно децата са запомнили по-добре Учителя, отколкото излекуваните от Него.

Явяването на Учителя в тънко тяло закрепило в учениците разбирането за реалността на Невидимия свят. Не всички са могли да възприемат същността на този свят, но все пак прозорецът се открехнал.

Тежка е задачата на Учителя, но още по-тежка е тя от това, че Йерархията се тълкува от болшинството превратно. Великият Пътник е знаел всичко това и бързал към завършека на подвига Си. Има подвизи, извършени в продължение на десетки години и други, извършени само за няколко. На какви везни могат да се претеглят тези Служения? Предаването на Истината не се измерва със Земни мерки. Но огромна е радостта, че такива благодеяния са извършени до сега. Те ще помагат на човечеството в устрема му към обновяване на съзнанието във всички векове.

Известно е доколко превратно се тълкуват символичните изречения. Можем да припомним, че историческите думи за плесницата на лявата и на дясната буза са породили много заблуждения. И действително, ако казаното се изтълкува буквално, се получава безсмислица. Но заветът е бил даден в духовен смисъл. При вътрешно равновесие попълзновенията на злото не могат да навредят. Сам Великият Пътник е възприемал човешкото достойнство и е знаел от Ученията на Индия, че нищо не може да разколебае човешкия дух. При нас се счита за особено достоинство, когато при успех и при несполука човек неотклонно се стреми към избраната цел.

Относно смисъла на труда Той поучавал следното: "Всеки, който се стреми към подобряване качеството на своя труд, извършва подвиг. Даже ако действа единствено за себе си, той все пак ще допринесе полза за другите. Трудът притежава такова свойство, че всеки получава полза от него. Не само на Земята се радват на доброто качество, но и в Тънкия свят се наблюдава особено внимание към прекрасния труд. Както по изгрева се съди за целия ден, така и в живота по детските години може да се предвиди развитието на качествата на човека. Който обича от детството си да се труди, той ще си остане труженик за цял живот."

Той поучавал за превъзходството на знанието над невежеството. Не може да преуспее един народ, ако не се стреми към знанието. Малцина могат да подпомогнат народа в преодоляване на не-вежеството и те заслужават да им се отдаде почит. Всеки от тях не само е прочел вече написаното, но е вложил в него и капка от своето познание.

Просветителските дела винаги се подлагат на насмешки и подигравки. Великият Пътник постоянно е бил запитван защо най-добрите деяния се преследват? Той подготвял учениците си към приемане на тези насмешки, като казвал: "Тъмнината се бори със Светлината, опитвайки се да запази своя превес. Възможно ли е да се примири тьмнината със Светлината? Възможно ли е да служиш на тьмнината и да считаш себе си за светоносец?" Така Учителят е показвал, че е невъзможно да се служи на даете начала. Той трябвало да покаже на учениците си, че всеки от тях ще бъде длъжен да подпечата служенето на Светлината чрез личен подвиг. Всеки човек носи в себе си мярката на своите деяния. Не може да се предвиди кога и как ще настъпи решителният час, но сърцето ще разбере кога е изпълнен срокът. Примерът на Великия Пътник показва колко целесъобразно е тръгнал Той към подвига. Великият Пътник учел за разширение на съзнанието. Той повтарял: "Отворете очите и ушите си." Не само към Неговите поучения е предлагал да разтворят ушите и очите си, разбира се, но е напом-нял за дълбокото разбиране, което би могло да се усвой при разширение на съзнанието. Не може да се вдене въже в иглени уши. Голямото послание не може да се вмести в малкото ухо. Можете да си представите колко много от Неговите поучения не са влезли в ушите на Неговите слушатели! Много е било запомнено само откъслечно. Връзката(Учител-ученик) се е прекъснала и с това е бил загубен първоначалният смисъл. Не бих казал, че смисълът е станал превратен, но се е изтрила красотата на думите. По същия начин и много други Велики Учители са претърпели изопачаване на техните мисли. Много по-добре са се съхранили мислите на Учителите в пространствените скрижали. Като благодатна роса се спускат те там, където могат да ги възприемат. Знаейки това, Учителите не се огорчават от Земните изопачавания. Отсъденото ще дойде и откритото сърце и ще го възприеме.

Великият Учител често насочвал поглед на учениците към светилата, казвайки: "Много обители и навсякъде има живот". Той искал учениците му да обикнат Безпределността.

Не винаги могат да се извършват феноменални действия. Освен космическите причини и намесата на отрицателни сили от Тънкия свят, другата причина е въздействието на т.нар. неверие. Трудно е да се прокара граница между неверието и съмнението - и двете пепелянки са от едно котило. Великият Пътник често е отбелязвал, че(знание и мъдрост) се дава според вярата. Да не забравяме, че и Христос не би могъл да твори чудеса, ако съ-ществуваше неверие. Прекъсването на тока на енергията нарушава и най-мощния приток.

Можем да припомним как когато учениците са се усъмнявали в силата на Учителя, незабавно са получавали удар, който наричали съдба. Но такова определение е невярно. Каква съдба има в това, че човек е прекъснал спасителната връзка? Учителят казвал: "Ако човек е допуснат да охранява съкровища и ги краде, той не може да бъде доверен. Той сам си подготвя тежка съдба, която понякога може да го настигне бързо, но още по-теж-ко е, когато отсъдената участ се забавя. Така Учителят е определил мярката на предателството. Той знаел за предателството и успокоявал учениците, подозиращи вече кой е предателят. Същината в развитието на яростта не може да бъде пресечена, потокът трябва да се изтече, но тежка е кармата на предателя! Най-тежката сред земните престьпления.

Мария Магдалена разказва: "Вие знаете за моя начин на живот, когато нощем ни познават а денем се отвръщат от нас. Също и при Христа (някои) са ходили през нощта, а денем са го избягвали. Тогава си помислих: ето, аз съм най-низката и от мене се срамуват след изгрев слънце, но Най-висшия пророк също избягват през деня. Значи и най-низкото, и най-високото еднакво се избягва. Реших да отида при Него през деня и да Му подам ръка. Облякох най-добрите си дрехи, сложих си огърлицата от смирна и напарфюмирах косите си. След това тръгнах, за да кажа на народа: “Избягваните от вас при светлината на слънцето ниско и високо се срещат.” Но когато Го видях се-дящ между рибарите, загърнат само с плат, се спрях от другата страна на улицата и не посмях да се прибижа. Между нас преминаваха хора, еднакво странейки от нас. Тогава се реши моят живот, тъй като Той каза на най-обичания си ученик: "Вземи шепа прах и го занеси на тази жена, за да замениш с него нейната огърлица. Наистина, в тази пепел има повече светлина, отколкото в нейните камъни, тъй като от пепелта мога да създам (такъв) камък, но от камъка - само прах." Той не ме осъди, а само претегли моите окови на позора. И те се пръснаха като прах.”

Така обикновено решаваше Той и никога не се затрудняваше да използва и най-простия предмет, определяйки с него целия живот. Той се докосваше до тези послания и сякаш ги одухотворяваше. Неговият път беше пуст, защото народът, приемайки Неговия дар, набързо се разбягваше. Той искаше да полага ръце(т.е.да благославя и лекува телата и душите), но нямаше върху кого. Фуриите на срама се носеха около Него, притворно махайки с клонки, когато беше вече осъден. Цената на разбойника се оказа по-достойна за тълпата. Наистина разби веригите, защото даде знание, но не прие възнаграждение.